

**ABB. JO.
BAPT.
PACICHELLI ...
SCHEDIASMA**

...

Giovanni Battista
Pacichelli, ...

ABB. IO. BAPTISIAE PACICHELLII
De Laruis, Capillamentis, et Chirothecis

ABB. JO: BAPT. PACICHELLI

J. ac Th. C.

Sereniss. Parma ac Placentis Ducis

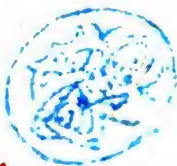
In Aula ac Regno Neapolis

Ablegati

Apud Ubios in Amplissimis institutis,
Orbi pacando, Comitibus

Apostolicæ Legationis

Ex Auditoris Generalis, &c.

SCHEDIASMA

JURIDICO-PHILOLOGICVM

TRI PARTITVM

In Otio Romano Caniculari

Anni Christiani M. DC. XCII.

De Larvis

]

Mascheris.

De Capillamentis] vulgo

Perruchis.

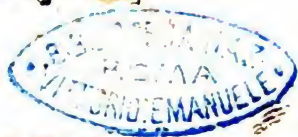
De Chirothecis

]

Guantis.

Adjecto

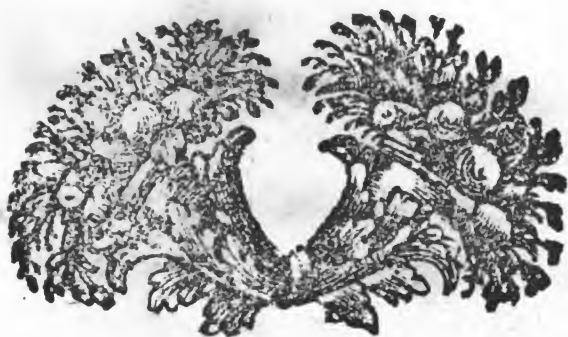
Duplici, Titulorum, ac Rerum Syllabo

NEAPOLI Anno M. DC. XCIII.

Ex Officina Camilli Cavalli.

Eminentissimo , ac Reverendissimo

P R I N C I P I

J O : F R A N C I S C O

S. R. E. C A R D I N A L I

N I G R O N O.

J. B. *Abb. Pacichellius F.*

CUm superioribus men-
sibus *Opellas meas* non-
nullas , quæ ab ineunte ætate
variis obitis muniis , nec ad

domi opera navata , perpetuum erga *Sanctam Sedem* studium testabantur , *Em. T.* legendas obtulissem , eas minimè ingratas , & injucundas fuisse , grandi voluptate percipi . Quo circa has etiam , ex incorruptis *Authorum Monumentis* depromptas , serius digestas , præloque jam traditas , sub auspiciatissimo *Nomine Tuo* edendas decrevi . Undique enim affulget ; siue *Praetor* forensis fueris vel *Urbanus* , ac *Apostolici Aerarii Praefectus* , siue in supremo *Ecclesiae Cætu* , *Bononiensis* , difficilissimis quidē temporibus *Apo-
crisarius* , optimusque per *Insulas Faentinorum* , sis

Prae-

Præsul, ac *Parens*. Nec latet
fama *Prudentiæ*, *Constantiæ*,
Beneficentiæ, *Christianæque*
Disciplinæ, magnam *Gloriam*
captans, majoremque prome-
rens, ab *Atavis* non modo cla-
rissimis deducta, verum &
propriis *Virtutum* seminibus
fecundissimè germinata. Sa-
pientiam Tuam à *Summis*
Pontificibus jure, ac merito
maximi factam, nemo est qui
non laudet. Hinc lumen, ac
patrocinium, qualecumque
hoc, veluti nunquam interitu-
ri in *Em.T.* obsequii mei, pi-
gnus mittens, accipiam. Fur-
tivis forsan horis, quibus ani-
mum liberalioribus reficis cu-
ris, nec *Musas* despicias, percur-

res . Ne saltim aspernere flagito ; sed , quem propius adfectum spontè , ac perhumaniter præstitisti , eundem è longinquo in me transcribas , etiam atque etiam rogo . Vale *Princeps Eminentissime* , diuque communi Bono regnaturus , Viue .

EMINENTISSIMO SIGNORE

Michele Luigi Mutii Stampatore supplicando espone à V.E. come desidera far imprimere un' Opera intitolata *Abbatis Jo: Baptistæ Pacichellii Schediasma Juridico-Philologicum De Larvis, Capillamentis, & Chirothecis, addita Lucubratione de Tintinnabulo Nolano*. La supplica per tanto commetterla alla revisione, che l'haverà à gratia, ut Deus.

Rev. P. Mag. Frater Thomas Maria de Francia Ordinis Prædicatorum videat, & in scriptis referat hac die 13. Martii 1693.

Io: Andreas Siliquinus V. Gen.

D. Januarius de Auria Cons. S. Off. ac super Editione Librorum Deputatus.

EMINENTISS. DOMINE

EX jussu Eminentiaæ Vestrae perlegi Opuscula, quorum titulus *Schediasma Juridico-Philologicum de Lar-*

res . Ne saltim aspernere flagito ; sed , quem propius adfectum spontè , ac perhumaniter præstitisti , eundem è longinquo in me transcribas , etiam atque etiam rogo . Vale *Princeps Eminentissime* , diuque communi Bono regnaturus , Viue .

EMINENTISSIMO SIGNORE

Michele Luigi Mutii Stampatore supplicando espone à V.E. come desidera far imprimere un' Opera intitolata *Abbatis Jo: Baptistæ Pacichellii Schediasma Juridico-Philologicum De Larvis, Capillamentis, & Chirothecis, addita Lucubratione de Tintinnabulo Nolano*. La supplica per tanto commetterla alla revisione, che l'haverà à gratia, ut Deus.

Rev. P. Mag. Frater Thomas Maria de Francia Ordinis Prædicatorum videat, & in scriptis referat hac die 13. Martii 1693.

Io: Andreas Siliquinus V. Gen.

D. Januarius de Auria Cons. S. Off. ac super Editione Librorum Deputatus.

EMINENTISS. DOMINE

EX jussu Eminentiaæ Vestrae perlegi Opuscula, quorum titulus *Schediasma Juridico-Philologicum de Lar-*

*Larvis, Capillamentis, & Chirothecis
addita Lucubratione de Tintinnabulo
Nolano, a Sapientissimo Viro Domi-
no Abb. Jo: Bapt. Pacichelli concin-
natum; & nihil in eis comperi, vel
Religionis candori, vel Morum in-
tegritati dissentaneum. Quin etiam
placuisse Authoris ingenium, elegans
dicendi forma, Eruditio Pietati non
dissona, elaborata concinnitas, to-
tum denique opus, non futile, sed vti-
li curiositate respersum. Quare pu-
blica luce dignissima censeo. Neapoli
in Regali Conventu Sancti Domini-
ci Majoris die prima Maii 1693.*

Em. Vestræ

Servus Devinctissimus

*Fr. Thomas Maria de Franza Ordinis
Prædicatorum in Regia Universi-
tate Neapolitana Sacræ Scripturæ
Cathedraticus, ac Generalis Studii
Regalis Conventus Sancti Dominici
Regens.*

EC-

ECC ELLENTISS. SIGNORE

Michele Luigi Mntii Stampatore supplicando rappresenta à V.E. come desidera fare stampare vna sua Opra divisa in due Tomi intitolata . *Abbatis Jo: Bpatistę Pacichellii Schediasma Juridico-Philologicum de Larvis, Capillamentis, & Chirothecis addita Lucubratione de Tintinnabulo Nolano* . Che però supplica V.E. rimetter la revisione à chi le piacerà , e lo riceverà da V. E. à gratia, ut Deus .

Rev. P. Nicolaus Garzia Londogno videat, & in scriptis referat.

Soria R. Gaeta R. Moles R.
Miroballus R. Jacca R.

Spe&abilis R. Carrillo non interfuit.

Provisum per S. E. Neap. 11. Martii 1694.

Mastellonus.

J U.

J U D I C I U M
P. NICOLAI GARZIA
DE LONDOGNO C.R.M.

*Catholicæ Majestatis Concionatoris,
Regnorum Hispaniæ Generalis
chronologi, in Regio Collaterali
Consilio signati; ac Apostolicæ
Nuntiaturæ Neapolitanæ Theolo-
gi munere insigniti, &c.*

EXCELL. PRINCEPS

T Ripartitum hoc Opus, cui ti-
tuli *Schediasma De Larvis, Ca-
pillamentis, & Chirothecis*, addita
*Lucubratione De Tintinnabulo Nola-
no*, Ab Eruditissimo Viro Doct. D. Jo:
Baptista Pacichelli Abbate exaratum
Jussu Ex. Tuae nedum majori, qua
potui diligentia, sed & summa ani-
mi jucunditate, perlegi, ac recogno-
vi; cumque in ejus Lectione nihil
plane, Regiæ Jurisdictioni, aut mo-
ribus dissonum, imo omnia mira-
bili Authoris ingenio respondentia,
nè

nè modicam quidem posteris utilitatem allatura observaverim, quippe quæ cunctis absolutissima numeris, utraq; Eruditione potissimum sint referta, proinde non censura, sed Elogio dignissimum censeo. Quid ni! cum innumera Opera quibus haud ingloriè Author hucusque literariam lustravit arenam, eum ex merito omnigenæ laudis jam vindicem reddidere. Dicant *Apparatus ad Historiam Sacram Regni Peruviani: Europa Christiana, sive Memorix Itinerariæ* quinque tomis compactæ: *Vitæ quam plures Virorum illustrium: & Prospectiva Neapolitani Regni*, quibus Universæ Historiæ, Humanæque Eruditionis Metas Mirificè protraxit. Non sileat *Josias in Vaticano*, seu *Panegyris ad Clementem Nonum*, qua nulli ex celebrioribus Panegyristis, vel minimum reliquit cedendum. Tractatus illi *Juridici de Distantiis, & De iis, qui nullo modo possunt in Jus vocari* inter primarios Jurisprudentiæ peritos, Jure primariū Authorē Nostriū declamant. In ipsius *Chirologia*, aut de *Manus Ministris;*

riis: Pedum admiranda, sive de Osculo Pedis Summi Pontificis; ac de Jure Hospitalitatis Universo, quid amplius curioso Lectori desiderandum venit! Dicant denique percelebris hujus Authoris Opuscula; Fama loquatur livor in medium adeat, in alio nusquam pastus nisi in Authore: Pascitur in vivis livor. Ovid. I. Amor. Eleg. 15. sed quamvis Virtutem Ejus corrodant, linam mordit, silicem limat; Virtus namque in Astra (ut meditatur) Seneca in Hercul. Oeth.) tendit.

Si præsens Opus exterioribus tantum ocellis attenderem, certe non aliud quam *Pixidē Tharmacopæam*, uti *Alcibiades de Socrate* dixit, vocitarem, ubi nihil adeo considerationi dignū sese obtutui exhibet, nisi *Harpas*, *Monstruosa Corporis Metamorphosi* ridiculas, innumeraque alia ista humanæ Imaginationis, quæ prius videntur quam videantur ludibria; Intus vero si penetretur, erit quod quærat, ametur, ingentique pretio coematur. Similem officinam præsens opus Lectori offert, in quo *Capillamenta, Larvæ, & Chirothecæ* lud-

di-

dicri corticis involucra, risui potius quam attentioni proponuntur, Quid hujusmodi Vanitatis lusus Viro sapienti, nisi ludibria videntur? Verum dum pagine penetrantur, quod ingenii humani Inquietudo, & vota ardentem ambierunt, Artium, & Sciētiarum nempe inexhaustos thesauros, inaccessaque adyta reclusa, tanta rerum varietate invenient, tanta utriusq; Eruditionis copia, ut nulla sit sic studiose affectata Oratio, nullum tam eruditę pennę robur, quæ eorum, aut præcium, aut magnitudinem sufficienti adumbratione describat. Id Judicium, cum *Claudio Minoes* de optimo, utilissimoque Libro fero, qui vel varietate, vel doctrina rara, vel Eloquentiæ laude, aut dotibus aliis, quamquam semper repetatur, placebit, amabitur; non ut Librorum quorundam vulgarium fæces, quos vel semel, vel parce legisse, aut pigeat, aut etiam pæniteat. Quapropter dignissimum censeo, ut quamprimum in lucem prodeat. Si sic Ex. Tuæ videbitur, &c. Neapoli in Ædibus Sanctæ Mariæ

Ma-

*Majoris hac die 15. Mensis Maii An-
ni Domini 1693.*

Excell. Princeps

*Ex. Tue addictissimus Servus
Nicolaus Garzia de Londogno
C. R. M.*

*Imprimatur. Verum in publicatione
servetur Reg. Pragmatica.*

*Soria R. Gaeta R. Moles R.
Miroballus R. Jacca R.*

*Provisum per S. E. Neap. 11. Mar-
tii 1693.*

ABB. IO: BAPT. PACICHELLII

SCHEDIASMATIS

Iuridico Philologici

PARS PRIMA

DE MASCHERIS

S E V

L A R V I S.

Singulari Sapientia, & Legum peritia
Ornatissimo Viro

D. ANSALDO DE ANSALDIS

Sanctiss. Dom. Nostri

INNOCENTII XII.

Auditori.

C A P V. T I.

*Maschera Vox, ejusq; synonyma, Talamasca, Larva, Persona
expenduntur.*

T numquam minùs Otiosi videamur quam cum Otiosi, quemadmodum ajebat Sapientum maximus, minima quę in *Ferriis Cānicularibus*, per Horas potissimum succisivas, à bimestri egritudine nobismet, velut postliminio rediti, ex *Philologica & Juridica Librorum supellectili* in Urbe libavimus, hic tandem sternimus; Tempestivè quasi parantes ea quę in hyeme statis diebus, ad vacandũ, sive ad frigus levius ferendum optimè conducunt. Amicorum autem Novanti-quariam Opellam urgentium, suasionibus, compendiario quidem stylo

lo ac prorsus laconico libenter assentimur; Et merito, cum non Nobis tantum nati, nec ad ociū, sed actionem, Tullio teste. Et sicut perbellè Theod. Marcilius in *Lusu de Nemine* Nemo sapit solus: Nemo sibi nascitur uni

Omnia scit Nemo, & solus ubiq; docet.

Ceteras majoris ponderis meditationes, sublatis ad quietem repagulis, adversus quæ difficile ex *Martiali* habere quotidie bonum stomachum, Juris publici faciemus.

Argumentum subsumptum, sive potius materiam ipsam aliquatenus explicarunt ex Veteribus *Aristophanes* quidam Byzantius ab *Athenæo* laudatus lib. 12. nec non *Anton. Codrus Urceus* ex Junioribus in *Epistolica descriptione*. Quos Auctores tâquâ nimium a Nobis remotos, aut satis distractos Aetas forsâ protrivit. Rursus, *Fructuosus Bisba*, qui & de *Comædiis Bacchanalibus*: *Didacus Perez de Valdivio* librum inscribens *De Mascheratis, & Comædiis*. *Cælius Calcagninus*, tractatulo *Personatos* voca-

4 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
to. Iul. Cef. Bulenger. Voluminis pe-
 reruditi de *Theatro* p. 45. *Ianus Lan-*
gleus Otii semestris 8. 9. & alii spar-
 sim, quos infra ut percurrere potui-
 mus, referemus: eorum quoq; senten-
 tiam examinantes vel expungentes.
 Plura dicendo novè, nec pauca no-
 va, cæterorum vestigia pro nostra te-
 nuitate adorantes. Cunctis luculen-
 tiùs rem aperit *Agésilæus Mariscot-*
tus in suo *Syntagmate De Personis &*
Larvis Romanis typis edito anno
 1639. in 8. *Philologico* quidem, non
 verò *Iuridico*.

Maschera Vocabulum (quod Ita-
 licè *Maschera*, ò *Visaccio*) ab *Hispanica*
 voce derivatum, quasi *Mas-cara* pu-
 tant nonnulli, de *Originibus* nimium
 adfingentes. Potiùs ex *Græco* fonte
Masckàlon quasi quid lætum. Indi-
 gitat *Calcagnin.* in fi. prefati *Apolo-*
gi E contra *Baskania* res turpes, ac
 deformes à *Græcis* appellatas do-
 cuit *Salmas.* ad *Tertull.* de *Pallio* ex
Hesychio; ad avvertendam tamen fa-
 scinationem adhibitæ, Qua de cau-
 sa cum iis figuris, quas vulgo *Masca-*
roni vocamus, *Religio* quædam hor-
 tosq;

tosq; & fores dicari scripsit Plin. Hist. 19. 4. Verum Arabica ex dictione Mascha unde Maschera idem quod Facies Histrinea. Sic Pater Dominicus Germanus in Fabrica Linguae Arabicae; cujus Linguae nonnulli peritissimi, atq; in Romano Athenæo Professores calculum addidere. Idq; ex Radice Sachara, idem ac Irrideo, ut Iacob. Golius monet in suo Lexico Arabico-latino. Barbarum nomen à Langobardis inventum affirmat Eruditissimus Petrus Gregor. Tholosan. Syntagm. Iur. lib. 39. cap. 2. num. 5. & 6. Apud quem Jus Romanum, aliarum Gentium, variorumq; populorum Instituta, & mores stant diligentissimè; ideoq; ipsius lectionem semper maximi fecimus. Ex eoq; Cobell. ad Bull. Boni Regim. cap. 40. num. 54. & seqq. Langobardi enim Mascas, appellant, Phialas, Striges, Lamias, quæ feruntur necare Infantes, & Cacodæmones cunctos nocturnos. Ideoq; in eorum Legibus per Lothariū editis, & præsertim De Homicid. Serv. Ministr. lib. 1. leg. fin. Nemo præsumere debebat Aldiam alienam (sunt ipsa verba) vel

Ancillam quasi *Stigiam*, quæ dicitur *Mascha* occidere l. si quis mundum de *Mundualdo*, & mundi amiss. can. nullus *presbyterium* de consecr. dis. 5. Similia per *Cujac.* de *Mascha Venefica* ad p. de *Fend. tit. 2.* Ex *Glossa Striga*, quæ humanis corporibus vesci putabatur. Germanis *Mase*, quasi macula vel cicatrix, quæ faciẽ deformat, moverq; ad terrendum. Affert *Martinus in Lexico Philol.* Hinc *Nicolaus Remigius* 1. *Demonolatriæ* 18. post narratiunculam de *Sortilegis Demonibus*, nunquam se nominatim appellanti- bus, nec quam personatos versanti- bus, Laruisq; se regentibus, hoc modo prosequitur: *Quæ puto, causa fuit, ut eas Maschas appellarent; Nam & ab illis hoc nomen mutuatũ Mascarades vulgari sermone eos vocamus, qui Hilarijs personati circum compita currunt velut Hilaribus.* Item *simulachrum* quod terret, vulgo *Mascarel*, faciei ad Infantes terrendos ex *Io. de Ianua*, qui habet quoq; *Mascara*. Ad rem *Diuus Anthelm.* de *Octo Vitiis*. Sic quoq; *Mascarum facies cristata fa-*
cessit

Cum

**Cum Larvam & Mascham miles
non horreat audax**

**Qui proprio fretus præsumat fidere
gestu.**

**Græcis Prosopium, seu Facies ficti-
tia. Sic Lucian. Calunn. 4. Pollux 4. 5.
aliiq; in Stephani Thesauro.**

**Galli dicunt Faux Visage, id te-
stante Carolo Du Fresne in Glossar. ad
Scriptores to. 2. ex Ugutione pag. 473.
ubi quod Arvernii sic Scorta vocent.
Spectri Gellonis, olim formosæ Virgi-
nis, pueros terrentis; ex Hebræis Mi-
chael Psellus Græcus auctor memi-
nit; & plura ex aliis narrat non inui-
cunda. Leo Allatius Vir Doctissimus
in Epist. De quorūd. Græcor. Opinatur ad
Paul. Zacchiā Medicum præstantissi-
mum. num. 3. & seqq.**

**Nec videtur admodum differre Ta-
lamasca, vel Talemasca quasi imagi-
naria Illusio, de qua Hincmar. in Cap.
ad Presb. Diœcesis suę Rhemens. cap.
14. Regino c. 203. & ex iis Burchard.
lib. 2. cap. 161. ubi Nec Larvas, in-
quit, Demonum, quas vulgò Talama-
scas dicunt, ibi ante se ferri consentiat.
Ad rem Petrus Lombardus, seu Mag.**

8 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

Sentent. 2. dis. 21. de Diabolo: Venit ad hominem in serpentis specie, qui fortè si permetteretur, in Columbae specie venire maluisset; sed non erat dignum, ut spiritus malignus illam formam homini odiosam faceret, in qua Spiritus Sanctus appariturus erat. Theodulph. verò Aurelianensis in Epigram. de Talamascæ scripsit

Pulsio Personæ cum vultum obducit inanem,

Quod tremit binc terret, quod fugit inde fugat

Credo & prostratus jacuit, palmasque tetendit

Ante Redemptorem parvula membra movet.

Et Kiliano Talmasche est Larva: ut Talmaschen Larvam induere. Quod Vocabulum satiùs interpretantur Voss lib. 2. de Vitiis sermonis. Stephan. Balutius in Notis ad Rheginon. Abb. Prumiç. & P. Io: Mabilionius in Analect. Veter. to. 1. in Notis ad Carmen 8. Theodulphi Archiepisc. Aurelianens. consentaneum adferens locum vetusti Concilii Rhemensis, Anathematis pœna prohibentis Demonum Lar-

Larvas, vulgo *Talamascas*. At in fragmento *Odonis Ariberti de Cæde Bernardi Comitis Barcinonensis*, occultæ significantur Litterarum notæ quibus celatum fit aliis, quam cui scribimus. Verba ipsius hæc sunt: *Cætera quæ pandere periculosum est, Litteris Talamascis inscribam.* Quæ omnia ex abundanti.

Accedit vox *Mania* pro matre *Larium* explicata apud *Varron.* in 8. cuius in Urbe sacelli meminit *Victor* in 14. Regione: meliùs verò ad rem, pro Larvis seu Phantasmatibus, ac mortuorum Umbris, quas pueri metuunt, velut *Avias* maternas ad fati delapsas, de quibus fusè *Macrob. Saturnal. p. & nonnihil Festus lib. 12.* ubi *Manias*, ait, *Aelius Stilo* dicit fictas, quædam ex farina in hominum figuras, quia turpes fiant, quas alij *maniolas* appellant. *Manias* autem, quas *Nutrices* minitatur parvulis pueris esse *larvas*, idest *Manes Deos*. Deasq; quia aut ab Inferis ad superos manant, aut *mania* est eorum *Avia* materna. Quibus verbis rem egregiè distinguit.

Hodiè verbum proîsus *Italicum*,

ut diximus est *Maschera*, in recenti & eximio *Academiae* præstantissimæ *Florentinae*, vulgò della *Crusca* Lexico sive Onomastico to. 3 fol. 1008. interpretatum, quasi *Faccia* ò *Testa finta di Carta pesta*, ò di cosa simile, sive pro Viro personato. Idem ac latinè *Oscillum*, & cōmunius *Persona*, *Larva*. Spectacula ultimorum temporū vocat minus propriè *Masquarades* *Balufius* loco mox citato.

Personam verò à personando emanatam putamus, cum *Philologis* id sentientes qui fictam dicunt vultus Imaginem ad hodiernum communemq; in *Bacchanalibus* usum, *Histrionum* olim in *Theatris*: de cujus origine *Delrius* in *Proleg. ad Senec. cap. 8.* ac etymo *Rader. ad epist. lib. 2. Epig. Martial. fol. 184.* Non cum *Philosophis*, eam sumentibus pro Individua Rationalis Naturæ substantia. Quasi *Ierisoma*, circa corpus ex *Scaligero Poetices* 1. de qua *Bassus* apud *Gell. 5. 7.* Quia cætera tecta, ora tantum habent aperta, unde sonora magis vox audiri possit: quod tamen non semper verum, ut ex *Vetustis Iconismis* de-

demonstrabimus infra cap.4. & Cal-
cagnin. Villosis, inquit, Centonibus ple-
rumq; involuuntur qui hoc habitu de-
litescere student. Longius scribit Fe-
stus. & Iuvenal. sat. 3. de iis qui mandu-
cones personati dicebantur.

——— *Personæ pallentis hiatum*
In gremio matris formidat rusticus
Infans.

Cum Pueri à matribus ferri spectatū
Ludiones consueti ex Plauto in Pe-
nulo. Testis locupletior Martial. Apo-
phoret. 176.

Sum figuli lusus, Rusti persona Batavi
Quæ tu derides hæc timet ora Puer.
Corpus designat ex Tertull. in Mar-
cion.

Personæ hic verè propria, non umbra
ligatur.

Ipsūq; hominem ex Aratore 11. de
Claudio sanato

Exequitur præcepta salus, & calle no-
vello

Progreditur Persona vetus,
Et Dignitatem. Sidon. 2. ep. 8.

Cui debuerit domi forisque minor Per-
sona obsequiū, major officium, æqualis
affectum. Clarius Seneca de Claudi

Ludo: Itaque ne videar in Personam, non in rem dicere sententiam censeo ne quis post hunc diem, &c. epis. 24. Pueri quos amant, quibus assueverunt si Personatos vident expavescent.

Herbam latis foliis faciem tegentem Personam quoque vocat *Plin. 21. 15. & Columella 7. 18.* Unde *Senecæ ac Erasmi Adagium Heredis fletus sub Persona Risus est.* Pastinacæ seu majori Lappæ similis, ex *Leoniceo Vicentino* gravi Physico.

De facie personata ex licentia quicquam faciendi cum Persona, videndus est *Pollux.* Exemplum adest *Neronis* qui *Tragedias cantavit Personatus Heroum Deorumque* in *Tranquillo.* Cujus rei usus ob pudorem deponendum, ut *infra cap. seq.* At, de *Tragedorum Personis Baccho suspensis.* *Pont. Attic. Bell.* Proprie dicitur *Personatus* qui foris quicquam ostendit, intus autem aliud sentit: *Quid est,* verba *Ciceronis 15. ad Attic.* cum ego *Personatus ambulem?* Cui titulo accedunt, *Sophistæ, Cavillatores, Vafrique* quique Personam ex *Seneca,* malunt quâ faciem. Ita *Rhodigin. 6. 23.*

Per-

Personæ dictæ quoq; Larvæ à Laribus pro inani terriculamento; Noxiis scilicet Inferorum Umbris, uti explicuit *D. August. de Civit. Dei*: *Larvæ dicuntur animæ hominum depravatæ, & in malis vitæ mentis maculatæ, quæ à corpore terriculamenta sunt mortalib. Plaut. in Pamph.*

Non hæc quidem Adepol, Larvarum plena sunt? & in Amphitruone Larva umbratilis tu meministi territas Et *Horat. serm. 1. 5.*

Nil illi Larva, aut Tragicis opus esse Cothurnis.

Gallis Folletti & Gobelini. Quod patet ex Glossar. Du. Fresne, & Dæmones aerij Id. to. 2. fol. 239. Cum Festo, Larvati dicuntur Furiosi, & mente moti: de quibus Apule. in Apol. Hunc deniq; qui Larvam putat ipse est Larvatus; Larvæ enim à Laribus, quorum summum, ac peculiare est Insaniam immittere. Maniam Larium matrem & Lares templum commune idcirco habuisse Laurent. Polymathie 2. 30.

Ad faciem tantum Larvam pertinere, ac distingui ab eimentita veste, vult Ripa ex nostratib. de Noctur. temp.

14 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
temp. cap. 14. & novissimè Raynald.
Observat. lib. 2. cap. 18. §. 33. num. 19.
Nō verò quodlibet hujusmodi adul-
terini habitus mendacium esse *Lar-*
vam censuit *Bertazzol. Conf. Crimin.*
108. sed Larvas ad faciem solummo-
do pertinere. Idem quoq; Mantua. in
Dialogismo clas. 2. cap. 45.

Appellari vulgo *Personatus*, Ec-
clesiasticos Viros, quasi Presbyteri
Larvæ sint *Monachorum*, scribit *Sle-*
voctius de Union. Ecclesiar. cap. 2. nu.
2. in fi. Horumq; Directores, ac Ma-
gistros eos *D. Hieron. in Epistol.* sa-
pientissimè prius noverat ac monue-
rat. At *Personæ* dicuntur hoc modo
Clerici Beneficia Ecclesiastica obti-
nentes qui, explicante *Io. Sarisberiensi*
Policrat. 7. 17. quocumq; modo plura
conquirunt altaria, & nolentes servire
altari de quo vivunt, personatus quos-
dam introduxerunt, quorum jure ad
aliud onera, ad aliud referantur emo-
lumenta. Qua in materia satis abun-
de *Carol. Du. Fresne in suo prediviti.*
Glossar. mediæ ac infimæ. Latinitat. to. 2.
fol. 249. & 250.

Est quoq; *Personatus* idem ac Pa-

ro-

rochialis Vicariatus, cum Vicarii Personis, & Ecclesiæ inservire teneantur ex *cap. 2. & 3. de Off. Vica. & cap. 54. de Electio. & Electi potest. cap. 13. de fil. Presbyt. cap. 1. tit. 24. in 6. & alibi apud Calvin. in Lexico. Beneficium porrò Ecclesiasticum in una Ecclesia Dignitas aliquando est, in alia Personatus, vel Officium: & alterutrum, vel utrumq; Sedi Apostolicæ nonnunquā reservatum. *Cap. 1. de Præbend. & Dignitat. in 6. Gloss. cap. 6. ejusd. Tit. 8. Personatibus. Hostiens. de Præbend. can. ne multa. Aliq; Pontificii Juris Interpretes passim.**

Vocabula igitur sic erant consideranda, cum in eo opere Socrates ipse initium Eruditionis agnoverit, monente *Arriano* per *Epietum*, ferè alterum *Senecam* p. 17.

CAPUT II.

*Mascherarum seu Larvarum Fons ;
Ususq, apud Veteres ostenditur.*

ITaliam vocem fas est latinè ad rem faciùs demonstrandam usurpare. Vetustissimam itaq; ipsarum Originem, post *Macrobius* constat ex *Rhodigino* 13.23. ad fin. & *Alex. ab Alex.* 2.22. ubi de servis præsertim Dominorum Vestes usurpantibus; in Festo scilicet *Saturni* scribente *Rosin. Antiq. Rom.* 4. 7. & *Rodulpho Hospi- nian. de Orig. Fester.* 1. *Ianuarii.* Quarum Inventor *Aeschiles* ille, qui putans indecorum Tragicas actiones Comicis haud absimiles, Vultus in personis expressit Gentium minus notarum, ut *Nostratibus* forsitan hodiè, *Turcarum, Aethiopum*, ac similium. *Horat. in lib. ad Pisones* verè Divino Post hunc *Personæ, pallaq; repertor honestæ.*

Aeschylus, &c.

Ad earumq; conspectum prægnantes abortum fecisse legimus. Fusè *Apulejus Metam.* 10. de *Paridis* Iudicio,

Lu-

Lucianus in Pseudologista ac Nigrino, & Plutarch. in Aristophanis cum Menandro comparatione Græcosq. Nugarum Architectos suadet Iuvenal. Sat. 3. v. 78.

Græculus esuriens in celū jusseris, ibit & Martial. epig. 86. 2. ad Classicum carmen illud.

Nusquā Græcula quod recantat Echo. Primā verò laudem Roscio Gallo dedit Cic. in Orat. pro eo & Quintio. At Sext. Pōpejus scribit Atellanos (quorū ruderā in Campania non absq; lachrymis vidimus) propriè Personatos dictos, quia non cogebantur in scena personas ponere, id quod ceteris Histrionibus pati oportebat. Videntus est Valer. Max. de Instit. Antiq. cap. 171. lib. 2. Eorum fabulæ ac Tragediæ urbanissimis jocis refertæ ad populum exhilarandum risumq; excitandum. Turneb. 3. 17. Advers. ad illud Iuven. Sat. 6.

Urbicus exodio risū movet Atellana.

Urbicus quasi Urbanus commune Actoris Atellanarum nomen. Cunctorum finis Lætitiā, & Hilartas. Plenè Rhodigin. 3. 30. Et de Perso.

sonatis fastibus *Seneca epist. 76. Fac-*
cieiq; unctioni in scenis substitutā,
 nec non *Juvenibus* valdè aptam, fa-
 tetur *Italicus Homerus Torquatus*
Tassus in Dialogo, lingua vernacula,
 inscripto *il Gian Luca p. 4. Rime, e*
Prose Venetę Impressionis anni 1586
Seriùs in templis filiorum Icona,
Deorum habitu vestita, ac per parē-
tes superstitione vana oblata ad tu-
telam merendam ex Herodiano con-
jectatur: Amoris habitu puerum de-
scribentis, qui per libellum de cædis à
Commodo præscriptis revelationem
 fēcerat.

In Ludis *Cybelis* magnæ *Deum*
matris primum inventum apud *Ro-*
manos idē *Herodian. prodidit l. i. Idi-*
bus enim *Junii*, ut *Larvati* per *Urbē*
 obambulant per mittebant ex *Cen-*
sorino, vulgato opere *Diei Natalis*,
Tibicinibus scilicet suis. *Ovid. Fa-*
stor. 6.

Cur vagus incedit tota Tybicen in Ur-
be?

Quid sibi Personæ, quid Toga longa
volunt?

At in Ludis *Quinquatriis* minoribus,
 & in

& in *Megalenſibus*, mutata veſte, ac perſonata facie ſacrificiorum cauſa eos excurriſſe tradunt alii. Scriptores *Tartaroſinici*, in illo Imperio jampridem adhibitas, veluti *Bellicum*, *Tormentum*, ac *Typographia*, vix duobus hinc ſæculis nobis nota.

Fortius autem eſt quod opinatur ex modernis Italicè Doct̃or Theologus *Ludovicus Arrivabene* in ſuo *Maschero maſtige*, ſive *negli Ammaeſtramenti del Lodevole*, e *Criſtiano Carnevale*, in Divinis Scripturis, ac præſertim in *Pentateuco*, *Larvas* optimè expreſſas. Docent id exempla potiffimùm *Tamar*, velato vultu, ac mutata veſte ſocerũ decipiẽtis: *Iacobi* ſervili forma *Labano* ultra ſeptenniũ famulatum præſtantis: Faciei *Mofaice* prælucentis, quemadmodum *Divi Stephani* Angelum representantis. Nec deerunt in cœleſti Patria huiusmodi *Metamorphoſes*, ad intenſius, vel remiſſius gaudium, juxta merita Viatorum. Tunc non proderit hic luſiſſe veluti *Cajus Caligula*, qui *Veſtes* aſſumebat, *Iovi*, *Iunoni*, *Veneri*, ac *Dianæ* accomodas ex *Xiphilino*.

Ce-

Ceterum vetustus *Personarum* usus, ex facie *Lunæ*, *Gorgonis* aspectum aliquatenus præferente, ab *Orpheo* conjectat *Mariscott.* loci superius adducti *cap. 7.* Vestium quoq; mutatio diffluens ab *Hercule*, juxta *Plutarchi* placita *cap. 3.* Vultus verò *Tinctura* ab *Agricolis* emanata, juxta *Eleg. 1. lib. 2. Tibulli* ibi

*Agricola & minis suffusus Bacche ru-
benti*

*Primus in experta duxit ab Arte
choros,*

Et *Pausanias* in *Eliacis* *Tincturam* Vultus *Dianam* edocuisse: Cum *Frōtis* per *Notas* atras deformatio, de qua *Sueton. in Cajo 27. Seneca de Ira 3. 3. Valer. 6. 8. & Dio 97. à Constantino Augusto sublata l. 2. de Pæn. C. Theod.* ubi *Iacob. Gothofred.* exquisito suo more; & per *Theophilum Cēsare* *Iconoclastam* restituta, ut apud *Cedren. in eo, Boet. de Conf. Prof. 4. & videri possunt Card. Baron. ad Rom. Martyrol. 12. Kal. Ian. & Ant. Gallon. de Martyr. SS. Cruciatis. cap. ult. fol. 414. edit. Antwerp.* utpotè injuriosa, ac pœnalis, ad argumentum istud non faciat.

Et

Et quod fucus colorum in facie intra vires, & citra inhonestum finem lethale non sit, censuit *Barbos.* *Vet. Decis. 124. lib. 3.*

Quandoq; *Personę* ligneę; de quibus *Hesichius.* Et 2. in *Symmach.* *Prudent.* eo carmine *Philomusis* trito.

Ut *Tragicus cantor* ligneo tegit ora
cavato

Meminit quoq; *Serv. Georg. 2. de Personis* ad ludicra, ac turpia risumq; ex *Corticibus Arborū* de quib. infra. Et de *Argentea* in celebri *Satirico Arbitrator*: Potantibus ergo, & accuratissimas nobis laetitias mirantibus, *Larvā argenteam* attulit *servus* sic aptam, ut articuli ejus *vertebræq;* locatę, in omnē partem *flecterentur*, & paulo post

Sic erimus cuncti, postquā nos auferet Orcus.

Ad quem locum in mensa *Trimalcionis*, *Martis* memoriam referentem multus est *D. Ioseph Anton. de Salas* Glossator fol. mihi 138. plurimum luminis accipiens ex illo *Senecę* epis. 14. *Nemo tam Puer est ut Cerberum timeat, & Tenebras; & Larvarum habitum nudis ossibus coherentē.*

Certē olim in *Tricliniis*, vel *Conclavib.*

22 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
vib. supra mensas Crania , seu Larvæ
suspensa erant , aut sic aptata, ut ea-
rum articuli vertebræq; in omnem
partem verterentur ad convivarum
humanæ conditionis admonitionem
largioreq; genio indulgentiam. *Sca-*
liger. 2. Ausonian Lætion. 26. Lips i.
Saturn. ult. Laurent. Ramirez de Prado
ad Martial. epig. 59. lib. 2. ubi Poeta
concludit

(nardo:
Fræge toros: pete vina: rosa scape: tingere
Ipsæ jubet mortis te meminisse Deus.

De quo morali documento pre-
ter *Anthologia* , similia in *Essedo-*
nibus , & *Scythis* apud *Melam*
Solinum , *Herodotum* , ac *Strabonem* ,
Lucretius alludit egregiè lib. 4.

Eximia veste, & victu convivia ludi
Pocula crebra, Unguenta, coronæ,
serta parantur, (porum
Nec quicquā quoniā medio de fonte Le-
Surgit amari aliquid, quod in ipsis
floribus anget

Multus est *Casp. Barthius* *Advers. 56.*
fol. 264r. qui prius de Larvatis fune-
ribus 1146. de quibus & Philipp. Ca-
merat. Meditat. Histor. 1. 96. quem se-
quitur Io: Kirchman. Funer. Roman. 2.
9. Fa-

9. Faciebus scilicet ruina ædium detritis, alio vel casu mutilis ac velari consuetis: quod primo ex infortunio docet postremus, in duorum conjugum prima Nuptiarum nocte in ipsomet toro, misero quodam fato, oppressorum, *Inscriptionis ethnice fragmento: Cari Parentes, nec Luctu, nec Lachrimis misera, ac Larvata nostra, defleatis funera, ne reddatis infeliciora, &c.* Hoc ævo in hujusmodi finitris, ac in mortualibus pompis solemnioribus id remedii prudenter adhibitum. Quod tegēdis Sanctorum Corporum cultui expositorum vultibus, non semel, nec in uno tantum loco observavimus. Sic Neapoli argentea, & ad vivum *Larva* faciei *B. Andreæ Avellini Clerici Regularis* miro artificio in ditissimo conditorio substituta; ipsius enim caput in ejusdē materię simulachro piē servatū. At sacris modo relictis, redeamus ad Ludicra.

Effigiem quoque humanam, seu *Personam* ex *Feno* ad Tauros, ac Pantheras Hieronicas irritandas invenimus apud *Sen. de ira 3. ult. Liv. initio lib. 39. & Ascon. in Cornel. For-*

san ex *Vitro* ad ignominiam quandā,
Aeris, *Auri*, *Argentiq;* *Tiberii* ætate
 flexibili *Plinio* teste 37.26.& plenius
 apud *Nigrū* de *Arte Vitraria*. Quia
 ex *Cera* facilior imitatio, refertaq;
 ad artis miraculum theatra vidimus
Lutetiæ.

Ve ūm de primæva *Larvæ* assue-
 tudine in scenis videndus est *Ari-
 stotel.* in *Poetica* 11. *Personas* verò di-
 stinguunt *Donat.* in *Terentii* scholio. Ex-
 plicat *Theophrast.* de *Morum Chara-
 cterib.* lib. 6. A *Personatis* *Histrioni-*
bus acta spectacula, *Cherilum* *Athe-*
niensem in certamen descendisse, ,
Larvas, & scēnam inchoasse distin-
 guit idē *Donatus*. Et de *Personis* *Ho-*
nestis, *Terribilibus* ac *Mutis* intelli-
 gendi, *Suidas*, & *Aristophanis* *Scho-*
liastes.

Preter *Aeschylum*, ac *Roscium*
Gallum *Larvis* primum usos, pervers-
 sis quidem oculis ad parasitos pro-
 rū iādos ex *Diomede* lib.3. *Cinciū*, &
Faliscum egisse in *Comedia* Idē *Dona-*
tus recitat: in *Tragedia* vero *Minu-*
tium, & *Prothonium*. *Ulysses* pallia-
 tus, *Priamus* ralus, *Achilles*, ac *Neo-*
 pto-

ptolemus cum diademate. Nero ipse ex Sueton. 21. cantavit personatus. Plenè de aliis, eorumq; similibus P. Iul. Caf. Bulenger. de Theatro 1. 54.

Comediam quoq; Personis olim instructam tradunt Pollux, & Suidas, quorum textus apud eundem Bulenger. fideliter. Nonnulla in Aeliano 2. 13. de cujus exoleta Bonorum censura nimis rigida, ex Poetarum licentia non satis probanda Horat. & in Arte

In vitium Libertas excidit, & vim

*Dignum lege regi, lex est accepta
chorusq;*

Turpiter obtinuit sublato jure nocēdi.

Et Plinius 7. 52. Histor. M. Oflij Hilari Comediarum Histrionis meminit, qui populo placuit supra personam die Natali usurpatam. Nos quoq; post Marescott. in veteri Vaticano Terentii Codice, Larvatos, personatosq; Histriones pictos vidimus. Verum de Histrionica latius infra, Sat modo referre Lucianum de Saltatione, ubi: Turpe, inquit, minimeq; jucundum spectaculum, homo longitudine deformi, atq; in composita exornatus, altis

B cal-

*calceamentis ingrediens, caput Larva
minaci obductum habens, tum per am-
plo ore hiantē, quasi spectatores deu-
raturus. Mitto adscititia pectora, &
ventres fictitios, adjunctam & ante
compositam corporis crassitudinem.
Cum saltatores personas referrent,
Lenonis, Adulteri, vel Temulenti ex
Artemidoro 78. post Athenæum, &
alios.*

Indubium porro est, fictam imita-
tionem, qua summopere homo dele-
ctatur, teste Philosopho in *Poeticæ*,
Mascheris causam dedisse. Hinc Cice-
ro pro Roscio multus, ac videndus
est C. Fannii Chereæ personam præ-
clare in scena tractare consueti di-
centis. Ac de se ipso *Ad Attic.* ubi
supra

*Parum ne fœda Persona est ipsius se-
nectutis?*

& Ovid. *Fastor.* 6.

*Callidus ut posset specie numeroq; se-
natum*

*Fallere, Personis imperat ora tegi.
Clarius Cassiodor 4. Var. epist. ult. A
multifaria imitatione nomen est. Idem
corpus Herculem designat, & Venerē,
fœ-*

feminam præsentat, & marem: Regem facit, & militem, senem reddit, & juvenem, ut in suo videas esse multos tam varia imitatione discretos. Et Lucilius morem senum suo ævo faciē gypsātium irridet epig. 2.9. Antholog. Græcæ, latinè redditæ hoc modo

Sæpe caput tingis, nunquam tincturæ
senectam

Nunquam rugosas explicituræ
genas

Desine jam faciem stibio depingere totā
Persona est enim nunc tibi, nō facies
Nil habes hinc lucri, quæ est hæc de-
mentia fucus?

Et color haud Ecubam fecerit un-
quam Helenam.

Adde quæ Martial. profert epig. 43. lib. 3. & sparsim Seneca de Personatis, Quod si artem ediscere cupias vultū manus, capilloq; colore aliquamdiu durabili tingendi, consule P. Casp. Scottum p. 1. lib. 5. Chrom. 12. univers. Magiæ.

Verecundia non minus Larvis occasionem præbuit Servio teste ad Virgil. Et protritum olim Adagium Personam habere non faciem, quo uti-

tur quisquis nimium liber est ob-
 jurgando in vulgari sensu. *Ulpianus*
Rhetor cum de *Epicrate à Demosthene*
 notato, quod absq; *Larva* in festis
 accumberet, ipsius impudentiam de-
 monstrans, absq; *Persona* dixit, & cau-
 sam reddidit, cum in Festis volentes
 irridere, gestarent *Personas* ne pu-
 descerent. Breviator *Dionis* retulit
Neronem præclaros Viros præ pu-
 dore personatos spectaculis inser-
 vientes, *Personas* deponere iussisse,
Histrionum apparatu, eos detegens
 hominib. apud quos ipsi paulo ante
 Magistratum gesserant. Nos quoq;
 jam in Urbe jucundè vidimus pate-
 factum ab illustri femina Virum quē-
 dam Patricii ordinis Romanum an-
 nosum, in Aula Regii Legati ad Cho-
 reas deductum; illa enim facie simu-
 laverat nimium caluisse, ideoq; *Lar-
 vam* exuit, & socios ad idem blan-
 ditiis impulit. Scitè *Valer. max. 2.5.*
*Personarum usum Pudorem Temulen-
 tię circumventę causam habere scrip-
 sit.*

Personarum, seu *Larvarum* mos
 certè multiplex, & varius. In *Festorū*
 hi-

hilaritate, sive *Bacchanalium*, quorum institutio ex recentioribus: sive *Liberalium* ad Liberi Patris honorem, & Vinearum proventum: in *Græcia* quidem Decembri vel Januario, *Romæ* post Veris exordia, cum Vina à fœcibus fiebant exempta, de quibus *Valer.* quoq; 2. 5. Et tunc per summam licentiam *Persona* quæcumq; representabatur ex *Herodiano* jam laudato, & *Alex. ab Alex.* 16. 19. Quem morem Rustici Vindemiatores per *Italiam*, ac *Germaniam* libentissime imitantur. In *Epiphania* Domini similiter apud nostrates aliosq; Larvale simulacrum suspenditur, quod pueris terriculamento est, sæpe tamē jucundo, ac feraci, vulgò *la Befana*; ex quo deformes mulieres eaq; turpiores ita appellantur. Nescimus tamen cur potius ex *Gallica* voce *Tifaine* *Octavius Ferrarius* pag. 48. Operis laudati, quam ex priori quoque *Græca*, & communi *Ecclesiæ Romanæ*, ipsam deriver. Alicubi, ut olim in similibus Festivitatib; servi, ac Domini Vestes vicissim permutant. De iis, post *Lucian.* & *Macrobius*, *Wulfgang.*

30 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
gang. Latius 10.9. Aptè Virgil. viden-
dus Georg. 2. post med. ibi

Non aliam ob culpam Baccho caper
omnibus aris

Ceditur, & veteres ineunt prosce-
nia Ludi.

Et paulò post

Nec non Ausonii Troja gens missa co-
loni

Versibus incomptis ludunt, risuq; so-
luto

Utraq; corticibus sumunt horrenda ca-
vatis.

Ubi de Atheniensium Ludis vete-
ribus, præmio Hirci proposito ante-
quam à Theseo in Urbem redigerē-
tur, qui ad Italos fluxere, in honorē
quoq; Liberi patris, quos carmini-
bus inconditis, risu Larvisq; celebra-
bant, uti post *Servium* supra enun-
ciatum, egregiè *Farnab. Pontanus, ac*
Cerda.

Quod apertiùs, ex *Ovidio seq. cap.*
demonstrabimus.

E Platoniorum secta egregiè
Apulejus 11. Metamorph. Personarum
formam exprimit: ibiq; adno-
tat noster Præceptor dulcis memo-
riæ

rię Vir omnibus numeris eruditus. Jo: Pricæus Equeltris ordinis Anglo-Britānus. De sacris Bonę Deę cum hujusmodi Larvis consulendus est Jacobonius ille, qui de Veteri Cęsiorum Gente Historiam edidit. Non tamen spernenda Satyra Juvenalis 2. De Herculis sacris Plutarch. quęst. 58. De Venere apud Ciprios mare existimata, ac Barbata Macrob. 3. 8.

Imò si fuissent Nocturnę Bacchationes, eadem forma, tunc iis Veteres gavisi, ex Aelian. var. Hist. 9. 29. apud quem Adolescentes nequam & scelesti insidiis clam, accensis cum facibus, & Furiarum personis, post cenā, & concubia Socratem nocte revertentem expectarunt: ipse verò eos aspexit imperturbatus. De Verris nequitia Cicero Orat. 6. quod Reticulum ad nares sibi admovebat lino tenuissimo, & minutis maculis plenum Rosę. De Alexandria Thus interpolante Plin. Hist. 12. 14. De Nerone Xiphilin. ac Tacit. De aliis alii.

E contra, muliebrem vestem induere Licii præsertim, in Luctu, id observante Valer. Max. 2. 6. post Plutarch.

vib. supra mensas Crania, seu Larvæ
 suspensa erant, aut sic aptata, ut ea-
 rum articuli vertebræq; in omnem
 partem verterentur ad convivarum
 humanæ conditionis admonitionem
 largioreq; genio indulgentiam. *Sca-*
liger. 2. Ausonian Lection. 26. Lips. 1.
Saturn. ult. Laurent. Ramirez de Prado
ad Martial. epig. 59. lib. 2. ubi Poeta
concludit (nardo:

Fræge toros: pete vina: rosas cape: tingere

Ipsæ jubet mortis te meminisse Deus.

De quo morali documento pre-
 ter *Anthologia*, similia in *Essedo-*
nibus, & *Scythis* apud *Melam*,
Solinum, *Herodotum*, ac *Strabonem*,
Lucretius alludit egregiè lib. 4.

Eximia veste, & victu convivia ludi

Pocula crebra, Unguenta, coronæ,

serta parantur, (porum

Nec quicquā quoniā medio de fonte Le-

Surgit amari aliquid, quod in ipsis
floribus anget

Multus est Casp. Barthius Advers. 56.
fol. 264r. qui prius de Larvatis fune-
ribus 1146. de quibus & Philipp. Ca-
merat. Meditat. Histor. 1. 96. quem se-
quitur Io: Kirchman. Funer. Roman. 2.

9. Faciebus scilicet ruina ædium detritis, alio vel casu mutilis ac velari consuetis: quod primo ex infortunio docet postremus, in duorum conjugum prima Nuptiarum nocte in ipsomet toro, misero quodam fato, oppressorum, *Inscriptionis ethnice fragmento: Cari Parentes, nec Luctu, nec Lachrimis misera, ac Larvata nostra, defleatis funera, ne reddatis infelicia, &c.* Hoc ævo in hujusmodi sinistris, ac in mortualibus pompis solemnioribus id remedii prudenter adhibitum. Quod tegēdis Sanctorum Corporum cultui expositorum vultibus, non semel, nec in uno tantum loco observavimus. Sic *Neapoli* argentea, & ad vivum *Larva* faciei *B. Andreæ Avellini Clerici Regularis* miro artificio in ditissimo conditorio substituta; ipsius enim caput in ejusdē materię simulachro piè servatū. At sacris modo relictis, redeamus ad Ludicra.

Effigiem quoque humanam, seu *Personam* ex *Feno* ad *Tauros*, ac *Pantheras Hieronicas* irritandas invenimus apud *Sen. de ira 3. ult. Lin. initio lib. 39. & Ascon. in Cornel. For-*

san ex *Vitro* ad ignominiam quandā,
Aeris, *Auri*, *Argentiq;* *Tiberii* ætate
 flexibili *Plinio* teste 37.26.& plenius
 apud *Nigrū* de *Arte Vitraria*. Quia
 ex *Cera* faciliior imitatio, refertaq;
 ad artis miraculum theatra vidimus
Lutetiæ.

Ve. ūm de primæva *Larvæ* assue-
 tudine in scenis videndus est *Ari-*
stotel. in *Poetica* 11. *Personas* verò di-
 stinguat *Donat.* in *Terentii* scholio. Ex-
 plicat *Theophrast.* de *Morum Chara-*
cterib. lib. 6. A *Personatis* *Histrioni-*
bus acta spectacula, *Cherilum* *Athe-*
niensem in certamen descendisse,
Larvas, & scenam inchoasse distin-
 guat idē *Donatus*. Et de *Personis* *Hon-*
estis, *Terribilibus* ac *Mutis* intelli-
 gendi, *Suidas*, & *Aristophanis* *Scho-*
liastes.

Preter *Aeschylum*, ac *Roscium*
Gallum *Larvis* primum usos, pervers-
 sis quidem oculis ad parasitos pro-
 rū iādos ex *Diomede* lib.3. *Cinciū*, &
Faliscum egisse in *Comedia* Idē *Donat-*
us recitat: in *Tragedia* vero *Minu-*
tium, & *Prothonium*. *Ulysses* pallia-
 tus, *Priamus* rarus, *Achilles*, ac *Neop-*
 to-

ptolemus cum diademate. *Nero* ipse ex *Sueton.* 21. cantavit personatus. Plenè de aliis, eorumq; similibus *P. Iul. Cæs. Bulenger. de Theatro* 1.54.

Comediam quoq; *Personis* olim instructam tradunt *Pollux*, & *Suidas*, quorum textus apud eundem *Bulenger.* fideliter. Nonnulla in *Aeliano* 2. 13. de cujus exoleta Bonorum censura nimis rigida, ex Poetarum licentia non satis probanda *Horat.* & in *Arte*

In vitium Libertas excidit, & vim

*Dignum lege regi, lex est accepta
chorusq;*

Turpiter obtinuit sublato jure nocēdi.

Et *Plinius* 7. 52. *Histor. M. Ofilij Hilari* Comediarum *Histrionis* meminit, qui populo placuit supra personam die Natali usurpatam. Nos quoq; post *Marescott.* in veteri Vaticano *Terentii* Codice, Larvatos, personatosq; *Histriones* pictos vidimus. Verum de *Histrionica* latius infra, Sat modo referre *Lucianum* de *Saltatione*, ubi: *Turpe*, inquit, *minimeq; jucundum spectaculum*, homo longitudine deformi, atq; incompofita exornatus, altis

26 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
calceamentis ingrediens, caput Larva
minaci obductum habens, tum peram-
plo ore hiante, quasi spectatores deuo-
raturus. Mitto adscititia pectora, &
ventres fictitios, adjunctam & ante
compositam corporis crassitudinem.
Cum saltatores personas referrent,
Lenonis, Adulteri, vel Temulenti ex
Artemidoro 78. post Athenæum, &
alios.

Indubium porro est, fictam imita-
tionem, qua summopere homo dele-
ctatur, teste Philosopho in *Poetica*,
Mascheris causam dedisse. Hinc Cice-
ro pro *Roscio* multus, ac videndus
est *C. Fannii Chereæ* personam præ-
clare in scena tractare consueti di-
centis. Ac de se ipso *Ad Attic.* ubi
supra

Parum ne fæda Persona est ipsius se-
nectutis?

& *Ovid. Fastor. 6.*

Callidus ut posset specie numeroq; se-
natum

Fallere, Personis imperat ora tect.
Clarius Cassiodor 4. Var. epist. ult. A
multifaria imitatione nomen est. Idem
corpus Herculem designat, & Venerẽ,
fæ-

feminam præsentat, & marem: Regem facit, & militem, senem reddit, & juvenem, ut in suo videas esse multos tam varia imitatione discretos. Et Lucilius morem senum suo ævo faciē gypsātium irridet epig. 2.9. Antholog. Græcæ, latinè redditæ hoc modo

Sæpe caput tingis, nunquam tinctura
senectam

Nunquam rugosas explicitura
genas

Desine jam faciem stibio depingere totā
Persona est enim nunc tibi, nō facies
Nil habes hinc lucri, quæ est hæc de-
mentia fucus?

Et color haud Ecubam fecerit un-
quam Helenam.

Adde quæ Martial. profert epig. 43.
lib.3. & sparsim Seneca de Personatis,
Quod si artem ediscere cupias vultū
manus, capilloſq; colore aliquamdiu
durabili tingendi, consule P. Casp.
Scottum p.1. lib.5. Chrom. 12. univers.
Magiæ.

Verecundia non minus Larvis oc-
casionem præbuit Servio teste ad
Virgil. Et protritum olim Adagium
Personam habere non faciem, quo uti-

tur quisquis nimium liber est ob-
jurgando in vulgari sensu. *Ulpianus*
Rhetor cum de *Epicrate à Demosthene*
notato, quod absq; *Larva* in festis
accumberet, ipsius impudentiam de-
monstrans, absq; *Persona* dixit, & cau-
sam reddidit, cum in Festis volentes
irridere, gestarent *Personas* ne pu-
desierent. Breviator *Dionis* retulit
Neronem præclaros Viros præ pu-
dore personatos spectaculis inser-
vientes, *Personas* deponere iussisse,
Histrionum apparatu, eos detegens
hominib. apud quos ipsi paulo ante
Magistratum gesserant. Nos quoq;
jam in Urbe jucundè vidimus pate-
factum ab illustri femina Virum quē-
dam Patricii ordinis Romanum an-
nosum, in Aula Regii Legati ad Cho-
reas deductum; illa enim facie simn-
laverat nimium caluisse, ideoq; *Lar-
vam* exuit, & socios ad idem blan-
ditiis impulit. Scitè *Valer. max.* 2.5.
*Personarum usum Pudorem Temulen-
tię circumventæ causam habere* scrip-
sit.

Personarum, seu *Larvarum* mos
certè multiplex, & varius. In *Festorū*
hi-

hilaritate, five *Bacchanalium*, quorum institutio ex recentioribus: five *Liberalium* ad Liberi Patris honorem, & Vinearum proventum: in *Græcia* quidem Decembri vel Januario, *Romæ* post Veris exordia, cum Vina à fœcibus fiebant exempta, de quibus *Valer.* quoq; 2. 5. Et tunc per summam licentiam *Persona* quæcumq; representabatur ex *Herodiano* jam laudato, & *Alex. ab Alex.* 16. 19. Quem morem Rustici Vindemiatores per *Italiam*, ac *Germaniam* libentissime imitantur. In *Epiphania* Domini similiter apud nostrates aliosq; *Larvale* simulacrum suspenditur, quod pueris terriculamento est, sæpe tamē jucundo, ac feraci, vulgò *la Befana*; ex quo deformes mulieres eaq; turpiores ita appellantur. Nescimus tamen cur potius ex *Gallica* voce *Tifaine* *Octavius Ferrarius* pag. 48. Operis laudati, quam ex priori quoque *Græca*, & communi *Ecclesiæ Romanæ*, ipsam deriver. Alicubi, ut olim in similibus Festivitatib; servi, ac Domini Vestes vicissim permutant. De iis, post *Lucian.* & *Macrobius*, *Vuolf-*

30 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
gang. Latius 10.9. Aptè Virgil. viden-
dus Georg. 2. post med. ibi

Non aliam ob culpam Baccho caper
omnibus aris

Cæditur, & veteres ineunt prosce-
nia Ludi.

Et paulò post

Nec non Ausonii Troja gens missa co-
loni

Versibus incomptis ludunt, risuq; so-
luto

Utraq; corticibus sumunt horrenda ca-
vatis.

Ubi de Atheniensium Ludis vete-
ribus, præmio Hirci proposito ante-
quam à Theseo in Urbem redigerē-
tur, qui ad Italos fluxere, in honorē
quoq; Liberi patris, quos carmini-
bus inconditis, risu *Larvisq;* celebra-
bant, uti post *Servium* supra enun-
ciatum, egregiè *Farnab. Pontanus, ac*
Cerda.

Quod apertiùs, ex *Ovidio seq. cap.*
demonstrabimus.

E Platoniorum secta egregiè
Apulejus 11. Metamorph. Personarum
formam exprimit: ibiq; adno-
tat noster Præceptor dulcis memo-
ria

rię Vir omnibus numeris eruditus.
 Jo: *Pricæus* Equestris ordinis Anglo-
 Britānus. De sacris *Bonę Deę* cum hu-
 jusmodi *Larvis* consulendus est *Jacobonius* ille, qui de *Veteri Cęsiorum*
Gente Historiam edidit. Non tamen
 spernenda *Satyra Juvenalis* 2. De
Herculis sacris *Plutarch. quęst.* 58. De
Venere apud *Ciprios* mare existima-
 ta, ac *Barbata* *Macrob.* 3. 8.

Imò si fuissent *Nocturnę Baccha-*
tiones, eadem forma, tunc iis *Veteres*
 gavisi, ex *Aelian. var. Hist.* 9. 29. apud
 quem *Adolescentes* nequam & scele-
 sti insidiis clam, accensis cum faci-
 bus, & *Furiarum* personis, post cenā,
 & concubia *Socratem* nocte revertē-
 tem expectarunt: ipse verò eos aspe-
 xit imperturbatus. De *Verris* nequi-
 tia *Cicero Orat.* 6. quod *Reticulum* ad
nares sibi admovebat lino tenuissimo,
 & minutis maculis plenum *Rosę*. De
Alexandria Thus interpolante *Plin.*
Hist. 12. 14. De *Nerone Xiphilin.* ac
Tacit. De aliis alii.

E contra, muliebrem vestem in-
 duere *Licii* præsertim, in *Luctu*, id ob-
 servante *Valer. Max.* 2. 6. post *Plu-*
tarch.

In *Funeribus*, ac *Apotheosi* Virorū fama præstantium *Personas* ducebāt cum *Iconibus* Cęsarum non semel, testibus *Halicarnasseo*, *Herodiano*, ac *Suetonio*.

Quibus addere possemus, non tanquam propriè *Mascheras*, sed instar illarum, Tegumenta quasi Cartacea crassissima, humanam faciem usq; ad femur referētia, symbolis quā plurimis Ethnicorum anteorsum, ac ret rorsū fulta, ac deaurata pulcherrima *Mummiarū Aegyptiacarum*. Ea voce *Galbanæ*, & apud *D. August. 1. de Resurrect. Mortuor. 12.* sicca enim, & anea reddebant corpora, maxima profecto cura, cum soli Resurrectionem crederent. De quibus nonnihil amicus veteris memorię P. *Athanas. Kircherius* in suo libro de *Mummiis*, & prius *Petrus à Valle* in *Itinerario* admodum erudito, & curioso; ex cuius Museo Tegumentum simile valde rarum duorum millium ciciter annorum ad *Cl. V. Jo: Petri Bellorij Antiquarium* feliciter nunc videmus deductū, cui utinam per otium potuissemus lucem aliquam tribuere.

In

In Triumphis mos primus Athenien-
 sium fuit: Priusquam: verba sunt Zo-
 nara in Diocletiano, scenici Personas
 excogitassent, ficulneis foliis facie vela-
 ti, diæteria versibus Jambicis profere-
 bant: quam licentiam, & milites in Vi-
 ctoria festivitate eodem ornatu in Vi-
 ctiores usurpabant. Similia Larvarum
 stratagemata ad circumveniendoſ
 Hostes, & promerendoſ triumphales
 plausus referunt Frontinus, & Polyæ-
 nus: præsertim quod Validiores in
 femineam sese componerent vestem,
 quemadmodum versutus fuit Hanni-
 bal in spurio capillitio, ac muliebriũ
 vestium usu ex Polybio. Nec dissemi-
 lia excogitasse Aethiopas narrat
 Alex. ab. Alex. lib. 15. quemadmodũ
 Arios Germaniæ Gentes in Tacito de
 ipsorum Moribus. Bonfinius autem
 Hunnos, vel Pannonos hirsutis pelli-
 bus indutos, barbibus demissis, ac in-
 tonsis crinibus. Solin. cap. 35. de Bri-
 tannis iis planè verbis: Per Artifices
 plagarum figuras jam inde à pueris
 variæ Animalium effigies incorporan-
 tur, inscriptisq; visceribus hominis, in-
 cremento pigmenti notæ crescunt. Bre-

vius *Cæsar* oculatus testis, ac Histori-
 cus eximius *lib. 5.* *Glasto* scribit eos
 se infecisse, materia quæ cæruleum ef-
 formabat colorem, causam reddens,
 ut hoc modo *horribiliori essent in pu-*
gna aspectu. De Longobardis mulieri-
 bus, vel notat, vel ludit *Paul. Diacon.*
 quod capillos in modum Barbæ cō-
 ponerent. Alios autem Animalium
 pellibus indutos *Mariscottus* refert
 in suo *Syntagm. de Personis cap. 6.* Imò
Heroes, Philosophi & Ascetæ pellibus,
 & ferarum spoliis induti, narrātibus
 id *Strabone lib. 17.* *Apollonii Scholia-*
ste. Marone 8. Aeneid. Ovid. 3. Metam.
Isid. Pelusiota lib. 1. ep. 473. Jacobo Pō-
tano Philocal. 5. 20. & seqq. Rhodigin.
pag. 1504. Voss. Theol. Gentil. 3 - 70.
Casaubono Exerc. 13. nu. 12. & Ami-
co Jucundiss. Ezech. Späbeim. Dissert. de
Præst. & Vsu Numism. 4. pag. 345. Se-
renissimi Austriæ Archiduces jamjam
 in templo D. Stephani Vindobonæ
 Leonum pellibus involuti, ac sepulti
 comperiuntur. Quæ Pelles Xeniorum
 loco Hospitibus, & Principum Lega-
 ris uti Amicitie symbola donata pa-
 ter hodie apud Moscos: & meminere

Apol-

Apollon. Curtius, ac præsertim *Homerus*. Vide *Paschal. de Coronis* 9. 2. 5. Nos *Urforum* pelles, junctis pedibus & capite ad humani corporis partes adhibitas, frigoris per majorem anni tempestatem communiter arcendi gratia sub zona frigida, in Regno *Norvegiæ*, satis observavimus. De *Muribus Ponticis* vulgò *Armellinis* in *Moscovia* *Magius Miscella*. 3. 7. pag. 142. Quæ tamen exempla, quiq; mores, ad *Larvarum* perstrictam materiam, haud facere putamus.

In *Conviviis* quidem, tum privatis tum publicis *Veteres Larvis* usi: quemadmodum videre est apud *Stutchium* in percelebri opere de *Conviviis Antiquorum*. *Atheniensium* morem *Athenæus* indigitat 12. *Alexandri* exemplo in opipara mensa, purpuream nunc *Hammonis* vestem, & cornua tanquam Deum gestantis, modò *Herculem*, *Dianam*, ac *Mercurium* effingentis. De Romanis fidem facit *Sueton.* in *Augusti* Vita epulum amicis parantis, Deorum Dearumq; habitu exornatis *Ep. 4. cap. 70.* Hinc *Demosthenes* de *Falsa Legat. Cerybioni*

36 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
objecit crimen , quod in solemnitati-
bus absq; persona comessaretur . At le-
gende Plinii Epistolę 15.1. & 36.lib.
9. Ad quę Convivia aptissimi Chiro-
nomi vocati ex theatro , manuum &
digitorum motibus, & forsan perso-
nati plura exprimentes, qui ad sym-
phoniam aves presertim, & reliqua
obsonia scissorio gladio dividebant.
De iis Lucian. Petronius ; & Juvenal.
sat.5.vers.121.

*Structorem interea, ne qua indignatio
desit*

*Saltantem videat, & Chironomanta
volanti*

Cultello —————

Alia profert sat.6.v.63.

CA-

De Mascheris Antiquit̃s in Bacchanalibus.

Similia, ac multiplicia fuere *Festa* Paganorum olim insaniam nimis demonstrantia. *Saturnalia* in quibus, ut innuimus, servi præsertim in Dominos, in feminas Viri, ac versa vice laruabantur. Ea vero Januarii Kalendis Romę celebrata: postmodũ autem in Franciam, sive *Franconiam*, Germanorum Provinciam infelici sorte deducta conqueritur in *Epistolis ad Zachariam Pontificem D. Bonifacius* Gentis hujus celeberrimus Apostolus. *Persis* haud dissimile *Saccarum* festum, quo Regali veste, per quinq; dies servi Dominis imperabant, ac familię præerant. *Athenæ*. 12. ex *Beroso*. Descripsit illud *Chrysost. Dio de Regno Orat. 4.* inducẽs *Dio- genem* serioludicrẽ *Alexandrum* alloquentem.

Iisdem quoq; Kalendis *Ceruulæ*, seu *Ceruuli* festivæ diei nomine, cum Animalium faciebus Gentiles sese
lar-

larvabant, *Silenos*, & *Satyros* villosis vestibus representabant, ut apud *Dionys. Halicarn. Hist. Rom. 7*. Quibus Christiani, uti solemnitati Demoniacæ, triennem poenitentiam imponere. Sic ex Codice *Andegavensi* & plenius laudabilis memoriæ amicus noster *D. Dominicus Macer in Hiero-lexico*, & hoc verbo fol. 143.

Proxima iis *Brumalia*, & hæc duplicia, in Novembri scilicet *Brumio*, vel *Bromio*, *Baccho* autem sacra, ut Eruditiss. *Ludovicus La Cerda* interpretatur ad *Tertull. in de Idololat.* In Decembri quoq; soli ad *Hibernū* solstitium. Idem *Tertull. ad Vxorem* 2. Incipiente anno, inquit, incipiente mense nidore *thuris* agitantur; quo tempore *D. Jo. Chrysost. Homil. de Novilunio* superstitionem Romanorum, affert iis verbis: Putabant, si *Novilunium* mensis hujus cum *Voluptate* transigant, reliquum annum se ita transacturos.

De solempni *Bacchantium* more *Valer. Max. p. 1.* scribit *Bacchanalium*, sacrorum mos novus institutus, cum ad perniciem iretur sublatus est. Quem

ex-

explicat de *Chariclea* *Heliodor. lib. 1. Hist. Aethiop. ibi. Et capillos sub corona Bacchico more jactaretur, & magnam tergi partem occuparet. Idemq; similiter lib. 6. Bacchico furore percita capillos solvit, nihil illis parcens, & vestem scidit. Fusiùs damnam cōsuetudinem prodit Pachorus in vita D. Joannis cap. 39. ubi Mos erat, inquit, in solemni quadam die constituta, Viros & Mulieres sine pueris introire, & bibere, ac manducare. post crapulā impetum ad alterutrum facere more insanientium Equorum, & per insanū desiderium Viros cum mulierib. succumbere. Cum Baccho enim, ac Cere Venerem calefcere Adagium est protritum.*

Nonnulla ad rem præfatus P. Læcerda, videndus in cap. 37. *Apologetici Tertulliani Versic. Ipsis Bacchanalium Furiis, nec mortuis parant Christianis. De plurima hujus festi Insania D. August. 6. 9. & 6. 21. de Civit. Dei. Jul. Firmicus in suo de Errore profan. Relig. & ex recentioribus præter Pighium, ac Turnebum, Barth. 2. Ablig. Critic. & Erhard. in symbol.*

ad

40 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
ad Petron. fol. 556. Quem impium,
prorsus ritum in mutuo, ac pudendo
Virorum, ac Mulierum congressu se-
dè imitari in Anglia, & Batavia,
Acatholicorū nonnullos, in Peregrina-
tionē nostrā ægrè audivimus.
Utraq; Regio quidem felicissima, si
Deo, & Principi fidelior: ad quarum
alteram, veluti superbientem suis
Navigationibus Græciam, & cum
prima certantem (ex Grotio, & Selde-
no in Mari clauso, ac libero) illud Actii
Sinceri Sannazarii de Urbe Veneta
transtulit egregiè Christ. Ad. Ruper-
tus in suis ad Val. Max. Dissert. 2. 6.
pag. 163. hoc mellito Epigrammate
Viderat eois Hollados Thetys in Vndis

Orbis, & Occidui figere signa vado:
Nunc mihi florentes quantumvis Pal-
las Athenas

Obiice, & adventu Colchide vellus,
ait;

Sic sinus Oceano major; populum ad-
spice utrumq;

Ripa illum dices, hūc volitare mari.

Non dissita Lupercalia festa Fe-
bruario mense. De iis Plutarch. in
Cæsare scriptum reliquit Multi ex

No-

Nobilibus, & claris Juvenibus nudi per Urbem discursant, & scuticis hirsutis obvios per Lusum, & risum cædunt. Quin etiam multæ in primis claræ mulieres data opera illis obviam eunt, & se ipsas plagis tanquam in schola offerunt, manus his præbentes: persuasæ eas plagas prægnantibus ad facilitatem partus, sterilibus verò ad fæcunditatem proficere. Similia apud Ovid. Fastor. II. Hinc Larvæ Romanis invēte, de quibus Cicero, ad Attic. Quid est hoc? quid est autem quod ego personatus ambulem? Gravitas enim tunc temporis erat remissa, quemadmodum legimus de Catone saltante in communi hilaritate: Clarissime notat Herodianus passim ludendi licentiam permissam, sic ut Persona indueretur quæ cuiq; libuerat, nullaq; indicta, nec Magistratuū quoq; Imago, prout cujusque studium repræsentabat. Ludos Romanos quosq; tum publicos, tum privatos explicat Jul. Barbaran. in suo Promptuar. Rer. Quamplur. to. I. tit. 15. pag. 205. & 215. Quorum præsertim causa innumerabiles Feriæ, favente sacro no-

stre

42 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
stræ Religionis cultu, in *l. Dominico de*
Speſtacul. Theodoſ. Cod. ſublata fuere.
Barnab. Briſſonius ſapientiffimè ad
eum textum, & ad *L. omnes dies* ibid.
pag. mihi 376. ubi & benè *Jacob. Go-*
thofred.

Videmus itaq; plurium *Fæſtorum*
moris conſenſum, cunctorum autem
ſtultitiam, Ethnicamq; Impietatem:
undè à nonnullis forſan hujusmodi
gaudia veſana, vocitata ſunt *Bac-*
chanalia, vocabulo ex Philoſophorū
ſenſu nimis generico. Verum primæ-
vam *Bacchanalium* ſolemnitatem,
agnovit in Aegypto *Herodotus* in
Euterpe, mulieribus iis fædiſſimam,
Phalli, mentulæ ſcilicet, ſeu impudi-
cam Virilis membri imaginem, cum
Larva circumgeſtantibus, ne omni-
moda frudarentur libertate. Quod
actum, papiraceo cum tegumento
facie velata, hederæq; corona adhi-
bita, ex *Plutarco*, & *Pæſthelio de Coro-*
nis. Omninò in Gentilium ſuperſti-
tioſis ritibus originem animadvertit
Polydor. Vergil. Plura apud *Livium*
lib. 39. Quam Obſcenitatem, aliasq;
Fæſti Impudicitias à recentiori *Fra-*

ticellorum Hæresi parum distare fatetur P. Philippi Jacob. Bergomensis in *Supplemento Chronic. lib. 13. fol. mihi 310.*

Ab *Aegyptiis* vero *Bacchanalia* mutuatos *Israelitas*, volūt Interpretes *Divinæ* paginæ, cultum præstantibus *Judæis* Idolo *Astaroth*, seu *Astarte*, quod *Tullius*, & *Plautus* pro *Venere* sumpserunt, & *Salomon* mēt fano ædificato, ad exemplum humane superbix, ac Infirmitatis, veneratus est, sedissimisq; *Priapi* sacris honorem ferentibus. Percurrantur *sacrorum Bibliorum Textus 1. Reg. 15. vers. 13. & Judic. 2. 13. ac 3. 7. & rursus 10. 6.*

Insanas Festi cæremonias Ovid. describit Metam. 6. v. 592.

Tempus erat quo sacra solent Trietevica Bacchi, &c.

Perlucidè vero paulo post ibi:

Vita caput tegitur, lateri cervina sinistro (bat hasta.

Vellera dependent humero levis incu-
Quod prius egerat ejusdem Heroici, seu Admirabilis Operis lib. 4.

Pectora pelle tegi, crinales solvere Vit-
tas Ser-

44 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

Serta comis manibus, frondentes sumere thyrsos, &c.

Statius de Bacchantibus paucis verbis Thebaid. 2.

Qui Curios simulant, & Bacchanalia viuunt.

Hec autem sic vetus Scholiastes interpretatur: *Criminosè viuunt*, idest *sub severitatis figmento impudici sunt*; Nam sacra *Bacchanalia* ex iis condénata sūt *Lutetiæ Parisior. S. C. Pythæo* teste; cum probatum esset *Feminas honestissimas ad stimula Deæ Lucum, fæde Adulterio maculatas.* Fusiùs ad eundem *Statii* locum *Gasp. Barthius*, nimiam referens licentiam, & scelera potissimum nocturna, quæ narrantur à *Tacit. Histor. 2.* & benè distinguuntur à *Gelen. Advers. cap. 11. Livii lib. 44.*

Obstupuit non parum *Tertullian. advers. Gentes* in cit. *Apologet.* admisisse Christianos illa etiam tempestate, quod prorsùs è Republica jam exegerant *Romani.* Quam eliminandam audaciam ostendit viribus *Aphricanæ Eloquentiæ*: *Theodorus Studita ex Orientali Ecclesia Fratres*

Pa-

Patresq; præsentes pleriq; ferias appellant per quas belluentur, vinoque bacchantur; ignari abstinentiam eos profiteri carniū, non crapule, & Ebrietatis functionem. Nam id Græcarum Feriarum proprium est Christianorum uti frugalitate, nec corporis pro libidinibus curam gerere, quemadmodum Apostolus docet. Sed agat sane ut lubet Mundus, quæ in legem abierit Insaniæ; Nos intemperantiam Fratres, vel iis quæ tam vesci est permissum fugiamus, scientes eam esse peccati matrem. Monitum certè pium, & sectandum. De Choreis nonnulla collegit P. Novarin. in schediasm. sacr. proph. 3. 25. 128. & 133.

Adversus Balandi, seu saltandi consuetudinem, si scire quicquam lubet, pervolue Athenæum 14. 7. ibiq; Jacob. Dadechampii Annot. & Is. Casaub. Animadv. & ex recentiorib. Jul. Barbaran. alias citat. in Promptuar. to. 1. tit. 16. fo. 212. ubi de variis. Ante fores Ecclesię, de Paganorum ritu emanatam egregiè queritur D. Augustin. de Tempore serm. 15. & 2. de Doct. Christ. 25. de Histrionum saltu
ha-

46 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
habet plura. *Sanctus* autem *Ephrem*
serm. de Ludis exclamat: *Vbi Citharæ,*
aut Chori, aut plausus manuum, ibi
Virorum tenebræ, mulierum perditio,
Angelorum tristitia, & Diaboli festa.
D. Andreas Cretens. Orat. de Amput.
Capitis S. Jo: Bapt. Quia non est plenum,
inquit, corpus turpitudine, quod cele-
riter movetur, & membra, quæ tanquã
turbo notantur? Quæ sunt revera si-
malacra eorum qui sunt correpti à
Dæmone: Hinc sapientissimus Ara-
gonum Rex Alphonsus, referente
Panormit. 1. 45. Saltatorem ab insano
nihil differre inquiebat, nisi quod hic
dum saltat, ille dum vivit insanus est.
De saltu David ante Arcam ex af-
fectu Cordis Elaboratus. Abulens. 2.
Reg. 6. 19. & 1. Paralip. 15. 42. ac Sa-
lianus mundi anno 2990. num. 47. &
48. Alias & in nuptiis cuilibet Chri-
istiano Laodic. Concil. vetuit. Utinam
hodie quisq; potissimum apud alie-
nigenas profana hilaritate deceptus
legeret, ac edisceret!

Modernum Carnis privium, vulgo
Carnevale ex ejusmodi *Insaniis* olim
effluxit. *Mores illaudabiles* recitat.

Ni-

Nicephor. Gregoras in Vita Andronici senioris qui sedit in Imperio anno circiter 1281. Carnis privium instabat, cum lautioribus conviviiis, & poculis dediti mortales, & Vini intemperantia facilius ad seditiones concitantur. Apertè initium sumpsisse à Lupercalibus, vel saturnalibus, Quinquatris, vel Megalensibus Langlens I. C. ac Philologus opinatur. Vel à Majuma, de quo singularem habemus textum in Cod. Theodosii Cæsaris, ubi vide omninò Eruditissimum Jacob. Gothofredum. Non nihil indigitat Marescott. in fine sui Syntagmatis.

Prefatorum Criminum ortum id sentiens attigit P. Baptista Mantuanus in Fastis ibi

Roma Lupercales ludos antiquitus isto
Mense celebrabat. posita gravitate
per Urbis

Compita versabant stolidi sine veste
Luperci.

Ceterum curiosa legenda sunt contra cetus nocturnos, & larvatos apud Riccobon. de Gymnas. Patavino lib. 6. cap. 13. ubi certe nimia fruuntur libertate, ex Celsissimi Senatus indulgen-

48 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
gentia, Studiosi: & Borell. de Magistrat.
3. cap. 9. & seqq.

De Veteribus Gallis Theodoricus
Abbas in vita D. Bernardi prope erat
sacrum Quadragesimę tempus, cum
omnes fere juvenes dediti militię secu-
lari circumibant quęrentes execrabi-
les Nundinas, quas vulgo Tornetas
vocant (hodie Torneamenta) Cępit
ergo ab eis peteres. Bernardus, ne intra
paucos dies, qui ante Quadragesimam
supererant, armis uterentur, ac nę qui-
dem Larvis, per Canonem Cōcilii Rhe-
mensis interdictis.

Hujus temporis licentiam coer-
cendam studuit D. Carol. Borromęus
exemplo motus D. Bernardi, & sacro-
rum Canonum edoctus pręceptis
Concil. Laodicen. 53. & Dachar. 80.
Unde Patres Societatis, laudabili, &
proficua sanę consuetudine, in suis
templis, musicis cantionibus sacrisq;
sermonibus interpositis, fundunt Pre-
ces ante Venerabilem Eucharistiam
publico ritu expositā postremo Car-
nis privii triduo, quod pręcedit sacro-
rum Feriam quartam Cinerum, ad
compescendam humanam frenesim,
& Di-

& Divina in Iracundiam placādam.

Religiosis hominibus vitam celibem professis acceptissimas præfixere Fundatotes pro eo tempore sanctiones: quemadmodum videre est apud *Carmelitas p.3. constit. c.6. nu.8. Fratres Divi Augustini Eremit. 6.p. constit. cap.13. S. Francisci pro Familia Cismontana Constitutiones Generales cap.2. pag.43. Urbanas Conventualium cap.5. Reg. tit.17. nu.3. & aliorum, de quibus abundè D. Francisc. Maria Maggus ex Clericis Regularibus in suo De Sacris Cæremoniis to.2. Opus.2. Disquis.29. Vitan. da enim, Religiosis præsertim Viris, sunt spectacula, & multo magis, Larvæ, ac Personæ. Quod sanū consiliū cūctis quoq; fidelibus ipsimet Hæretici præstiterè, inter quos *Christ. Besold. in Discurs. Polit. to.2. de Educatione: & damnatissimus aliàs Philipp. Melancth. Declam. to.5. Gymnas. p.2. sect.2. de Exerc. Academ. Nec minus Doctor Salomon Gesnerus in Orat. Hamburgi dicta anno 1636. ac typis data De Personis, sive Larvis, &c.**

C

Ma-

Materiæ Bacchanalium, ad Ethnicam superstitionem priscam, lumen præstant non modicum Vetustatis instrumenta non obscura, in Opere nouissimo typis Romanis diligenter exciso, & sic inscripto: *Lucerne Antiche Intagliate da Pietro Santi Bartoli, con le Annotationi di Gio: Pietro Bellori*. Plura de iis, moraliter etiam, ac Philosophicè tradit *Octavius Magnanini* Italicè *Nel Gualengo*, ò *Del Convito* p. 2. Ferrariæ impresso anno 1641.

C A P U T IV.

De Mascheris in Histrionica.

INter Ludricas Artes Antiqui locum dedere *Histrionica*. Ea vero *Tragædiis* plurimum splendoris attulit, in qua commendatur quoque *Aeschylus* Tibicen; siquidem canendi, & saltandi partes distinxit, quæ in uno tantum Tragico Histrione jungebantur, tribus rebus, Cântu scilicet, Harmonia, & Saltu ludum, componente, ut *Aristoteles* meminit
agens

agens de *Dithyrambicis*. Imitatus id fuit *Sophocles* in distinctione Saltatoris. Tribus autem personis fabulam absolutam docuit *Horat.* in *Arte* ibi.

Nec Deus intersit, nisi dignus vindice nodus

Inciderit, nec quarta loqui persona laboret,

& si quartam sæpe, & quintam admissam notaverit ponderosus Glossator *Donatus*. Omnium linguarum usu, id jubente *Jul. Cæsare* de quo *Sueton.* 39. nec dissentiendo à *Prestigatoribus, Circulatoribus, ac Fannambulis*, quos ex Patribus explicat *No-varin. Sched. sacro proph.* 9. 99.

Histrionum apparatus, *Choragiū Thymelicum* vocavit in *Apol. prior. Apulejus*; & benè, cum *Gesticulatores*, & *Mimi*, *Thymelici* græcè dicti sint. De qua voce *Suidas, Hesychius. Plutarch.* de *Orac. Tyth.* in *Polit. præcep.* ac in *Alexand.* & *D. Aug.* 6. de *Civ. Dei* 7. ii nempe qui aptabantur *Orchestrae*, quæ *Chori* pars erat in *Theatro*, aut supra mœsam stabant in foro, Canentes ad *Theatralia* invitâ-

52 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
 tes ex *Rhodigin. 8. 8.* Vel qui luden-
 tibus ministrabant *l. Athletas ff. de*
his qui not. & propriè Mimi in Jure
Pontificio per Gloss. in can. non oportet
il 2. de Consecr. dist. 5. quorum Tri-
 bunus *Archimimus* ex *Anastas. Bi-*
blioth. in Collat. S. Martini Papæ, &
M. Mensa erat siquidem pro Bella-
 riis, aut rebus, Aromaticis, *Araque*
 una vel duplex, presertim *Apollinea*,
 à qua tanquam à loco refugii, nefas
 arceri. *Pollux. Rhodigin. 6. 17. Taub-*
man ad Plaut. pag. 572.

Verùm, elata, & contenta voce,
Histriones exhibebant, quæ cothurno
 quoq; grandi à Poeta exprimeban-
 tur, cum in *Tragædiis* eximiæ res age-
 rentur. Quorum canendi formam,
 quidem mollem à *Beza* inventam, &
 à Patrib. improbatam ex *Baronio to.*
1. anno 60. Calvinistæ audacter imi-
 tantur. Egregiè materiam subsump-
 tam *Jul. Cæs. Bulenger. in de Theatro*
explicat 146. & 54. ubi refert *Ma-*
scheras ore hianti, ut supra tetigimus,
 & cavo fuisse. *Prudètio 1. in Symmach.*
 dictante iis versibus

Vt Tragicus cantor ligno tegit ora ca-
vato *Gran.*

*Grande aliquid, cujus per hiatum
carmen anelet.*

Propterea forsàn observavit *Dio Chrysost.* Orat. 4. de Regno, *Histriones acutum, & contentum, penetransq; clamare.* Consule post *Lips. de Theatro Rittersh. 5. sacr. Lect. 2.*

Occurrunt tamen, ex Antiquitatis pœnu, & aliæ *Larvæ*, quæ non faciem tantum, verùm etiam universam capitis rotunditatem operiebant; adaptato *Galericulo*, seu *Capillitio*, à vertice ad cervicem. Has præcipuè adhibebant, in *Choris Comicis*, ac *Tragicis*, obducto capite ad similitudinem *Actorum*; deque his intellexisse videtur *Lucianus* in *Dialogo de Saltatione*, tragicam personam describens: *caput Larva minaci obductum.* Similes *Larvas Histrionibus Tragicis* inservisse credibile est, *Anguicomarum Furiarum, & Gorgonum* personas agentibus. In *Comicis* verò *choris*, *Orgiis*, & *Satyricis Saltationibus* earundem *Larvarum* frequens fuit usus, cum sæpè insculptæ pateant in antiquis lapidibus, *Silenos*, *Satyrosque* mentientes. Exemplar habes in Gē-

54 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
mis Leonardi Augustini secundæ edi-
tionis parte prima num. 22. & 23.
 quarum altera *Larva Faunum*, seu
 potiùs *Silenum juvenem*, altera *Sile-*
num senem cum calvitio, ac universo
 capitis tegumēto repræsentat; Utra-
 que omninò hisce nostris affinis,
 quas marmori sculptas ex Musæo
V. C. L. Io: Petri Bellorii postremis pa-
 ginis dabimus; aliæ verò in Illustri-
 bus *Fulvii Vrsini* Imaginibus, &
 Vetustis monumentis videri pote-
 runt.

Sic in locupleti *Romanæ Antiqui-*
tatis Fragmentorum, Egregii Sculp-
 toris *Jo: Petri Mauri*, propè *Minervæ*
 in Urbe fanum officina, *Cæmeterium*
lapideum per ipsum appellata, infe-
 ctum redditum imberbis pueri sin-
 ciput, similis formę grandiozem sibi
Larvam, elevata sinistra, immittētis,
 Canicularibus jam excurrentibus
 Diebus vidimus, in *Maximi Circi* ru-
 deribus, fertilibus semper, ut fuit re-
 latum nuper effossum: quod in Vul-
 gus Philologicum edere minime
 præstat.

Theatrales formę hujus *Larvæ*,
 qua-

qu
La
Co
to
Ba
an
sta
tra
tiff
Pra
que
fac
acl
Lan
Ro
me
rec
der

lau
feu
nu
tra
La
vic
de
str
me

quatuor numero, in antiquæ testaceæ *Lucernæ* solea, percelebris, ignoti Comici memorię dicatę, in satis culto Insignis Cęlatoris *Petri Sanctii Bartoli* Musęo *Romę* visuntur; quę ab anno 1691. typis Italicę ibi prostant in, *Delle Antiche Lucerne sepolcrali figurate fol. 16.* ab eodemq; sciētissimo *Bellorio* Antiquitatum Urbis Præfecto, diligenter expositę. Pluresque simplices *Bacchantium* larvales facies in vase quodam vetustissimo, a lapideo in *Excellentiss. D. Ducis Lantes*, propè *D. Pancratii* portam, *Romani Viridarii Palatio*, & alibi *Romę*, ut in ejusdem, *Veteris ac novę* recenti, anni 1687., descriptione videri potest.

Vir summus *Fulvius Ursinus* jam laudatus, curiosum ediderat Poetę, seu Comędi in tabula sedentis monumentum, *Larvamq;* è mensa detractam, super qua positę alię duę *Larvę* intuentis. Ad quem facere videbatur *Plinii* Historici locus ille de *M. Ofilio Hilario* Comędiarum *Histrione* qui, cum populari gustui admodum arrisisset, die natali suo.

convivio exhibito , Personam tunc usurpatam intuens , Coronam è capite suo met in eam transtulit, eoque habitu videns, nullo sentiente expiravit . Maximo profecto honore *Histrionibus* fuere olim *Personæ*: ideoq; theatralis applausus Gloriam illis quasi acceptam referebant . Idem , sacrosanctæ Vetustatis Iconismus in *Veterum Illustrium Philosophorum*, *Poetarum*, *Rhetorum*, ac *Oratorum* *Imagines* ex *Nummis*, &c. cum selectis ejusd. *D. Bellorii* scholiis repetitus usq; ab anno 1685. Romana editione præstantissima, conspicitur fol. 69. Ubi quoq; 70. fol. *Sileni*, ac *Dionysiacæ Personæ* eleganter expressæ.

Vidimus non semel , in Vetustissimi Vaticani Codicis, non indiligenti manu exarati prospectu, ac Illustrissimi Comici *Terentii* Opera fide referētis, ipsius egregiè pictam Imaginem , à *Davo* , alioq; servo sat noto, Larvali Veste, ac Facie , hiatuq; Personæ pallentis, quemadmodum initio ex verbis Satyrici innuimus , sustineri.

Ob hujusmodi Artē usumque *Histrion-*

Strionicum solitas olim concedi Statuas comperimus, æreas, vel marmoreas, quas accipere, non mopo Ludii, ac *Histriones*, sed Aurigatores, cæterique Circensium certaminum Victores. Probat clarissimè *Emundus Figrelus* Historiæ in *Academia Upsaliensi* Professor in suo *De Statuis Illustrium Romanorum* cap. 13. *Holmiæ* impresso, qui de Habitu, ac Gestu illarum plurima profert cap. 19. Causa enim, sive Statuarum finis, quemadmodum *Cassiodor.* habet 3. *Var.* 15. Gloria fuit, ac memoria diuturnitatis eorum, qui insigniter, vel de Republica meriti erant, vel Ingenii dotibus claruerunt, vel opus aliquod clarum edidit. Idemque ipsemet 8. 2. & vide to. tit. C. de Statuis, & Imaginib. Speciei hujus nonnullas videmus, præsertim Romæ, ac marmoreas, stantesque, dextera, vel sinistra gestantes *Mascheram*, in Capitolio, in Aedibus Justinianæis, ac in cōstitis Principū Poinariis. Capitolina quidem, in Palatii Consularis gradibus, de qua in recēti descriptione mētio. Sculptoriam Artem pollentibus visa est

58 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
affabrè elaborata, *Musamq;* refert ex
iis, quarum inventa, ac munera *Au-*
son. Edyl. vicesimo iis recitat versibus
Melpomene tragico proclamat mæsta
boatu (Thalia.

Comica lascivo gaudet sermone
Nec dissimiles Numinum imagines
apud *Chartar. fol. 29.*

Extat *Mareni* in *scalis Do-*
minorum in *basi Inscriptio rela-*
ta per Gruterum to. 2. pag. 1089.
num. 6. L. Acilii Nobilis Archi-
mimi Comm. Memorum adlekti, diurni,
Parasiti, Apoll. Tragici Comici primi
sui temporis, & omnib. corporibus ad
scenam Honor. Decurionis, &c. quam
vide. Nec preteri, ob præclara quidẽ
merita, exempla haud pauca ma-
gnanimẽ Statuarum Renunciatio-
nis, typo Italico è tenebris vindica-
ta per D. Andream Borbonium Senen.
Theologum.

Non tamen, & apud *Ethnicos*, ma-
gni habita *Histrionica*; Ii siquidem, ac
Mimi à *Romanis* Civitate indigni
putati, ex *Livio*, *Cicerone*, ac *Valerio*
quorum cuncta flagitia notat *Sal-*
vian. 6. Propterea *Ludovicus Vives*
in

in Institut. Christ. qui arduam de Corruptis Disciplinis materiam sedulò pertractavit: Necesse erat, inquit, Histrones perditissimis fuisse moribus, & deploratę nequitie, cum in ea civitate pro civibus non haberentur, cujus erāt tam multa millia hominum flagitiosorum, & facinorosorum cives. Benè discurret, & concludit. Iplis quoque, sicut & scenicis impœnitentibus, qui omnes inter infamia notatos comprehenduntur. Legumq; beneficio habentur indigni vulgatis textibus, sacra Communio est neganda: Tolluntur Privilegia Clericalia si ad. sint. cap. 1. de Vita, & Hon. Cler. Farnacc. de Inquis. 8 97. aliiq; laudati à Cęs. Panimolle Decis. Eccles. 41. num. 9. Imò à Principibus, omnes arceri monuit D. Carol. Aët. Mediolan. p. 1. fol. 40. col. 1. Videantur plura apud Petr. Gregor. Tholosan. Syntagm. jur. p. 3. lib. 39. cap. 11. ac Ricciull. in de Personis quę in statu reprobo versantur. Obvium enim est, Virorum, ac feminarum quisquillas in fabulis indutas, & Larvis adhibitās, adolescentes nempe, afores, deliros senes, Pa-

60 *Abb. Jo: Bapt. Pacichelli*

rafitos, Lenones, Meretrices ; cuncti
scenam fedantes , capite , ac ore te-
ctis , preter vocis permittendę viam,
coactę quidem ad clamandum, cano-
rosq; sonitus emittendos . Quorum
vilis portio , ipsa *Mimica* manuum
gestibus expressa , diligentęq; ab
Epigrammatario quodam veteri lib.
4. *Pytheanorum* descripta, sic conclu-
dente

*Tot lingue, quot membra Viro; mirabi-
lis ars est,*

Que facit articulos ore silente loqui.

Clericos propterea illam exercen-
tes fedissimam artem puniendos
prescribit *Can. 24. Concilii Quinisexti,*
scu *Trullani* , ubi calamum acuit
Eruditissim. olim in Academia Lo-
vaniensi amicus noster, ac Magyster
P. Christian. Lupus in *Schol. Concilior.*
tom. 1. fol. mihi 906. Adversus quos
scenicos Ludos, & *Agonales*, *Cursus*
Circenses, ac similia Spectaculorum
genera, scripsere *D. Cyprianus, Augu-*
stinus, & Patres cuncti sepissimę; que-
madmodum apex Ingeniorum *Ter-*
tull. in libro peculiari superius lau-
dato, honesto tantum Comædiarum
usu,

usu, à *D. Th.* non improbato, ut 2. 2. 168. 3. 3. Porro tanta fuit Ecclesiæ pro suis filiis cautela, ut in eodem Concilio, ac præfato loco statuerit quod; si Clericus ad Nuptias vocetur tunc temporis cum Ludicra ingressa fuerint, etiam minus agendo, & ad deceptionem, ipse surgat ac discedat. Synodus quoque *Ravennatensis* sub *Honorio IV.* sancivit quod, missis Jocularibus, & *Histrionibus* muneribus emendicaturis ad Clericorum domos, si quid effundant, teneantur duplum restituere Ecclesiæ à qua Beneficium suscipiunt, per ipsas in usus pauperum commutandum. Christianorum Mores è conspectu Gentilium in Ethnicis superstitionibus Bacchantium debent lucere, & maximè Clericorum, quibus optima fors Ecclesiæ Candelabrum. Apud *Columellam* enim, nostro quasi probro, scriptum illud præceptorium; *Absq; Ludicris Artibus, atq; etiam absq; Causidicis* (quod benè notandū) *satis olim felices fuisse, futurasq; Vrbes fore.*

CAPUT V.

*Vestes Sexui ac Statui contrariæ
num licitæ?*

CUM à lethali Idolorum cultu
Larvæ ortum duxerint, frequen-
ter à Sanctis Patribus vituperantur,
*Lactantio præsertim, Tertulliano, Cy-
priano, Chrysostomo, Augustino, aliisque;*
In causa est Divina duplicentia om-
nis vanæ simulationis, quæ primum
in Diabolo *Mascherarum* auctore,
sub Serpentis cortice in Horto illo
Deliciarum innotuit. Et Mulieres in
fine sæculi effluxi *Larvis* uti cæptas
Brantomius testatur in Libro inscri-
pto *Dames Galantes*. Apud Gallos
forsan, in quorum Aula *Elisabeth*
Regiam, & Caroli IX. Uxorem na-
quam usam, nec ipsa pernegante,
aliquam ex ejus ancillis, scripsit Do-
minus *Bouchel* in *Biblioth. du Droit*
Francois sur le Mot Masques. Habitus
profectò indecens, quo fere semper
utuntur Larvati, adulterinus in utro-
que sexu, in sensu *D. August. de Tem-*
po-

*pore. ferm. 242. Vestes, quæ dictæ sūt
à velando, per Varron. & Rebuff. in l.
127. ff. de Verb. sign. eæ debent esse
ut Honestati, ac Necessitati faciant
satis. Innuit D. Cirill. Hieros. Cathec.
4. Sed videndus Petr. Greg. de Repub.
4. 11. 5. Alias redeunt Poetarum Fa-
bulæ, & quemadmodum Tass. 16. 3.
Mirasi quì fra le meonie ancelle*

*Favoleggiar con la conocchia Alci-
de.*

Mirasi Jole con la destra imbelle

*Per isdegno trattar l'arme homicide.
Mores domicilii videntur servandi;
quod monuit præceptorie Jo. Casa-
initio celebris Galatei, & prope fin. iis
Italicis verbis. I tuoi Panni convien
che siano secondo il costume de gli altri
di tuo tempo, ò di tua conditione; che noi
non habbiam potere di mutar l'usanze
à nostro senno; mà il tempo le crea, &
consumale altresì il tempo.*

*Canon moralis erit, de quo melius
infra, in publico Theatro Mimicos
Personarum Habitus, honestæ recrea-
tionis, nec non Exercitationis tantū
gratia admittendos; In priuatis ve-
ro quorumlibet, siue nocturnis, siue
diur-*

diurnis discursationibus minime exceptis Bacchanalib. vel similib. festis ex Principum indulgentia, per ea quę eleganter, & solide tradit Dominus Salomon. Gesnerus in Orat. de Personis sive Larvis, Heduatione, diurna nocturna; divagatione, inverecundis locis, Amplexib; Saltatione, Alea; Bacchantium impress. Hamburgi anno 1600. Ubi refert Litteris proditum eximium *Farnesium Cardinalē*, cum *Ferdinandi Imperatoris Legatos* hilarius excipere vellet, larvatum incessisse. In loco enim servandum *Eutrapelia*, scilicet bonę assuetudinis, dictamen docuit ex *Aristotele*, & radice *Moralium* perpetuò *S. Thomas*.

Peculiaris difficultas est de *Mulieribus*, an ipsis *Viriles Vestes* tolerandę, quemadmodum econtra, num *Viris muliebres*? Et negatiua deducitur ex *Lege sacra Deuter. 22. 5. Non induetur mulier veste virili, nec Vir utetur Veste feminea*, abominabilis enim est apud Deum qui hoc facit. Ubi *Philo in de Fortitud.* Propterea infames, & incapaces testandi eos qui publice utuntur feminea Veste agnovit

vit D. *Augustin. in soliloq; cap. 16.* Julianus Cæsar Desertores amictos Vestis muliebri per castra duxit distrahēdos, ratus militibus qui viri essent, hujusmodi pœnam, & supplicium morte gravius futurum. Et in Actis Sanctorum legitur à Tyrannis cingulo militari, nonnullos dirē solutos, indutosq; muliebri colobio, ac in gynæceum datos. Ideoq; calamo sic lacesfitus Achilles à Tertulliano: Ille ferarum medullis educatus sustinet stolam fundere, Comam struere, speculum consulere, aurem quoq; foratu effeminare. Vide Sicul. Biblioth. 2. Zonar. in Vita Mauriti, & Quintilian. 5. 9.

Feminis in usu anathema indixit Cōcil. Gágrēse c. 13. & Trullēs. can. 62. utrumq; sexum perstringit. Triennalis Pœnitentia à vetusto canone antiquo secundi Concilii Bracarensis nuncupati præscripta J. C. in l. Quintus 23. ff. de Auro, & Arg. leg. ibi quod sine Vituperatione vir non facile utitur muliebrib. De quo præcepto exquirit Philo Judeus ubi mox iis verbis: Vult Lex Virum in vestitu se, ut virum decet, gerere, quem cum diu noctu-
que

66 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
que circumferat, talis esse debet, ut eum
semper decoris, honestatisq; admoneat.
Sic & mulieres ornantes pro dignitate,
vetat virilem vestem sumere, longè
submovens effeminatos viros, tum plus
aquo viriles fæminas. Brevius Joseph.
4 Antiq. Cavete autem, maximè in bel-
lo, ut neq; mulier habitu virili utatur,
nec vir stola muliebri. Plurima de
hoc Principum placita in Italia, ac
Belgio. Et planum est apud Zozimum
4. 4. Julianum Augustum Romanis
Ethnicis subscribentem, produci &
vendi jussisse imbelles Milites in veste
muliebri. Id quoq; prohibitum in
can. si qua mulier dis. 30. Vitiosum,
utrumq; affirmavit S. Th. 2. 2. q. 169.
a: 2. Videndi sunt D. Hieronym Ep. 8.
Clemens Alex. Strom. 12. D. Jo. Chry-
sosth. Homil. 38. in cap. 11. Matthai.
Petr. Chrysol. serm. 155. Apulei de
Dogm. Plat. Aihan. lib. 12. Juvenal. &
Seneca sæpe. Fusè Jo. Ludov. Vives
lib. 1. de Instit. Christ. Fæmin. tit. de Sal-
tation. Gentilis in libello de Actorib.
Fabular. 4. 5. & 6. & Gonzal. cap. 15.
de Vita & Hon. Cleric. nu. 11. fol. 54.
Quamquam plurimi fæminea veste
in-

induti in *Histor.* *Augusta* legantur :
Nec pauca spargi possent ad materię
ornatum ex *Rubenio* , & *Ferrario* de
Re Vestiaria . Vestiumque partes &
species quasq; Juridicis testimoniis
referat , cum prisca , & recenti luce
Anton. Monachus in suo *Tract. de*
Execut. in Vestib. Bononiae 1621. in 4.

Ratio est in promptu , quia obest
Honestas ac Decor; talis enim quis
præsumitur , qualis à Vestibus dete-
gitur . I. C. in l. apud *Labeonem* §. si
quis *Virgines* , ff. de *Iniur.* *Vulgata*
Carmina in Speculat. p. 1. tit. de Ad-
vocato , §. sequitur per tot. Rursus Ec-
clesia , & laica Monarchia singulorū
Vestes discrevit, quibus visis gestan-
tes, eorumq; mentes noscuntur . Ad
rem *Synodus prima Aquisgrani* simi-
libus verbis . Et in lib. sepe laudato
de *Idololat.* *Tertullianus* inquit : Pro-
prius vero *Habitus uniuscujusq;* , tam
ad usum, quam ad honorem & dignita-
tem. Sequitur optimè *D. Cyprian. Ep.*
61. ad Euchratium Episcopum : Cum
in Lege prohibeantur *Viri induere*
muliebrem vestem , & maledicti ejus-
modi indicentur; quanto majoris est cri-
mi-

68 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
 minis, non tantum muliebria vestimen-
 ta accipere, sed & gestus quoq; turpes,
 & molles, & muliebres, ministerio im-
 pudica Artis exprimere? Vide quo-
 modo materiam nostram exornat.
 Hinc Eruditiss. P. *Lupus*; cuius nun-
 quam sine dolore meminimus, in *Io.*
Trullensis Concilii mox relato, *Conci-*
lior. scilicet *Scholiis* illustrat. vol. 1.
 fol. 975. scitè monet, *Larvas &*
Personas, mentitasque Vestes, adhuc
 in scena, Ecclesiam semper fuisse
 abominatam, & si tamen id agens
 Falsitatis reus sit per *Hostiens. in sum.*
de Crim. falsi num. 7. Farinacc. de Fals.
150. 144. & Menoch. de Arbit. 2. 318.
19. & seq. Non tamen peccat, nec
 ordinarie puniendus. *Diana. par. 5.*
tract. 7. res. 32. Casar Panimoll. Decis.
Eccles. 49. num. 19. Extenditur Con-
 clusio ad Legatum, *Vestis muliebris*,
 vel contra, quod strictè interpretan-
 dum, ita ut unum pro alio non su-
 mendum, nec intelligendum de Ve-
 ste prorsus virili per fœminam indu-
 ta, nec fœminea per virum; Casus
 enim foret *Larvarum* per Legem
 prohibitus ex traditis in *Sacro Te-*
 xtu

xtu Deuter. & alleg. per Borell. de
Magistr. Edict. 3. 10. 2. & per tot. cap:
ibi de Larvis seu Mascheris, & Vesti-
bus mutatis, & Anton. Monach. laudat.
de Execut. in Vestib. cap. 13. num-70.

Permittendus Vestium solūmodo
promiscuus Usus in casu necessita-
tis, vel majoris boni. Exemplifica-
tur limitatio in Adolescente Antio-
cheno à Divo Meletio converso, ac
fugiente in foeminea veste Sacerdotis
pagani parentis indignationem, ex
Theodoreto Hist. 3. 13. In Ecclesiæ
Alexandrinæ Presbytero Anatolio
plurimos obsessæ Urbis ea forma,
noctu abire suadente apud Euseb.
Cæsareæ 7. 26. In Sancta Sabina mu-
liere Ethnica, virum captivum in
ipsius habitu per annos complures
sequeuta; de qua S. Asterius Amase-
nus. In Viragine illa Ioanna Dargia,
de qua heroicè Nic. Heinsius, Caro-
lum Septimum Francorum Regem,
cum toto Regno ab hostium mole-
stiis vindicante, viva tamen Rotho-
magi, combusta, ut ex Tiraquello, &
Langlæo Io: Chokier in Face Hist. 2.
59. Et in nonnullis Virginibus, quæ
sub

70 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
sub Virorum aspectu piissimè in
Cenobiis militiam gessere; Pudici-
tiam quoque sanctissimè seruantes
aliæ in acie Martis. Vbi in casu *Ae-*
neas ita apud *Virg.* 2.

Mutemus clypeos, Danaumque insi-
gnia nobis

Aptemus, dolus an Virtus quis in
hoste requirat.

Hodiè in *Bacchanalib.* aut potius
Carnisprivii festo, Gentilium illis
substituto, Vestes obsoletæ simplici-
ter ac jocosæ *Larnas* inducunt, ho-
minesque personant. Quilibet enim
extra patriam, agens *Gallum, Vene-*
tum, Bononiensem, Neapolitanum,
Acerrensem, aliosque, vulgò *il Raguet-*
to, Pantalone, Zanni, Cola, Pulcinel-
la, quorum alter ita dictus ab erec-
tis contra hostes Reipublicæ vali-
dissimos, in tropheû propriis Sena-
tus Symbolis, scil. Leonibus: Postre-
mus verò *Pulcinella*, inuentum pla-
nè ridiculum cujusdam *I.C.* seu Ter-
ræ *Gefuni,* sive Urbis *Acerrensis,* Cau-
sarumque patroni tædio affecti in
Magna Curia Neapolitana Vicaria,
nomine, *Andrea Ciuccio,* qui ad vul-
tum

tum ex natura accomodum, vētrem
 straminibus onustum aptauit, plures
 ad sui imitationem excitans, sum-
 mamque famam per universam *Eu-
 ropam* captans. Alii verò, ex insul-
 sis Vestium indumentis libentissimè
 visi, & auditi sunt. Contingit pro-
 fecto quicquid olim prudenter ad-
 uertit *Cornel. Nepos*, vel *Aemilius
 Probus* quisquis Auctor sit *Vitarum*
 quæ circumferuntur *Virorum Illu-
 strium* in proloquio. Eadem mune-
 ra Vitium alicubi, alibi verò Virtu-
 tem olere: quod pater in *Gallorum
 Osculis*, de qua materia fecundissima
Kempius in *Osculogia*, & alii, ac in
Propinationibus vulgo notis *Germa-
 norum*, cum quibus non bene conue-
 niunt *Itali*. Sic rariores, & jucun-
 diores Vestes Viris grauiſſimis *Ma-
 scheras* sapiunt, quemadmodum,
 ecōtra Vestes graues, ac decorosio-
 res præter morem, hilarioribus spiri-
 tibus *Mascheræ* sunt. At redeamus
 ad semita. *Clerici* nec possunt habi-
 tum trāsformare, præter necessitatis
 accidens, quod jura cuncta infrin-
 git. Ita *Concil. Lateranense 4. cap. 15.*

Mul-

Multo minùs personati nequeùt incedere, vel cū *Maschera*, nec ducere *Choreas*, aut spectaculis hastiludiisue interesse. *Concil. Mediolan. 1. p. 2. tit. de Armis, & Ludis*. Quæ cum aliis repetit in *Epitome Canonum, & Concilior. tit. Clerici à quibus teneantur abstinere Eminentiss. Cardinalis Braccatus de Lauræa humanissimus meus ad Theologicum Magysterium Promotor; & sunt in Voto Salon. 2. 2. qu. 5. n. 6. Barbos. de Ju. Eccles. 40. 65. & alii*. Sed vide Caput sequens.

Vestes *Monacales* omninò sunt vetitæ. Sic decretum in *Codice Theodosii* ab *Arcadio*, & *Honorio*: & à *Justiniano* in §. ult. *Auth. de Sanctiss. Episc.* ubi puniendos vult exilio corporali, & supplicio eos qui laruanvando usi fuerint vestibus *Monacorum* vel *Sacerdotum*. Idem fatentur *Laudens. cap. 1. §. fin. in fin. quibus modis Feud. amitt. Bartol. Fumçus in summa Armill. §. ludus n. 12. Baltass: de Angel. in Apparatu super p. & 2. lib. Cod. ad l. Mimæ 5. nu. 4. & 5. C. de Episc. Aud. Vide Leges Langobardorum, & D. Nicol. Anton. in recenti Tra-*

Tractatu de Exilio Exulumque pœna.

Heremitarum quoque ac Doctorum Mascheris Interdictum, actione Injuriarum ex Oinot. §. Injur. nu. 26. & seqq. Ricciull. de Personis quæ in statu reprobato versantur. Baron. de Effectib. Inimicitiae Eff. 134. n. 6. Urries ad Riturum Magnæ Curie Neapolit. p. 1. nu. 234..

Et fortius est, quod Vestium Imperialium usus cuicumque illicitus. Tex. in l. un. C. nulli licere in frenis lib. 11. 10: Dom. n. Tassonus in pragmat. Regni Neapol. de Antefato vers. 4. observu. 1. nu. 25. ubi de moderatione quam refrenationem Vestium appellat, plura congeffit. Nec desunt in eodem Regno Jura adve sus promiscuum, & minus honestum Vestium usum.

Idemque ex paritate rationis affirmari posset de peculiari Veste cujuscumque supremi Principis, vel Magistratus, qui ipsum repræsentat. Ipsamet Toga in seriis jampridem sumpta, exuebatur in Ludicris, ut in Saturnalibus; indecensque erat, Ethnicis quoque morem permutare.

D

Un-

Unde textus *Martial.* in *Epist. lib. 2.*
ad *Decianum* : Noli ergo , si tibi vide-
tur, rem facere ridiculam, & Togam
saltanti inducere *Personæ* . Et in *Ca-*
risianum 6. 24.

Nil lascivius est Carisiano

Saturnalibus ambulat Togatus .

Quia, locus, tempus, & *Hominum*,
peculiaria sunt semper circumspi-
cienda , etiam in Jocosis ac festivis.
Admittunt equidem *Stratagemata*
militaria, in *Dinastis*, ac *Principibus*
inventita vestimenta . Sic *Annibal*
novus *Vertumnus* ex viridi ævo in
senium transfiliens, atque ex cano ju-
venesceus *Livio* teste 1. 22. ac *Polyb.*
3. 78. *Agatocles* *Diod.* 19. 5. *Gelon* *Po-*
lyæn. 1. *Stratag.* 27. *Pesilius Cerealis*
Tacito 3. *Hist.* 59. *Vocula* eod. 4. *Hist.*
36. *Cæsar* ipsomet 2. 41. & sequiori
ætate *Michael Despota* *Nic. Greg.* 4.
Hist Jo: Corvinus Bonfinio 3. 5. & *Lu-*
dovic. XI. Francor. Rex apud *Gallum*
Thucididem Cominæum 6. Nec silen-
tio involuendi, referente *Nauctero* in
Chronograph. à nostratib. hauriente
Conradinus Sueviæ Dux postremus,
& *Fridericus Austrius* qui phrasi
Vel-

Vellejana 1. 2. Iis artibus mortem, quesiere, quibus ab Ignavis Vita queri solet. An & quando id licitum Illustriss. Caramuel in sua Theol. Regul. dispungit to. 1. pag. 26. num. 127. & prius 7. 26., quod Gallice, & similes Vestes tuta conscientia ferendæ: Turcicæ quoque, si Religionem haud significant. De colore verò in Benedictorum Vestibus, ex gryseo vel castaneo, in nigrum, albumq; postea mutato eod. to. pag. 602. nu. 1780. idq; ante annos tercentum.

Prælati demum Ecclesiæ, & præsertim Episcopi Larva, seu Persona, & Maschera à nemine agenda. Id prohibente apertissimè, Canone 16. Octavæ Synodi: quem plenè explicat Nicetas Paphlago in Vita D. Ignatii Martyris; Cum Viri laici Senatorii gradus comam involuerent, & ordinem quasi sacerdotalem, per quædā sacra indusia, & vestimenta effingerent, Episcopos, quasi constituendo, illudentes Divinis, per nonnullas ceremonias. Quod valde audax, impium, ac severissimis pœnis condignum.

CAPUT VI.

*Mascheræ an per Proclama publicum
Vitandæ?*

Absolutis calculis prohibendas ex S.C. vel Principum placito censuere nonnulli scrupulosa conscientia nimium inoti. Ex etenim perstringuntur acutissimo Tertulliani calamo *lib.6. ubi de Spectaculis: Jam verò, inquit, ipsum opus Personarum, quæro an Deo placeat, qui omnem similitudinem vetat fieri, quanto magis Imaginis sue, &c.* Hinc fortassè per alios dubitantes quesitum, an iis insit prorsus materia peccati? In qua disputatione diverso modo sentiunt *Cajet. in Summa verbo Larvarum usu. Nevizzan. in Sylva Nuptial. lib.4. nu. 70. Canophil. Tract. de Foropoli, & fori fo.9. p.4. Medic. in summa peccat. p.2. tit.7. q.32. Covarruu. in suis Moralib. & post alios P. Diana Resol. Moral. p.10. tract.23. Miscell. Resol.29.*

Exempla suadentia *Mascherarum* eliminationem habemus in sacro te-

xtu

xtu, siquidem *Achabus*, & *Saul* larvati una cum Diabolo larvato 1. Reg. 22. *Samuelis* p. 28. *Jezabelis* pictā faciem canes devorarunt Reg. 9. 36. Et prophana Historia meminit *Caroli Sexti* Gallorum Regis, quem horrendè excipit Divina ultio cum aliis quinq; larvatis, referente *Fulgos. lib. 9. cap. 12.* qui tamen de circumstantiis ne quidem verbum. Rursus *Turpitudinis* vocabulo vetari Larvas putāt Interpretes ad *D. Paul. Ephes. 5. v. 3.* Et *Lactantius* in *Divin. Instit.* affirmat Mimos corruptelarum disciplinam profiteri, appellans *Histrionū molus Impudicissimos.* Et apud Ethnicos Ludi genus, laudatq; indecori spectaculi *Majumę*, de quo *tex. in l. 1. C. lib. 11. ubi Alc. & Suidas ac Briffon.* ab *Anastasio Cęsare* sublatū *Gyrald. Hist. Deor. syntag. 1.*

Hilaritas tamen honesta hominibus concessa ex Divino per *Salomonem* Oraculo. Cum Larvis quoque prudenter aliquid actum constat in sacris paginis: præsertim *Gen. 27. 15.* ubi *Jacob* pilosam vestem repræsentans, consilium est sapiens, ne indi-

gnis bona distribuuntur. *Gabaonitarum* stratagema ficto pallio *Josnam*, ac populum *Israel* decipientium *Jos. 9. v. 5.* Item Statua *Michol* viri loco reposita *p. Sam. 19. 13.* Inter Propianos quoq; maximèq; *Sicul. Diodor. de Sardanapali* postreini Regis *Assyriorum* faminea veste legimus:quemadmodum in *Suetonio* exemplum de *Othone* Imperatore Larvato.

Permissas igitur Leticie, seu vulgate Exhilarationis causa tuentur *Anan. in cap. Latorum de homicid. Angel. in summa verbo ludus nu. 1. & 2. D. Antonin. quoq; in summa de Curiosit. tit. de Spectaculis, & ex præclaris Regni Neapolitani Doctoribus Io. Maria Novarius de Gravamin. Vassallor. to. 1. Gravam. 309. Vries ad Ritum Magnæ Curie, aliiq; Et ex perpetuo illarum usu Barones ejusdem Regni nullo modo eas prohibere posse fatetur idem *Novar. ibid post Doctorem Perez in Libello hispanicè inscripto Contro las Mascheras. Qui ambo cum aliis concludunt, moderatè faciendas, absq; tumultu; ac licentia præcedente in diebus consuetis.* Ra-*

Ratio potissima est, quia debitis circumstantiis actio hæc induta, peccatum minimè continet, vel saltem occultum, & soli Deo cognitum *cap. Erubescant dis. 32. Menoch. de Arbit. casu 69. num. 60. Ridolphin. De modo vivendi in dieb. Quadrages. nu. 36. & 40: Dom. Rainald. in nova Syntaxi Rer. Crimin. vol. 1. cap. 1. §. 9. num. 76. fol. 117.*

Propterea *Inimicitia* influit in earum prohibitionem ex *Azevedo lib. 7. tit 15. lib. 8. noue recompile. Baltass. de Angel in l. ut profanos, C. de Pagan. Franc. Baron. de Effect. Inimic. Eff. 134.* Itaq; tempore Belli inter publicos motus, & inter Studiosos ut plurimū decretis Magistratuum parum parentes, crederem prohibendas, quemadmodum in similib. casib., iudicio majorum.

Rursus vitandæ, si bonis obstant moribus. Ita concludunt *Lancellott. Conrad. de Offic. Prætor. in causis civil. §. 1. nu. 15. & Camill. Borell. 3. de Magistrat. cap. 10. nu. 1.* Quemadmodum *Ferrariæ*, ac *Mantue* Duces imminere voluerunt Furcarum pœnam ferē-

ti Noctis tempore subditiā Bar-
 bam; iisq; horis suspicionem alicu-
 jus mali præbentibus, Mulier, sive ho-
 nestā, sive Meretrix, quod pejus, in-
 venta virili habitu induta, poenam,
 subire debet fustigationis & exilii.
Ripa de Noct. Temp. nu. 7. cap. 164. de-
creto Civitatis Lucerię in Regni
Neapolis Regione Apulię. Fortius
cum Fēmina inventa esset circumiēs
nuda, cum Natura dicet neminem
incedere nudum in publico, nec pa-
lam muliebri veste indutum. Docen-
te id quoq; Laertio in Plātone, & plu-
ra congerente P. Thcoph. Rainando
Viro cultiori Orbi noto, in suis He-
teroclit. Deque Pudore consequente
Samuel. Puffendorsius acutē de Ju.
Nat. ac Gent. lib. 6. cap. 1. §. 30. Idem,
dicendum de Masculo.

Quod *Panormi* fieri nequeant
 absq; licentia Capitanei docet jam
 laudatus *I. C. Francisc. Baron. in tract.*
de Corpore tit. de Facie nu. 24. At hoc
ferē ubiq; usu receptum.

Bannum verò, vel statutum ne
Mascheræ, vel hujusmodi hilaritates
 procedant Noctis tempore, scandali

vitandi causa, aut Rixas arcendi: de quo *Bobadill. in Politic. 2. 13. à num. 49. & 64. explicat Eruditiss. D. Matthias Lagunez* in suo percelebri Opere de *Fruëtib. p. 1. cap. 28. nu. 233.* id accidere, si equè timeantur Rixæ, & scandala, adeoque ut vitentur.

Nocturnas Religiones, Priapi sacra vocavit *Arbiter in Satyr.* tempore, ac loco abdito, & occulto: de quo epitheto *Clem. Alex. 4. Strom.* ideoq; noctu vacandum.

Nimum autem acerbum existimatum fuit cujusdam Episcopi proclamia, quo absolutè ac simpliciter, *Choreas*, & *Larvas* in die festo, Interdicti censuris prohibuerat, referente *Homobono in de Exam. Eccles. Tract. 15. q. 28.* Cum *Mascheræ* opera non redoleant servilia, adeoque festivo tempore non eliminanda; sed ab iis abstinendum jussu Magistratus, vel sacri Tribunalis, ut animus ab omni mali suspicione servetur immunis. *Armilla verbo Chorea, & Larva, & cap. seq.* ostendetur. Earum nihilominus prohibitionem pœnitùs non admittunt Doctores, monentes potiùs

ut qui eas ducunt ab omni vacent Libidinis, & cujusvis peccati periculo. In quo sensu idem *Armilla* sumendus est cum *Azor. Instit. Moral. p. 3. lib. 3. cap. 26. q. 2. Fillinc. tract. 30. num. 222. & duob. seqq. & latius Daniel de Nobilib. Disp. 36. nu. 9. & 11.*

At Mediolani, quo quælibet quoque se se personandi jocosa prostat figura. *D. Carol. Borromæus* Episcopiæ studiosissimus, ac semper piissimus, ne dieb. festis venderentur, aut locarentur *Larvæ* pastoralis decreto sancivit, de quo *Acta Eccles. Mediol. p. 1. fol. 85. col. 1. & p. 3. fol. 434.* Id tempore Carnisprivii; sed in Quadragesima vexationes hujusmodi (sic vocabat) sub Interdicti pœna veravit. *Ead. Acta fol. 2131. 994. 84.* Edictum vero 436. 1. alicubi enim, ut Mediolani *Mascheræ* post aliquot dies à sacris cinerib. impunè productæ.

Tempore tamen Sacri, ut Fideles devotè intersint, posse Episcopum sub Excommunicationis pœna *Choreas* inhibere quascumq; cum *Larvis*, & absq; iis docet *Fillinc. d. tract. 30. in 6. scilicet præceptum nu. 223. &*

Ge.●

Genuenf. in Manuali Paſt. cap. 89. n. 3.
 Idem de *Nobilib. n. 15.* morem aſſe-
 rens ſuæ patrię *Lucenſis*, in qua Sena-
 tus, inhærendo Eccleſiæ monitis, ac
 præceptis, Circulatoribus, & Jocu-
 latoribus ſcenicas ſuas artes diebus
 feſtis, quàm Veſperis peractis, exer-
 cere piè vetuit. Priùs verò diſput.
 ſcilicet 30. n. 70. & ſeqq. Doctores
 complures retulerat *Sacri Concilij*
Tridentini ſeſſ. 22. cap. 10 & 24. 12.
Decretoru pedilequos. Quamquam
Navarr. in Manuali cap. 13. num. 15.
 inherens *Cajetani* ſententię, aſſirmet
 graviter quidem, at haud lethaliter,
 peccare illos qui poſt Sacrum, reli-
 quum temporis in Venationibus, Lu-
 ſibus, Choreisq; feſtis diebus grauiſ-
 ſimè impendunt. Rationemq; pro-
 dit præſat. *De Nobil. in addit. ad 36.*
nu. 30. cum *Franciſco Fernandio* (or-
 dubenſi Canonico *cap. 29. Didasca-*
licæ, referente geſtus ac motus inde-
 coros *Choreæ* vulgo *Ciaccona* alicubi
 frequentiffimè præſertim cū *Cythara*
Hyſpanica, de qua *P. Kircher. Muſur-*
gia 1.6. Ic. 6 Quia nimirum ipſę *Cho-*
reæ, ac *ſpectacula* ſunt licita, modo;

84 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
loco, ac tempore; iisq; circumstantiis
non adhibitis, excludenda.

Absolutè nihilominus prohibitas
Larvas, Parisiensi decreto, quod vo-
cant *Arrestum* 25. Aprilis anni 1514
monuit *Io. Papon Arrest. lib. 23. tit. 7.*
Arres. 1. Et de Proclamatibus contra
Larvas Regum Galliarum, Francisci
I. Caroli IX. & Henrici III. novissimè
scripsit calamo erudito, ac lingua ver-
nacula piissimus Parocus *D. Io. Bapt.*
Thiers. in Traité des Jeux, & des Di-
vertissemens cap. 21. Rursus, *Persona-*
rum Nundinationem à Senatu Pari-
siensi interdictam eodè anno retulit
Ianus Langlæus 8. Semestr. cap. 9. cum
consonent Iura in *l. cum in diversis,*
ff. de Relig. & sumpt. Funer. & l. si quis
in metallum, C. de Taxis, ubi, quod fa-
cies hominis Christiani dehonestari
non debeat, forsitan pigmentis, & va-
nis coloribus. Ideoq; *Personam* in-
duere in *Gallia* fuit capitale ex eod.
Langlæo; quam tamen Legem Magi-
stratum incuria obsoletam dolet, &
si sanctissimam, ob cedes, latrocinia,
& expilationes præcipuè noctur-
nas. Fuit enim in *Galliis* familiare vi-
tium

tium, ut *Personati* in edes alienas irreperent, nolentes decipi, propria conscientia seipfos nihil boni acturos prodentes, imò innumerabilia patrantes scelera; quemadmodum de simulantibus *Curios*, & *Bacchanalia* viuentibus jam innuimus ex *Iuvenal. Sat. 2.* Cum armis propterea excursus per urbes proscriptione bonorum fuit interdictus, Regali ejusdem *Francisci I.* sancito die 9. Maii anni 1539. de quo fere cuncti illius Regni Doctores, atque Jo: à Kochier in *Face Histor. cap. 53.*

Quod *Anglia* una omnium Regio fuerit, quæ seculo elapso personatas hujusmodi belluas non viderit, nec videre voluerit, scripsit *Polidor. Verg. de Rer. Inventor. lib. 5. cap. 2.* & in *Galliis* valdè mirum *D. Francisco Borgiae* Regem *Carolum Nonum* in *Bacchanalib.* habere amictu viatorio, cum penula, & grandib. ocreis personatum sibi occurrentem ex *Sachino* in *Borgia.*

Hodiè tamen, utroq; in Regno, passim adhibent *Mascheras*, ad Faciem præcipuè, *Mulieres*, & *Domicelle*,

84 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
loco, ac tempore; iisq; circumstantiis
non adhibitis, excludenda.

Absolutè nihilominus prohibitas
Larvas, Parisiensi decreto, quod vo-
cant *Arrestum* 25. Aprilis anni 1514
monuit *Io. Papon Arrest. lib. 23. tit. 7.*
Arres. 1. Et de Proclamatibus contra
Larvas Regum Galliarum, *Francisci*
I. Caroli IX. & Henrici III. novissimè
scripsit calamo erudito, ac lingua ver-
nacula piissimus Parocus *D. Io. Bapt.*
Thiers. in Traite des Jeux, & des Di-
vertissemens cap. 21. Rursus, *Persona-*
rum Nundinationem à Senatu Pari-
siensi interdictam eodè anno retulit
Ianus Langlæus 8. Semestr. cap. 9. cum
consonent Iura in *l. cum in diversis,*
ff. de Relig. & sumpt. Funer. & l. si quis
in metallum, C. de Tænis, ubi, quod fa-
cies hominis Christiani dehonestari
non debeat, forsan pigmentis, & va-
nis coloribus. Ideoq; *Personam* in-
duere in *Gallia* fuit capitale ex eod.
Langlæo; quam tamen Legem Magi-
stratum incuria obsoletam dolet, &
si sanctissimam, ob cedes, latrocinia,
& expilationes præcipuè noctur-
nas. Fuit enim in *Galliis* familiare vi-
tium

tium, ut *Personati* in edes alienas irreperent, nolentes decipi, propria conscientia seipfos nihil boni acturos prodentes, imò innumerabilia patrantes scelera; quemadmodum de simulantibus *Curios*, & *Bacchanalia* viuentibus jam innuimus ex *Iuvenal. Sat. 2.* Cum armis propterea excursus per urbes proscriptione bonorum fuit interdictus, Regali ejusdem *Francisci I.* sancito die 9. Maii anni 1539. de quo fere cuncti illius Regni Doctores, atque Jo: à Kochier in *Face Histor. cap. 53.*

Quod *Anglia* una omnium *Regio* fuerit, quæ seculo elapso personatas hujusmodi belluas non viderit, nec videre voluerit, scripsit *Polidor. Verg. de Rer. Inventor. lib. 5. cap. 2.* & in *Galliis* valdè mirum *D. Francisco Borgiae* Regem *Carolus Nonus* in *Bacchanalib.* habere amictu viatorio, cum penula, & grandib. ocreis personatum sibi occurrentem ex *Sachino in Borgia.*

Hodiè tamen, utroq; in Regno, passim adhibent *Mascheras*, ad Faciem præcipuè, *Mulieres*, & *Domicelle*,
le,

le, tum ad servandam albedinem ab
 aeris injuriis, tum Libertatis gratia,
 ut ubique ad libitum quandocumq;
 admitti valeant: eo modo quo & *Ve-*
netijs ad publicos Ludos horis pre-
 fertim pomeridianis, ac vespertinis
 quilibet utriusq; sexus jucundè pas-
 sim intromittitur. *Neapoli* quoque
 id actum in extemporanea *Regalis*
Epithalamii circumstantia.

De *Germanis* Vetustis nil amplius
 apud *Tacitum*, quam de *Ariis* recita-
 ta, eorum mores fidelissimo stylo
 percurrentem. Se se nunc inter pocu-
 la exhilarant; de gravioribus etiam
 deliberantes. Uno ac altero anno se-
 dulò nos perspeximus, ut minimè
 oporteat *Io: Bohemi* testimonia vin-
 dicare. In amplissimis moderni *Im-*
perij Provinciis, in *Fæderatis Belgæ-*
rum, & *Monarchæ Hispano* subjectis id
 quoque. *Bruxellas* excipimus, ubi
 quoad similes nugas, aliquantisper
 gallizant. *Coloniæ Vbiorum*, in cele-
 berrimis *Pacis Universalis Comitij*s,
 Larvas Theatrales tantum vidimus,
 agentes edita à *D. Moulter*, & aliis
 qui sales *Plantinos*, ac *Terentianos*
 ad

ad universalem gustum recoquunt. Ibi que tanquam de jucundo, ac singulari aspectu, semel gavisi sumus, datis choreis more Gallorum post cenam opiparam, ad quam eramus vocati cum *Excellentissimis Legatis per Celsiss. ac Reverendiss. D. Francisc. Egon Fustembergium Episcopum Argentinensem*, ac *Præpositum* insignis, ac nobilissimæ Collegiæ *S. Gerionis*, in Aula maxima novi Palatii cū Viridario ab ipso cōstructi. Saltationem enim introducere *Larvate Nationes Europæ*, ac *Barbaræ* cunctæ, producentes Festum Luminib. millenis ad Auroram usque. *Vienna Austriæ*, quæ ad *Italiam* consuetudinis ferè magistram accedit, nonnihil usurpat de nostris: at rarò, & in paucis. Obvius fuit supremus *Aulæ Cæsareæ* Præfectus, cum Naso tantum, inter *Bacchanalia*, e mentito per *Herbarum*, quam vocant *plateam* excurrens in rheda, & obsequia respuens, velut ignotus ac personatus, quemadmodum prædicabat. Vix alium tali veste distinximus ibi commorantes, præter pauperem ac scurrilem turbā.

Alio

Alio forsan tempore alii mores.

In Urbe, ac ditione *Parmensi*, nec permittuntur, quam rarò, etiam in *Bacchanalibus*; *Serenissimus* enim Dux *Raynutius Secundus* feliciter, ac solerter, se ipsum, Familiam, ac subditos dirigens quodcumque scandalum, vult remotum, siue actiuum, siue passivum, vel pejus, prout distinguunt Theologi. Satis enim putat ad animi oblectamentum *Aulæ Choreas*, & *Actiones* quidem selectissimas ad stuporem in Augusto suo ac singulari Theatro, siue *Tragicas*, siue *Comicas*.

Clericis prorsus interdictas post *Cõcil. Cartaginense*, ac *Viennense synodus Parisiens.* anno 1514. Et *Card. Zabarella* tradit in *Clement. 2. q. 3. de Vita, & honest. Cleric.* quem sequitur *Mesuart. in Epit. Leg. Pontific. tit. 15. in Ecclesiis lib. 3.* Imò nonnullas *Larvas* uti jam explicatas, similesque, *Clerici* ante se ferri permittere minime debent ex *can. Nullus Presbyter or. dis. 44. cui addendum cap. cum decorẽ de Vita, & honest. Clericor.*

Ex quo, videndo, arguit *Barbosa*, quod nullo modo valeat *Clericus*
per-

personatus incedere. Idemque sentiunt *Lambertin.de Iurepat. 2.2.q. 26. 5. Bellett. Disquis. Cleric. p. 1. tit. de Disciplina Cler. §. 23. nu. 7. & P. Gabriel à S. Vincent. Consil. seu Respons. Moral. 76. nu. 1.* Hinc est quod Clerici, & multo magis Regularem vitam professi, Joculatores, atque in scenam obpretium representantes, vel causa, quæstus, nèc non in Arte assueti, habentur ut Infames apud *Fructuos. Bisbe hyspanicè en el Tratado de las Comedias.* Quod si Religiosi obambulent *Mascherati* lethalter Deum, offendunt, & incidunt in Excommunicationem, quia dimittunt habitum *cap. Vt periculosa ne Clerici, vel Monaci* Idemque *P. Gabriel à S. Vincent. Consil. seu Respons. Var. Resp. 73. nu. 3.* ubi quod Episcopus, ac Prælatus nullo modo licentiam concedere valent se Larvis tegendi, cum sit quid de se malum, & Clericorum, ac Religiosorum statui omninò indecens.

Noctu Clericos domo egredi non debere absque habitu Clericali post horam primam, & sine lumine, causa tantum iuxta excepta *Concil. Genuense*
se

90 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
se statuit sub Gregorio XIII. tit. de
Episcop. & de Vita, & Hon. Cler. Ro-
mę confirmatum ab Eminentiss. Sacri
Conc. Trid. Interpretib.

Parvitatem materiæ tamen ad-
mittit ad removendum peccatum, si
debitis cum circumstantiis Clerici
Bacchanalium tempore incedât per-
sonati p. *Vidal in Arca Theologię*
Moralis de Statu Eccles. inquis. 1. n. 18.
quam ad unius horę spatium in pū-
cto *Larvarum, & Ludi*, citra scanda-
lum pro ipsis restringunt p. *Vincent.*
Candido è Prædicatorum familia, &
Sacri Palatii Apost. Magister, qui cū
odore sanctitatis obiit, to. 2. *Disp. Mo-*
ral. 26. 13. 13. & D. Did. de Narbona,
in Horograph. Juris hora 1. nu. 76. ali-
ter tamen sentientes de Regularibus
quibus, sub censuris Larvarum usus
interdicitur *cap. 2. ne Cler. vel Mona-*
chi lib. 6. Et vide *cap. seq.* Saltationes
moderatas permisit fervidus Christi
Amator *D. Franciscus Salesius* in sua
ferè Divina ad *Vitam Devotam In-*
troducť. Gallicè p. 3. *cap. 33.* Quæ ta-
men specialitas nescio an sit benè
declarata in textu Italico; Lingua
enim

enim Gallica moribus Regni melius adheret.

Adversus Clericorum Saltationes plenè scribit novissime D. Jo: Bapt. Thiers in Gallia Parochus ubi mox in *Traité des Jeux, & des Divertissemens* cap. 25. edito proprio idiomate anno 1686. in quo Excommunicationem ipso facto incurrere ex Synodali Constitutione Domini d' Arenton, Episcopi Gebennen sibi que reservatam affirmat. Deberent profectò Clerici Basilianę sententię meminisse initio *Hexaemeron* vocantis Aulam saltatoriam, communem & publicam discendę omnis Incontinentię officinam:

Feminae honestiores deberent quoque à *Mascheris* abesse. Quo in monito quidem salutaris facit documētum *Phintyæ* Callicantis filię Pythagoricę apud *Stobæum* *serm.* 62. cum *Notis Grotianis* luce donat. Ut matres familias abstinerent ab Orgiis *Bacchi*, & a Matris Deum festis. Id certè ad proprium profectum, & filiarum disciplinam: quod sexui imbelli potissimum insectatum ostendit moralissima *Juvenalis Critica Sat.* 6. *ibi*

Quem

ut qui eas ducunt ab omni vacent Libidinis, & cujusvis peccati periculo. In quo sensu idem *Armilla* sumendus est cum *Azor. Instit. Moral. p. 3. lib. 3. cap. 26. q. 2. Filliuc. tract. 30. num. 222. & duob. seqq. & latius Daniel de Nobilib. Disp. 36. nu. 9. & 11.*

At Mediolani, quo quælibet quoque se se personandi jocosa prostat figura. *D. Carol. Borromæus* Episcopi studiofissimus, ac semper piissimus, ne dieb. festis venderentur, aut locarentur *Larvæ* pastoralis decreto sancivit, de quo *Acta Eccles. Mediol. p. 1. fol. 85. col. 1. & p. 3. fol. 434.* Id tempore Carnisprivii; sed in Quadragesima vexationes hujusmodi (sic vocabat) sub Interdicti pœna veravit. *Ead. Acta fol. 2131. 994. 84.* Edictum vero 436. 1. alicubi enim, ut Mediolani *Mascheræ* post aliquot dies à sacris cinerib. impunè productæ.

Tempore tamen Sacri, ut Fideles devotè intersint, posse Episcopum sub Excommunicationis pœna *Choreas* inhibere quascumq; cum *Larvis*, & absq; iis docet *Filliuc. d. tract. 30. in 6. scilicet præceptum nu. 223. &*

Ge.●

Genuenf. in Manuali Past. cap. 89. n. 3.
 Idem de *Nobilib. n. 15.* morem afferens suæ patriæ *Lucensis*, in qua Senatus, inhærendo Ecclesiæ monitis, ac præceptis, Circulatoribus, & Joculatoribus scenicas suas artes diebus festis, quàm Vesperis peractis, exercere piè vetuit. Prius verò *disput. scilicet 30. n. 70. & seqq.* Doctores complures retulerat *Sacri Concilij Tridentini sess. 22. cap. 10 & 24. 12.* Decretoru pedilequos. Quamquam *Navarr. in Manuali cap. 13. num. 15.* inherens *Cajetani* sententiæ, affirmet graviter quidem, at haud lethaliter, peccare illos qui post Sacrum, reliquum temporis in Venationibus, Lufibus, Choreisq; festis diebus gravissimè impendunt. Rationemq; prodit præfat. *De Nobil. in addit. ad 36. nu. 30.* cum *Francisco Fernandio Cordubensi Canonico cap. 29. Didascalica*, referente gestus ac motus indecoros *Choreæ* vulgo *Ciaccona* alicubi frequentissime præsertim cū *Cythara Hispanica*, de qua *P. Kircher. Musurgia 1.6 It. 6* Quia nimirum ipsæ *Choreæ*, ac *Spectacula* sunt licita; modo;

loco, ac tempore; iisq; circumstantiis non adhibitis, excludenda.

Absolutè nihilominus prohibitas *Larvas*, Parisiensi decreto, quod vocant *Arrestum* 25. Aprilis anni 1514 monuit *Io. Papon. Arrest. lib. 23. tit. 7. Arres. 1.* Et de Proclamatibus contra *Larvas* Regum Galliarum, *Francisci I. Caroli IX. & Henrici III.* novissimè scripsit calamo erudito, ac lingua vernacula piissimus Parocus *D. Io. Bapt. Thiers* in *Traité des Jeux, & des Divertissemens cap. 21.* Rursus, *Personarum* Nundinationem à Senatu Parisiensi interdictam eodè anno retulit *Ianus Langlæus 8. Semestr. cap. 9.* cum consonent Iura in *l. cum in diversis, ff. de Relig. & sumpt. Funer. & l. si quis in metallum, C. de Tanis*, ubi, quod facies hominis Christiani dehonestari non debeat, forsan pigmentis, & vanis coloribus. Ideoq; *Personam* induere in *Gallia* fuit capitale ex eod. *Langlæo*; quam tamen Legem Magistratum incuria obsoletam dolet, & si sanctissimam, ob cedes, latrocinia, & expilationes præcipuè nocturnas. Fuit enim in *Galliis* familiare vitium

tium, ut *Personati* in edes alienas irreperent, nolentes decipi, propria conscientia seipfos nihil boni acturos prodentes, imò innumerabilia patrantes scelera; quemadmodum de simulantibus *Curios*, & *Bacchanalia* viuentibus jam innuimus ex *Iuvenal. Sat. 2.* Cum armis propterea excursus per urbes proscriptione bonorum fuit interdictus, Regali ejusdem *Francisci I.* sancito die 9. Maii anni 1539. de quo fere cuncti illius Regni Doctores, atque Jo: à Kochier in *Face Histor. cap. 53.*

Quod *Anglia* una omnium *Regio* fuerit, quæ seculo elapso personatas hujusmodi belluas non viderit, nec videre voluerit, scripsit *Polidor. Verg. de Rer. Inventor. lib. 5. cap. 2.* & in *Galliis* valdè mirum *D. Francisco Borgia* Regem *Carolum Nonum* in *Bacchanalib.* habere amictu victorio, cum penula, & grandib. ocreis personatum sibi occurrentem ex *Sachino* in *Borgia.*

Hodiè tamen, utroq; in Regno, passim adhibent *Mascheras*, ad Faciem præcipuè, *Mulieres*, & *Domicelle*,
le,

le, tum ad servandam albedinem ab
aeris injuriis, tum Libertatis gratia,
ut ubique ad libitum quandocumq;
admitti valeant: eo modo quo & *Ve-*
netijs ad publicos Ludos horis pre-
sertim pomeridianis, ac vespertinis
quilibet utriusq; sexus jucundè pas-
sim intromittitur. *Neapoli* quoque
id actum in extemporanea *Regalis*
Epithalamii circumstantia.

De *Germanis* Vetustis nil amplius
apud *Tacitum*, quam de *Ariis* recita-
ta, eorum mores fidelissimo stylo
percurrentem. Se se nunc inter pocu-
la exhilarant; de gravioribus etiam
deliberantes. Uno ac altero anno se-
dulò nos perspeximus, ut minimè
oporteat *Io: Bohemi* testimonia vin-
dicare. In amplissimis moderni *Im-*
perij Provinciis, in *Fæderatis Belgæ-*
rum, & *Monarchæ Hispano* subiectis id
quoque. *Bruxellas* excipimus, ubi
quoad similes nugas, aliquantisper
gallizant. *Coloniæ Vbiorum*, in cele-
berrimis *Pacis Universalis Comitij*s,
Larvas Theatrales tantum vidimus,
agentes edita à *D. Moulter*, & aliis
qui sales *Plantinos*, ac *Terentianos*
ad

ad universalem gustum recoquunt. Ibique tanquam de jucundo, ac singulari aspectu, semel gavisi sumus, datis choreis more Gallorum post cenam opiparam, ad quam eramus vocati cum *Excellentissimis Legatis per Celsiss. ac Reverendiss. D. Francisc. Egon Fustembergium Episcopum Argentinensem, ac Præpositum insignis, ac nobilissimæ Collegiæ S. Gerionis, in Aula maxima novi Palatii cū Viridario ab ipso cōstructi.* Saltationem enim introduxere *Larvate Nationes Europæ, ac Barbaræ cunctæ, producentes Festum Luminib. millenis ad Auroram usque. Vienna Austriæ, quæ ad Italiam consuetudinis ferè magistram accedit, nonnihil usurpat de nostris: at rarò, & in paucis.* Obvius fuit supremus *Aulæ Cæsareæ Præfectus, cum Naso tantum, inter Bacchanalia, e mentito per Herbarum, quam vocant plateam excurrens in rheda, & obsequia respuens, velut ignotus ac personatus, quemadmodum prædicabat. Vix alium tali veste distinximus ibi commorantes, præter pauperem ac scurrilem turbā.*

Alio

Alio forsan tempore alii mores.

In Urbe, ac ditione *Parmensi*, nec permittuntur, quam rarò, etiam in *Bacchanalibus*; *Serenissimus* enim Dux *Raynutius Secundus* fæliciter, ac solerter, se ipsum, Familiam, ac subditos dirigens quodcunque scandalum, vult remotum, siue actiuum, siue passiuum, vel pejus, prout distinguunt Theologi. Satis enim putat ad animi oblectamentum Aulæ Choreas, & Actiones quidem selectissimas ad stuporem in Augusto suo ac singulari Theatro, siue Tragicas, siue Comicas.

Clericis prorsus interdictas post *Cöcil. Cartaginense*, ac *Viennense synodus Parisiens.* anno 1514. Et *Card. Zabarella* tradit in *Clement. 2. q. 3. de Vita, & honest. Cleric.* quem sequitur *Mesuart. in Epit. Leg. Pontific. tit. 15. in Ecclesiis lib. 3.* Imò nonnullas Larvas uti jam explicatas, similesque, Clerici ante se ferri permittere minime debent ex *can. Nullus Presbyteror. dis. 44. cui addendum cap. cum decorè de Vita, & honest. Clericor.*

Ex quo, videndo, arguit *Barbosa*, quod nullo modo valeat Clericus per-

personatus incedere. Idemque sentiunt *Lambertin.de Iurepat.2.2.q.26.5.Bellett.Disquis.Cleric.p.1.tit.de Disciplina Cler.5.23.nu.7.& P. Gabriel à S.Vincent.Consil.seu Respons.Moral.76.nu.1.* Hinc est quod Clerici, & multo magis Regularem vitam professi, Joculatores, atque in scenam ob pretium representantes, vel causa, quæstus, nec non in Arte assueti, habentur ut Infames apud *Fructuos. Bisbe hyspanicè en el Tratado de las Comedias.* Quod si Religiosi obambulent *Mascherati* lethaler Deum, offendunt, & incidunt in Excommunicationem, quia dimittunt habitum *cap.Vt periculosa ne Clerici, vel Monaci* Idemque *P. Gabriel à S.Vincent.Consil.seu Respons.Var.Resp.73.nu.3.* ubi quod Episcopus, ac Prelatus nullo modo licentiam concedere valent se Larvis tegendi, cum sit quid de se malum, & Clericorum, ac Religiosorum statui omninò indecens.

Noctu Clericos domo egredi non debere absque habitu Clericali post horam primam, & sine lumine, causa tantum iusta excepta *Concil. Genuen-*

se

90 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
se statuit sub Gregorio XIII. tit. de
Episcop. & de Vita, & Hon. Cler. Ro-
mę confirmatum ab Eminentiss. Sacri
Conc. Trid. Interpretib.

Parvitatem materię tamen ad-
mittit ad removendum peccatum, si
debitis cum circumstantiis Clerici
Bacchanalium tempore incedāt per-
sonati *P. Vidal in Arca Theologię*
Moralis de Statu Eccles. inquis. 1. n. 18.
quam ad unius horę spatium in pū-
cto *Larvarum, & Ludi*, citra scanda-
lum pro ipsis restringunt *P. Vincent.*
Candido ē Prædicatorum familia, &
Sacri Palatii Apost. Magister, qui cū
odore sanctitatis obiit, *to. 2. Disp. Mo-*
ral. 26. 13. 13. & D. Did. de Narbona
in Horograph. Juris hora 1. nu. 76. ali-
ter tamen sentientes de Regularibus
quibus, sub censuris *Larvarum* usus
interdicitur *cap. 2. ne Cler. vel Mona-*
chi lib. 6. Et vide *cap. seq.* Saltationes
moderatas permisit fervidus Christi
Amator *D. Franciscus Salesius* in sua
ferē Divina ad *Vitam Devotam In-*
troducť. Gallicē *p. 3. cap. 33.* Quę ta-
men specialitas nescio an sit benē
declarata in textu Italico; Lingua
enim

enim Gallica moribus Regni melius
adheret.

Adversus Clericorum *Saltationes*
plenè scribit novissime D. Jo: Bapt.
Thiers in Gallia Parochus ubi mox
in *Traité des Jeux, & des Divertisse-*
mens cap. 25. edito proprio idiomate
anno 1686. in quo Excommunicatio-
nem ipso facto incurrere ex Synoda-
li Constitutione Domini d' Arenton
Episcopi Gebennen sibi que reservatam
affirmat. Deberent profectò Clerici
Basilianę sententię meminisse initio
Hexaemeron vocantis Aulam salta-
toriam, communem & publicam di-
scendę omnis Incontinentię officinam:

Feminae honestiores deberent quo-
que à *Mascheris* abesse. Quo in mo-
nito quidem salutaris facit documē-
tum *Phintyæ* Callicantis filię Pytha-
goricę apud *Stobæum* *serm. 62.* cum
Notis Grotianis luce donat. Ut ma-
tres familias abstinerent ab Orgiis
Bacchi, & a Matris Deum festis. Id
certè ad proprium profectum, & fi-
liarum disciplinam: quod sexui im-
belli potissimum insectatum osten-
dit moralissima *Juvenalis Critica*
Sat. 6. ibi *Quem*

90 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
se statuit sub Gregorio XIII. tit. de
Epis. op. & de Vita, & Hon. Cler. Ro-
mę confirmatum ab Eminentiss. Sacri
Conc. Trid. Interpretib.

Parvitatem materię tamen ad-
mittit ad removendum peccatum, si
debitis cum circumstantiis Clerici
Bacchanalium tempore incedāt per-
sonati *P. Vidal in Arca Theologię*
Moralis de Statu Eccles. inquis. 1. n. 18.
quam ad unius horę spatium in pū-
cto *Larvarum, & Ludi*, citra scanda-
lum pro ipsis restringunt *P. Vincent.*
Candido ē Prędicatorum familia, &
Sacri Palatii Apost. Magister, qui cū
odore sanctitatis obiit, *to. 2. Disp. Mo-*
ral. 26. 13. 13. & D. Did. de Narbona,
in Horograph. Juris hora 1. nu. 76. ali-
ter tamen sentientes de Regularibus
quibus, sub censuris Larvarum usus
interdicitur *cap. 2. ne Cler. vel Mona-*
chi lib. 6. Et vide *cap. seq.* Saltationes
moderatas permisit fervidus Christi
Amator *D. Franciscus Salesius* in sua
ferē Divina ad Vitam Devotam In-
troduct. Gallicē *p. 3. cap. 33.* Quę ta-
men specialitas nescio an sit benē
declarata in textu Italico; Lingua
enim

enim Gallica moribus Regni melius adheret.

Adversus Clericorum Saltationes plenè scribit novissime D. Jo: Bapt. Thiers in Gallia Parochus ubi mox in *Traité des Jeux, & des Divertissemens* cap. 25. edito proprio idiomate anno 1686. in quo Excommunicationem ipso facto incurrere ex Synodali Constitutione Domini d' Arenton Episcopi Gebennen sibi que reservatam affirmat. Deberent profectò Clerici Basilianę sententię meminisse initio Hexaemeron vocantis Aulam saltatoriam, communem & publicam discendę omnis Incontinentię officinam:

Femine honestiores deberent quoque à Mascheris abesse. Quo in monito quidem salutaris facit documētum Phintyę Callicantis filię Pythagoricę apud Stobæum *serm. 62.* cum Notis Grotianis luce donat. Ut matres familias abstinerent ab Orgiis Bacchi, & a Matris Deum festis. Id certè ad proprium profectum, & filiarum disciplinam: quod sexui imbelli potissimum insectatum ostendit moralissima Juvenalis Critica Sat. 6. ibi

Quem

*Quem præstare potest mulier larvata
pudorem*

Quæ fugit à sexu?

Cujus christiani ac prudētis moniti ratio est petenda à *Ludovico Vives in de Fæmina Christiana: Ut detrimentum quod sub Persona accipit Verecundia, citra Personam se proferat, & ostendat, egregiè distinguens Larvam, & Indivium.*

Quæsitum est, Utrum valeat Episcopus post mediam noctem postremæ diei Carnisprivii Mascheras prohibere sub pœna Excommunicationis? Qua in re negativè respondet in *Sylva Nupt. Nevizzan. lib. 4. s. est nubendum num. 68. vers. sed ne increpes, & plurib. seqq.* Affirmat verò *Me. noch. de Arbitr. d. casu 69. nu. 60. usq. in fin.* Ejusque sententiam piè, ac eruditè *Ridolphin.* tuetur in suo *Traët. de modo vivendi in dieb. Quadragesimal. num. 36. & ex tex. in cap. à nobis de sent. excomm. Filiuc. & de Nobilib. apud Io: Dom. de Rainaldis loc. cit. ubi ex aliis plurimis de validitate censure aduersus mulieres nimio fuce sese ornantes. At videndæ quamplurimæ*

Sy-

Synodales Prohibitiones relatæ factis abundè à prædicto *D. Thiers* in suo Opere Gallico, præsertim *cap. 25.*

In casu tamen Necessitatis, ad vitandas fraudes, fugandos hostes, & similia, contraria licent quando-cumque, ac expediunt, ex magistrali Doctrina in terminis *D. Tho. 2. 2. qn. 169. à 2. ad 3.*

C A P U T VII.

Quibusnam Circumstantiis Mascheræ permittendæ :

A Nimi laxandi gratia probatum jam satis *Mascherarum* usum perquam licitum, ac ferendum. Cui sententiæ Moralibus fundamētis innixæ calculum quoque addunt *Sotus de Iust. & Iu. 4. q. 5. a 3. Vivald. abūde in Candel. p. 3. cap. 13. num. 10. & per tot. DD. in cap. cum decorem de Vita, & honest. Cleric. & alii quos sequitur Ricciull. in Tract. de Personis quæ in statu reprobato versantur lib. 6. cap. 3.*

Et præsertim tolerantur, si maneant in obsequio Ecclesiæ, & persone

næ Divino cultui mancipatæ ex Bellett. in disquis. Cler. cap. 23. num. 10. & August. Barbos. in Collect. ad cap. cum decorem n. 4. de Vita, & honest. Cleric. Quia, tempore Sacri Ministerii, aut Horarum Canonicarum, ipsarum cursus est suspendendus etiam extra templum. Ita Sacra Congregatio Episcoporum, ac Regulariû scripsit Apostolico Visitatori Regni Corsicæ, necnō Episcopo Comensi, ut refert Amicus noster bonæ memorię D. Michael Abbas Justinianus in Const. lib. 1. tit. 9. cap. 10. §. 10. fol. 96. Probantque P. Franciott. in Obseru. Pract. Fest. p. 6. n. 1. Doctoresque relati à Sayro in Clavi Regia lib. 7. cap. 3. num. 1. Quo circa diebus festiuis, quæ non ob solatium animi, vel requiem laborum, sed ad vacandum Deo sunt instituti, optima quidem ratione Romæ suspenduntur.

Nunquam tamen Sacræ Vestes Larvis toleratæ; quia Religio Divina alterum habitum in ministerio habet Altaris, alterum in communi vita ex D. Hieron. in cap. 44. Ezechiel. Quapropter Divina ultio iis abutentur.

centibus utpote *Proculo*, qui propriam sibi concisam linguam comedit apud *Victor. Vandal. Persecut.* nec non *Thymelico* saltatori, qui cum ea in Theatro expiravit: de quo *Theodore.* 2. *Hist. Eccles.* 27.

Permittuntur nihilominus in templis Repræsentationes, scilicet honesta Spectacula, sine *Larvis*, & carchinnis, quibus ad imitationem Vitæ alicujus Sancti, vel Martyrum, ac Mysteriorum memoriam Populus adduci queat. *Petr. Gregor. Tholosan. de Republ. lib. 13: cap. 20. num. 8. Tex. in l. Generaliter 12. de Episc. & Cleric. cap. cum decora de Vita, & Honest. Cleric. cap. semel Christus 51. de Consecr. dis. 2. & cap. quævis de Consecr. dis. 4.* Adeo enim perhorrent sacra jura spectaculorum insaniam adhibitis *Larvis*, quod, si Convivis superveniat Histrio, cui Clericus adsideat, de mensa potius debet statim surgere, & abire, quam ejus motus ac gestus videre, aut ipsum audire. Ita *Concil. Toletan. relatum in can. irreligiosa de Consecr. dis. 3. & Petr. Gregor. ubi mox cap. 21. num. 15. Angelicorum*

lę, tum ad servandam albedinem ab aeris injuriis, tum Libertatis gratia, ut ubique ad libitum quandocumq; admitti valeant: eo modo quo & *Venetijs* ad publicos Ludos horis prefertim pomeridianis, ac vespertinis quilibet utriusq; sexus jucundę passim intromittitur. *Neapoli* quoque id actum in extemporanea *Regalis Epithalamii* circumstantia.

De *Germanis* Vetustis nil amplius apud *Tacitum*, quam de *Ariis* recitata, eorum mores fidelissimo stylo percurrentem. Se se nunc inter pocula exhilarant; de gravioribus etiam deliberantes. Uno ac altero anno sedulò nos perspeximus, ut minimè oporteat *Io: Bohemi* testimonia vindicare. In amplissimis modernī *Imperij* Provinciis, in *Fæderatis Belgarum*, & *Monarchæ Hispano* subjectis id quoque. *Bruxellas* excipimus, ubi quoad similes nugas, aliquantisper gallizant. *Coloniæ Vbiorum*, in celeberrimis *Pacis Universalis Comitijs*, *Larvas Theatrales* tantum vidimus, agentes edita à *D. Moulter*, & aliis qui sales *Plautinos*, ac *Terentianos*

ad

ad universalem gustum recoquunt. Ibique tanquam de jucundo, ac singulari aspectu, semel gavisi sumus, datis choreis more Gallorum post cenam opiparam, ad quam eramus vocati cum *Excellentissimis Legatis per Celsiss. ac Reverendiss. D. Francisc. Egon Fustembergium Episcopum Argentinensem, ac Præpositum insignis, ac nobilissimæ Collegiæ S. Gerionis, in Aula maxima novi Palatii cū Viridario ab ipso cōstructi.* Saltationem enim introducere *Larvate Nationes Europæ, ac Barbaræ cunctæ, producentes Festum Luminib. millenis ad Auroram usque. Vienna Austriæ, quæ ad Italiam consuetudinis ferè magistram accedit, nonnihil usurpat de nostris: at rarò, & in paucis.* Obvius fuit supremus *Aulæ Cæsariæ Præfectus, cum Naso tantum, inter Bacchanalia, e mentito per Herbarum, quam vocant plateam excurrens in rheda, & obsequia respuens, velut ignotus ac personatus, quemadmodum prædicabat. Vix alium tali veste distinximus ibi commorantes, præter pauperem ac scurrilem turbā.*

Alio

Alio forsan tempore alii mores.

In Urbe, ac ditione *Parmensi*, nec permittuntur, quam rarò, etiam in *Bacchanalibus*; *Serenissimus* enim Dux *Raynutius Secundus* feliciter, ac solerter, se ipsum, Familiam, ac subditos dirigens quodcunque scandalum, vult remotum, siue actiuum, siue passiuum, vel pejus, prout distinguunt Theologi. Satis enim putat ad animi oblectamentum Aulæ Choreas, & Actiones quidem selectissimas ad stuporem in Augusto suo ac singulari Theatro, siue Tragicas, siue Comicas.

Clericis prorsus interdictas post Cœcil. *Cartaginense*, ac *Viennense* synodus *Parisiens.* anno 1514. Et *Card. Zabarella* tradit in *Clement. 2. q. 3. de Vita, & honest. Cleric.* quem sequitur *Mesuart. in Epit. Leg. Pontific. tit. 15. in Ecclesiis lib. 3.* Imò nonnullas Larvas uti jam explicatas, similesque, Clerici ante se ferri permittere minime debent ex *can. Nullus Presbyteror. dis. 44. cui addendum cap. cum decorē de Vita, & honest. Clericor.*

Ex quo, videndo, arguit *Barbosa*, quod nullo modo valeat Clericus per-

personatus incedere. Idemque sentiunt *Lambertin.de Iurepat.2.2.q.26.5.Bellett.Disquis.Cleric.p.1.tit.de Disciplina Cler.5.23.nu.7.& P. Gabriel à S.Vincent.Consil.seu Respons.Moral.76.nu.1.* Hinc est quod Clerici, & multo magis Regularem vitam professi, Joculatores, atque in scenam obpretium representantes, vel causa quæstus, nec non in Arte assueti, habentur ut Infames apud *Fructuos. Bisbe hyspanicè en el Tratado de las Comedias.* Quod si Religiosi obambulent *Mascherati* lethalter Deum, offendunt, & incidunt in Excommunicationem, quia dimittunt habitum *cap.Vt periculosa ne Clerici, vel Monaci* Idemque *P. Gabriel à S.Vincent.Consil.seu Respons.Var.Resp.73.nu.3.* ubi quod Episcopus, ac Prælati nullo modo licentiam concedere valent se Larvis tegendi, cum sit quid de se malum, & Clericorum, ac Religiosorum statui omninò indecens.

Noctu Clericos domo egredi non debere absque habitu Clericali post horam primam, & sine lumine, causa tantum iusta excepta *Concil. Genuense*

90 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
se statuit sub Gregorio XIII. tit. de
Episcop. & de Vita, & Hon. Cler. Ro-
mæ confirmatum ab Eminentiss. Sacri
Conc. Trid. Interpretib.

Parvitatem materiæ tamen ad-
mittit ad removendum peccatum, si
debitis cum circumstantiis Clerici
Bacchanalium tempore incedât per-
sonati P. Vidal in *Arca Theologiæ*
Moralis de Statu Eccles. inquis. 1. n. 18.
quam ad unius horæ spatium in pū-
cto *Larvarum, & Ludi*, citra scanda-
lum pro ipsis restringunt P. Vincent.
Candido è Prædicatorum familia, &
Sacri Palatii Apost. Magister, qui cū
odore sanctitatis obiit, to. 2. *Disp. Mo-
ral. 26. 13. 13. & D. Did. de Narbona*
in *Horograph. Juris hora 1. nu. 76.* ali-
ter tamen sentientes de Regularibus
quibus, sub censuris Larvarum usus
interdicitur cap. 2. ne Cler. vel Mona-
chi lib. 6. Et vide cap. seq. Saltationes
moderatas permisit fervidus Christi
Amator D. Franciscus Salesius in sua
ferè Divina ad Vitam Devotam In-
troduct. Gallicè p. 3. cap. 33. Quæ ta-
men specialitas nescio an sit benè
declarata in textu Italico; Lingua
enim

enim Gallica moribus Regni melius adheret.

Adversus Clericorum Saltationes plenè scribit novissime D. Jo: Bapt. Thiers in Gallia Parochus ubi mox in *Traité des Jeux, & des Divertissemens* cap. 25. edito proprio idiomate anno 1686. in quo Excommunicationem ipso facto incurrere ex Synodali Constitutione Domini d' Arenton, Episcopi Gebennen sibi que reservatam affirmat. Deberent profectò Clerici Basilianę sententię meminisse initio Hexaemeron vocantis Aulam saltatoriam, communem & publicam discendę omnis Incontinentię officinam:

Femine honestiores deberent quoque à Mascheris abesse. Quo in monito quidem salutaris facit documētum Phintyę Callicantis filię Pythagoricę apud Stobæum *serm. 62.* cum Notis Grotianis luce donat. Ut matres familias abstinerent ab Orgiis Bacchi, & a Matris Deum festis. Id certè ad proprium profectum, & filiarum disciplinam: quod sexui imbelli potissimum insectatum ostendit moralissima Juvenalis Critica Sat. 6. ibi

Quem

*Quem præstare potest mulier larvata
pudorem*

Quæ fugit à sexu?

Cujus christiani ac prudētis moniti ratio est petenda à *Ludovico Vives in de Fæmina Christiana: Ut detrimentum quod sub Persona accipit Verecundia, citra Personam se proferat, & ostendat, egregiè distinguens Larvam, & Indiuiduum.*

Quæsitum est, Utrum valeat Episcopus post mediam noctem postremæ diei *Carnisprivii Mascheras* prohibere sub pœna Excommunicationis? Qua in re negativè respondet in *Sylva Nupt. Nevizzan. lib. 4. s. est nubendum num. 68. vers. sed ne increpes, & plurib. seqq.* Affirmat verò *Menoch. de Arbitr. d. casu 69. nu. 60. usq. in fin.* Ejusque sententiam piè, ac eruditè *Ridolphin.* tuetur in suo *Traët. de modo vivendi in dieb. Quadragesimal. num. 36. & ex tex. in cap. à nobis de sent. excomm. Filiuc. & de Nobilib. apud Io: Dom. de Rainaldis loc. cit. ubi ex aliis plurimis de validitate censure aduersus mulieres nimio fūco sese ornantes. At videndæ quamplurimæ*

Sy-

Synodales Prohibitiones relatæ factis abundè à prædicto *D. Thiers* in suo Opere Gallico, præsertim *cap. 25.*

In casu tamen Necessitatis, ad vitandas fraudes, fugandos hostes, & similia, contraria licent quando-cumque, ac expediunt, ex magistrali Doctrina in terminis *D. Tho. 2. 2. qu. 169. à 2. ad 3.*

C A P U T VII.

Quibusnam Circumstantiis Mascheræ permittendæ :

A Nimi laxandi gratia probatum jam satis *Mascherarum* usum perquam licitum, ac ferendum. Cui sententiæ Moralibus fundamētis innixæ calculum quoque addunt *Sotus de Inst. & Iu. 4. q. 5. a 3. Vivald. abūde in Candel. p. 3. cap. 13. num. 10. & per tot. DD. in cap. cum decorem de Vita, & honest. Cleric. & alii quos sequitur Ricciull. in Tract. de Personis quæ in statu reprobo versantur lib. 6. cap. 3.*

Et præsertim tolerantur, si maneant in obsequio Ecclesiæ, & persone

næ Divino cultui mancipatæ ex Bellett. in disquis. Cler. cap. 23. num. 10. & August. Barbos. in Collect. ad cap. cum decorem n. 4. de Vita, & honest. Cleric. Quia, tempore Sacri Ministerii, aut Horarum Canonicarum, ipsarum cursus est suspendendus etiam extra templum. Ita Sacra Congregatio Episcoporum, ac Regulariû scripsit Apostolico Visitatori Regni Corsicæ, necnō Episcopo Comensi, ut refert Amicus noster bonæ memorię D. Michael Abbas Justinianus in Const. lib. 1. tit. 9. cap. 10. §. 10. fol. 96. Probantque P. Franciott. in Obseru. Pract. Fest. p. 6. n. 1. Doctoresque relati à Sayro in Clavi Regia lib. 7. cap. 3. num. 1. Quo circa diebus festiuis, quæ non ob solatium animi, vel requiem laborum, sed ad vacandum Deo sunt instituti, optima quidem ratione Romæ suspenduntur.

Nunquam tamen Sacræ Vestes Larvis toleratæ; quia Religio Divina alterum habitum in ministerio habet Altaris, alterum in communi vita ex D. Hieron. in cap. 44. Ezechiel. Quapropter Divina ultio iis abutentur.

centibus utpote *Proculo*, qui propriam sibi concisam linguam comedit apud *Victor. Vandal. Persecut.* nec non *Thymelico* saltatori, qui cum ea in Theatro expiravit: de quo *Theodoret. 2. Hist. Eccles. 27.*

Permittuntur nihilominus in templis Repræsentationes, scilicet honesta Spectacula, sine *Larvis*, & cachinnis, quibus ad imitationem Vitæ alicujus Sancti, vel Martyrum, ac Mysteriorum memoriam Populus adduci queat. *Petr. Gregor. Tholosan. de Republ. lib. 13: cap. 20. num. 8. Tex. in l. Generaliter 12. de Episc. & Cleric. cap. cum decora de Vita, & Honest. Cleric. cap. semel Christus 51. de Consecr. dis. 2. & cap. quævis de Consecr. dis. 4.* Adeo enim perhorrent sacra jura spectaculorum insaniam adhibitis *Larvis*, quod, si Convivis superveniat Histrio, cui Clericus adsideat, de mensa potius debet statim surgere, & abire, quam ejus motus ac gestus videre, aut ipsum audire. Ita *Concil. Toletan. relatum in can. irreligiosa de Consecr. dis. 3. & Petr. Gregor. ubi mox cap. 21. num. 15. Angelicorum*

96 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
eum quoque Spirituum, juxta huma-
nam phantasiā, efformatio quasi
Laruata, pia tamen, est permissa, etiā
si per Sac. Concilia minimè probata.

Nec illicitum in sacris suggesti-
bus, ad Auditorum animos emul-
cendos excitandosq; orationis Ima-
gines prudentiæ effectibus exprime-
re, ut *Chrysoſt.* egit, in prospectum
producendo caput *D. Io: Baptiste*, &
D. August. serm. 28. in Natali Mar-
tyr. atq. 8. de Verb. Domini ad pecto-
ra tundenda suavit: verum, & inter-
dum corporeis signis, ac tormento-
rum instrumētis in medium produc-
tis, fictas personas adungere. Quod
opportunè probat *Franc. Bernard.*
Ferrarius Mediol. Theologus. in Eru-
ditis. suo de Ritu Sacrar. Cōcion. lib. I.
cap. 31. De Cæsaris Pretexta Quinti-
lian. 6. 1. De Veste Dio. 44. De incruenti
Sacrificii Larva, ac simulatione, vul-
go Missa sicca, Nauticæ commodo
instituta, jam abrogata; Consecra-
tione, & Christi Corporis sumptio-
ne carente de qua *Durand. in Ratio-*
nal. 4. 1. & de Ritib. 2. 4. Genebrard.
Liturg. Apost. 30. & alii. videndus
P. Pas-

P. Pasqualigo de Sagrif. Missæ Joseph
Vincomes de Missæ Ritibus Veterib. 3.
27. & seqq. & Card. Bona Rer. Liturg.
1. 15. 6.

Rursus *Mascheræ* admittendæ cū
 quid inhonestum non effingunt. *Na-*
varr. in Manuali cap. 14. Cum Fæmi-
 nę Virilem vestem non induant quā
 causa Hilaritatis ex *Ricciull. ubi sup.*
 quam causam in dubio attentis cir-
 cumstātiis crederemus præsumendā.
 Et Mulier libera servili more Bac-
 chata, libertatem amittebat: per
Spiegel. in Lexico verbo Bacchari.

Intempestivè quoque, ut in Epi-
 thalamiis solennioribus: quod *Nea-*
poli pluries acceptum scripsimus. Et
Ferrariæ, Pontifice presente, *Clemen-*
te VIII. scilicet, ut in suis *Memorab.*
cap. 4. elegantissimè *Card. narrat*
Bentivolus.

Item sciendum peccatum lethale
 contrahi ex *Larvis Demonem* repre-
 sentantibus, ut colligitur ex *cap. nul-*
lus de Consecr. dis. 5. & affert Neviz-
zan. in sylv. Nupt. lib. 4. §. 3. nu. 10. ex-
 cipiens tantum Joci causam per ea-
 quę docet *S. Th. 2. 2. q. 43. a. 3. Et de*

more antiquitus incorrupto adest
 canon in Decreto *dis. 44. cap. 8.* cujus
 verba *Nec Larvas Demonum ante se*
ferri consentiat (Presbyter ullus) quia
hoc Diabolicum est, & sacris canonibus
prohibitum. Quemadmodum *Iudæi*
personæ fictiæ ex joco licet, scribente
Valentia disp. 1. q. 3. dub. 4. & Azor.
Instit. lib. 8. cap. 27. q. 6. Alias prauum
 in Larvis finem, Igne alioque misera-
 bili interitu castigatum demonstrat
Laur. Beyerlinch. in Theat. Vitæ Hum.
Litt. H. fo. 94. l. 26. & M. 719.

Præcavenda itaque cuncta, quæ
 Decus, atque publicam quietem va-
 lerent sufflaminare. Hinc in Procla-
 matibus contra Personatos, circum-
 spiciendum, ne ipsi, aut scenici *Mona-*
chorum (quo nomine Religiosi cun-
 cti à Reuerendis. *P. Jo: Paulo Oliva*
præfat. in Genes. vocati) schemate utā-
 tur, id enim foret inhonestum per ea
 quæ habentur in *s. fin. Auth. de San-*
ctiss. Episc. Docuitque Neapoli *Jo:*
Domin. Tassonus ad Pragmat. de Ante-
fato vers. 3. observ. 3. sub nu. 207. in
16. Magnæ Curie Vicariæ casu.

Ad nonnullum tamen vitandum

pe-

periculum, ac titulo defensionis permissa est Larua Episcopo, ut benè distinguit Ricciull. eod. loco ex cap. Clerici, §. cappas de Vita, & honest. Cleric. & cap. perlatum quod metus causa, ubi Glossa. Cum mera joci causa Justinianum Cæsarem impulerit ad negandas Episcopis Mascheras l. certissime §. hæc igitur, & §. sancimus, C. de Episcop. Aud. quo casu peccati mortalis reum ipsum arguunt Summi, præsertim Caiet. verbo Larvæ. Vival. l. cap. 13. & alii cum Baronio Cardinali anno Christi 867. merito dānantes Photum Pseudopatriarcham Constantinopoleos, eo quod à Mimeo se traduci passus fuerit, ut Michaeli Imperatori morem gereret.

Quoad Clericos, tempore Carnisprivii adjungimus quod, vigente cōsuetudine, uti in Aemilia, seu Lombardia, incedere queunt Mascherati; cessare namque scandalum, & peccatum eo casu affirmant Doctores classici, seu melioris notæ. Secus est de Sacerdotib.; ac de constitutis in majoribus, qui publicum ascendunt Theatrum. Monialibus, quoque Ma-

schera indulgenda, ablatis Virorum Vestibus, & Armis intra septa Monasterii, quemadmodum censuit *Sacra Congregatio Episcoporum* 27. Aprilis anni 1604. & lib. 6. cap. 4. idem Ricciull. refert cum generali monito, quod optimè ad rem facit, ut *Ministri publici* abstineant, certè ob decus, & gradus majestatem. Armis tamen ablatis id in casu ferendum, & cum permissione ad tempus breve arctata.

Doctores ac Prælatos modèstè, ac tēperanter in *Aula Ferrariensi Larvis* usos testatur Torquat. Tassus in cit. *Dialog. inscripto il Gianluca*, imitationem Virorum fama præstantium commendans, vulgato satis *Platonis* exemplo. Intemperantiæ enim, ac Inhonestatis tantum casus regulam firmat potissimam de *Mascheris* prohibendis. Contra quas vide Jo: Sauron Gallum in *Traité de Confraires, & contre les Masquez* impress. anno 1608. in 8. quem laudat *Bibliothecæ Tuane Catalogus* fol. 142. Nos vero percurrere non potuimus.

Ante solis occasum permitti solent,

lent, cessante suspitione furti in *Larvatis*, quæ in iis militat excurrentibus post; & forsan majoris delicti: per ea quæ fufius tradit *Polydor. Ripa* in tractatu de *Nocturno Tempore* cap. 164. Et de validitate Statuti, ac Principum Proclamatum aduersus nocturnas choreas *Præpos. in cap. cū cessante de appell. Negus. sylvæ Nupt. 4.73. Et Narbona in Horograph. jur. Ho.4.n.37.* ubi ex Mediolanensi Statuto cap. 125. Musica instrumenta iis horis semper prohibenda per ea quæ politicè *Bobadilla 1.13.56.*

Discursus tamen eorū qui abutuntur hujusmodi libertate ferri nequeunt, fortè quia ut plurimum Lasciviam, & Famæ alterius denigrationem redolent. Sic *Gaspar Manzius in Centur. Decis. Palatinat. q.50.* Ubi nu. 45. lepidè scribit de quodam *S. R. E. Cardinali* in proprio conclavi cum nonnullo Viro docto allocuto, qui ei suam Tunicam, & rubrum imposuit pileum; superveniente vero Summo Pontifice, ipsoq; in veste Cardinalitia depræhenso pro pœnitentia, ut Cardinalis esset, ac maneret ei iniun-

102 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
xit. Pœnam hoc modo statuit im-
prudētissimi *Personatus*.

Gestus quoque *Larvarum* intem-
pestivi proscribendi, tanquam inepti:
quemadmodum *Juvenibus* in quoti-
dianis sermonibus, & fortius decla-
mando. Sic suadente *Iodoco Lorichio*
Doct. ac Profess. Friburgensi in Thes.
Theol. to. i. hoc verbo pag. 1083. &
præceptorie videndus p. Causin. in
Eloq. tit. de Affectib.

Seclusis tandem similibus contin-
gentibus, permittendę sunt *Masche-*
re, quę nullo modo iniuriam huma-
no Vultui, Divinam faciem exprimē-
ti, inferre queunt: eo prorsus modo
quo *Facies* causa *Joci*, vel ad eam ab
humanis tempestatibus tutandam,
operitur, ac velatur, quicquid *Cice-*
ro obiiciat in *Marcello*. Sic in artifi-
ciosissimis curribus, cum Vestium,
elegantia, ac splendore, addito Equi-
tatu, nonnunquam in *Italia*, si pin-
guis erumena, ac tempora fœlicia,
Romæ præsertim *Fabulæ* represen-
tantur, sparsis *Dulciariis*, argutisque
Carminibus, maximè *Domicellis*, cū
sunt in senestris, vel *Rhedis* obvię.

Qua-

Quarum imitatio ultra montes, rara, vel insulsa. In casu autem Vestium temperandus est Luxus: Mulieres honestæ abstinendæ, aut à Parentibus, Viro, ac Fratribus minimè seiungendæ. Motus Larvarum sit modestus, & à Brutorum moribus alienus. Curet Princeps, vel Magistratus ut *Mascherati* fidejubeant de stando Juri, &c. Ad Juvenum exemplum à Spectaculis, & Larvis absint senes. Demum, ne quid nimis, cum Italica vox *Carnevale* fideliter à nonnullis interpretetur *Caronevale*, circumstantias detegens familias citra moderamen gubernandi; Re pecuniaria, ac bono nomine exhaustiendi.

Hec ferè universalia ad prudens in Spectaculis per Orbem Christianum regimen: in quo, si plura magis peculiaria desiderantur, ex fœcundissimis *Aulæ Romanæ* fontibus capienda. Qua de causa, ipsa met jura proximis jam *Bacchanalibus* sancita, elapsis quidem postremis seueriora, hoc loci, vernacula prout jacent, & si haud puriori Lingua, decernimus jungenda. Pietas enim, ac Solertia

104 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
Sanctiss. Pontificis Innocentii XII. Fi-
des, ac ejus Ministrorum studium, ad
non paucos erudiendos patebunt,
ac proderunt. Optimus autem Prin-
ceps, dum à Theatris in Urbe subla-
tas mulieres voluit, easque Larvis
indui adversus consuetudinem, ac in
Rhedis, ad majus malum vitandum,
excurrere his diebus permisit; summe
Innocentii XI. sanctæ memoriæ, sui
Creatoris Clementiæ, sectator serva-
torque prodiit. Sed legantur præfa-
ta Iura, quamquam extemporalia.

BAN-

B A N D O

R O M A N O

*Sopra le Maschere, e Corsi
de' Pallii.*

DEsiderando l'Illustrissimo,
e Reverendiss. Sig. Mons.
Gio: Battista Spinola, di
Roma, e suo Distretto Governato-
re Generale, e Vice-Camerlengo
provvedere d'opportuno rimedio, ac-
ciò che il prossimo Carnevale si facci
cō la dovuta quiete, e senza disor-
dini, e scandali. Perciò con autorità
della sua carica, e per ordine havu-
to à bocca dalla S^antità di Nostro Sig.
rinnuova li B^adi altre volte publi-
cati, & in vigore d'essi nuouamen-
te proibisce tutte, e singole cose cō-
tenute nelli seguenti Capitoli, sot-
to le pene in essi espresse.

E 5

Che

104 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
Sanctiss. Pontificis Innocentii XII. Fi-
des, ac ejus Ministrorum studium, ad
non paucos erudiendos patebunt,
ac proderunt. Optimus autem Prin-
ceps, dum à Theatris in Urbe subla-
tas mulieres voluit, easque Larvis
indui adversus consuetudinem, ac in
Rhedis, ad majus malum vitandum,
excurrere his diebus permisit; summę
Innocentii XI. sanctę memorię, sui
Creatoris Clementię, sectator serva-
torque prodiit. Sed legantur præfa-
ta Iura, quamquam extemporalia.

BAN-

B A N D O

R O M A N O

*Sopra le Maschere, e Corsi
de' Pallii.*

DEsiderando l' Illustrissimo ,
e Reverendiss. Sig. Mons.
Gio: Battista Spinola, di
Roma, e suo Distretto Governato-
re Generale, e Vice-Camerlengo
provvedere d' opportuno rimedio, ac-
ciò che il prossimo Carnevale si facci
cō la dovuta quiete, e senza disor-
dini, e scandali. Perciò con autorità
della sua carica, e per ordine havu-
to à bocca dalla S^antità di Nostro Sig.
rinnuova li B^adi altre volte publi-
cati, & in vigore d' essi nuouamen-
te proibisce tutte, e singole cose cō-
tenute nelli seguenti Capitoli, sot-
to le pene in essi espresse.

E 5

Che

Che nessuna persona di qualsivoglia stato, grado, e conditione vada con la Maschera al volto, ò porti Buffe, Pappaschi, Bocchingambi, ò abiti finti prima di mezzo giorno, nè doppo un' hora di notte, sotto pena di trè tratti di corda, e di scudi cento d'oro.

Il Mascherarsi, ò travestirsi come sopra il Venerdì, la Domenica, & altre feste comandate sotto pena di trè tratti di corda, e della perdita degli abiti, e scudi cento d'oro in ciaschedun di detti casi.

E negli altri giorni mascherandosi, non possano in modo alcuno usar abiti Ecclesiastici, ò Religiosi veri, ò finti, ouero abiti indecenti da dare scandalo. Riservandosi l'arbitrio di Sua Signoria Illustriss. di dichiarare quali siano gli abiti suddetti, e li trasgressori saranno subito irremissibilmente puniti. Il portare, ò far portare ad altri non ostan-

ostante qualsivoglia licenza, facoltà, privilegio, ancorchè richiedessero special mentione, armi in Maschera di qualsivoglia sorte offensive, quanto difensive, Sassi, piombarole, ò altra cosa atta ad offendere, ancorchè in qualsivoglia modo si portassero, ò ritenessero in Cocchio, Carrozza ouero Carro, ò Carrette, Galeffi, ò Sedie rolanti di qualsivoglia sorte, ò che tali armi fossero legate, ò per altro permesse sotto pena di tre tratti di corda, ò della Galera ad arbitrio di Sua Sig. Illustriss. dichiarando però, che se l'armi saranno anche proibite sotto maggior pena, ò in vigore de' Bandi Generali, ò Constitutioni Apostoliche non sia derogato alle pene maggiori, ma restino nel suo essere, ò osservanza.

Insultare, ò vero offendere alcuna persona particolarmente nel Corso, ò far rissa, ò questione, cac-

110 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
corporali, e di Galera ad arbitrio di
Sua Sig. Illustriss. riservando an-
che l'arbitrio di dichiarare quali sa-
ranno, atti, gesti, cenni, fatti contro
l'honestà: & infamia d'altri come
sopra.

Religiosi Regolari non possano
andare in Maschera, mà ne anche
trattenerfi nel Corso in tempo delle
Maschere, sotto pena di carcere, &
altre maggiori ad arbitrio di Sua
Signoria Illustriss. secondo la qua-
lità dello persone, e circostanze de'
casì.

Che nessuna persona di qualsi-
voglia stato come sopra, etiam che
fosse Essecutore, o altro Officiale di
Giustitia mascherata, o non ma-
scherata, sotto qualsivoglia pretesto,
colore, o causa dia aiuto, o impedi-
mento alli Cavalli, che correran-
no, come in qualsivoglia altro mo-
do, che impedisca loro il corso sot-
to pena di tre tratti di corda da
dar-

darfeli subito in publico nel luogo destinato . E , se quelli daranno impedimento, saranno à cavallo, oltre le dette pene incorreranno anche nella perdita de' Cavalli . E se per detti impedimenti ne seguirà morte, ò mutilatione alcuna, incorra ipso facto nella pena della forca.

Che nessuno possa accostarsi al luogo delle Mosse per dieci canne sotto pena di trè tratti di corda, e di scudi 50. Il rompere, e spezzare Lancie nella via del Corso nel tēpo, che li Palii sono posti nel solito luogo della Piazza di S. Marco sotto pena di scudi trecento d'oro.

Il tirare Vova di nessuna sorte, Melangoli, Zaganelle, ò altro à qualsivoglia persona: l'usar Ciarrabottane, spruzzare con Schizzetti, ò con altri simili modi, & istrumenti, sotto pena di trè tratti di corda, e di scudi venticinque. E
se.

100 *Abb. Io: Bapt. Facichellii*
schera indulgenda, ablatis Virorum
Vestibus, & Armis intra septa Mona-
sterii, quemadmodum censuit *Sacra*
Congregatio Episcoporum 27. *Aprilis*
anni 1604. & lib. 6. cap. 4. idem *Ric-*
ciull. refert cum generali monito,
quod optimè ad rem facit, ut *Mini-*
stri publici abstineant, certè ob decus,
& gradus majestatem. Armis tamen
ablatis id in casu ferendum, & cum
permissione ad tempus breve arcta-
ta.

Doctores ac Prælatos modeste, ac
tēperanter in *Aula Ferrariensi Larvis*
usos testatur *Torquat. Tassus* in *cit.*
Dialog. inscripto il Gianluca, imitatio-
nem Virorum fama præstantium
commendans, vulgato satis *Platonis*
exemplo. Intemperantiæ enim, ac
Inhonestatis tantum casus regulam
firmat potissimam de *Masiberis* pro-
hibendis. Contra quas vide *Jo: Saua-*
ron Gallum in *Traité de Confraires,*
& *contre les Masquez impress. anno*
1608. in 8. quem laudat *Bibliothecæ*
Tuane Catalogus fol. 142. Nos vero
percurrere non potuimus.

Ante solis occasum permitti so-
lent,

lent, cessante suspitione furti in *Larvatis*, quæ in iis militat excurrentibus post; & forsan majoris delicti: per ea quæ fufius tradit *Polydor. Ripa* in tractatu de *Nocturno Tempore* cap. 164. Et de validitate Statuti, ac Principum Proclamatum aduersus nocturnas choreas *Præpos. in cap. cū cessante de appell. Negus. sylve Nupt.* 4.73. Et *Narbona* in *Horograph. jur.* Ho.4.n.37. ubi ex *Mediolanensi Statuto* cap. 125. Musica instrumenta iis horis semper prohibenda per ea quæ politicè *Bobadilla* 1.13.56.

Discursus tamen eorū qui abutuntur huiusmodi libertate ferri nequeunt, fortè quia ut plurimum Lasciviam, & Famę alterius denigrationem redolent. Sic *Gaspar Manzius* in *Centur. Decis. Palatinat.* q.50. Ubi nu. 45. lepidè scribit de quodam *S. R. E. Cardinali* in proprio conclavi cum nonnullo Viro docto allocuto, qui ei suam Tunicam, & rubrum imposuit pileum; superveniente vero Summo Pontifice, ipsoq; in veste Cardinalitia depræhenso pro pœnitentia, ut Cardinalis esset, ac maneret ei iniun-

102 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
xit. Pœnam hoc modo statuit im-
prudentissimi *Personatus*.

Gestus quoque *Larvarum* intem-
pestivi proscribendi, tanquam inepti:
quemadmodum *Juvenibus* in quoti-
dianis sermonibus, & fortius decla-
mando. Sic suadente *Iodoco Lorchio*
Doct. ac Profess. Friburgensi in Thes.
Theol. to. i. hoc verbo pag. 1083. &
præceptorie videndus p. Causin. in
Eloq. tit. de Affectib.

Seclusis tandem similibus contin-
gentibus, permittendę sunt *Masche-*
re, quę nullo modo iniuriam huma-
no Vultui, Divinam faciem exprimē-
ti, inferre queunt: eo prorsus modo
quo *Facies* causa *Joci*, vel ad eam ab
humanis tempestatibus tutandam
operitur, ac velatur, quicquid *Cice-*
ro obiiciat in *Marcello*. Sic in artifi-
ciosissimis curribus, cum Vestium,
elegantia, ac splendore, addito Equi-
tatu, nonnunquam in *Italia*, si pin-
guis crumena, ac tempora felicia,
Rumę præsertim *Fabulę* represen-
tantur, sparsis *Dulciariis*, argutisque
Carminibus, maximè *Domicellis*, cū
sunt in senestris, vel *Rhedis* obvię.

Qua-

Quarum imitatio ultra montes, rara, vel insulsa. In casu autem Vestium temperandus est Luxus: Mulieres honestæ abstinendæ, aut à Parentibus, Viro, ac Fratribus minimè seiungendæ. Motus Larvarum sit modestus, & à Brutorum moribus alienus. Curet Princeps, vel Magistratus ut *Mascherati* fidejubeant de stando Juri, &c. Ad Juvenum exemplum à Spectaculis, & Larvis absint senes. Denum, ne quid nimis, cum Italica vox *Carnevale* fideliter à nonnullis interpretetur *Caronevale*, circumstantias detegens familias citra moderamen gubernandi; Re pecuniaria, ac bono nomine exhaustiendi.

Hec ferè universalialia ad prudens in Spectaculis per Orbem Christianum regimen: in quo, si plura magis peculiaria desiderantur, ex fœcundissimis *Aulæ Romanæ* fontibus capienda. Qua de causa, ipsa met jura proximis jam *Bacchanalibus* sancita, elapsis quidem postremis seueriora, hoc loci, vernacula prout jacent, & si haud puriori Lingua, decernimus jungenda. Pietas enim, ac Solertia

104 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
Sanctiss. Pontificis Innocentii XII. Fi-
des, ac ejus Ministrorum studium, ad
non paucos erudiendos patebunt,
ac proderunt. Optimus autem Prin-
ceps, dum à Theatris in Urbe subla-
tas mulieres voluit, easque Larvis
indui adversus consuetudinem, ac in
Rhedis, ad majus malum vitandum,
excurrere his diebus permisit; summę
Innocentii XI. sanctę memorię, sui
Creatoris Clementię, sectator serva-
torque prodiit. Sed legantur præfa-
ta Iura, quamquam extemporalia.

BAN-

B A N D O

R O M A N O

*Sopra le Maschere, e Corsi
de' Pallii.*

DEsiderando l'Illustrissimo, e Reverendiss. Sig. Mons. Gio: Battista Spinola, di Roma, e suo Distretto Governatore Generale, e Vice-Camerlengo provvedere d'opportuno rimedio, acciò che il prossimo Carnevale si facci cō la dovuta quiete, e senza disordini, e scandali. Perciò con autorità della sua carica, e per ordine havuto à bocca dalla S^{ta}ità di Nostro Sig. rinnova li B^adi altre volte publicati, & in vigore d'essi nuouamente proibisce tutte, e singole cose cōtenute nelli seguenti Capitoli, sotto le pene in essi espresse.

E 5

Che

Che nessuna persona di qualsivoglia stato, grado, e conditione vada con la Maschera al volto, ò porti Basse, Pappaschi, Bocchingambi, ò habiti finti prima di mezzo giorno, nè doppo un' hora di notte, sotto pena di trè tratti di corda, e di scudi cento d'oro.

Il Mascherarsi, ò travestirsi come sopra il Venerdì, la Domenica, & altre feste comandate sotto pena di trè tratti di corda, e della perdita degli habiti, e scudi cento d'oro in ciaschedun di detti casi.

E negli altri giorni mascherandosi, non possano in modo alcuno usar habiti Ecclesiastici, ò Religiosi veri, ò finti, ouero habiti indecenti da dare scandalo. Riservandosi l'arbitrio di Sua Signoria Illustriss. di dichiarare quali sianogli habiti suddetti, e li trasgressori saranno subito irremissibilmente puniti. Il portare, ò far portare ad altri non ostan-

ostante qualsivoglia licenza, facoltà, privilegio, ancorchè richiedessero special mentione, armi in Maschera di qualsivoglia sorte offensive, quanto difensive, Sassi, piombarole, ò altra cosa atta ad offendere, ancorchè in qualsivoglia modo si portassero, ò ritenessero in Cocchio, Carrozza ouero Carro, ò Carrette, Galeffi, ò Sedie rotanti di qualsivoglia sorte, ò che tali armi fossero legate, ò per altro permesse sotto pena di tre tratti di corda, ò della Galera ad arbitrio di Sua Sig. Illustriss. dichiarando però, che se l'armi saranno anche proibite sotto maggior pena, ò in vigore de' Bandi Generali, ò Constitutioni Apostoliche non sia derogato alle pene maggiori, ma restino nel suo essere, ò osservanza.

Insultare, ò vero offendere alcuna persona particolarmente nel Corso, ò far rissa, ò questione, cac-

108 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
ciarmano, ò entrare nel Corso con
armi sfoderate ancorche senz' offe-
sa sotto pena di trè tratti di corda,
ò vero della Galera, & anche della
forca ad arbitrio di Sua Sig. Illu-
striss. secondo la qualità de' casi,
non intendendo di derogare a' Ban-
di Generali, & altri del Gouverno,
che impongono maggior pena.

L'offendere gli Hebrei, nè in pa-
role, nè in fatti nè occultamente, nè
palesemente, sotto pena à gli Huo-
mini di trè tratti di corda, alle
Donne dell'esilio, & alli Putti di
staffilate, & altre pene maggiori ad
arbitrio ancor contenute ne' Bandi
particolari, con le sue prorogative, e
modo di procedere.

Il fermarsi per spatio di tempo
à circolare nel Corso avanti à
Chiese, ò Monasterii, ò altri luoghi
Pii, sotto pena ad arbitrio.

L'usar parole dishoneste etiam
impronisando, nè ingiuriare alcu-

no, nè con la Maschera, nè senza, nè in fatti, nè in parole sotto pena di scudi venticinque, e di tre tratti di corda, e della Galera ad arbitrio di Sua Signoria Illustriss. secondo la qualità dell'Ingiurie, e delle persone.

◀ Che nessun Mascherato, ò smascherato faccia contro alcuna persona di qualsivoglia sorte, ancorchè fosse Cortegiana atti, ò gesti sconvenevoli, ò inhonesti, che possino portare ingiuria, ò scherno, ò infamia contro la persona à chi saranno fatti, come anche si proibisce il rappresentare fatti, ò attioni lascive, ò inhoneste in qualsivoglia modo, ò con gesti, ò cenni, ò tratto di mani, ò portare robbe, o instrumenti, habili à significare, o rappresentare cose sconce, indecenti, dishoneste sotto pena in qualsivoglia delli detti casi, di tre tratti di corda, e di scudi doicento d'oro, & altre pene

110 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
corporali, e di Galera ad arbitrio di
Sua Sig. Illustriss. riservando an-
che l'arbitrio di dichiarare quali sa-
ranno, atti, gesti, cenni, fatti contro
l'honestà, & infamia d'altri come
sopra.

Religiosi Regolari non possano
andare in Maschera, nè ne anche
trattenersi nel Corso in tempo delle
Maschere, sotto pena di carcere, &
altre maggiori ad arbitrio di Sua
Signoria Illustriss. secondo la qua-
lità dello persone, e circostanze de'
casì.

Che nessuna persona di qualsi-
voglia stato come sopra, etiam che
fosse Essecutore, o altro Officiale di
Giustizia mascherata, o non ma-
scherata, sotto qualsivoglia pretesto,
colore, o causa dia aiuto, o impedi-
mento alli Cavalli, che correran-
no, come in qualsivoglia altro mo-
do, che impedisca loro il corso sot-
to pena di tre tratti di corda da
dar.

darfeli subito in publico nel luogo destinato . E , se quelli daranno impedimento, saranno à cavallo, oltre le dette pene incorreranno anche nella perdita de' Cavalli . E se per detti impedimenti ne seguirà morte, ò mutilatione alcuna, incorra ipso facto nella pena della forza.

Che nessuno possa accostarsi al luogo delle Mosse per dieci canne sotto pena di trè tratti di corda, e di scudi 50. Il rompere, e spezzare Lancie nella via del Corso nel tēpo, che li Palii sono posti nel solito luogo della Piazza di S. Marco sotto pena di scudi trecento d'oro.

Il tirare Vova di nessuna sorte, Melangoli, Zaganelle, ò altro à qualsivoglia persona: l'usar Ciarrabottane, spruzzare con Schizzetti, ò con altri simili modi, e istrumenti, sotto pena di trè tratti di corda, e di scudi venticinque. E
se-

seguendo l'offesa, della galera, e della forza rispettivamente, ad arbitrio di Sua Signoria Illustrissima, & alli Bottegari si proibisce il ritenere Vova accomodate per tirare, sotto pena di trè tratti di corda.

Alle Donne di qualsivoglia stato, e conditione non sia lecito andare in maschera con altro habito finto à piedi, sì per il Corso, come per la Città sotto pena di scudi 300. d'oro, & altre pene etiam corporali ad arbitrio, da estendersi alla frusta secondo la qualità delle persone; e saranno tenute per Meretrici, e trattate come tali.

Il far ridotti, bagordi, festini particolarmente in Casa di Meretrici, e donne dishoneste, ò in Hosterie, Bettole, ò Taverne, si proibiscono sotto pena, quanto alle Donne della frusta, e quanto à gli Huomini di trè tratti di corda in publi-

blico, qual prohibitione Sua Signoria Illustriss. estende ancora, quãdo i festini si facessero in Case di Huomini, e Donne honeste, sotto le pene pecuniarie, o d'esilio ad arbitrio.

Alle Cortigiane, e donne dishoneste si proibisce l'andare in Carrozza, Cocchio, Carro, Carretto, Galeffi, Sedie Rolanti, sole, o accompagnate, con Maschera, o senza, sotto pena della frusta, e della perdita degli abiti, e di quant'altro portassero appresso di loro. E si procederà per Inquisizione, sì durate, come passato il Carnevale, & in ogni altro miglior modo.

Come anche d'ordine come sopra comanda, che ne' giorni che si correranno i Pallii, al primo sparo delli mortaletti, che si farà nell' istesso tempo in diversi luoghi del Corso al tocco delle 23. hore, debbano immediatamente tutte le Carrozze, Carri, Carrette, Galeffi, o Sedie rolan-

lanti cominciare à prender luogo, o posto, & al secondo sparò che seguirà di là ad un quarto d'ora, debbano con effetto hauerlo preso, affinche possa immediatamente darla mossa, e doppo gli spari sudetti nō debbano trapassare, o attraversare in qualunque modo rinculare, o toccare li loro Cavalli sotto qualsivoglia pretesto di ritirarsi dal luogo, accomodarsi, o ritirarsi meglio, o ad altro, che si pretendesse, o potesse suffragare, sotto pena à chi contraverrà, benchè non fosse il proprio Cocchiere, o Padrone, e solo à caso, o in altro modo si trovasse à contravenire, pecuniarie, & anche corporali gravissime ad arbitrio di Sua Signoria Illustriss. e quando dalla controventionone d'alcuno di detti atti di sopra prohibiti, etiam mediamente, & indirettamente derivasse danno, o male, ancorche minimo ad alcuna persona, Cavalli, Ani.

Animali, o robbe, o perturbatione, o sconcio di altre Carrozze, o Carri, come sopra accomodati, e ritirati, o impedimento di Corritori, la pena sarà di tre tratti di corda, e della Galera ad arbitrio.

In oltre, per ovviare al tumulto e disordini, che nascono da quelli, che si fermano per ripigliare i Barbari nella strada dove stanno i Pallii, Sua Signoria Illustriss. ordina, e comanda, che nessuna persona di qualsivoglia stato, e conditione come sopra, nè à piedi, nè à cavallo, nè con Maschera, o senza, ardisca dopo il primo sparo de' Mortaletti sotto qualsivoglia pretesto star ferma nella strada sudetta cominciando dal cantone, dove stà il posto di Sua Sig. Illustriss. per fino all' altro cantone di sopra della strada, che dalla Piazza di S. Marco conduce alla Colonna Trajana: di maniera che tutto il tratto di detta strada-

116 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
da come sopra resti libero affatto, e
non vi sia alcuna persona. E vuole
che solamente quelli, che sono desti-
nati dalli Padroni delli Barbari
per ripigliare i medemi, i quali non
possano essere più di due à cavallo,
o due à piedi per Barbaro, esclusa
ogni altra persona si trattenghino, e
stiano per l'effetto sudetto nel can-
tone di sopradì detta strada, che
dalla Piazza di S. Marco conduce
alla Colonna Trajana, sotto pena
di trè tratti di corda da darseli in
publico subito, e di scudi cento mo-
neta d' applicarsi alla Reverenda
Camera Apostolica, & anche della
Galera inclusive ad arbitrio di Sua
Signoria Illustriss. secondo la qua-
lità delle persone, casi, e circostanze
di essi.

E perchè si è veduto, che per il
passato il non esser intervenute nel
Corso, nè Mute à sei Cavalli, nè à
quattro, hà apportato minor distur-
bo,

bo, e più facilità alla corsa de' Pallii;
Quindi è, che Sua Signoria Illustris-
sima ricorda l'osservanza puntua-
le di sì buon'uso sotto pene gravi,
etiam corporali contro i contraven-
tori.

Riducendo à memoria di cia-
scheduno la dovuta osservanza
del presente, e di detti altri Bandi;
e particolarmente di quelli publi-
cati li 20. Dicembre 1667. e 11.
Aprile 1668. contro li Carrozzie-
ri, & altri contraventori sotto le
pene contenute in essi rispettiva-
mente, alle quali cōtro li trasgres-
sori si procederà irremissibilmente,
etiam per inquisitione, ex officio, o
denuncia di segreto Accusatore, &
in ogni altro miglior modo espedi-
ente alla Corte. Riservandosi l'ar-
bitrio in qualsivoglia de' sudetti
casi, di augmentare le pene etiam
corporali, e delle maggiori secondo
la qualità de' fatti.

Vo-

Volendo, che il presente Bando affisso, e publicato ne' luoghi soliti in Roma, habbia il medemo vigore, come se personalmente fosse stato à ciascheduno intimato. Dato in Roma questo dì 24. Gennaro 1693.

Gio: Battista Spinola Governatore, e Vice Camerlengo.

Gio: Battista Scardozzi Notaro per la Charità.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Bānimentum affixum, & publicatum fuit ad valuas Curiae, in acie Campi floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me, Dominicum Balatresium Illustriss. & Reuerendiss. D. Alme Urbis Gubernatoris Mandatarium.

CAPUT VIII.

*Personati, an & quo Privilegio
fulti.*

Libertas ipsa plurimis Legibus soluta fert Litteras Characteristicas in fronte. Ea verò triumphum agit in *Bacchanalibus* ludens cum *Mascheris*. Aulicos salutantum ritus primæ horæ matutine mancipatos, ex *Martiali in Epigrammate* satis noto, absque ullo Iniuriæ metu, fugit, ac spernit. In *Galliis* tantum, ubi *Mascheræ* in Vultu, quemadmodū scripsimus, per universum anni curriculum à Domicellis adhibentur, moris est quod illæ ad aliorum obsequia non modo capitis nutu, vel Dexteræ osculo salutationis reddant honorem, verum eodem tempore, præcipuæ æstimationis gratia, *Larvam* deponant. Sic scribit *Stephan. Guazzus* in suis *Della Civile Conversatione Italicis Dial. 9. dell' Honore fol. mihi 313.* Nos quoque Regales Gallorum, & Britannorum Provincias feliciter in-

120 *Abb. 10: Bapt. Pacichellii*
visentes, sedulò perspeximus.

Ubilibet Aenigmata, Argutiae, & Aequiuoca, *Romae, ac Bononiae* prefer-
tim, in quibus ex arbitrio ad sermo-
nes longiores egregiè producantur.
Neapoli vix mutuus *Animalis* titu-
lus, inter Personatos, & Larva exu-
tos. Ibi, Regalis *Via Toletana*, Hip-
podromi locum alibi prostantem,
supplet: in eaque ludicra plura, in
Equis, ac Rhedis, aliisque Vehiculis Ro-
mano more, ex nupera populari; feli-
cis memoriae *Exc. D. Carpii Marchio-
nis Proregis* Indulgentia, qui insulas
Aquarum Ovorumque ex fenestris
dejectiones Pragmaticis quidem
solertioribus, omninò eliminavit.

Quia verò Fictio imitatur Natu-
ram, *Personati* Dominorum veste
precedentia frui debent adversus
agentes passim, famulos, ac servos.
Sint Senes anteambulones, Iuvenes
autem pedissequi, tempus enim dat
merito locum: & sic de reliquis, Di-
gnitatis etiam ephimeræ, ac in um-
bra, sententiæ gradu servato. Alias
Gaudia non forent, sed absolutæ
Ineptiæ.

Fa-

Favet *Mascheram* ferentibus immunitas passivè in judicium vocandi, & per carcerem coercendi, & in casu eris alieni. Refert enim hujusmodi *Larva*, in Festis per Magistratum supremum imperatis, Achillis Arma, ac Bellonę propugnaculū, juxta locorum tamen consuetudinem, & municipalia jura. Favet inquam, universim, pro Delictis quoq. saluus conductus, ad instar Feriarum Nundinalium.

Imò, socium se dare Virorum, ac Mulierum *Larvis* utētium cum *Armis*, inter genericè prohibita minimè comprehendendi, nullibique constare de interdicto; ideoque nullam tunc infligendam poenam, Jure id permitte ad *tex.* in celebri *l. Gracchus*, ff. ad *leg. Jul. de Adulter.* magistraliter consuluit *Roland. Cavagnol. Decis. Consult. 100. lib. 2. n. 8. in narrat.* Facti verbo *Testium*, & *vers. Tertium similiter.*

Excipe casum, in quo *Larvatus* punitur usque ad mortem inclusivè, quando nimirum alterum freit vulneratus. *Poth. C. de off. del. l. 1. §. 1.*

*nu. 7. Scriptit novissimè Io: Dominic. Raynald. in suis Observationib. mixtis lib. 2. §. 33. & 34. nu. 20. narrans cum Thoro in Addit. ad Io. Grand. de Bello Exulum 92. minorem annis quatuordecim suspensum fuisse, quia cum Barba supposititia pluribi ultimi vi-
lioris supplicii, seu suspensionis pœ-
na, vetita quidem, nocturno tempore
furabatur.*

Delinquenti nihilominus ex pro-
vocatione, homicidium non nocet
Larvato. Est text. in l. 1. C. ad Leg.
Cornel. de Sicar. docentque *Vermi-
gliol. Cons. Crimin. 26. num. 12. & Pe-
guera Decis. Crim. 14. nu. 15. De Com-
modo Imperatore à Materno larvato
petito scribit Herodot. lib. 11.*

In amœna felicique *Sereniss. Ethru-
rie Magni Ducis*, ac prope Regia-
litione, saluberrimæ vigent Prag-
maticæ usq; ab anno seculari 1600.
iterum typis emissæ 1641. Quibus
cavetur, pœna quidem viginti qua-
tuor scutatorû, ac arbitraria, ne *Per-
sonati*, alienisq; vestibus induti apud
se *Arma* ferre jubeât vel permittant,
ferentibus quoque mandato adstri-
ctis.

Etis. Ne sacras, aut Religiosas Vestes, & absque Larvis induant: quomodo ne ad faciē, Solis post Occasus pulsum, *Mascheram* aptent, aut servēt, funis tractus duplicis publicē, amissionis vestis, aut decem ducatorum solutionis pēna. Verbo vel facto nullus cuiquam sit conviciosus: ne Templis, ac Cēnobiis, importunis, ac forsan inhonestis verbis, & Garrulitate minus obsequens, iisdem pēnis infligendis, piorum locorum gratia, ac munere. Iis autem in causis, ex officio, ut proferunt Iuristæ, & ex Inquisitione à Prætoribus quibuslibet agendum. *Doct̃or Marc. Ant. Sabellus* tradit Italicè nella *Pratica Universale* §. *Armi num. 11: litt. A. pag. 33. & litt. M. §. Maschera- ti num. 1. & 2. pag. 247.*

Vanissima tamen hæc omnia, & momentanea Gaudia seram penitētiā tandem exposcunt; Quod optimè *Torquatus Tassus* novit, ac in præcit. Dialogo il *Gian Luca* fassus fuit. Cum eoque, veræ, ac perpetuæ Hilaritatis desiderio flagrātes, jam-jam Manum de Tabula.

124 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

*E ben veggio hor , sì come al popol
tutto*

*Favola fui gran tempo , onde so-
vente*

*Di me medesimo meco mi vergo-
gno ,*

*E del mio vaneggiar Vergogna e'l
frutto ,*

*E'l pentirsi , e'l conoscer chiara-
mente ,*

*Che quanto piace al Mondo è breve
sogno .*

Prudentissimè piissimèque igitur
invectum in præclarioribus Italiæ
Urbibus, quemadmodum Romæ , ac
Neapoli , ut solemniori, ac theatræali
sacra pompa Venerabile Sacramen-
tum fidelium cultui hoc tempore sit
expositum, sermonibus additis Reli-
giosissimis , & musicis concentibus,
quibus populus ab hujusmodi scur-
rilibus facillimè retrahitur, spiritus-
que in Divino amore calefiunt . Quod
postremo propè Sac. Cinerum feriam
triduo, ubiq; locorum, ut aliquatenus
supra significavimus apud Patres
Societatis, Carmelitasque Discalceatos,
laudabilissimi quidem est moris .

Oran-

Orantibus apud illos, ac Processionem ducentibus Viris, Patriciis piissimæ Sodalitatis: imò in Urbe, cum clauditur tandem *Sanctissimum* sub custodia, Senatore, Conservatoribus, ac Priore, cum luminibus humiliter adstantibus. Nonnulli enim *S. R. E. Cardinales* in superiori tēpli loculo abditi, sed non omninò ignoti, quod ibidē nō semel vidimus, post martis Vesperas, cum Aulicis quamplurimis, Prælati, ac populo innumero, *Bacchanalibus exemplariter Vale* dicunt.

S C H E D I A S M A T I S

Iuridico Philologici

PARS ALTERA

DE CAPILLAMENTIS

VVLGO

P E R V C H I S.

Eruditiss. omnisq; Elegantia Doctrinæ Instructiss. Viro

D. IO: CIAMPINO

**Majoris in Vrbe Presidentiæ
Abbreviatori.**

CAPUT I.

*Capillamenti Vſus Variorum
in utroque ſexu Vetiſſi-
ſimus.*

Uæ hic brevi calamo ,
prout moris eſt noſtri ,
nec obſcurè, ut minima
ſuppetit facultas, diſqui-
rere aperuimus , ob rei
qua pollent affinitatem , ſuperiora
meritò , ac jure ſequuntur ; cum ni-
mius in præſentiarum, & apud ſcur-
rilem Vulgum , *Capillamentorum*
uſus , in plerisque *Mascherarum* , ſeu
Larvarum ſpeciem referat, ac formã
ſapiat . Quanam profeſſò jucundior
Personas gerendi ratio, quàm *Meta-
tis, ſexus , ſtatusque* obteſtio , atque
Adulterina Coma ſimulatio ? Qualis
aptior in nonnullis *Bacchantium* ha-
bitus, vel *Histrionum* Affectus , Capi-
tis indumento hujusmodi adſcitiſio ?
Adeo corrupta Morum publicorum
eſt

est disciplina, vel nulla, ut plurima quoque utilia Ornamenti gratia tantum circumferantur; quemadmodum de *Horologiis* elegantissimis à Proletariorum mulieribus pendentibus insignis Criticus nuper adnotavit. Verum in materia parata intrepidè procedamus.

Antiquissima prorsus de iis mentio apud Auctores, ac Magistros, tum *Græcos*, tum *Latinos*. A primis varia appellatio, præsertim apud *Pollucem*, *Libanium*, *Aelianum*; *Septimum Florentem*; siquidem vocata *Corymbos*, cujus usum *id. Pollux lib. 2. c. 3.* Virorum, ac Mulierum promiscuum prædicat, Atticum vero nomen negat, cum potius *Crobylus*, Coma scilicet adposititia ab utroq; sexu adoptata, in iis maximè qui raros habebant Crines, illaque Capillorum instar utebantur. At *Eustathius*, clarissimus non modo Scholiastes *Homeri*, verum de plurimis scitu dignissimis exquisitus Auctor, Capillorum distinguit contextus, in acutum tendentiū, *Crobyliq;* Virorū, *Feminarū Corymbii*, & *Corymbii: Scorpii* Puerorum

no-

nomine merito donat. Nonnihil ex
*Demosthenis Orat. de male obita Le-
 gatione Budæus in Pandectis.*

*Latinis, ac Nostratibus fuere sy-
 nonima, Capillus, Capillamentum ab-
 solutè, & sutile ac textile Capillamē-
 tum: Galerus, Galericolus. Coma rur-
 sus, adulterina, adoptiva, adscititia, ,
 adposita, & adposititia: quam Proper-
 tius appellavit externam, Absentem
 vero Martialis, argutè quoque suo
 more, Capitis personam, ea quæ initio
 præfiximus roborans. Item Plinius
*Reticulum: Calicendum Porphyrius, &
 Papias: Cucullionem de quo infra,*
laudati à Budæo in Pand. 1. pag. 240.
*& verb. Pileus. Capillitium idest Ca-
 pillaturam Jo: de Janua, aliique forsan
 alio modo, ut perbellè observavit D.
 Joseph Anton. Gonzalez de Salas ad
 Arbitri Satiricon fol. mibi 271. Italis
 Perucca, sive Pilucca à pilis, seu à cō-
 gesto in vertice capillo, quasi Flocco,
 vel Pilocco. Post Salmas. ad Tertull. de
 Pallio p. 318. Ferrarius de Orig. Ling.
 Ital. pag. 230. Videndus Vossius de
 Vitiis sermonis 2. 15. fo. mibi 257.**

Radice Hebraica ex Rationali

Lexicon Vox Para teste Covarruvias in *Thesauro Hispan. & Hieron. de Prado* in 24. *Ezechiel. c.* significat *Liber- tatem, ac Cæsariem*: Verbumque *Perrugha* Synochaldeum *Comam*: & *Pur-ghan*, *Præfectum*, *Gubernatorem*, *Dominum* in *Guid. Fabr. Boderiani Dictionar.* Quam sententiam Doctis- sim. ac subtiliss. *Episc. Theologus 10: Ca- ramuel* in *Theol. Regular. seu ad Regg. SS. Bened. Basil. Aug. & Franc. p. 1. di- sp. 13. de Nazarcis tit. de Capitis Ra- sione nu. 156. fol. 97.* interpretatur illo *Exodi 32. Videns Moyses quod nudatus esset populus; spoliaverat enim eum Aarō propter ignominiam sordis, & inter ho- stes nudum constituerat.* Quæ seq. cap. *Propheta* explicat ibi. *Nunc ergo de- pone ornatum tuum, ut sciam quid fa- ciam tibi. Deposuerunt ergo filii Israel ornatum suum.*

Vox eadem, seu *Perrugue* nunc usu recepta, & *Gallicæ* originis juxta alios, veluti rei non adhibite aureo *Lingue Ethruscæ* sæculo, textus non invenit in *Florentino Thesauro*, sive *primæ, ac patriæ*, sive *Editionis Ve- netæ*: in quo propriè legitur *Capellie-*

ra, ex Capillamento, seu Caliendro, exposita per la Quantità di Capè posticcio. Nec in de Orig. & usu vulgar. voc. Jacob Bourgoing. Quemadmodum apud Hispanos Glossographos Cabellera sumpta pro Capello posticcio.

In Capillamenti voce optimè igitur apposititia Coma utriusque sexus agnita; quod probat quoque ex primis Auctorum subselliis pereruditus P. Ludovic. La Cerda ad lib. 7. Tertull. sive de Feminarum Cultu: & jam noverat insignis Philologus Adrianus Turneb. p. Advers. 17. Metaphoricè Arbor Capillata legitur apud Plin. 18. 24. ea scilicet, ad quam Vegetalium ferebatur Capillus. Ad cuius præclarissimam Historiam iungendæ sæpe sunt Hermolai Barbari Naris emanatissimæ Viri Emendationes; quamquam nuper egregia addiderit scholia satis notus è Soc. Iesu in celeberrimis Galliarum Academiis P. Arduinus, qui tamen plurima eo in labore ab operosissimis Claudii Salmasii Exercitationibus in Solynum est mutuatus.

Nostris Locubrationibus alias
 forsan similes jam ediderat. Germa-
 nus Auctor *T. Rangon* primarius in
Berlini, Brandenburgensis Aule, ac
 Marchię Metropoleos, Collegio Pro-
 fessor; quem Fideliter laudatum vi-
 dimus in Novissima, amplissimaque
*Legali Bibliotheca Ill. Comit*is, ac
 olim Collegę, in Aemilia Juri dicen-
 do, meritissimi *D. Augustini Fontana*,
 Parmensi typo, ac anno 1688. 4. p.
 Neque in cultissimis Urbis Museis
 reperire potuimus. Librarię Pœnus
 inopia, maximè Aurifodine Philolo-
 gicę, frequens nobis initium dolorū.
 Utinam referaretur instructa illa
Cardinalis Farnesi Bibliotheca, quā
 celebratissimam post multos graves
 Viros prædicat in Proloq. ad *Athe-
 na*. Criticorum summus *Isaac Ca-
 sanbonus*! Nos tamen diversa metho-
 do, & accuratioribus studiis in ar-
 gumento impendemus oleum, nemi-
 nem objecturum sperantes post *Ho-
 merum Iliada* scripsisse. Plurima for-
 san omissa in medium proferemus
 securi Calumniarum apud Lectores
 probos, ad quos tantum scribere
 mens

mens est. Faxit Deus quod in pri-
scis Auctorum exemplaribus tra-
ctandis, quæ Literariam, ac immor-
talem Gloriam conciliant, *Judicium*
excellens, *Eruditio magna*, *ususque non*
mediocris, quæ tria Criticum Do-
ctumque perficere planum est, nobis
immerentibus suppetant.

Ipsius sēntentiā *Rangonis c. 1. n. 11. de*
Coma spuria, seu adulterina primo
Feminiis usitata, deinde pravo, ut ait,
exemplo, Viris quoq; Refert in ele-
ganti Opusculo Gallico, seu *Hister.*
Dominus Jo: Bapt. Thiers Theologus
Doctor, Ecclesiæque de *Champrond.*
Parochus *Des Perruques* Parisiis
emissa anno 1690. in forma duode-
cimi. Idq; cap. 1.

Dissonat nihilominus *Clearchi*,
opinio in venerabili Peripateticorū
Athenęo; quod *Japigii primi faciem*,
attriverint, capiti Galericulum, Comā-
que fictitiam aptantes. Habetur 4. de
Vitis: in Dipnosoph. Athēn. 12. Imo
Theologica Lovaniensium Cathedra
ad illud Sacre Paginæ *Decalvabit*
Dominus verticem filiarum Sion: &
Dominus crinem earum nudabit *Isai.*

3. 17. teste prefato Dom. Thiers. d. cap. 1. Gallicè interpretatur: *Le Seigneur dechevelera la Tete des filles de Sion: e le Seigneur decourra leurs Perruques.* Qui tamen sensus an acceptandus fateri nequimus, nimium enim nostris moribus accomodus, ut philosophicè scribamus, vel prorsus Litteralis, & minus habens.

Verùm Comas adsciticias à Persis adhibitas, eos docentibus Medis. *Xenophon Pædiæ* 1. ubi de *Astiasis* Capillitio, quodque *Cyrus* puer ad matrem dixerit: *Quam pulchrum mea mater avum habeo!* scilicet bonum. Venustas enim, quasi Probitatis particula, meditata ab Eminentiss. *Sfortia Cardinalis Pallavicini* phantasmatib. initio sui Tract. Italici *Del Bene*: Redivium fortasse ii de *Mulierum Crista* induxerunt abusum, de quo *Ælian.* scribit 1. *Var. Hist.* cap. 26. post *Posidipum* *Cyri* ex *Aglaem* *Megacelis* filiam Comam habuisse appositam, & Cristam in capite. Legendi sunt, *Appianus* in *Parthicis*, *Plutarch.* in *Crasso*, atque *Herodot.* lib. 6. qui *Crinitos*, & *Comatos* Persas pingit.

De

De Condali autem supremo, ac eximio Militiæ Vicario Aristoteles Oeconomic. 2. ante med. habet, se accepisse à Mausolo ut illi tonderentur, promissisque si certam summam in capita contribuere vellent, ex Græcia capillos afferendos se esse curaturum. At libenter tribuerunt illi quod postulabat, collectaque est de magna multitudine pecunia copiosa.

Primum Hannibalis inventum inter vividissima sua bellandi Strategemata putant non pauci. De illo tamen certi habetur quicquid ad rem Suidas scribit iis planè verbis, Hannibal Carthaginensium Dux apposititios paravit Capillos, qui pro insignioribus ætatum discriminibus, elegantiori vestitui convenirent, hisque subinde mutatis utebatur. Ratio aperta apud Liv. Hist. ferè initio sic. Galli verterunt retro ad Hannibalem ab Romanis odia; petitisque sæpe Principum insidiis, ipsumque inter se fraude, eadem levitate, qua consenserant, consensus indicantium servatus erat: & mutando nunc vestem, nunc tegumenta capitis, errore etiam se ab insidiis munierat.

Quoad

Quoad Romanos exemplum pro-
stat *Caligula* de quo *Tranquill.* 11.
16. tanquam nimis libero: *Ganeas*
atque *Adulteria* *Capillamento* cela-
tus, & *Veste* longa noctibus obibat. Et
de *Othone* 8. 12. traditum fuisse
Munditiarum pœne *Muliebrium*, vulso
corpore, *Galericulo* capiti propter ra-
ritatem *Capillorum* adaptato, & ad-
nexo, ut nemo dignosceret. Excusandus
fortasse necessitatis causa, *Valetudi-*
nis scilicet, quod & *Ordini Equestri*
non insuetum putamus. Communi-
ter enim institutum *Superiori*, vel
Magistratib. obviis caput operire.
Plin. 28.6. de *Sylla* in *Pompejum*;
Valer. de *Gratis*. *Plutarch.* in *Polit.*
Problem. & *Crassi Vita*. *Sen. Ep.* 65.
Vel caput flectere occurrenti. *Lam-*
prid. in *Alex.* & post *Herodot.* *Jul.*
Barbaran. in *Promptuar. Eruditiss. Re-*
rum quamplurium in *Re* presertim
Romana to. 1. *Tit. Reverentiæ Genera*
fol. 144. Ob nimiam vero liberta-
tem locus prostat *Satyrici* de *Mes-*
salina petente *Lupanar*.
Sumere nocturnos Meretrix Augusta
Cucullos;

Lin-

*Linquebat comite Ancilla non am-
plius una*

*Et nigrum flavo crinem abscondente
Galero*

*Intravit calidum veteri centone
lupanar*

Rotundos scilicet Capitis tegumen-
tos Cucullos in modum Galeę , quo
Meretrices passim utebantur , ex ve-
teri Scholio . De qua voce pluries
Martial. & Capitolin. in Pertinace ,
ac *Claudio* . Eratque *Liburnicus* di-
stinctus ab Eodem *Martiali* , & *Mu-
lionicus* , alias nobis *Griso* , de quo
Cato cap. 134. initio , & *Lampridius
in Heliogab. ac Vero.P. Bulenger. de
Circo , & Lud. Circ. 55. Uterque ab
Histrionibus assumptus* , ut vidimus
supra in veteri marmore dato cap.4.
Galerns autem idem, ac *Galericulus* ,
adscititium scilicet capillamentum.
Lumen ex Martiali 14.50.

*Ne lutet immundum nitidos ceroma
capillos*

*Hac poteris madidas condere pelle
Comas .*

*Flavus crinis non quia nigro Matro-
næ uterentur , ut infelicitè Servius
im-*

138 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
impegit ad illud Poetæ de *Proserpi-
na*; sed ne dignosceretur, vel ut for-
mosior eo colore Amantibus appa-
reret. Quemadmodum optimè inter-
petratur *Oëtav. Ferrar. de Re Vestiær.*
p. 2. lib. 1. cap. 20.

Et quo ad consuetudinis vetusta-
tem facit *Divi Asteri* Episcopi *Amasæ*
in *Cappadocia* describentis in fi-
ne quarti sæculi Christiani Calendis
Januarii cujusdam ineptias, qui Tu-
nicam ad *Talos* demittebat, Zonam
circum voluebat pectori, calceamenta
sumebat muliebria, moreque femina-
rum *Crobilum* (la Perucca) imponebat.
Sic ille *Homil. in festum Calend.*

Similia de *Corymbione*, quod per-
petuo *Feminarum Capillamentum*
dicit *Adrian. Turneb. 4. 9.* legimus in
Petronii Satyrico post *med.* ubi *An-
cilla*, inquit, *Triphenæ Gytona* in par-
tem *Navis inferiorem* duxit, *Corym-
bioque Domine Pueri* adornat caput.
Vides quomodo *Puerorum quoque*,
Idemque paulo post: *Hic tristitie*
eadem illa succurrit, evocatumque non
minus decoro exornavit *Capillamento*,
imo commendatior vultus enituit, quia
gla-

glavcum Corymbion erat.

Nec minus aptè *Papinius in Stellæ Epithalamio* ibi

———— *Celsæ procul adspice Frontis honores*

Suggestumque Comæ
recentem fortasse, de quo & Nos infra, attingens morem, quem non pauci *Persicum*, vel *Turcicum* effingunt, sed longius exortum ex *Lucani* co carmine

Turritaque gerens frontem Matrona, Corona

Prudentioque superbiam hanc in Psychomachia imponente

Turritum tortis caput adcumulatur in altum

Crinibus extructos auget, ut addita Cirros

Congeries, celsumque apicem | fronte ardua ferret.

Et sic *Virgil. Aen. 6.*

———— *Qualis Berecynthia mater Invehitur curru Phrygias turrita per Urbes.*

Qua de causa Mythologi Serpentinus *Furiarum* crines observarunt.

Divus ipse Hieronym. Epis. 23. Tūc cri.

140 *Abb. 10: Bapt. Tacichellii*
crines ancillula disponebant, & mitel-
lis crispantib. vertex arctabatur inno-
xius lib. 2. Epis. ad Demetriadem luxū
objurgans poliendi Faciem purpuris-
sa, & cerussa ora depingendi. Ornan-
di Crinem, & alienis capillis turritum
verticem struendi. Sic D. Paulin. in
Epitalam. in Iulia. & Pam. Veterem
judicans Aegypti formam.

Aut implexarum strua, Tormen-
toque Comarum

Torritum sedens edificata caput-
Qua plane forma in aureis Num-
mis Helena Augusta, inventis Romę
anno 1398. cujus thesauro, ex Thoma
Vvalsingano, reedificatum Capitolium,
Castrumque Sancti Angeli; caput ca-
lyptra quadam reticulata, & in cas-
fidis modum protensa tectum. Tri-
stan. to. 3. Chislet. in Anast. Octav. Stra-
da, Fleta, Spanhemius. & Relat. Mont.
Libani: Cum præter capillos fronti
superfusus, ipsę aures crinesque tecti.

Adulterinum autem existimamus
aureum quoque affabrè confectum,
& perpolitum, nec dissimili Comę
fuco, Minoris Agrippinę in vicinia
recens erutum nobisque Vest. Frisiam

CO-

cogitantibus splendido hospitio exceptis *Limburgi* ostensum, à *Sereniss. Nassaviæ Principe*, pro Hispanorum Monarcha, Præfecto Regio: dissentiant enim quæ, *Occo, Ericius, Golzius, Augustinus, Angelonius*, cæteri; Venerandæ Antiquitatis studiosissimi exhibuere. Et vetustum prominens capillare frõtis muliebris fastigium in *Icone Avenionensi* apud Patres *Cælestinos* oculo non tantum peregrino meditandum.

Fastigiando nimirum concæpta est formula *Hieronimi* per gradus, & ordines, ut in quibusvis mulieribus, & ordinē nō servantibus aspiciamus nunc admirantes: & recitavit jampridem *Sueton. de Nerone cap. 51.* illum describens *Circa cultum habitūque adeo pudendum, ut Comam semper in gradus formatam peregrinatione Achaica, etiam penè verticem submiserit.* Irridetque lepidè *Juvenal.* ibi

Nigrum flavo crinem abscondente Galero

Qui de *Graccho*, uti *Gladiatore*, sese *Athenis* cum *Capillitio* personante, *Sat. 8.* cecinit

Cro-

142 *Abb. 10: Bapt. Pacichellii*

Credamus tunica, de faucibus aurea cum se

Porrigat, & longo jactetur spira Galero.

Jucundè Ovid. 3. de Arte

Fœmina procedit densissima crinibus emptis

Proque suis alios efficit ære suos

Quo fere in sensu Martial. de Hætorum Regione seu Cattica 14. 26.

Caustica Teutonicos accendit spuma Capillos

Captivis poteris cultior esse Comis De Sapone autem, ex cinere & sevo composito, vimusticam habere glossa est Raderi pag. 912.

Propert. eodem ævo, puellas pun-gens 3. 13.

Illi sub terris fiant mala multa Puella

Quæ mentita suas vestit inepta Comas

Nec pudor est emisse palam, venire videmus

Herculis ante oculos Virgineumque chorum

Insectabatur in imbelliori sexu per Tertullian. quoque de Cultu Fœmin.

min. c. 7. ubi Nescio. sic stylum acuit, quas Enormitates sutilium atque textilium Capillamentorum, quasi Vaginam capitis, & operculum Verticis. Ad quem locum Pamelius n. 34. ex antiquis Tabulis communem refert in hoc Belgii morem, quem tamen post sæculum decimumquartum, & annū vicesimum octavum ex Concionibus P. Thomæ Cometę Flandrię Aunales apud Meier testantur.

Mulierum Audacia pugnam nūc videtur arripere cum Sole ipso; cuius cultus apud Persas ex Pausania, Mitra Numinis symbolo Antris pre-festo. Quapropter in admirabili Cavea Puteolana prope Neapolim hujusmodi erutam Inscriptionem refert Benedictus Falco in Antiq. Neap. editionis postremæ fol. 12.

Omnipotenti Deo Mitre App. Claud. Farraneus Dexter V. C. Dicat. In Fēminis supra ut Pilei in Viris ex Servio 9 Aen. Pietas autem, ac Fortitudo Indith. in Mitrato capitis fastigio adversus Vitiorum Phalangem in Fēminis hodiē desiderandę. In eas hęc Iuvenalis initio lib. 2. Sat. 6.
501. Tot

Tot premit Ordinibus, tot adhuc compagibus altum

Aedificat caput, Adromachen à fronte videbis:

Post minor est: credas aliam &c.

Ubi modernū caprat incesum, cum *Hectoris* Uxore procera à priscis mulieribus imitata, de quibus *Pithæus* post *Curionem*, *Theodorum Pulmannum*, & alias Scholiastes. Non habuit crispâtes *Mitras*, nec stridentes calceolos, nec orbes stibio fuliginatos D. *Maria Magdalena* ex *Hieron.* censura ep. 10. Ex *Anglia* certè *Acatholica* abusus nuper resumptus, & ad nostras fœminas delatus: ibi enim in *Regia Jacobi II.* Coronationis ceremoniæ, adstantibus cum suis *Miris* Episcopis, hoc alio ridiculo capitis fulcro, Hæreticorum suffragio, mulieres impiè eluserè.

Prompta & Martial. censura 12. 23. in *Læliam*.

Dentibus atque Comis, nec, te pudet, uteris emptis

Quid faciet oculo Lælia? non emitter

Et *Epig. 45.* ejusdem lib. ad *Phœbæ* promissa

112-

De Capillamentis. Cap. I. 145

Hædina tibi pelle conlegenti

Nudæ tempora, verticemq; calvæ

Festive tibi Phebe dixit ille,

Qui dixit caput esse calciatum

Primæus forsan usus ex dura
Calvitiei molestia degeneravit in Lu-
xum. Colligimus ex Casaubono in
Sueton. lib. 7. Othon. cap. ult. ibi: Vete-
res cum capite nudo essent & Calvi-
tium Urbanorum dictis obnoxiam ex-
perirentur, ad eam celandam institue-
runt pelles quasdam parare, appositis
crinibus humanis, sic ut aptatæ capiti,
cutis vera, non Coma adscititia vide-
rentur. Ad quod faciunt D. Paulini
Carmina p. Epithal. in Julian. & Jam.
de Virginibus ob mutuatos capil-
los

*Quæque caput passis cumulatum crini-
bus augment*

*Triste gerent nudo vertice Calvi-
tium*

Vel caloris primogenii defectu, vel
pœna, qua plurimi Decalvati, ad cu-
tem scilicet capitis rasi, ut in exem-
plis Glossar. Du. Fresne to. 2. fol. 15. &
Vide Bülenger. de Theatro. c. 57.

Consonat Martial. Epig. 57. lib. 6.

G

in

146 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
in ipsum met Phæbum.

*Mentiris fictos Unguento, Phæbe, ca-
pillos,*

*Et tegitur pictis sordida calva Co-
mis*

*Tonsorem Capiti non est adhibere ne-
cessum*

*Radere te melius spongia, Phæbe,
potest*

*Cum picta forent, & varia Capilla-
menta, Farnabii sensu; quasi Unguen-
tum perfusum fila capillorū imitans,
dissimulare faceret Calvitium. At
vide Junii, ac Raderi Glossemata,
hoc loci, & ad 63. lib. 10. ubi perbellè,
infectatur Marinus*

Raros colligis hinc, & hinc capillos,

Et latum nitidæ, Marine, calvæ

Campum temporibus regis comatis:

Sed moti redeunt jubente vento

Reddunturq; sibi, caputq; nudum, &c.

Ibiq; finalis aculeus

Tonsor jam reliquos metat capillos

Calvo turpius est nihil Comato.

*Idemque inter Apophoreta, seu 14.
25. Pecten mordens Calvo anony-
mo*

*Quid faciet nullos hic inventura ca-
pillos*

Mul-

Multifido buxus quæ tibi dente datur?

Quibus adstipulatur *Advers.* 25. 24. *Hadr. Turneb.*, scribēs quod, qui olim erant toto capite Calvi, sibi solebant Unguento perfusi, velut fila Capillorū imitari. Et longius profequitur. Quā deformitatem exemplo *Cæsaris*, *Tiberii*, *Caligulae*, *Galbae*, *Neronis*, *Pisonis*, *Cæsonis Cabarutii*, & *Sileni* *P. Theoph. Rainaud.* perstringit in *Laude Brevitatis* sect. 9. to. 13 fo. 503.

Calvitiei tamen Encomium apertum apud *Synesium Cyrensem Episcopum* peculiari Oratione: certe, ludicra, sed cuicumque ex seriis, Elegantiæ nitore, subtilitate rerum, argumentorumque varietate, præferenda, ut in ejus *Notis* doctissimus *P. Dion. Petavius*. Rursus *Lud. Hemboldi* locus carminib. expressus, & *Baldi Poetae Ecloga* apud *Casp. Dornavium* in *Amphith. Sap. Socrat. Ioco* ser. to. 1. fo. 290. Cui natiuo, aut adsciticio incommodo, nec semper Capillamentum profuit.

Calvitiei ejusdem causas, effectusque, pulchrè, ac plenè modernus

148 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
Philosophus , ac Philologus Isaac
Cardoso tradit Phil. Liberae lib. 6.
quaest. 90. fol. 663.

Hinc Rufus Avienus Poeta Chri-
stianus, qui eodem anno, ac die obiit
quo D. Augustinus, ex Luitprand. in
Advers. nu. 200. ac Hallebord. in Bi-
blioth. curiosa: Carm. scilicet 30.

Calvus eques capiti solitus religare
capillos

Atque aliam nitido vertice ferre
Comam

Mujus ab adverso Boreae spiramina
praestant

Ridiculum populo conspiciente ca-
put

Nam mox dejecto nituit fons nuda
Galero

Discolor apposita quæ fuit ante Co-
ma.

Idem prorsus nonnullis hinc an-
nis accidit, Angliæ Regnum Nobis
peragrantib. & coram, Londini in pla-
tea amplissima , vulgò lo Strangh.
Equestris ordinis Juveni Mediolanē-
si Capillamenti proprii parum cauto,
qui , eo longissimè, vi Ventorum ab-
tracto , Domicellas quamplurimas
in

in Rhedis ad risum excitavit. Nec immerito, quia, ut scitè Ovid.

Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus,

Et sine fronde frutex, & sine crine caput.

Idem ferè *Ambros. 6. Hexam. 9.* & de Calvirio *Elisei*, à pueris parvis illuso *4. Reg. 2. 23.* quemadmodum de preciosa *Abfalonis Cæsarie 2. Reg. 14. 25.* plura *Cornel. à Lapide*, quo nemo profectò melius, in *sacror. Libror. Interpret. & Glossematib.*

Luxus quoque, & Simulationis forsan causa, cæptum est primum à studio, & fucò vanissimo Juvenes personandi *Capillos tingendo*: quem argutè fatis more suo gassigat *Martial. Epig. illo quod est 43. lib. 3.*

Mentiris juvenem tinctis, Lentine Capillis,

Tam subitò Corvus, qui modò Cycnus eras.

Non omnes fallis, scit te Proserpina canum

Personam capiti detrahet illa tuo.

Quia quasi primitiis Orco initiari, & à Proserpina tōderi morti propinquos

150 *Abb. 10: Bapt. Pacichellii*
quos credebant Veteres. Vnde *Vir-*
gil. Aen. 4. difficilem putans Mortis
causam in *Didone*, sic cecinit

Nondum illi flauum Proserpina ver-
tice crinem

Abstulerat, stygioq; caput damna-
uerat Orco,

Et Horat. p. 28.

—————-nullum

—————*seua caput Proserpina fugit.*

Quem propè fæmineum ritum in *Vi-*
ris gravissimè coarguit *D. Alex. Cle-*
mens 3. Padag. 3. Ita *Pilos* autem
tingere, & canos ungere, ac coloribus
oblinere, quib. perdit *Androgyni* effæ-
minatique homines utuntur, muliebres-
que pexus omnino dimittendi sunt: pu-
tant enim se, sicut serpens, posse senium
capitis exuere, dum seipsos pingentes
transformant, ac renovant. Sed & si
pilos callidè circumscribant, rugas ta-
men non effugient: sed neque mortem
latebunt, & si tempus per artem emē-
tiantur. Quam christianam censuram
sedulo deberent legere, ac menti
mandare ex nostratibus non pauci
scioli.

Hinc opportunius ad *Terucharū*
usum

De Capillamentis Cap.I. 151
usum tranſitum . Ipſe quoque Mar-
tialis 69.lib.5.

Arctoa de Gente Comam tibi Lesbiam
miſi,

Vt ſcires quanto ſit tua flava magis,
& Epig.12.6.ad Paullum

Jurat Capillos eſſe quos emit ſuos

Fabulla . Numquid illa Paulle de-
jerat?

Quibus accedunt in ſenem qui juve-
nis videri volebat Petri Aegidi ludicri
Verſus

Tonſorem canos evellere jufferat om-
nes

Nuper cum ſponſam duceret Aemi-
lius

Tolleret ut multos, quos jam compleve-
rat annos,

Et duodenarum tempus Olympiadũ.

Mox ubi ducta domum conjux rixosa;
marito

Imperat: ut puerum tradat, agitque
virum,

Namq; negat quoties Domine parere
capillos.

Involat in nigros impetuoſa Viri.

Sic denudatur canis nigrisque capillis

A Tonſore ſenex, a muliere puer.

CAPUT II.

Capillos quęcumque improbata fucandi, ac Tingendi ratio.

C*apillorum Nutritio quęlibet, Tinctio, five Adulteratio Medę inventum ex Clem. Alex. à Cleopatra exequutum Sapientibus, ut aliquantulum ostendimus, semper exosa. Hinc Paridi, tanquam effaminato, ab Hęctore, ac Diomede Coma objecta Iliad. 3. & 11. Sic Theseus ignotus Athenas pexa veniens Coma dictorio à fabris lignariis exceptus. Et grecę legendi, Philostratus in Heroicis, & insignes ad rem Phocylidis versus. Rursus de oblāda apud Nostrates Rogieri Metamorphosi Areostus.*

Humide havea l'inanellate chione

*Di più soavi odor che siano in prez-
zo.*

Et de Rinaldo in Hortis Armidę perpetuus noster Homerus, Torq. Tassus

Con delicato culto adorno spira

Tut-

*Tutto odori, e Lasciue il crine, e'l
mento.*

De hoc Feminarū, præsertim Itali-
carum, mentito ad Solis radios splē-
dore, videndus Tho. Bartholinus de
Luce Homin. ac Brutor. cap. 10. p. 1.
& nonnulla de *Tinctura* apud Jo: Ni-
col. Pechlinium de *Habitu, & Colore*
Aethiopum cap. fin. Viciū damna-
tur, in *Suide* præsertim Apophtegma-
tibus; cum scribat Illud Philippi, qui
fuit *Alexandri* pater, exemplum est in-
signe; Dum enim *Antipatrum* quem-
dam de suis *Amicis*, quem in *Judicum*
numerum retulerat, *Barbam & Comā*
tingere vidisset, ac fucare, à *judicio* re-
movit dicens: In *Capillis Infidum*, in
rebus agēdis fide dignum ne puta. Ejus-
modi emptitia fuit *Coma* à *Lucilio*
Epigrammatario *Nicyllæ* cuidam
objurgata sic planè
*Tingere se peribent quidam Nicylla
capillos,*

*Quos mercata atros ipsa foro extu-
leras.*

Id sanè dolendum Poetæ in *Græ-
co opere*, in quod *Anthologie* pro-
bat. G. 5. ita.

154 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
stat nomine, sibi à vetula *Capillorum*
tingturam objectam, cum illa nigros
in platea comparavit.

Insulsè imitantur Viri nonnulli in
hoc languore stultissimas muliercu-
las, quæ, *Nazianzeno* declamante in
Funere Patris sui; *Natura pulchritu-*
dine carentes, ad colores confugiunt,
theatricèque sic loquendo, comptæ, atq;
ornatæ sunt; ob venustatem invenustæ,
ob affectatam formam deformes. Vete-
rem in hoc insaniam describit *Cas.*
Barthius Advers. to. 1. fo. 160. Fusiùs
tamen *Had. Junius Hornanus Medi-*
cus in aureo suo de *Coma Commen-*
tar. cap. 7. & plura in admirabili *Io:*
Tardini Turnon. Medici Disquisit.
Physiol. de Pilis.

Nec minus jucundum quod *Lam-*
pridius de Commodò Cæsare post me-
dium notat, *Comam, & Barbam* adus-
sisse timore *Tonsoris*, cum paulo ante
observasset *Capillum ejus fucatum,*
semper, atque ramenti auri illumina-
tum. Quemadmodum *Jul. Capitolin.*
in *L. Vero* sub finem iis verbis: *Dici-*
tur sanè tantam habuisse curam flavē-
tium Capillorum, ut Capiti auri rora-
men-

De Capillamentis Cap. II. 155
menta respargeret, quo magis Coma
illuminata flavesceret.

Color enim flauus Germaniæ præ-
sertim Inferioris, ubi admodum spe-
ciosus nobis eas oras peragranti-
bus visus fuit, quandocumque com-
mendatus, & à Romanis feminis ma-
gni factus. *Ouid. non latuit Amor. 1.*
Eleg. 14.

Nunc tibi captivos mittet Germania
Crines

Culta triumphatæ munera Gentis
eris

O quam saepe Comas aliquo mirante
rubebis!

Et dices emptæ nunc ego merce pro-
bor.

Nescio quam pro me laudat nunc iste
Sicambram

Fama tamen memini quum fuit ista
mea.

Heroum quippe, *Meleagri*, & *Me-*
nelai exemplo Deorumq; proprius,
Homero veterisque Poetis Grecis, ac
Latinis probatissimus, testimonia
producente præfato *Casp. Barthio*
Advers. 58. 17. fo. mihi 2759. præser-
tim *Horatii* ibi

156 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
Quis multa gracilite puer in Rosa
Perfusam liquidis urgat odoribus?
Gratio Pyrrha sub antro

Cui flavam religas Comam
Catull. de Berenice

Devoti flavi verticis exuviae,
& Statius de Atalanta

————— *vertice flavum*
Crinem sparsa Notho —————

Matronis tamen dedecori, Mere-
tricibus verò aptum, Romanorum,
more, à Servio discimus in Virgil. iis
verbis Matronis nunquam flava Co-
ma dabatur, sed nigra. Didoni ergo dat
ut turpi.

De quo Colore in Capillamentis
hec Petronius in Satyrico: Evocatum,
me non minus decoro exornavit. Capil-
lamento, imo commendatior Vultus
enituit, qui flaucorum Corymbion erat.
Legeremus potius flavorum.

Menander Comicus in suis auro
dignissimis, quæ merentur cedrum,
Fragmentis, Faminarum superbiam,
Lasciviæ fontem taxat, ascititiis, ac
similibus utentium, eandemque co-
lorem sic pertingens:

At nunc recede ab aedibus: nam Femi-
nam *Fa.*

*Facere Pudicam non decet flavas
Comas;*

Sed neque genas fucare, Oculos pingere.

*Fuluus in puero Achille commenda-
tus in arguto Statii Disticho illo;
Achill. 1.*

*Dulcis adhuc visu niveo natat ignis in
ore*

*Purpureus, fuluoque nitet Coma gra-
tior auro.*

*At ruber Crinium color perversi
pravique plerumque animi progno-
sticon. Superfluum quoque denotat
Menstrui, ex Physiologis, ac Philoso-
phiam profitentibus naturalem cō-
muniter: inter quos egregiè Porta
Ihys. 4. 10. & Isaac Cardoso Judæus.
Plura apud Pier. Valerian. Hotoman.
aliosque simul exaratos de Coma, &
Barba: Langium in Polyanth. Novissi-
mar. Noviss. verbo Coma, & Joseph.
Laurent. Polymathiæ lib. 3. Synopsi. 7.
pag. 225.*

*In Christo Servatore Cæsaries sub-
flava, & quodammodo crispa. Mich.
Neand. in Apocyph. Act. Naturalis Co-
me*

m 158 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
elæ non pretereundum *D. Ambros.*
ogium 9. *Hexaem.* ubi *Coma in-*
quit, *est reverenda in Senibus, veneran-*
a in Sacerdotib. terribilis in Bellato-
ribus, decora in Adolescentib. compta
n Mulieribus dulcis in Pueris.

De ipsa plura plurimi.

Capillorum itaque jampridem,
vel nulla, vel in paucis cultura. In-
fiut plurimum, & Criniti *Gell. 3. 4.*
Nonnulli tantum ex *Censorino* pro
bona corporis valetudine crinem
Deo sacrum pascebāt. In Luctu Ves-
tis obsoleta, Capilli, & Barba pro-
missi. *Liv. 3. 7.* Romanis Tonsores
nulli ante *P. Ticinum*, qui è Sicilia
eos primum Romam adduxit, anno
ab *V. C. 454.* ex *Plinio 7. 59.* Servi
tamen rasi, & Sacerdotes Ethnico-
rum, de quib. *lib. ult. Apule.* Hi Ca-
pillum derasi funditus, vertice pœni-
tentes magnæ Religionis terrena sidera
greis, & argenteis, imò vero aureis etiā
sistris argutum tinnitum constrepentes.
Ad ignominiam, & plurimi Delin-
quentes hodie pœnitus rasi, iisque
præstito speculo ad eruendam veri-
ta-

ra-

tatem in pœnalib. Vigiliis, probat
Scannarol. de Visitat. Carcerat. & no-
stre Necessitudinis ornamentum.
Franc. Ptolemæus, de Pœnis. Apud
Theophrast. Celsippus ter die tonderi
 solitus: deinde ob paupertatem mu-
 tatus, de qua *Stobæus* Serm. 32. *Pol-*
lux 6. 17. *Menander*, & alii. Græcique
 in Mortuorum honorem aliquando
 tonsi. *Homer. Odyss.* 4. & plura colli-
 git idem *Laurent. Dissert.* 6. pag. 98. &
duob. seqq. Mortuisque Crines obla-
 tos notavit *Kirchmann. de Funerib.*
 De Modestia Clericorum servanda
 in Capillis agemus infra.

C A P U T III.

Gallis, Britannis, & conterminis Gen-
tibus rediuviva Capillamenti
consuetudo ad Nostrates
delata.

IN utroque sexu *Perucharum* usū
 semper viguisse censemus, eumq;
 Morum corruptelam vocamus; di-
 versimodè tamen in Fæminis, quibus
 caput opertum erat, *A postolo* adver-
 ten-

160 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
tente 1. *Corinthior.* 11. tūc enim haud
integrum *Capillamentum*. Alicubi ta-
men id obsoletum non inficiamur.

Gallorum celeberrimā ac amplissi-
ma Regio, uno tantum nomine, di-
cta jampridem *Comata*, Auctor est
Plinius Hist. 4. 17. ex adhibita nimi-
rum in *Capillis* cultura, ut notant
Strabo, *Mela*, *Solinus*, & post cūctos
Geographicam profitentes *P. Nic.*
Giannettasius optimè, ac Recentio-
rum innumeri. *Naturali Capillitio*,
seu *Comæ* prolixitate ea Gens horri-
bilis ab *Alex. Clem.* 3. *Pædag.* 3. ita
descripta *Galli*, & *Scythæ Comam*
nutriunt, sed non se immodicè colunt. Et
terribile quidem præ se fert densum
Barbari Capillitium, & flavus ille
color bellum minatur, ut qui videatur
cognitionem habere cum sanguine.
Vbi causam aperit. Et inter *Gothos*
longum *Capillitium*, excepta tan-
tum *Pœnitentiæ*, & *Luctus* circum-
stantia, *Nobilitatis*, & *Gloriæ* nota.
Jornandes affirmat in sua *Gothor.* si-
ve *Getar. Histor.*

Francisc. Hotoman. Franco Galliæ
cap. 9. scribit, *Reges Principesque*
San-

Sanguinis pro lōgis Capillis jus habuisse : ibique titulus *De Jure Regalis Capillitii*. Viguit hoc ad medium usque sæculi duodecimi, quo illius Regni Monarchæ juri hujusmodi renunciavere, *Petro Lombardo* Parisiensi Episcopo, Viroque satis claro suadente : *Jo: Bodinus* omnino legendus refert 4.*Reipubl.*

Eodem plane sæculo, secundo scilicet supra millesimum, consuetudo Regno Neapolitano infixæ memoratur ; siquidem vetustus Auctor *Vitæ D. Bernardi Marforum Episcopi* laudatissimi, relatus *Ital. Sacre P. Abb. Ughellii* to. 1. Hic, inquit, Clericus ferebat *Murenulas, & Armillas, hic Turritum, ille candatum portabat caput*. Quæ cuncta ægrè in fœminis hodie reflorere.

Apertissimè autem *Capillamenti* usus, ætate summi Theologi *Alexandri de Ales.*, anno quadragesimo ultra millesimum, ac ducentesimum. Ipsemet fatetur *Summæ* p. 4. qu. 48. memb. 9.

Sæculo quoque *Eximii, & Sanctissimi Concionatoris Divi Bernardini*

Se-

162 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
Senēsis ducētis, & quinquaginta hinc
annis. Habetur in ipsius *Sermon. 47.*
Fer. 6. post Domin. Passion. Caudeq; per
Diabolum nimium dilatatae Mulie-
brium Vestium, Evangelica Eloquen-
tiae Vi ab eo perstringuntur.

Dubitarunt ambo, Vtrum *Capil-*
lamenti hujusmodi satis vana dela-
tio Peccati lethalis notam inferret?
Quo in articulo negativum esset no-
strum responsum, tum ob necessita-
tem in nonnullis; tum ob luxum, &
morem passim inventum in aliis, pre-
sertim Locupletibus, & Nobilibus.
Et frui *Perucham* privilegiis *Pilei*
habemus pro comperto, in quo, si
unus tantum suppetat, non fit exe-
cutio, & si sit magni valoris: secus si
duplex, cum alteruter stare possit
ad commodum Creditorum, per tra-
dita à *Rebuffo* in l. verbo *Victus* col. 3:
in princ. ff. de Verb. sign. & *Asin.* l. cum
in diversis 44. ff. de Relig. & c. & cum
Debitor non nudandus in corpore
ex *Alberic.* ad l. 2. sub num. 5. vers. si
vero quod ad l. *Rhod.* de Jactu, nec in
capite, in quo Membrorum est Prin-
cipatus.

Had

Had Junius, qui elapsum seculum extinctum vidit, *Fuisse* olim, scribit, in usu, & apposititiam Comam legimus; quemadmodum nec dum in *Anglia antiquatum* apud *Matronas* videre est. Sic in præfato suo *Comment. de Coma cap. i.* *Hagæ Comitum* ante annos quindecim in domo, ac Bibliotheca valde culta sui affinis, præclari quoque Viri, *Isaaci Vossii*, *Londoni* eo tempore Nobis satis noti in *Aula Eminentissimi D. Thomæ Philippi Houvardii de Nortfolcia*, *Franciscum Junium* præfati filium, semel, ac iterum alloquuti sumus, in ætate, ut audiyimus, constitutum propè sæculari, scientissimum, ac humaniss.

Rursus *Hadr. Turnebus*, qui fati cessit anno 1565. scriptum liquit in *Advers. 4. 19.* *Comas apposititias flavas* plerumque *Mulieres*, mentito decore formam querentes, præsertim in aulis sibi adjecisse. Gallus Auctor in Galliis degens, intelligendus profectò de *Gallorum Gente*. In cujus Linguae ridiculum quemdam (*Lali* nomine) affectatorem facetè invehens pius Christi Martyr, *Angliæ*
Can-

Cancellarius Thomas Morus, consuetudinem haud recitat in eo eleganti Carmine, quod *Simon Majolus Episcop. Vulturar.* trāscribit *Canicul. to. 5. pag. 543.* ubi sic inter plura:
Spernit tamen Lalus Britannica omnia

*Miratur expetitque cuncta Gallica
 Amatque multum Gallicas Lacernulas*

Zona, Locello, atque Ense gaudet Gallico

*Filtro, Bireto, Pileoque Gallico
 Et Calceis, & Subligare Gallico
 Totoque denique apparatu Gallico
 Nihil de insueto Capillamento.*

Antiqua monumenta non paucæ *Gallicam Gravitatem* universim celebrarunt. Fatetur *Casp. Barth. Advers. 56. 8. fol. 2643.* de peritia ejus Equitando præ cæteris Nationibus. *Eginhard. in Caroli Magni Vita.*

Gens ista à Mollitie abhorrens, militarisque tolerantiaæ admodum tenax, Comas enutrire, ac *Peruchas* adhibere post *Pharamundi* prolem, quam *Comatam* appellavere per longissimum tempus, profectò distulit; etiam-

etiamſi *Clodomirus Rex à Burgundis*
in prælio cæſus, ex longo *Capilla-*
mento conſpicuus, & agnitus à *Tillio*
2. de Reb. Gallicis deſcribatur. Un-
de apud *Gallos Francoſque Regium*
Capillitium nonnunquam decentiſ-
ſimum, & maximè habitum: quod
elegantè *P. Jacob. Maſenius* in *Exer-*
citat. Orator. Diſcept. 3. pro Capillatis
& contra. Et vetus obſervandum,
Claudiani, teſtimonium illud ad *Sti-*
liconem

———— *ingentia quondam*

Nomina crinigero flaventes vertice
Reges

Plurimis propterea commendata
Perucha, quaſi morigeratiſſima,
quia caput ſervat inteſtum, quan-
quam id, non majorum, vel æqua-
lium, ſed ipſorum Capillorum gra-
tia. Et conſulendus *Italicus Auctor*
dell' Anatomia dell' Amor profano.

Cum tamen ad vulgatiuſ Regum
exemplum ſeſe exæquent ſubditi, in-
comptos diù credimus ipſorum Ca-
pillos. Pleræque conſpiciuntur ejus
Regni Monarcharum Imagines bre-
vem habentes Comam, & nullo mo-
do

do supposititiam, quod patet in insigni Bibliotheca, & Gazophilacio *Sanctæ Genovesæ* RR. PP. Canonico-
rum Regularium *Lutetiæ*. Cujus descriptio elegantissima nuper prodiit Gallicè, auctore *D. Molinet* in fo. Regum vero Icona prostant quoque Romæ in insigni peristyllo Patrum Minorum Gallorum, ad *Sanctiss. Trinitatis* in Monte Pincio; quemadmodum exarata, eadem plane forma in *Abregè de l'Histoire de France* per *D. Verdier* 1670. In *Abregè Chronologique*. *D. Riencourt*. in *Sommaire Royal* *D. Bon Vir*, ac in *Abregè Chronologique*. *D. de Mezeray*. Et sanè Coma, ac Barba Franciæ Principibus olim Sacrosancta ex *Gundebaldo* 3.6. *Rhenano*, ac *Greg. Turon.* ab *Ant. Hotomanno* in suo pereleganti de *Barba* Dialogo agnita nu. 19. qui morem veluti postmodum minus decentem, & *Petri Lombardi*, suasionibus, ut scripsimus, ablatum affirmat. Quemadmodum olim Sacerdotibus. De utrisque Comæ lenocinia negligentib. *Junius* cap. 3. pag. 348.

Cultissima quoque *Aragonensibus*

Mo-

Monarchis in Regno Neapolitano post *Alphonsum* Coma, & adeò protensa, ut nonnullis visa supposititia: quod ex eorum Actis, ac Imaginibus planè constat. Idque ad *Caroli V.* Imperatoris ævum, qui minuendo capitis dolori, Cæsariem, cum in Italiam ad Coronam capeſſendam migrasset, deposuit. Cujus exemplum Aulæ primores imitati fuere, & præsertim *Jo: Austriacus*; Is enim erectum natura ad levam temporum partem habens Capillum, crinem omnem revocare manu cæpit, sic eo universim placens frontis additamento, ut retinendi sustinendique *Capillamenti* hinc usus emissus, gestandeq; *Austrie* hujusmodi capitis suggestus alicubi dictus. Elegantissimè *P. Favian.* *Strada Belli Belgici lib. 10. Dec. 1. fol. mihi 370. edit. in fol.*

Descendendo autem ad argumentum, cū nil aliud suppetat ex Historiarum fontibus, ad Regis *Ludovici XIII.* cognomento *Justi* ævum, prope annum scilicet labentis sæculi vigesimum nonum, obrasum caput, ac Barbam, usumque *Capillamenti*
fē-

ferre communem, ac redivium patet Majoribus, ac Nostratibus, tum ex visu, tum quoque ex auditu. Meminitque *Dominus de Mezelay in suo Breviario Historico*. Additque *Dominus Jo: Bapt. Thiers in prelaud. Hist. cap. 2.* primum capisse parvas, ac diminutas *Peruchas*, postmodum integras, & laxiores ad Aulicorum gustum ratione fulcitum, ex more detecti omninò capitis coram Rege. Poterat autem explicare commoditatem, nec non pro Luxuriantibus, ac Infirmis. Recitat quoque publica Proclamata pro Barbitonsoribus, & *Capillamentorum* Artificibus (seu *Peruchieri*) in Galliis expertissimis, duobus millibus numero Lutetiæ tantum adscriptis anno 1659. Qui tamē sunt notabiliter aucti anno 1673. Mos vero utendi *Peruchis*; in Ecclesiæ Viros, seu sacris addictos effluxit anno 1660. brevioribus tamen, & puto rotundis, quas ibi vulgo vocant *Perruques d'Abbè*, de quibus *cap. ultimo*.

Varias elegantesque Vestiendi, & Ornandi formas per Universam Eu-

ropam Christianam hinc longè indu-
xerunt Galli, & aliquantulum Angli,
quos Gentes pleræque sequuntur, ac
imitantur libentissimè. Id actum in
Capillamentis, quæ ex eo tempore usu
recepta, & ferè communia. Actas
quælibet, sexus, status passim usurpa-
runt. Hispani tantum, custodes mo-
rum grauiissimi, primum induerunt
Ruri, & vix in Urbibus; At paulatim
ipsi quoque assuefacti fuere.

Imo cum Vicia ubique remediis
potiora ex *Plinio 2. Ep. 20.* eò Luxu-
riæ deventum hodie, ut, ordine quoq;
turbato, pro etarii cives, *Negotiato-
res*, quorum vita fraus, & periurium
ex *Salviano de Provid. Dei*, *Mechani-
ci*, eorumque Vxores, ac libe i, cum
præclaris, præciosis, ac Nobiliū, &
Principum *Peruchis* prodire minimè
erubescant.

*Aequales habitus illic, similemque vi-
debis*

*Orchestra, & populum clari vela-
men honoris*

Sufficiunt Tunica summis Aedilib. albæ

Hic ultra Vires habitus, nitor? &c.

Mores adeo corrupti, ut magis

H etiam

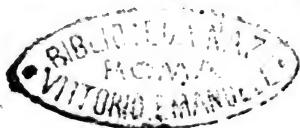
170 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
etiam bilem excitassent Poetæ Sat. 3.
v. 176.

C A P U T IV.

Virorum fama præstantium hujusce Moris Censura.

Naturales Capilli in capite nu-
do, & perpolito jure, ac meri-
tò commendati. Insignis est locus de
Circe puella in *Petronii Satyrico* non
longè à mutilo fine fol. nobis 71. ibi
Crines ingenio suo flexi per totos, &c.
& infra melior: *Quæ radices Capillo-
rum retroflexerat; curavit enix sagax*
puella, ut radices adspicerentur ne
adscititii forent, ut egregiè ad eum
textum *D. Joseph Anton. de Salas* pag.
365. Similia videnda sunt apud *Lu-
cian. in Dialogis Meretriciis, ac Ælian.*
de Var. Histor.

Ex Patribus autem discimus *Mo-
nachos* primùm *Comatos*, antequam
Rasura, ac *Tonsio* in iis probaretur.
Est & alia, *Epiphan. verba Hæres. 80.*
quædam *vivendi forma*, quæ istiusmodi
venerandi nostri fratres utuntur, qui in
Me-

Mesopotamia in Monasteriis, quæ mandras appellant, domicilium fixerunt, qui & Comas muliebrem in modum promittunt, &c. Idemque in Synops. Nonnullis vero prolixior Coma placuit. De Op. Monachor. D. August. cap. 31. Nam & hoc quo pertinet, queso, tam apertè contra Apostoli præcepta comari? an ita vacandum est, ut nec Tonsores operentur; an quia Evangelicas volueres imitari se dicunt, quasi depilari timent, ne volare non possint: vereor in hoc vitio plura dicere propter, crinitos fratres; quorum præter hoc multa, & penè omnia veneramur. Illi enim venalem circumferentes hypocrisim, timent ne vilior habeatur tōsa Sanctitas quam Comata, ut videlicet qui eos videt antiquos illos quos legimus, cogitet samuelem, & ceteros qui non tondebantur. Sic eorum S. Doctor fallaciam perstringit.

Horrent econtra homines, & jura, Capillis, & Barba carentes: de quib. eleganter Jo. Baptista Porta aliquæ Physiologi. Quod si ex nimia Venerè, & alia seclusa causa id acciderit, ineligibiles ad Ecclesiasticas digni-

172. *Abb. Jo. Bapt. Pacis bellii*
tates, quas Prælaturas vocant, pro-
bant *Majol. de Irreg. 19. 4. & plures*
apud *P. Tamburin. de Ju. Abb. disp.*
5. q. 21. nu. 20. vol. 1. fol. 57.

Esse in *Capillis*, vulgari Adagio,
idem olim erat, ac in *Virginitate* esse.
Docent *Jura Longobardorum l. 2. tit.*
14. l. 20. & 24. & est Vocabulum val-
dè tritum in *Regno Neapolitano* de
quo satis abunde *Carol. du Fresne in*
Glossar. Med. & Infimæ Latinitat. to.
1. pag. 794. Ratio peti posset ex *Vir-*
gilio, apud quem Puellarum caput
tunc nudum. *Aen. 11. ibi*

Virginis os habitumque gerens, &
Virginis arma

Spartana, dederatque Comam dif-
fundere Ventis.

Capillaturam quoque incongruā,
Veneris præludium appellavit quidā
Vir pius, teste *D. Gastone Chamillard*
in elaboratis suis de *Corona, & Cle-*
ricali Tonsura Lucubrationibus. Vi-
ro Nutritio ignominiosa, ut in *Laude*
Ercvitis P. Theoph. Rainaud. sect.
9. §. 2 10. 13. fol. 505. & vide eund. De
Pileo sect. 3. fo. 593. d. vol.

Satis autem vulgatum contra *Co-*
ma-

matos, ac similes Clericos libertinos
Distichon in *Praxi Fori Pœnitent.*
Reginaldi, quod *Eminentissimo Turre-*
cremata Cardinali tribuitur

Fusus ut peterent Laici sub Imagine
Romam

Fas fuit ut sinerent luxuriare Co-
mam.

Nec oblitteranda grauissima *P.*
Caroli Scribanii quærimonia cap. 6.
Christianæ Philosophiæ fol. nobis
258. iis verbis : *Capillaturæ totius*
Structrices quæruntur, nec tenui satis est
pectine, discriminatè itur ad ferrum, &
ignem, ne quid crispando desit. *Vertun-*
tur, & capilli croco, & pulueris asper-
gine, & lixiviorum non uno genere: quæ-
si etatis & gentis pudeat, ita annos pa-
triamque capillo transferimus. *Acce-*
dunt exuviæ capitis alieni, forte immū-
di, nocentis, & *gehennæ* destinati.

Ratio varia propterea, ac modus
multiplex Capillos ornandi, ac raden-
di, quæ petenda est fusissime à *Jo.*
Hofmanno in suo *Lexico Vniuersali*,
ubi omnis Eruditionis ubertas t. 3. si-
ve primo continet. a fol. 560. Vanitatem,
ac Luxum. damnans *Elias*

174 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
Schedius, refert de *Diis Germanis Syn-*
tag. 2. cap. 4. fol. 265. Et paucula que-
dam Salas ad Arbitrum paulo ante
laudatum pag. 51. lin. 5. fol. 269. Sim-
plicis Torturæ, seu Crispationis me-
minit lib. 4. Martian. Capella ibi: Fe-
mina, cui Crimes tortuosi, decentique
inflexione crispati, & nexiles videban-
tur. Quæ Tortura cum Capillorum
Compositione in Londinensi Concilio
anno 1138. cap. 15. Sancti moniali-
bus indicta. Quoad Capillamentum
vero, Capillorumque ornatum latif-
simè scribit P. Ludovic. Cresolius in
Mystagogo lib. 4. cap. 12. & seqq. & vi-
dendus Eruditus Thomas Reinesius in
Epist. ad Christian. Adam Rupertum
Epist. 35. pag 261. circa fin. edit. Lip-
sienf. anni 1660 in 4.

Coma Viro, non modo haud nu-
 trienda, aut ornanda, verum potius
 tondenda. Id Valetudini, ac Visui
 proficuum Cels. lib. 2. & Galen. 6.
 Epidem. scripsere. Quod Aristoteles,
 ac Pausanias exemplis probant. Un-
 de forsitan Hebræorum, Turcarum
 omniumque Orientalium consuetu-
 do, teste Cardoso Phil. Libere 6. 39.
 ubi

pura. D. autem Paulin. Epif. 4. ad Severum Perfectus, inquit, ad Apostoli doctrinam respiciens, *Fidei, ac Disciplinæ Magister indecorum docet Viro cinem*, quia abscondi non potest caput *Viri Christus*, quod est, & illa supra montem edificata Civitas, in Ecclesia quæ Corpus est Christi. Itaque Viro dedecus, femina decus est. Clarius ad materiam D. Asterii effatum in Homilia Festi Calendarum iatis noti, in qua Crobyli (jam supra explicati) usum Hominibus interdixit, Mulieribus autem concessit; ipso parum honestum in præstantibus Militibus putante, quod more Fæminarum capiti Crobylum imponeret. Quod si hodie ipse resurgeret, ac videret, acrius exclamaret.

Tonsio itaque cuicumque commendata, quemadmodum *Ascetis Rasio*; hæc alias ignominiosa, in poenam *Furti, Incendii, similiumque delictorum*, & ad veritatem eruendam in *Sagis*, ac *Veneficis* per torturam examinatis, ac silentibus. *Henric. Salmuth in Notis ad Pancirol. pag. 389. de Jure Saxonico, & Longobar-*

176 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
do. Gunther. qui habetur pro Ger-
mano Virgilio 7. Ligur. V. 285. histo-
rice profus cecinit

Servus: deprehensi convictus crimine
furti

Si furante fuit, probrosa morte perli-
bit:

Sin minus, abraſo ſignatus vertice fron-
tem

Verbera dura feret, &c.

Ibique ſimilia de Armigero, ac Inſti-
tore: & V. 299.

Si quis pacificæ plebis villæ ſue domus-
ne

Vſſerit abraſerit, ſignabitur ora ca-
pillis.

Adverſus Capillamentum, ſeu Pe-
ruchas deferentes emiſit majores
Cenſuras Concil. Conſtantinopolitanū
in Trullo can. 96. In quo narratur cū
dolore, Mulieres Capillorum cultu
naturali deſerto, Comis Mortuorum ſe
denſiſſimis ſubornaffe contra D. Petri
Apoſtoli monitum, quod mulieribus non
ſit extrinſecus Capillatura: ubi Zona-
ras, & Baſſamon plura, quos vide,
præuū illum flentes morem. Et P.
Chriſtianus Lupus in Scholiis, Tracta-
tum

tum laudat Patrum Predicatorum Constantinopolitanum aduersus veterem Græcarum Mulierum fastum sese Capillis defunctorum ornandi. Hodie forsan pejus, dum Vientium in Belgio in Peninsula Scandinavie, & alibi Vientium venduntur Capilli, ex quibus Galli, & Nostrates conficiunt, vel texunt Peruchas, seu Galericulos. Eliberina Synodus cap. 67. statuit Nequa fidelis, aut Catechumena, aut Comatos, aut Viros Cinerarios habeat. Quam vocem obscuriorem, ornamentum attingens aureorum, ac rutilium Cinerum Tertullian. Lib. ad Vxorem usurpavit, peritos illos Capillaturæ structores appellans Germanicos Bajulos, & peregrinae proceritatis Cinerarios. Idemque Lib. de Fæminarum Cultu videndo cap. 7. eundem reprobat Mulierum præsertim Latinarum excessum, progrediens cap. 11. ad Nobiles, & opulentas ex Gentilitate conuersas.

Et quæcumque Capillorum irru-
fatio, Infernalis Ignis exordium vocatur à Divo Hieronymo simile vanitatem damnante in Epistol. ad Mari-

178 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
cellam, seu Ep. 23. Acerrimè interdi-
citur ab Eberardo Salisburgensi Ar-
chiepiscopo in Synodo sub Pontifi-
catu Martini Quinti. Nec desunt Ca-
nones, quorum rationem D. Cyprian.
in serm. de Habitu Virgin. hoc modo
quasi explicat: Si tu te sumptuosius
Comas, & per publicum notabilior in-
cedas, oculos in te Juventutis illicias,
suspiria adolescentium post te trahas,
concupiscendi Libidinem nutrias, suspi-
randi fomenta succendas, ut & si ipsa
non pereas, alios tamen perdas, & ve-
lut gladium te, & venenum videntibus
præbeas, excusari non potes, quasi men-
te sis casta, & pudica;

• Rursus *D. Hieron. ad Letam de*
Institutione filiae, corruptelam dam-
nat; & magistraliter docet contra
homunciones in 1. Sophon; quod Peri-
bit qui in femineo languore mollitus
Comam nutrit, vellit pilos, cutem polit,
& ad speculum politur: quæ proprie
passio, & insania feminarum est. Ad-
versus autem Moniales quodammo-
do secularizzantes D. Augus. Epis.
109. seu Regula 3. quæ pro certa post
Card. Bellarminum ab Insigni Criti-

CO

co Luca Holstenio 3. p. Regular. à D. Benedicto Ananiensi collectar. num. 6. accipitur Nec sint vobis, scribit, tam tenera caputum tegmina, ne Retiola subter appareant. Capillos ex nulla parte nudos habeatis, nec foris, vel spargat Negligentia, vel componat Industria. Haic sexui in statu Virginali Capillos non tondendos vult D. Ambros. in eloquentissimo suo de Virginibus opere lib. 3. post med. excludens omnino, Capillorum ornatum, ipsum quoque multo magis Capillamentum. Piiſſimus Jacob. II. Aragonum Rex in Generali Curia Ilerdæ anno 1301 sancivit. Quod quilibet Saracenus Franchus qui sit in Catalonia portet capillos cercenatos, & tolts (idest tonsos) in rotundum, seu in circuitum, eo ut cognoscantur inter Christianos, &c. Pluraque possemus addere Antiquo nova, & juridica.

At videri queunt Chrysost. de Cultu Fæmin. Clemens Alexand. in Pedagog. Nazianzen. Carm. in Mulier. Ornat. Iuo. Carnutens. in serm. de Adulter. habitu Viror. ac Mulier. cæteriꝫ Patres, ac fere omnes Interpretes.

Item Card. Baron. ad Ann. Christi 286. num 17. & Binius ad Concil. General. verb. Capilli, Coma, Caput. Tegumentum Capitis fuisse ipsis tamē semper, planum est, Græcis *Kalyptram* apud Homerū, Hesiodum, ac Plutarch. sive Reticulum, quo plexa Coma, districta, nec diffuens.

Tam Nutritio delicatioribus jam usu recepta ex Gellio 4. quam promissorum capillorum consuetudo quævis prudenti, ac solerti Ferdinandi, ac Isabelle Hispan. Regum decreto, Scholaribus, Clericis, & laicis adēpta Marinaeo teste *Rer. Hisp. lib. 19. ac Bened. Pereyra in sua Academ. seu Repub. Liter. num. 1558. ac seq.*

Omninò autem, ex traditis per D. Sebast. Covarruvias en el Tesoro della Lingua Castellana litt. C. fol. 163. pag. 2. Matriti impress. anno 1611. famosis adimenda Viris, quibus Aures fortasse obtruncatę, ut de Servis *Arbiter* eo textu. Simul ut notę quęque Litterarum non adumbratę, Comarum præsidio, totę ad oculos legentium accederent.

Ignorant Clerici fortasse, eorum

Co-

Coronā signum esse Coronæ Glorię, quod explicāt ad satietatem P. *Carriere* ubi supra, seu *Fidei Cathol. Digesto* vol. 2. ac D. *Andreas de Saussay in Clericali Panoplia*, & nos melius infra. Ignorant alii *Capillamenta* hæc annis superioribus, nocturno tempore pœnali edicto vetita : *Florentiæ* mox Vectigali subjecta, pro Viris tamen non Sacris. Idque ratione Luxus æquissimum, ut de *Chirothecis* postea dicemus. Quorū usum pœnitius indixere *Poliarchiæ* prudentiores, Legum sumptuariarum studiosissime; eaque fuere pluribi in plateis publicis, jure, ac merito conflagrata.

Etiam si necessitas suppeteret, cum moderamine adhibenda forent, præsertim in Tristibus, vel Funeribus, genuinæ *Comę*, tonsæ, aut promissæ, cōsuetudinem, ac ritum imitando. Quem refert *Kirchmann.* alias citat. & Auctor *Libitinæ*. Prisci enim, Magistri Morum solertes, in silicerniis mortui causa, è vilioribus cibis, cujusmodi Lens, & Membrades apponebant, animadvertente *Jas. Casaub.* in *Athan.* 7. 11. Hinc *Cōcinna* induūt ple-

plerique in Epithalamiiis, Laureolis Doctoralib., ac celebrioribus Spectaculis, quæ, occasione lugubri, exuenda censemus. Et nullo prorsus modo aliquibus permittenda, quemadmodum in Vestiũ ornatu Pragmaticæ sanctiones excipiunt, ac decernunt. Sic videmus: Gladium, Arma, Lanceam Rusticis indicta, ac Nobilib. permittit *lib. 2. Feud. tit. 27. per Frider. II. Cæsarem; & Mercatori tantum sellę gladium alligatum, permitti, per Prouinciam transeunti defensionis causa à Prædonibus. Jure igitur aduersus illa stylũ quidam facundum arripuit Hamburgi anno 1636. Henricus Janichius ad D. Chatarinæ Ecclesiastes, damnatę Augustanæ Confessionis in præfat. ad Orationem ejus Soceri Salomonis Gesneri de Personis siue Larvis, iisque præsertim verbis. Quid aliud sibi vult. monstrum illud Capillitium, quod Juuenius nostra hodie alit? Quod Stellarum Crinitatum instar in è longinquo aduentibus videre licet? Monitiumcula hæc amantissima Præceptoris ad Studiosos, tanquam Parentis ad filios.*

lios . Nostriſ autem diebus calamitas adeo eſt pervagata, ac deploranda, ut ſit difficillimum Satyras non ſcribere . Aequale prorsùs in Principibus Viris , ac in infimæ ſortis , ut prænotavimus eſt *Capillamentum* . Sic primores, ac Artifices , ita Nobiles, Plebei, & Infamis vitæ ſuas explicant *Peruchas* , ut confuſo reſpectu, ac honore, inter graves, ac indignos, cum ſummo Reipublicæ detrimento vetus Adagium à Poeta depromptum, ſepe ſit repetendum

Nos quoq; Poma natamus.

Sed nec Vetera aſſequenda , nec Nova pænitus improbanda *Phavorinus in Gell. 1. 10.* adoleſcenti præſcripſit : cum juxta Antiquitatē mores alendi, & ad præſentia ſint verba aptanda. Capilli, ſenſu carentes , cerebro ſpirituum animalium ſedi innituntur . Id ſatis *Diſarium* perdocuit *Macrobrii Evangelus 7. 9.* quaſi à prudenti corporis regimine , haud avellendi . Sic ad minuta prolabere, petitis meliùs ſatisfaciendi gratia, conſultum.

C A P U T V.

*An Ecclesiastici , seu Sacri Ordinis
hominibus Capillamentum sit
permittendum?*

LUxu atque immoderantia in
Capillis , & adscititia Coma
hucusque, per sententias quidem gra-
vissimas, propulsatis, & quasi confe-
ctis: eorum assuetudinem, qui in for-
tem Domini sunt vocati, Sacrisque
insigniti, vocamus ad trutinam.

Universim autem Clericis nutri-
tio Comæ indicta , capitisque rasura
in modum spheræ sancita *Can. Psalmista dis. 23.* ubi prudens adiungit
Glossator Parum, & benè; amplitu-
do si quidem Coronæ conversionem
significat. *Can. duo 12. q. 1. & cap. cum
dilectus in parte Extrau. de success. ab
intest.* In Monacis Tonsura antiquis-
sima probatur, ex *Dionys. de Eccles.*
Hier. 6. Athanas. de Virgin. Hieron.
ad Sabinian. Diac. Epiph. Hæresi 40.
August. de Oper. Monach. cap. ult. Isid.
de Offic. Div. 4. qui ab Apostolis in-
sti-

stitutam scribit, ac *Beda 5. Hist. Angl.* 12. ubi Diuum Petrum primò Capillorum Coronam gestasse scribit.

Argumentum sacri Juris Interpretum ad *Can. non licet il 2. dis. 24.* in eo potissimum versatur quod, si Clerico fas non est cum Coma suum exercere ministerium: fortiùs Comato Sacerdoti celebrare. De illis enim Conclusio iis patet verbis. *Nec oportet Clericos Comam nutrire, & sic ministrare, sed attonso capite, auribus patentibus, &c.*

Quinimò apparere *Tonsura* debet; Ipsa enim caput velamina in templo damnata ex *D. Pauli, Corint.* 11.4. & seqq. ubi videndus *Jo. Chrysosth.* Ad eundemque finem ita *D. Cyprian. de Lapsis post init.* Ab impio, inquit, sceleratoque velamine, quo illic velabantur sacrificantium capita captiva, caput vestrum liberum mansit, scilicet ab Ethnicis superstitionib., de quibus *Arnobius, Fælix Minutius,* & plures alij; discrepantiam suadens Christi fidelibus. Nec quam Infirmis ex necessitate velato capite stare in templis permissum docent *D. Gregor.*

gor. Concil. Rom. cap. 13. & Can. nullus de Consecr. dis. 1. Plenè Card. Baron. & D. Th. ad laudatum locum Apostoli. Exemplà quoque suppetunt Seraphiei D. Francisci, qui, teste Bonaventura in ejus Vita, Canonicas Horas erectus semper, & absque caputio persolvebat; Quemadmodum flexis genibus, & capite nudo Sanctus Carolus Borromæus, & Venerabilis Cardinalis Bellarminus.

Feminis tamen ob Honestatem, ac Verecundiam consuetum semper, & commendatum capitis Velamen, ut apud Card. Baron. Anno Christi 57. nu. 84. Hinc de C. Sulpitio Gallo Valer. Uxorem dimisit, quod eam capite operto foris versatam cognoverat. De Troianis Clemens Alex. Creusam narrat Aeneæ uxorem, quod audierit ipsam, propter insignem honestatem, ne cum Troja caperetur perterritâ, se velamine detexisse, verum etiam velo tectam mansisse, dum ab incendio fugam arriperet. Et de Judeis Tertull. de Corona militis: solenne feminis eorum velamen capitis, ut inde noscantur, & plura de Virginib. Veland.

land. Alia in Sacro Codice. Peculiare autem de *Virginibus Deo Sacratiss* monet eo loco *Baron.* in politiore, *Literatura versatissimus Non tantum tegi sacro vetamine sed nigra indui veste, & operiri pallio olim in Ecclesia.* Imò antiquitus iis passim ubicumq; capitis tegumentum, *Calyptra*, vel *scuti* nomine, *Circis*, ac *Andromaches* tradunt exemplo, *Hesiodus, Homerus,* & apud *Plutarchum Hellanium*: planumque *Iliad. 3.* de velata ad prelium videndum *Helena*. De Velo novæ *Nuptæ Brissou. de Ritu Nuptiar.*

Prisci viri *Græci* magna ex parte capite nudi, scribente id *Herodoto de Aegyptiis in Thalia*: & de *Romanis* exempla *Cæsaris* aliorumque suppetunt. Nunquam virile caput *Pileo* intactum constat in *Homero*, in cujus *Iliad. 10.* *Galea* coacta, & levior legitur: & in *Odyss. 24.* veluti *Caprina* ruri *Vlyssis* patri, *Thessalis* usitata, ex *Oedipode Coloneo Sophoclis*; Caputq; *Pileo* muniri, ne pluvia hyberna maderet *Agricolis*, *Hesiodus* monuit, placuitque *Indis*, teste *Philostrato*. Quamquam antiquus mos fuerit
Vlyss-

Vlysses cum *Pileo* pingere, ut *Plin.* 35. 10. notat, effigiesque adsit in *Fulvii Vrsini* jam edito *Denario*.

Birretum esse quid novum, & circa annum 1499. inventum *Polydor. Vergil.* opinatur *lib. 3. cap. ult.* prius tamen rotundum, postea quadratum, ex *Eruditiss. Eccles. Disciplina Thomasi*. Quo nomine *Subbirreta*, *Pileoli*, *Calotæ*, ac similia apud Virum laudatissimum nostro sæculo, totaq; laudandum posteritate *P. Theoph. Rainaud. de Pileo*, & ceteris *Capitis Tegument. 2. 13. sive Oper. to. 13.* Plures autem synodicae Constitutiones *Birreti* depositionem in *Missæ* celebratione quandocumque decernunt, & quandocumque debeat simplex esse, & honestum. *Pictaviensis anni 1377.* & *Ravennas 1607.* In *Manuali Rothomagensi* anni 1650. quod, nec in *Birretorum*, *Cingulorum*, *Calceamentorum*, aut reliqui *Vestitus* forma, *Clerici Sæcularium* more *Novitatem* affectent. Prius, & melius *Castellana 1595.* sic: *Pileos præsertim turbinatos non habeant, neque subbirreta, nisi Paletudinis causa, ubi Juris*
ama-

De Capillamentis. Cap. V: 189
amaritudo cum Epicheja dulcescēs.
Quæ refert Regius Doctor, ac Pro-
fessor Sorbonicus, Ingenii mini-
mè gregarii, neq; Lætionis torpentis
D. Gaston Chamillard. in de Corona,
Tonsura, & Habitu Clericorum pag.
233. & seq. 245. & 375. qui Clerica-
lem Coronam, seu Tonsuram ea for-
ma qua viget, in fine quinti sæculi usu
receptam affirmat.

Aliqua erudito congerit calamo
ex Heremitarum familia P. Prosper
Stellartius in opusculo *De Coronis, ac*
Tonsuris Paganorum, Judæorum, &
Christianorū, Duaci anno 1625. edito.

Vide Insignem Philologum *Claud:*
Salmas. in *Epist. de Cæsarie Viror. &*
Mulier. Coma pag. 603. post Senec. de
Brevit. Vitę cap. 12. D. Bernard. in,
consueto suo *Epistolar.* aliorumque
Operum mellificio, & Paulin. Epitbal.
in Julian. & Jam. De Penso, & Miste-
riis hujusmodi Coronę quidve Tonso-
ri in ea, ac Barba curandum, post
Hæsten 5. 9. 4. uberrimè D. Franc.
Ma. Maggins Cler. Regul. Panormit. De
sacris Cæremoniis to. 1. opus. 2. disquis.
15. & plurib. seqq. fo. 158:

Nec

Nec tantum Synodi plures Episcopales velamen capitis negauere: quod in *tit. de Vita, & Honest. Cleric.* aperitur: sed, eo nudato, ex veteri consuetudine, sacrum auditur Evangelium. Et meritò, juxta locum *Isaia cap. 1.* Græci religiosissimi à Mitra abstinuerunt. *P. Goar in Notis ad Eucharolog. fol. 43 1. & Bona Cardinal. Rer. Liturg. 24. 14.* post Gretserum aliosq; Cujus Mitre in Occidua Ecclesia vsus vix post annum millesimum ex *P. Menardo in Notis ad Liturg. Sacr. D. Gregorii Magni pag. 362. Et Francisc. Meinard. disput. de Jurib. Episc. pag. 59. ex D. Cypriani perquam docta ad Pompejum Epist.* sacerrimam in hac oraminimè gestandi Pileolum, neq; aliud capitis tegumentum consuetudinem inter sacrificandum, nullo actu præscribendam astruit: e contra vetustas foret erroris. Laudabiliter imitamur Orientales, aut potius iis exemplar prebemus, qui, siue Episcopi, siue Sacerdotes cuncti, aperto capite sacrificant; ea nimirum ratione, vt Christo capiti honorem præstent, juxta præceptum *Divi Pauli; & quia est æquis-*
 si-

simum, ac salutare, habitu eodem esse inter sacrificandum, quo primum quisque sacris est initiatus. A quo more satis pio pauci excipiuntur, veluti *Armenii* in plaga illa, de quibus in *Simeonis Thessalonicens. Oper. Isaac 2. Inveſt. eos ad verſus hæref. 25. Episcopo Alexandrino, aliisque Episcopis.*

Rurſus capite aperto è ſacris Bibliis legitur in Religioſorum menſis, ut in *Conſtitutionib. Carmelitar. 1. 16. 14. Clericor. Minor. 4. 17. 4. ubi P. Flumara Somaſchæ 3. 18. Cõſtit. Soc. Jeſu Jul. Nigron. 4. 3. 1. Heremitar. Auguſt. 2. 9. Diſcalceat. 1. 9. ubi Paul. à S. Jo. Ordinis de Mercede 3. 8. Cler. Regul. Theatin. & ferè omnes apud Aloyſ. Novarin. Sac. Eleſt. 1. 30. Imò capite detecto, & inclinato, Pontificis viventis veneramur nomen, ex traditis à Gavanto in *Brev. 10. 2. 9. Caſtaldo, Totinio, aliisque ad Cereſmonialia ſacra notantibus: & de Concionatore Bauldrii in Man. ſacr. Cereſm. 1. 10. 9. exceptis Antiphonis, & Gloria Patri permiſſo Pileolo ad Pſalmos communiter in Choro. DD. in cap. Nullus de Conſecr. maximè Cardin. Turrecr-**

192 *Abb. 10. Bapt. Pacichellii*
mata. Maggius de Sacr. Cærem. tom. 2.
Op. 2. disquis. 21. qui tuetur morem,
Sternuentes sodales in choro aperto
capite salutandi, causamque reddic
philologicè Disquis. 26. De quo Omi-
ne Bulenger. de Divinat. 4. 3.

Nonnullis tamen de causis, equi-
dem urgentibus, doctissimus *Na-*
varr. sentit consil. 7. nu. p. 2. ac 5. lib. 1.
Sacerdotes celebrare posse cum *Ami-*
ctu: & Birretum permitti ex causa,
non *Capillamentum* *I. B. Thiers* in
Gallico recenti Opere *des Peruques.*
Eaque necessaria, olim satis erat pro
Birreto vel *Pileolo* ad celebrandum,
absque alia majorum facultate per
Ugolin. de Potest. Episc. 16. 2. 3. vel sal-
tem Episcopi, aut superioris in *Re-*
gularibus licentia sufficiebat, per ea
quæ *Layman tract. 5. cap. 6. num. 6. &*
Henriq. 2. 29. 2. tradidere. At modò,
Summo soli Pōtifici hæc dispensatio
reservatur, qui Viris quidem gravib.
Principum Ministris, ut in Urbe nunc
observavimus in *D. Abbate Pieruc-*
cio Sereniss. Electoris Palatini Nego-
tiorum Gestore, ætate admodum an-
nosa, & valetudine adfecta, aliisque
pau-

paucis , Sacro Canone , & Synaxi exceptis , reliquo Sacrificii tempore, Pileolo quidem indulget : quo tamen modo ægre dispensasse cum Nicienſi Episcopo *Gregorium XIII.* notat *Scortia lib.3. de Missa 4. cap.* Hocque novum jus *lib. 2. de præcipuo Sacerd. Offic. 3. 8. Agnell. Persic.* discutit fuisse .

Quod valde congruum , quia Regibus, ac Principibus Viris occurrimus & adſtamus capite revelato: idq; prisco ritu, de quo *Alex. Neap. Genial. 2. 19.* post *Plutarc. Problem. 10.* & ex *Lipſio* aliisq; *Gratian. Discept. For. 282. 55. & 67.* Magnatibus tantum Hispanorum, ex Monarcharum benignitate, concessum capitis operimentum , vel pileum . De quo honore non exiguo scribunt *Zurita 7.3.* & alibi : *Mariana 28.20.* *Bobadilla. 2. 16. 38.* *Sicul. de Magnat. Castellæ 4.* *Sandoval. in Hist. Reg. Ildelf. 11.* *Guardiola de Nobil. 42.* *Pacian. de Probat. 3. 37. 9.* *Gamma dec. 1. 42.* *Cavedo 2.4.* *Fusè Larrea Alleg. Fiscal. 1.8.* aliique .

Ex quibus, difficilior putant plurimi

I

in-

indulgendum pro *Peruchis* seu *Capillamentis* in Sacrificio, & vix in simplici Clericatu, in quo illud minimè adprobare, vel tolerare ninitur per quam zelosus Pastor *Eminentiss. Archiepiscop. Neapolitan. D. Jacobus S.R.E. Cardinalis Cantelmus*. Ad rem *D. Andreas Du Saussay Panopliæ Cleric. 2.5.1.1. in fi. Capillamenti*, inquit, seu *Adulterinæ*, apposititiæ, & alienæ *Comæ* usus, semper infamis in Ecclesia habitus est. Quamobrem ullo modo unquam licitus fuit Sacerdoti, aut Clerico. Licentiam in eo casu, ac dispensationem religiosiores Viri supponunt extortam, ideòque non licentiam, seu facultatem, sed violentiam: de qua *D. Bernard.* egregiè *epist. 87.* plenius verò in *Traët. De Præcepto, ac Dispensat. & vide cap. 4. n. 18*, in aureo *Considerat. Libro*. Hinc perbellè *Matth. Tympius* in *Speculo Magno Clericor.* *Poteras ire in Infernum sine licentia: nunc ihis cum Dispensatione.* Aduimus *Coloniæ Ubiorum* *Sacro nō* *semel Sereniss. Principis Electoris Maximiliani Henrici à Bavaria* *ibidem Archiepiscopi, & Celsiss. Francisci*

De Capillamentis. Cap. V. 195
sci Egonis Furstembergii, Principis
S. R. I. Episcopi. Argentoratensis, qui
in Canone deponebant (latet an ex
forma Pontificii Indulti) *Capillamen-*
tum, cujus usus ferè idem, ac *Pileo-*
li, seu *Birreti* apud ipsos. Imò eorum
alter cū *Birreto* ad Comam adsciti-
tiam aptato, quo sinciput, Consecra-
tionis tempore sui *Sacellani*, humili-
ter præsens detegebat. Religiosius
autem in Urbe Præsules aliquot, sive
Ecclesiæ Proceres, velut *Illustrissimus*
modo *Inquisitionis Sacræ Vniversa-*
lis Adfessor, quem *Perucha* exuta, piè
celebrare audiuimus in Aurora, ac
in sacratis ædibus *Divę Marię Majo-*
ris, aliique alibi in Ecclesiis Patriar-
chalibus, vel Collegialibus, in quibus
adscripi sunt, vel ubi ab ipsamet pe-
culiari Pietate vocantur. Papales
enim Literæ in Urbe, tanquam Orbis
candelabro quidem fulgidissimo, pro
modesto hujusmodi *Capillitio*, *S. R. E.*
Cardinalibus aliquot, paucisque aliis
summis Viris supplicantibus, neces-
saria affluente causa, ad sacra facien-
da sunt datę :

Pileolum profectò, sive *Birretum*,

I 2

(quod

quod ex vili voce, ac re *Birrus* Etymologici nonnulli derivant) vel *Calantica*, ab oculis Principum Virorum improbata, & nullo modo in Insigni Philologo *Michaele Angelo Riccio* postea *S. R. E. Cardinali* ante Purpuram coram permissa, etiam ob frigidissimam temperiem capitis à *Sa. me. Alexandro Papa VII.* qui eruditam ejus pomeridianam assuetudinem satis desideratam hac de causa respuit. Super Sacrificiū, Ecclesiasticis vetitam decretis, *Gavant.* notat *Comment. ad Rubr. Missal. p. 2. tit. 2.* Non sic de *Capillamento* nostro, quod ex *Martialis Epig. 45. vel 37. lib. 12.* *Calceū* capitis appellat elegāter, sententiæ huic adjungens calculum supra laudatus *P. Theophil. Rainand. sent. 2. vers. Nunc è contrario fol. nobis 591.* quia fit aliquoties, vel ut scripsimus, componebatur prius, ex corio. Eaque ratione cum unum moraliter si non physicè faciat cum capite, nec à nativa *Coma* internoscatur. Quo loco prudentissimè advertenda conditio. Videatur *Anselmus Solerius de Pileo* cæterisque capitis reg-

mi-

De Capillamentis Cap.V. 197
 minib.sacris profanisque,ubi *sect.13.*
de Byrrho. Et de illo in signum Liber-
 tatis à Seruis manumissis , calvo ca-
 pite genibusq; nixis accæpto *Wilelm.*
à Loon de Manumiss. Servor. 1. 4. 29.
 Hodiernum *Caputium* idem quod
Cucullus probant Philologi, *Balb. in*
Catholicon, Trebell. in Promptuar. Pe-
renott. aliique apud P. Eustach. à S.
Vbaldo novissimè in Quodlibet. Re-
gular. 6.8. nu. 547. & 570.

Meminimus Irregularitatis nota
 olim obstrictos fuisse, qui defectum
 patiebantur , & jam esse planum est,
 qui in oculo , vel in alia faciei parte;
 populus enim ex ea Turpitudine di-
 ficulter se ad Pietatem in Sacris Mi-
 nisteriis componeret , potiusque ad
 risum, vel sannas . Idemque si omni-
 nò Sacerdos pilis, & capillis careat,
 vel cutem ex aliquo morbo , præser-
 tim insanabili, nudam detegat . In-
 quā sententiam propendere videntur.
Campanil. in Divers. Jur. Nat. 11. 17.
36. in fin. ac Barbosa in Pastoral. 42.
24. Arbitrio tamen Episcoporum
 Feditas, Turpitudò, & circumstantiæ
 scandalum gignentes examinandæ

metius visæ sunt *D. Nicol. Rodrig. Fermosino De Offic. & Sacr. Eccles. to. 2. seu ad cap. 2. de Corpo. Vitia. q. 4. n. 4. fol. 330.* Prestat idcirco uti *Peruchis, sive Capillamentis*, honestioribus planè apud saniozem Vulgum, quam simplicia *Birreta*, quæ capitis Tegumentum nimis libertinum demonstrant. Eæ plerisque conferunt non modicè ad corporis valetudinem, cum caput Humiditate, vel Frigiditate præsertim affectum, ab injuriis tempestatum, vel consuetis alicubi aeris incommodis exquisitè tueantur, cutemque ad sese capillis rursus vestiendam facili disponant; ut ex *Medicorum* turba, & simplici sensu. Raroque nocumento sunt.

Nobisq; expertiores Prudētioresq; Physicos hac in dubitatione sedulò cōsulentibus; fuit Romæ responsum, *Perucham* esse ad ornatum, vel Luxū apud *Excellentiores*: ad Valetudinem autem, vel necessarium commodum (ut in mercede cōductis passim animadvertimus) apud Cives honestos. Mūdioribus quoq; ad munditiem valere constat; quia naturales *Capilli*,
sive

sive ex cutis excremento , sive ex se
ipsis, ut alii malunt, fatidas bestiolas
progignunt - Scribit ad rem plura
Frider. Garmannus de Miracul. Mor-
tuorum 1. 1. ubi & de Nutritione,
Augumentoque . An vero sint cavi ?
plenè post *Griendelium, Hookium; &*
Levenochium P. Philipp. Bonanni Soc.
Jesu in Micrograph. curiosa cap. 6. 5. 7.
addit. Observat. Vivent. in non Vivent.

Virorum ex doctioribus Cathe-
dri Illustrium in articulo præfixo
sententiam conquiescimus , *Juris* , ac
Theologiæ Consulti partibus functi,
cujus est de *Justitia* responsum dare;
vel etiam *Philologi*, nullo jure prohi-
biti , *Pedem* quoque in *alieno choro*
ponere , quemadmodum loqueba-
tur *Plutarchus*; publicè namque inte-
rest, rem obductam , & in conscien-
tiarum scrupulosarum detrimentum
abditam promere , & in lucem edu-
cere.

Eminentiss. Thomas de Vio in Sum-
ma , Verbo *Clericorum peccata* innu-
merabilia putat status hujus crimi-
na, enumerans pensum *Habitus*, *Ra-*
suræ, *Tonsuræ*, & similia; Non tamen

mortalia, citrà temeritatem, contumaciam, & contemptum, sed gravia ex levibus causis, negligentibus Præ-
latis obviare, & opponere se pro jure servando. Quo In onere sibi quisque consulat, & advertat si teneatur verbo, & exemplo ad aliorum correctionem. Sic obiiiciunt, indulgentq; sibi ipsis quamplurimi, Sacra non curantes jura, in quibus mortalis culpæ rei proclamantur. In omnibus tamen Epichejæ, ut diximus, moderamina servanda. Nostrum hic non est docere, nec quicquam certi in materia discæptationibus obnoxia, astruere. Aliorum placita referimus, & exornamus.

Nazaræi olim Cæsariem velut Ingenuitatis symbolum nutrire jussi, ut se melius libertos Domini profiterentur. Ex *Deuter.* 32. 41. *Doctiss. Caramuel in Theol. Regul.* to. 1. disp. 13. tit. de Cap. *Rasione* pag. 96. num. 154. *Abrasum* enim caput, Servitutis indicium ex *Chaldaeo*, *Ethicorumq;* vana Theologia apud *Aristoph.* de *Avib.* & *Senec. Ep.* 2.

Dubium excitavit in sua *Experimen-*

mentali Theologia casibus plusquam
 septingentis factis, non fictis, impressa
 Monasterii Einsidleni in Helvetia
 Virginæ Sanctitatis venerandi, in
 fol. 1678. Elaboratissimus P. Geor-
 gius Gobat Soc. Jesu Tract. 8. casu 17.
 sect. 2. num. 680. fol. 831. An ad sacros
 adspirans Ordines, defectum tenea-
 tur aperire debilitatis capitis, ad
 Sacrum faciendum capite nudo, ita
 ut Capillitio hujusmodi assumpto
 uti valeat? Respondetque his plane
 verbis. *Alicui evenisse scriptum mihi
 est; Ego tamen non ignarus tale Capil-
 litium haberi eo loco quo naturales
 capillos, atque adeo non deponi coram
 ullo Rege terreno, nec coram Rege sæ-
 culorum quando hic, vel attollitur, vel
 sumitur in Sacramento; Eam ob rem, si
 ita conformatum sit, ut ab aspicientibus
 habeatur pro naturali, non censeo ne-
 cessarium fuisse quicquam dicendum
 ulli Superiori Ecclesiastico. Vni tamen
 alteri licentiam impetravi pro majore
 securitate à quodam Reverendiss. Vi-
 cario Generali. In Germanico tamen
 Imperio, ac in Belgio (quod ex visu di-
 dicimus) facillimè cum propriis*

philacteriis facultates dilatant Episcopales, ut in Quadragesimali Abstinencia, & *Papæ, vel Apostolico Nuncio*, ipsius vice, reservata. De Puellis ibi Nobilibus idem *P. Gobat* 5. 13. 306. pag. 396. Ex *Dicastillo*, quod si dum Sacris intersunt in proprio Oratorio, se se vestiant Comamque horridam, forsam, pectine complanent, nullius lethalis criminis reus fiant; cum labor ille minimè necessariam attentionem impediat. Publicè tamen, peccatum censetur gravius, ac præsertim in Viris, qui sunt prudentiores: quod Nos quoq; pravo Aulicorum, ac Militum exemplo, cum stomacho sæpè vidimus *Viennæ Austriæ in Divi Michaelis* apud Clericos Regulares, vulgò *Barnabitas*

Pecten profectò sic dictus non modo, quia capillos explicat, & cōplanat ex *Varrone*, sed quia caput mundat, spiritusque sopitos excitat, tractandus in abdito, sive buxeus, vel ut olim eburneus, & aureus ille *Nympharum ad Palladis lavacrum*, de quo *Callimachus*

Pectinem & ex auro producite, possit,
ut udos *Ex-*

Extergens crines pectine dividere.

*Cujus officium, elegancia Claudiani
carmina in Nuptiis Honorii descri-
bunt*

———— *Largos hæc Nectaris imbres
Irrigat, hæc morsu numerosi dentis
eburno*

*Multimodum discrimen arat, sed tertia
retro*

*Dat varios nexus, & justo dividit
orbes*

Ordine, &c.

Plura apud Junium de Coma cap.
7. fol. 392. ubi de causa gesti Pectinis
Romæ à Veneris simulachro.

Similia jam eductę sententię pro-
fert Vir, ad interpretanda Sacrificii
Novę Legis mysteria, in iisq; dubia
solvenda natus, P. Zacharias Pasqua-
ligo, à primo Clericorum Regularium
cetu, quęst. 832. tom. 2. ubi Pileolum,
hujusmodi capillis refertum brevio-
ribus, & cum Tomfura, ita quod ex-
terno habitu nudum referat caput
ex capillorum defectu, vel alia causa,
nec facili dignoscendum an sit ad-
scititium, posse adhiberi censet in
Missa. Quia hoc modo reverentia

requisita in Sacramento salvatur, si-
 gnumque aptum denotare interiorē
 honorem, servatum homines depre-
 hendunt, ac si nudum aspicerent ca-
 put, juxtā tradita à *D. Tho.* ex Cathe-
 dra 2.2. q. 103. a. 1. & à *Jacobo Re-*
vio nuper expuncta in opere inscrip-
 to *Libertas Christiana circa usum*
Capillitii defensa. Praxis quoque
 id firmat eorum, qui *Capillamentis*
 in Principum conspectu utuntur, co-
 ram quibus debent stare capite
 detecto, sicut adstantes *Summo Pon-*
tifici, Imperatori, ac Regibus, quos ob-
 sequi putamus, ac si genuinis Capil-
 lis; exterior enim habitus est exutus,
 sive capitis detecti. Et id sufficit ad
 tuendam reverentiam præscriptam,
 ac debitam Sacrificio incruento. Nil
 tamen his pro Affirmativa conside-
 randis relictis se statuere modestus
 Auctor fuit fassus, dum opus produ-
 xit anno 1662. *Lugduni*: qui forsan
 hodiē, ex communiori *Perucharum*
 consuetudine, vel abusu, clariùs eli-
 minatis scrupulis, pro eadem senten-
 tia responsum daret. Et facillimè ipse
 permetteret absque peccato, semel
 aut

aut bis in mense absentiam Canonici in choro, pro illa recoquenda, lavanda, & ungenda, ut moris est: quemadmodum *Barbæ* radendæ gratia prudenter censuit *Navarr. 5. de Orat. 21. & 21. 64.* & alicubi de praxi *Jo: de Escobar tit. de Hor. Canon. q. 5. 3. 153. & P. Garzia Sum. de Excell. Cleric. 2. 9. ult. 31.* aliud opinantib. *Garz. de Benef. 3. 2. 245. Moneta de Distrib. 2. 13. 45. & Palao to. 2. 7. 3. 9. 12. 18.* Fortior enim est ratio *Peruche* cum una tantum adest quæ, ut benè propriam *Comam* imitetur, exposcit sèpè Artificis, vel Tonforis manum, ad octo horarum spatium, sicut audivimus; nec valet differri ut *Barba*. Illicitus quoque videtur incompti ejusmodi *Capilli* usus, & quædam nimis patens immorigeratio, & à *Doctore Langhio Novariensi nelle sue Meteore Moralizzate* vernaculè perstricta.

Non pauca de *Gallorum* Libertate, ac Licentia apud Viros maximè cordatos vulgus infanior prodit, quæ à Veritate dissentiunt. Eo enim in Regno peculiarem, ac summam Eccle-

clesiæ hominum addictorum Doctrinam, ac Modestiam, nostrum meroculare testimonium distinxit: paucis in Aula Regali excæptis, nec à Monarcha probatis. Episcopi solertes ibi, non nihil in eorum Diœcesibus quoad hoc indulgere. Sic *Eminentiss. Aquisextiensium*, Sacrorum Princeps *D. Hieronymus de Grimaldi S. R. E. Cardinalis* felicitis memoriæ pluries, Medicorum placito præeunte, dispensationes dedit, hac nimirum forma, *Propter Vertigines, & alia Incōmoda cum timore mortis. Dumodo ad Clericalem Modestiam fuerit (Perucha) rectè composita. Ut color ætati in senium inclinanti congrueret. Ut Aures pateret. Ut Corona appareret Sacerdotalis*, quemadmodum optinè Galli, Artifices efficiunt, aliisque similibus circumstantiis. Nec imparia sunt in præsentì regimine, summa quidem commendatione digna *Eminentiss. ac Sapientiss. Cardinalis le Camus Gratianopolitani Episcopi* Synodalia Decreta, quæ extant in *tit. de Missar. Celebrat.* Pro Vrgentibus tantum casibus, validis juribus per Physico-

Me-

Medicos probatis: Utque *Capillamentum* sit breve, modestum, nec Aures excedat, non crispatum, nec muliebri forma comptum, sitque in eo Clericalis incisa Corona, juxta Sacrum Ecclesiæ Catholicæ Ritus. Quod demum causis, quæ facessabant deficientibus, statim exuatur, aliàs pœna, seu censura suspensionis infligta. In ipsa met *Lutetia*, & ad summi Templi ejusve Sacrarii fores diù fuit lectum Decretum hujusmodi affixum: Die *Veneris* 19. *Augusti* 1689. conquirente Domino Cantore, quod nonnulli ab aliquo tempore solemnioribus etiam diebus cum proluxiori Coma, ac sine Tonsura Clericali Chorum ingressi sunt; Domini huic abusui occurrere volentes, mandaverunt ne quis omnino, sub quovis etiam adscititiæ Comæ pretextu, vulgo *Perruque*, deinceps Chorum ingredi presumat, nisi brevi, & ut Clericos decet Capillitio, ac insuper omnes Tonsuram, semper & ubique gerant, suo Officio, & Ordini, juxta Canones, convenientem. Quæ præfatus zelosus Pastor *D. Thiers* fideliter adfert.

Nos

Nos, Virorum tantorum discipuli ac pedissequi, consilium apertum dare, nec quid in ardua materia sit certò diffiniendum, proferre audemus. Apud Morum Magistrum purgatissimum, consuetudinis tamen inscium suo ævo *Jo: della Casa*, in *Galateo* scilicet, meminimus legisse Italicè: *Se tutta la tua Città haverà tonduti i Capelli, non si vuol portar la razzera; ò dove gli altri Cittadini siano con la Barba, tagliarlati tu.* At nihil hoc ad Clericos, qui non discunt à Vulgo; nec *Sacris Viris* fas est varias exterioris ornatus formas adsciscere. Quemadmodum econtrà in amplissima Regione *Moscorum*, à Religiosis tantum Comatis, *Jovio*, ac *Zanio* claris Viris testibus, cuncti perpetuo in *resecto Capillo* discrepant. Pro negativa per quam meditatè consuluisse, audivimus *R. P. D. sacripante Sanctissimi Patris Innocentii XII.* quem Deus, Urbis, & Orbis commodo eternum sospitet, *Subdatarii*: cujus tamen suffragium manu exaratum, sicut erat in votis, & *Sereniss. Ducis Parmès.* in *Aula Pontificia Administer*

non

non semel fuerat pollicitus , per-
strare minimè potuimus . Nolumus
tamen Criticorum ansam arripere .
Dominis , etiam si forent, *Discolis* , ex
Paulino mandato , Obedientiam pre-
stamus . Quod si *Capillamentum* in
Sacris quoque Hominibus, nec non
Majoribus probantibus *naturali* ar-
rideat *Comæ* , Altum in hoc sapere
non placeat . Quæ manibus attrecta-
mus quotidie , perfectè assequi haud
valemus , eò prorsus modo quo , ex
Poeta Philosopho , Naturæ abdita
plura nobis inexplicabilia, quia

*Multa tegit sacro involucro Natu-
ra, nec ullis*

*Fas est scire quidem Mortalibus
omnia; Multa*

*Admirare modo , nec non venerare,
neque illa*

*Inquiras quæ sunt arcanis proxi-
ma; Namque*

*In manibus quæ sunt , vix hæc nos
scire putandum*

*Est procul à Nobis adeo præsentia,
Veri .*

Hoc vnum scimus quod nihil sci-
mus vulgatum axioma ad *Philoso-
phiam*

*phiam faciens Christianam in hac
misera Viatorum semita, quæ, sacræ
Voces mutuando Theologiæ, ad Com-
prehensorem ducit in Patria Doctrin-
am completam, ac Beatitatem.*

*At, non absolum Schediasma hu-
iusmodi, nostris ferè curis extempo-
raneum, Oratoris summi, Divinique
Verbi Præconis inter selectos Par-
thenopæos. è Societate Jesu celeberrim-
os, P. scilicet Antonii Mafredi, argu-
to ethicoque De Capillamentorum
genere hoc, Epigrammate obsignare.
Quisque suam vellet Diademate cinge-
re frontem.*

*Ast hoc haud tantum est Ambitio-
nis opus.*

*Crinibus hinc Diadema struit, saltem
Arte magistra,*

Ut possit Cæsar fulgere Cæsarie

*Morali quidem aculeo, ad amaris-
simos Neronis Cæsaris in Poppeæ Ca-
pillos abscessus, idem Poeta sic prius
eluserat*

*Hæcine Cæsarie præses solertia mentis
Romulidumque vigil cura, Capil-
lus erit.*

*Dedecus Imperii, infelix Gens Romu-
la, Princeps* *Cui*

*Cui tam fœmineus Sorte jocante
datur.*

*Descripsisse Orbem, est Crines numera-
re Neronis*

*Insanum Pellex sic rotat una caput.
Alias quoque*

De eodem amante Amante

*E tenui pendet filo qui temperat Ur-
bem*

*Orbem qui Cæsar temperat in la-
queis.*

*Crinales laquei sibi quem non subdere
possunt!*

*Tantum ubi mancipium Fœmina
Crine ligat*

*Nunquam tam diri Roma exarsere
Comete*

*Quam qui fœmineam ventilat igne
Comam.*

*Tanti viri, ad extrema Opellæ
exornanda labia, omitti Carmina
suavissima nefas erat; prævii enim
honoris præfatione ipse nimium ea
condecoravit.*

*Ad Sidus infaustum, sive Comantē
Stellam, ut cum Achille Statio in
Araneor. Interpret. & ad Manilium,
Scaligero Meteorologi vocant, ipsius
Poc-*

Poetica meditatio. Quæ in *Cæsaris* auspiciis apud *Sulmonens. Met. 15.* visa est felicissima, iis quidem carminibus.

Resque domi gesta, properataq; Gloria rerum

In Sidus vertere novum, Stellamque comantem

Et *Comæ* non modo, quam *Cæsariæ* etymon, *Græca* *Hebræaque* radice à *Tonsione* melius, ac ab *Ornatu*, vel curæ compositione, profluxum volūt *Festus*, *Isidorus*, & elaboratius *Gerard. Jo: Vossius fol. 151.*

Proprias autem Voces quam sæpè oportuit negligere: tum ex Typi defectu, tum quoque cum eas universim vertere consilium absit; Quod & ostendemus inferius de *Quantis* paulò post initium, patrio fermone, qui non parum in gravissimis, ex *Tullio 1. Fin. delectat. Nequaquam enim ad eorum proprietates Latina potest adspirare Oratio, multoque minus nostra: Ut ex Platonis Gorgia, Atheniensi præsertim Dialecto, Agell. 10.*

SCHEDIASMATIS

Iuridico-Philologici

PARS TERTIA

DE CHIROTHECIS

Vulgo

CVANTIS

Clarissimo Religiosissimoque
Viro

D. CAROLO ANT. FABRONO

Sanctiss. D. N.

INNOCENTII XII.

A supplicibus Libellis.

CAPV T I.

*Chirothecarum Synonima: &
 Consuetudo primæva
 antiqua .*

Uam nimis, fatemur, jejunè attigeramus materiã, ad *Chirothurgie* nostrę ornatum, ac epilogum, in Comitiiis agentes *Agrippinensibus*, Curiosorum fortasse vellitantes pruritum; secundis, ac majoribus cutis jam percurrimus, nec arida pumice. Scripserunt nonnulli de *Pileo*, de *Calceo*, de *Soleis*, de *Bracchis* aliisq; parvulis *Rei Vestiarię*. Imò *Jotardus* de *Pilis*, *Wovverus* de *Umbra*, *Passeratius* de *Nihilo*, & plurimi de *Pręstigiis* ferè, post sciētissimũ *Homerum*, qui de *Ranarum cum Muri. bus pugna*. præstat enim, ex epistolica *Plinii* doctrina, *Otiosum esse quam Nihil agere*. Nos quoque *Corpus Philologi* cum meditantes, ac paulatim me-

metientes, *Pedem* produximus, & aliquando forsan de *Flabellis* agemus. *Manus* rursus nuda haud erit accepta, quamquam semper honestanda velut *Organum Organorum*, sic ab *Aristotele* merito vocata. Ejus decor ac munimen potissimum ex *Guantis*, seu *Chirothecis*. Quarum necessarium fere usum *Hispani* Leporis Adagium illud, Beneficentiæ Principum allusivum, ostendit *No se puede vivir sin Guantes*. Synonimorum verò, nec non ipsiusmet rei Introspectionem aggredi fuit diu in votis, idque jam actum, nisi publica munera, quæ totum hominem rapiunt, ægrè nobis negotium faceffissent. Ita satisfaciendum, & eorum præscriptis, qui lætando Erudita qualiacumq; Animæ pabulū capiūt; quemadmodū de similib. scriptiunculis; post *Nyssen. Nazianzen.* aliosque, *Musæi scēt. 7. 1.* sapientissimè *Claudius Clemens*. Et nonnunquam ex Poeta *Georg. 5.* initio.

In tenui labor: at tenuis non Gloria.

Vox apud Nostrates communis *Quanto*, quæ sicca radice emittitur ab uberrimo, ac hetrusco florentis *Italicæ*

• *lica Linguae Nomenclatore, ac Thesau-
 fauro, interpretata Veste da mano; In
 aliis Lexicis scribitur Wanto, Gavan-
 to, & Ganto: Gantus quoque Gavan-
 tus, & Vantus. Gallis Gant. A quibus
 Hispani Guante ex D. Sebast. Covar-
 ruias, nel Tesoro della Ling. Castilla-
 na litt. C. fol. 453. à tergo: & per Carol.
 Bobilium Vox Originis dubiae. Pro-
 miscuum nomen habitum à nonnul-
 lis, ut Cordovan cum Corduba, juxtà
 Franc. Sanchez Brocensem, cum Belgii
 Hispanici Metropoli, Caroli V. Cæsa-
 ris nativitate maxima clara, Aedifi-
 ciis, Plateis, ac Populi frequentia ce-
 leberrima. De qua Maximil. Urientius
 apud Casp. Dornavium in Amphit.
 Sap. Socrat. Jocofer. to. 1. fol. 669.*

*Illustres Cunæ! Ganda decus Urbis,
 & Orbis;*

*In quibus ille olim, sarcina dia-
 puer*

*Carolus, has primum vagitibus im-
 buit auras;*

*Dum rubet à partu, Jam Jove dignus
 erat.*

*Et videndus uberrimè ex præstan-
 tioribus Geographicorum Collectori-
 bus*

bus Gallicè M. Lévys Moreri in suo
Grand. Dictionaire Historique, ou le
Melange Curieux to. 3. ex quatuor, cū
duob. supplem. Lugduni 1688. pag. 14.
post quem eruditissimum laborem,
anno ejus tricesimotertio, fato fun-
ctus. Eandemque Urbis Gand. vocem
non pauci explicant lepidè pro Chi-
rotheca

Ut autem rem nostram repetamus,
Textus effertur, in Capitulari scilicet
Aquisgrani, in Codice Helmæstadie-
si Chirotheca Vanti, idest Manus theca,
Manicæ, quas vulgo Wantos appella-
mus. Consonat Venerabilis Beata in
Vita S. Columbani cap. 14. Tegumenta
Manuum, quæ Galli Wantos, idest Chi-
rothecas vocant. Viurpatur tamen
sæpè duplex W Germanis perpetuum
pro littera G, & econtra. Belgæ pa-
rum dissimiliter proferunt Wante,
quemadmodum superiores ipsimet
Germani, , verbum concipientes pro
Manus vagina. Sic Vir omniscius Jo:
Gerard. Vossius Ling. Lat. 11. 12. &
Papias Chirothecam Vanti antea re-
periit Manus thecam interpretatam.
Redditio per Quantum inter Formulas

K

Mar-

218 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
Marculfi à Doctissimo Bignonio locu-
pletatas. Ex Curopalate pag. 41. Chi-
rotheca habetur accipitraria , Mani-
ca scilicet , sive Guanto di Sparviere,
ita concæpta ab Octavio Ferrario in
Originib. Ling. Ital. fol. 170. Plura
post Veteres multos apud Carol. Du.
Fresne in elaborato , ac utillimo suo
ad Scriptores Mediæ , & Infimæ Latini-
nitatis Glossario to. 3. fo. 1388.

Partis , quam *Chirotheca* operit
Pulchritudo, in magnitudine, corpo-
risque proportionem versatur. Ex *Ant.*
Picciolo de Manus Inspect. 2. 3. Et in-
ter triginta ad venusti corporis pro-
portionem requisita.

Tres largas, que son el Cuerpo , los
Cavellos, y las Manos

A subtilissimo , ut philosophicè lo-
quamur, Scriptore *Maximil. Calvi* hi-
spanicè considerantur *en el Tractado*
de la Hermosura , y del Amor fol. 31.
lib. 1. cap. 9. ubi similiter disceptanti
Augustino Nipho videtur cohærere.
Huic tamen proportioni minimè
subsistenti , hujusmodi quidem Artis
instituto, supplet indumentum.

Manui ergo arridentes *Guanti, la-*
ti-

tino vocabulo *Manicæ* appellantur in *Ordin. Rom.* & congruenter dicti sunt *Manitia*. Vnde in *Vita B. Philiberti Manitia*, quæ nos peregrina lingua *Vantos* appellamus, referentibus *Dominico*, & *Carolo Macro* in eorum *Hierolex. fo. 364.* In *Vita S. Guthlaci cap. 26.* hæc verba: *Duas Manicas suas illic obliviscendo dimisisse se agebat.* Ex veteri Codice *Ratholdi Corbejensis Abbatis* ministrentur ei *Manicæ*, Episcopo scilicet sacra facturo. *Du-Fresne ubi mox vol. 2. pag. 385.* Quasi Linguae his vocibus progressus discamus. Vtraque autem, *Manitiæ*, vel *Manicæ*, pro uno, ac eodem ad tuendas ab algore manus tegumento usi sunt *Virgil. 2. Aen. 3. ibi*

Ipsæ Viro primus Manicas, &c.

Plin. lib. 19. cap. 2. initio Ocreatis crucibus manibusque, tectis manicis convolutum &c. initioque lib. 28. cap. 10. Quia eæ profecto *Manicarum* species extremas tegebant, atque à frigore defensabant manus. *Columella 1. penult. in fi. Vestem Manicas Pedumque tegumenta recognoscat, &c. Juvenal. Sat. 6. 25.*

Balthus, & Manica, & Crista, &c.

Et ex Recentiorib. *Jul. Barbaranus* in suo *Promptuario*, equidem eruditiss. *Rerum quamplurium*, in re præsertim *Romana*, &c. edit. *Venetis* 1567. in *Annotat. to. 1. verb. Manica* fo. 354. Paulo imminuta *Digitalia*, vel *Digitabula*, hoc est *Digitorum involucra*. Sic *Varro* 1. *Rei Rust.* 55. ubi *Scaliger*. *Jo: de Janua*, & universim *Glossographi Latini*, cum *Græcis Dactylithra* sicut dicta. Vidēdi quoque *P. Richelet Diction. Gallici* p. 1. fol. 388. *Anton. Furetiere Diction. Universal Gall.* edit. 1690. fol. 143. ubi de Proverbio *Paraguante*. *Aegid. Menag. in Origin. Gallic.* *Voss. eod. verbo de Errorib. Linguae*, e *Delle Orig. della Ling. Ital.* *Id. Menag.* fol. 271. Et de *Chirotheca* pro *Manus reposito-rio*, seu *Pontificali Indumento* egregie adnotat in *Chron. Cassinens.* *Clariss. Præsul*, & *Archiepisc. D. Angel. d Nuce* 4. 17. fol. 445. *Chirographum* verò à *Menardo* explicata.

Idemque Manus tegumentum Gulæ nomine prænotatum D. Bernard. meminit in *Epist. ad Henric. Se-*

no-

nonen. Archiepisc. scribens hoc modo: *Chirothecas ex pellibus Arietum rubricatis, quas Gulas vocant. Et ad veterem militum usum Manipuli apud Tranquill. iis verbis: sed, cum ad conspectum ejus concitus Leo impetum fecisset, manum manipulo involutam Lysimachus in os Leonis immisit, arreptaque lingua feram exanimavit. Factum Lippis notum.*

wantem, Germanos presertim, appellare, ac distinguere *Quantos* ab alijs digitis, prout videmus in nonnullis *Acediæ* morbo pessimo laborantibus advertit *Matthias Zimmermannus* in *Analectis Miscell.* Misenæ editis, mense 1. nu. 51. fol. 55. cum digitos cunctos exprimentes *Digitalia* nuncupentur. Ita ex *Varr. 1. Rei Rust. cap. 55. Tul. Scaliger* legens *Digitabula*, quæ Græcis erant *Dactylothece*, argumenta *Luxus, & Mollitiei*; Quamquam hoc *Attico* nomine indicetur quoque capsula pro digitorum annulis servandis, quos æstiva tempestate leviores *Juven. sat. 1.* irridet, ac *Musæum*, seu quantitas *Gemmarum*, ex *Martial. Epig. 112. 14. & Plinij hist.*

37.1. ubi *Gemmas*, inquit, plures, quod peregrino appellant nomine *Dactylotheam*, primus omnium habuit *Romæ privignus Syllæ Scauri*. De prima scribit *And. Tiraquell.* 3. *Leg. Connub.* Gloss. 1. p. 3. litt. D. Et præciosissima *Brachialia* totum *Brachium*, & *Dextralia* carpum tantum ornantia *Th. Bartholinus* philologicè distinguit, ac describit in *De Veter. Armillis*. Schotio post suum *De Inauribus*. Argutissima videnda carmina *Viri clari Hug. Grotii* in anularem *Abrah. Gorlæi Dactyliotheam* apud *fæcundiss. Rader.* ante *Valerii land. Epig.* pag. 948.

De *Vuantis* pro charitate susceptis à *D. Maimbodo Martyre Bisonticensi*, ac benedictis *P. Bolland.* scribit *Act. Sæct.* 23. *Januarii* fol. 543. tom. 2. Idemque inter *D. Hadelini Confessoris* miracula à mortua fæmina manus sic Beato Viro tradita *Feb. to. 1. fol.* 336.

Chirotheam definire aliquomodo conatus est *Ioseph. Laurent.* in *Poly-mathia lib. 2. dissert.* 39. fol. 164. *Manuum vaginam ad frigus arcendum.*

At.

At ipse ad vnum tantum calum magis obvium respexit, non verò ad alios, avertendi Pulverem, propulsandi Sudoris, ac servandæ Albedinis, Mollitici, & similes.

Verum in materia, ex vario Auditorum sensu peruulganda, fas erit dissita *Chiro*, & *Dactylothecarum* vocabula promiscuè inducere.

Chirotheca igitur, sive potius patrio sermone, qui in gravissimis quoque, adfirmante *Cic. 1. Fin. delectari. Guanti* sunt multiplicis speciei; *Pellacei, Lanei, Linei*, ex auroque, ac serico, ad muliebrem luxum, mirè elaborati. De *Vuantis* Castaneis auro paratis *Hariulph. lib. 3. cap. 3.* Nonnullorum ex Albæ Mustellæ, sive *Ermellino* Patres Lingue Italicæ meminere, seu *Tau. Rit. in Lexico novo to. 3. fol. 812.* hoc verbo: & *Martis Scythicæ*, seu *Zibellino to. 4.* A rusticis mulieribus in montanis, ex hircinis pellibus oleo ceraque paratis, ac ferè diaphanis nativo sermone d' *Vcagna*, valde ad manus mollitiem acceptis. Vnde Versus ille *Cesaris Caporali.*

*Ne cuopre le lor man Guanti d'V-
cagna.*

In Vrbe usitatioꝝ modo, ex iisdē
Hircinis, Arpinis, Calabris, Senarum
maritimis, & quandoque propriis
Pellibus, cum Agnē minimi fiant,
Ipsoꝝ forma; Ex vario colore, opti-
me loti, ac ex rariori Odoris apposi-
tione, de qua *Matthiol. in Dioscorid.*
Ruell. de Natura Stirpium, ac *P. Fer-*
rarius in Flora. Sic maternis vocibus
distinguntur *Guanti lavati di Fiori*,
branchi di Musco, ò d'altri coloret-
ti, e fodrati anche di *Vcagna*: *Guanti di Am-*
bra, e mezz' *Ambra*, di *Ambretta*, e di
Ambretta alterati: di *Concia di Roma*
alterati, quæ *Vetustæ* creditur *Vn-*
guentariæ, deperditæ, ac restitutæ: al-
la *Ducale alterati*: di meza *Nerola*:
di tutta *Nerola* (nomen Principis fæ-
minæ ex *Vrsina* stirpe): di mezi *Fran-*
gipani: di veri *Frangipani* (familia
antiquæ, ac *Patriciæ*) Vtrique accæp-
tissimi primò præsertim in Galliis: di
meza *Regia Cedrati*: di tutta *Regia*
con *Ambra cedrati*: *All'Imperiale*: al-
la *Cocogliuda* (ex *Mulicrum illustriū*
titulis) *Guanti simili con Pergamotta*
ex

ex cetrina substantia : Ricamati diversi , e con Nastri aureis duplis venduti , ad molestum Mulierum gustum , quibus semper in brachiis protensi.

Artifices verò , appellati Chirothecarii , sive Unguentarii , Myropæi , ac Myropolæ , vulgò Guantari , ac Profumieri , attento quidem studio parare consuecunt Poluere di Cipri diverse : Saponetti profumati in trè anni all' Inglese , & alla Regia : Manteche bianche di Fiori : Manteche gialle di più qualità : Acque distillate , Olii di qualsivisia odore di Fiori : Spiriti vari di Odori : Aranci , Gelsomini , Viole , Tuberoze , Gaggie , Rose Damaschine , Gionchigli , Giacinti , del seme di Bene del Gran Cairo , & altre sorti di Fiori . Estratti di Cannella , Garofali , &c. Quintessenze diverse di Odori di Herbe , e Fiori , Pastiglie per ardere , e contro la Peste , Polveri , anche da Naso , e di Fiori : Balsami di più sorti . Quæ in arculis chrySTALLINIS præciosissimis excellenter servantur , & ad Regias etiam manus mittuntur . Chirothecarii iidem , sive Unguentarii numero circiter

K. 5

quin-

quingenta., cum aliis Mercatoribus, piæ adscribuntur *Sanctorum Sebastiani, ac Valentini* Sodalitati, peculiaribus ad regimen sancitis legibus. De quibus forsan attingit nonnihil modernus Auctor de *Pietate Romana.*

Ex eadem *Pelle* parantur vaginati, ad intensius frigus, ac venationem accomodi.

Contextis *Lana*, affabre quidem, utuntur plurimi graves Viri, atque caloristantum, non *Luxus*, nec *Odo-*ris gratia, *Principes, & S. R. E. Cardinales*, apud quos albi, vel ex alio colore, & rarò purpurei, seu *Purpura* immersi: de qua *Fabius Columna* in speciali *Opusc. cap. 1. §. 12.*

In *Luctu* universim nigri, sive sint ex *lana*, sive ex *pelle*; *Eminentissimis*, *Patribus* autem violacei.

Non desunt *Bombicini*, similesque ex crassiori materia. Nec prætereundi ad exiccandam humiditatem pervalidi, *Tarenti* contexti, orto in parvi *Maris*, quod vocant, *Conchiliis* *Lanificio* quodam, seu *Lana penna* valde molli, ex qua *Birrera* parantur *Calceamenta*que.

Ma-

Magis olent, ac benè semper olēt *Hispanici*; quibus tamen acus labore præstant *Anglo Britannici*, sed minimi fiunt *Gallici*, quanquam per *Tractum Rhēni*, ac *Belgium* communiter adhibiti.

Nostratum *Feminæ*, ex fārē chronicis Vteri affectibus, odoratissimas illas *Hispanorum*, ac *Lusitanorum* *Chirothecas* libenter despiciunt, & ex rariori pulverum mixtione, quam ipsi appellant *Pulviglio*. Admodum curiosam fuisse proditur *Serenissimā Mutinensem Aulam*: imò, juxta nonnullos, præfatam *Frangipanis* formā dedisse.

Multis ab hinc annis exiguo præcio in Vrbe operatur ex *Regio Lepidi Hieronymus Fontanesius* expertissimus *Vnguentarius*, qui ex Arte, alia quoque inventis addidit. Ex ejus celebri ad *Reginæ Insigne* in *Campo Martis* officina, majora, & præter jã descripta vidimus, ac libavimus. Aptavit ipse ad anni tempestates, *Excellentiss. D. Duce Iuliano Cesarino* optabiliter olim petēte, selectas *Chirothecas*, albas scilicet, ac diaphanas

Veris tempore, titulo *Milleflorum*.
Regales, cum *Ambaro*, ac *Gellimino*:
 pro æstivis diebus: mixti odoris verò
 ac *Ducalis* in Autumno, variaſque.,
 ſive *alla Gran Regia Cedrati* adver-
 ſus vividiores icſtus frigoris. Ex qui-
 bus dodecades octo *Gallorum* Mo-
 narçę *Ludovico XIV.* miſſæ, totidem-
 que *Reginæ Chriſtianiſs.* ejus *Vxori*,
 plurimæque militaribus *Proceribus*,
 ac *Politiciſ* *Regni Magnatibus*. *Pul-*
veres ipſe, *Fiorum ſubſtantia*, capita-
 les parat ſaluberrimos: cujus *Balsa-*
mi non minus, ac *Hamburgenſe* ma-
 gno præcio habiti vas plumbeum,
 triplex in *Vrba marmorea* ab egre-
 gio *Sculptore*, *Equite Laur. Bernino*
 dono accæpta, ac in parietibus *Por-*
tæ Sanctæ Baſilicę Vaticanæ, *Iubilæi*
 anno. 1675. clauſum, accedente ſæcu-
 lari proximo. ſeptingenteſimo illeſū.
 reperturū ſervat in votis. Jam pridem
 clariffimus, ex *Ambaro*, ac medio
Ambaro, *Venetiis Chirothecarius*
 vulgari nomine *Milano*.

Præfatos autem *Artifices*, ſeu *Chi-*
rothecarios, honeſtiores hodie anti-
 quis putamus *Unguentariis*, qui ex
 ma-

materia Luxus præsertim supervacui
viles omnino habitus per *Catanæum*,
& à *Cic. Officior. l. Saltatoribus*, ac
Talarium ludum exercentibus addi-
ti; Illa enim diversorum Odorum
commixtio, Oleo, Balsamo, aut alio
pingui addito, Deliciarum, & Luxu-
riæ causa, corporibus ungendis, non
valetudinis, nec Manuum tantum
Munditiæ gratia impendebatur.
Hinc *Myropolæ* hujusmodi à *Lacæde-
moniorum* sinibus pulsi: in *Lacini*
Crassi, & Julii Cæsaris Censura, ne
quis *Unguenta* exotica, vel peregrina
venderet edictum: *Augustus M. An-
tonio*, quod *Unguentariam* Tabernā,
& quandoque *Pistrinum* exerceret
exprobravit. *Aristoteles* quidam
etiam *Pharmacopola* notatus ab
Athenæo. Legendi, *Seneca Natur.*
Quæst. 4. Plinius, aliique. Et de *Un-
guentis* mentio Juridica, maximè in
l. 27. §. 1 ff. de Acqui. rer. Dom. l. 21. §.
1. l. 25. in fi. ff. de Auro Arg. Leg. Viden-
di Hofmannus in Lexico, pluresque mo-
derni, haud tamen Philologi, qui nō
nihil inter abditiora, quæ Orbi cæco
effingunt, & pro valetudine, potius
per-

230 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
perdenda, scire, ac docere posse ja-
stitant.

Fatemur *Pellium* usum ad tenuis
fortune homines, ad priscos morta-
les, Servos, Scythas, aliosq; in Septen-
trione frigore vexatos spectasse: non
verò ad Patricios viros; non enim in
Statuis antiquis hujusmodi Vestes. In
Adamo tamen, ac *Eva* pelliceæ tuni-
cæ, ut statim ex sacra Genesi refere-
mus, & in aliis apud *Lucret. 5. Juven. 6. Varron. 2. Rust. Justin 2. Cæs. Belli Gall. 6. Iis cinctæ Nymphæ Georg. 5. 342. & Romulus Pelle inductus Lu-
pina Æneid. 1.*

Rursus in *Pellibus* vetus Religio.
De hac est percurrenta, ex nuperri-
mis Germanicis, *Academ. Naturæ
Curiosor. Eruditissima Cynographia,*
seu *Canis Descriptio*, in eaque *Man-
tissa de Canibus Britânicis* anno 1685
edit. præsertim cap. 9. Vbi, quod ex
Canina pelle Gentis illius *Vulgus*
Chirothecas, ac *Tibialia* cõficiat, ma-
nuum enim similia involucra pruri-
tum leniunt. Sic §. 5. & 6.

Quod *Capræ Pellis* gestata, vel
odorata, *Epilepsiæ* morbum reducat,
isto

istò animali insultibus epilepticis
maximè tentato. *Silves. Rattray de*
Causis Sympat, & Antipat. scribit fol.
11. Qui fol. 26. pernotat *Phocæ Ma-*
rinæ pellem gestantem, immunem
reddi à fulmine, prout ipsum dum
vivit animal.

De iis quoque tradunt nonnulla
Sigon. 3. de Indic. & Rosin. Antiq. Rom.
31. ac seqq. Antiquitatis fidem faciē-
te *Lucretio ibi*

Tunc igitur pelles, nunc aurum, &
Purpura curis

Exercent hominum vitam.

Ferinis Murinisque Scytæ induti
Justin. scribit, ad eumque Franc. Mo-
dus pag. 111. & Bernegger. in Com-
ment. pag. 32. nec non Lips. ad Tac.
German.

Lappones, Samoiedæ, Tartari, Mo-
scovite, quorum Hunni pars maxima
olim Pellibus silvestrium Murium in-
duti, quos Mardas Hermelinas, Sibe-
ricos Feles hodiè vocant, consarcina-
tis vestibus, ut fusiùs describunt post
Am. Marcellin. 31. 3. Ed. Nebusius
Tbeat. Ingen. hum. 2. 3. 4. Hier. Ma-
gius 3. Miscell. 7. Rutil. Numantian. 2.

Iti-

232 *Abb. Io: Bapt. Tacichellii*
Itiner. num. 49. & M. Henric. Kippin-
gius Antiquit. Roman. lib. 4. cap. 5.
Hinc Germani Veteres dicti Pellati, à
Cæsare, Salustio, ac Servio.

Frequentes etiam *Pelles* in *Lectis*
ad dormiendum: quomodo *Phænici*
sterni iussit *Achilles* 9. *Iliad* *Homer.*
& 14. *Odyss.* inter *Caprarum* *Ovium-*
que *pelles*, superiniecta *lena* *Vlysses*
apud *Eumæum* cubavit: libroque 20.
super *bovinam* *pellem* non subactâ.
De *Anchise*, *Vrsorum* quos occide-
rat, *pellibus* utente *Hymnus* adest
Græcè: deque *Daphnis* thoro *pellibus*
Vaccarum strato 9. *Theocriti Idyl.*
Quam consuetudinem suo more
prudentissimè noster *Poeta* *Aeneid.*
8. iis fuit *Versibus* imitatus

—— *Stratisque locavit*

Effultum foliis, & pelle Libystidos
Vrsæ

In *Bellis* *Agamennon*, ac *Menelaus*
Iliad. 2 & 10. *Thoraci* superinduere
Pellem Leoninam. Sic *Pelia* apud
Pindar. 4. *Pythior.* *Herculesque* indu-
tus in *Theocr. Idyl.* 24. & seq. *Tauri*
vero *Pelle Argus*, more cunctis *He-*
roibus communi, ex *Apoll.* 1. *Argon.*
ejus-

ejusque Scholiaſte. Ab *Anceō* Urſinam pellem geſtatam *Orpheus* tradit. Quā conſuetudinem imitari ſtuduſit ibi *Virgil.* 5.

Aceſtus horridus in jaculis, & Pelle Libyſtidos viſæ
& lib-8.

————— *Quem fulva Leonis*
Pellis obit totum præfulgens Ungui-
bus aureis.

Molliorum *Chirothecas* olim ex lana coactili vel textili fuiſſe *Muſonius* apud *Stobæum* ſuadet ſerm. p. ſic: *Quare minime honeſtum eſt veſtitu nimio operire corpus, aut faſciis involvere, aut manus pedesque circumligatis cujuſcumque generis pannis, ac linteis quibuſdam molles, & languidos reddere, cum morbo non ſint impliciti. Pera-* grantibus tamen *Viatoriæ* craſſiores probatæ.

Nec infrequentes apud *Catullum* alioſque *Odorata* vel *Unguentata*: cū *Unguentarii Moſcho, & Ambaro Chirothecas* illinerent, præſertim af- fluentes in ſatis pervulgata ipſorum veteris *Capuæ* via: ſcribatque in *Dioſcorid.* 4. 154. *Matthiol.* *Odoratif-*
ſima

finia Unguenta , ex *Moscho Zibetto*,
 & *Ambaro Chirothecis* illinendis cō-
 parari . Hinc est , quod *Chirotheca-*
rii cujusque amemus commercium,
 ac viciniam. *Pellarios* verò pro aeris
 salubritate in Urbium libēter extre-
 ma relegemus, quod juridico politi-
 cè *Borell. de Magistrat. 3. 12* docuit.

Hinc patet Uſus earum pervetu-
 ſtus , quem clariùs tamen probare
 intendimus , etiam ſi penitùs ignotū
 putauerit , quod miramur profeſſo,
 Inſignis Philologus *Iſaac. Caſaub. in*
Animadverſ. ad Athenęum 12. 2. In
 Sacris enim Paginis *Gen. 24. 16.* *Re-*
becca ad ſurripiendam *Iſaac Bene-*
dictionem Pelliculas Hædorum cir-
cumduxit manibus Jacob: quem locū
 Doctiſs. *Abulenſis* expoſuit hoc mo-
 do : *Dum cibi parabantur à Rebecca*
conſuit pelliculas in modum Chirothe-
carum, ut aptarentur digitis, quia ali-
ter fraus nulla patuiſſet . Quæ pelli-
 culæ ex hædis nō dum natis, uti mol-
 liores, ſumptæ fuere .

Portendunt autem Allegoricè in
 Viris Integris , Adminiſtrisque Prin-
 cipum incorruptis , per Volam pilo-
 ſam,

fam, nec vestis usu consumptam, egregios mores, & (quod rarum) haud Muneribus deprauatos. Quod, ex Religiosissima Clericorum Minorum Familia, Orator Eloquentiss. P. Nicolaus Garzias de Londoño, in suis Carminibus Hispanicis *Victoriæ* edit. anno 1688. jam inter selecta Vividiss. D. D. Michael Vargas Machuca repetita, brevique cum Variis Variorum Neapoli proditura argutè sub hoc titulo significavit.

Diferencia de los Ministros, que à Costa de Guantes han subido el puesto, y los que solo Dios pone por el merito.

SONETO.

Moises, y Salomon Sabios, Prudentes

En el Templo de Dios dos Cherubines

Cada uno puso, y siendo unos los fines,

Fueron las atenciones diferentes.

Los

Los de Moises mirauan reuerentes

*A aquel Dios porquien arden Sera-
fines ;*

Y los de Salomon, à los confines

*Del trato, y del contrato de las Gen-
tes .*

Los que Moises labrò Dios los dispuso,

Y los que Salomon colocò vfano ,

Por solo su albedrio los compuso,

*Luego siendo Ideas de un Ministro , es
llano .*

*Que solo à Dios atiende el que Dios
puso ,*

*Y al Mundo el que elevò el fauor
Mundano .*

**Videmus itaq; in sacris monumen-
tis *Chirothecarum* originem non ob-
scuram, nec penitus ignotam . Quod
si fas est conjecturas humanas ad-
dere Diuinis luminibus , Protopa-
rentis Adæ factum audax testimonia
subministrat ; siquidem ipso peccati
reo, cælestis multa, spinas, & tribu-
los, dolores, ac misérias, frigiditatē
aliaque incommoda Elementis mi-
sit . Hinc macies, ac febrium cohors
cæteraque miseriæ ætatis ferreæ à**

Poe-

Poetis quoque, *Ouidio*, ac *Oratio* potissimum, *Historiæ Mosaicæ* insulsis adulterisque *Lectoribus* descriptæ. *Innocentiæ* originalis candida veste exuta *Fecit Adæ* (verba sacri Text. *Gen. 1. 2.*) *Tunicas pelliceas*, & induit eos. Certè manicatas, ac manus vestientes, ut opportuniore ad molestias ferendas, & in agrorum cultura ad sese tuendum à Spinis tunc incipientibus germinare cum Tribulis. Jure, ac merito Parentum Nuditas Ferarum Pellibus tegi oportebat, ob perpetuam brevis ævi mortisque indubiæ memoriam, quasi erecto morali symbolo Animalis excoriati, & mortuæ Pellis indumenti. Vestium usum per Adæ peccatum introductum, ratiociniis quidem doctissimis probat *S. Th.* Ad quæ moralissima facit *D. Ambros.* in *Hexaem.* conjectura, ubi *Audi*, inquit, omnes nascimur nudi, & morimur: nulla distractio inter cadavera animorum, nisi fortè quia gravius fatent corpora divitum distenta luxurie. Cur ipse Deus *Protoplastis* pelles in vestem dedit, si nos auro, & gemmis vestiri voluit? Quænam

238 *Abb. Io: Bapt Pacichellii*
nam Biblia docent cineres serico ve-
landas &c.

Fulcitur sententia de origine, ac
vetustate *Chirothecarum* ex Aurifo-
dina Homericæ *Odyss* 24. ubi *Laertis*
exemplo, ex rudi corio eas Agrico-
lis usu fuisse, ne ipsorum manus à
rubis in Viridariorum cultura læde-
rentur. Demonstratur à Poeta præ-
cipuo scientiæ consulto, rerumque
omnium interprete, sic insignito ab
incomparabili Viro *Daniele Heinsio*
in pereleganti sua *Laude Pediculi*,
referente illo scilicet *Laertem* his ver-
bis: *Circumautè tibias bovinas ocreas*
confectas ligaverat (Spinarum) pun-
ctiones vitans, Chirothecasque in ma-
nibus ruborum gratia, cum initio non
forent digitis distinctæ, quemadmo-
dum scitè monuit quoque Albert.
Ruben. Rei Vestiar. 1. 4. Eundemq; La-
tinis Patribus postea usum pro ma-
jori corporis tutela Cæsarius innuit
6. 5. ibi: Cum ad Brunas sederet, nec
Pelliceum (expone Indumentum de
Pellibus) secundum consuetudinem le-
varet, &c. eoq; Gallus, Geraldus, plu-
resque Sancti Anachoretæ leguntur

ve-

vestiti: ut in *Act. SS. B. land. Henscen. Papebroch.* describunt calamo politioni, ac fideli.

Ad quē *Homericum* locum, instructissima Eruditionis pēnus, ipsius Scholiastes, ac discipulus *Eustachius*: Sciendum vero, inquit, non solum propter *Spinās Chirothecas* esse inventas, sed & ad alia promptè expediendā; Nam & sagittas jacentes *Chirothecis* utuntur, sed & non nisi *Digitabulis* (ecce *Dactylothecas*) ut & lavantes, & fermentantes. Perfacilis enim est Inventis adjunctio, cum *Natura*, & *Necessitas* optimæ sint *Magistræ*, & *Ars* *Artem* doceat. Vide *Everard. Freithū* qui *Sagittarios* iis vult usos, *Antiquitat. Homericar. lib. 3. cap. 7. pag. 209.* edito *Lugd. Batavor. 1677. in 12.* & *Gishertum Cuperum Comment. ad Apotheosim Homeri.* Didicere etiam *Rultici Latini* ad arcendam injuriam tempestatum, *Sagis* addere *Cucullum*; propterea *Columella* scribit 11.1. *Pellibus manicatis, & sagittis Cucullis.* Vestis ob vilitatem jampridem à *Monachis* usurpata.

Apta rursus adversus *Spinās*, ac
usi-

240 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
usitata semper ab *Apum* aculeis tu-
tela est *Chiro*, vel *Dactilotheca*.

Idem Manus tegumentum à *Græ-*
cis, *Romani* mutuarunt. De primis
Xenoph. Hist. Græc. 2. initio sic. Eodem
anno Cyrus Autobasacem, ac Mitreū
interfecit, sororis Darii filios, quæ iti-
dem, ut Darius, Xerse patre nata fue-
rat. Ejus cædis causa fuit, quod cum
occurrissent ei, manus per Corē cinctas,
non involuissent, id quod soli Regi Per-
sæ deferunt. Est autem Core quiddam
manu longius, intra quam si manum
quis contineat, nihil omnino facere
possit. Vox autem Core, Manica in-
terpetratur à Bilibaldo Pirckhemero
ad eum locum. Nonnullis id esse
placuit, quod vocamus Manizze:
quibus minimè subscribimus, cum
aliud constet ex textu aperto. Verum
Utrisque ante usum Cestus in Pugi-
latu Loculi erant è crudo Bovis co-
rio implicati, atque ad manus volam
revincti, digitis nudis manentibus, ut
Unguibus se decerpere liceret. Quod
ex Euryali ac Epei Iliad. 23. Daretis-
que, ac Entelli Aeneid. 5. Ludibus cō-
stat, & explicat suis verbis Pollux.

De

De iisdem Græcis sic scribit *Athen.* lib. 14. Hyeme non tantum caput, corpus, & pedes operiunt, sed etiam *Manica* induunt ad extremam manum, & digitalia.

Et de *Chiridota* Veste, vel Tunica *Gell.* 7. 12. quod cum ea in convivio *Adolescētulus* inferior accubuit.

De Romanis *Cic. in Phil.* solet enim cito ipse accipere *Manicas*, & similia 5. *Verrin.* ubi *Ascon. Pædian.* Quemadmodum autem *Tunicæ* olim sine *Manicis* ignominiosæ, atque à Reis, ut plurimum indutæ apud *D. Aug.* 3. de Doct. *Christ. Paul. Diac. lib.* 22. *Hist. Miscell. Ruben.* opere laudato pag. 73. & similiter *Ferrar. lib.* 3. pag. 257. Plebs absque *Manicis* continuo in *Tunicis*. *Strabo lib.* 15. & *Pollux* 7. 13. & propriè hujusmodi servilis *Tunica* appellata *Colobium laneum*. *Voss. in Ethym.* In *Aegyptiis* tamen *Monacis* cum *manicis* ad cubitos vix pertingentib. ex *Cassiano* 1. *Hab. Mon.* 5. *Colobium* enim græce *man-* *cam* vestem significat, quia *Manicis* carebat, ut dicebamus: cujus usus vetustus in *Diaconis*, ne brachiorum,

240 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
usitata semper ab *Apum* aculeis tu-
tela est *Chiro*, vel *Dactilotheca*.

Idem Manus tegumentum à *Græ-*
cis, *Romani* mutuarunt. De primis
Xenoph. Hist. Græc. 2. initio sic. Eodem
anno *Cyrus Autobasacem*, ac *Mitren*
interfecit, sororis *Darii* filios, quæ iti-
dem, ut *Darius*, *Xerse* patre nata fue-
rat. Ejus cedis causa fuit, quod cum
occurrissent ei, manus per *Corè* cinctas,
non involuissent, id quod soli Regi *Per-*
se deferunt. Est autem *Core* quiddam
manu longius, intra quam si manum
quis contineat, nihil omnino facere
possit. Vox autem *Core*, *Manica* in-
terpetratur à *Bilibaldo Pirckhemero*
ad eum locum. Nonnullis id esse
placuit, quod vocamus *Manizze*:
quibus minimè subscribimus, cum
aliud constet ex textu aperto. Verum
Utrisque ante usum *Cestus* in *Pugi-*
latu *Loculi* erant è crudo *Bovis* co-
rio implicati, atque ad manus volam
revincti, digitis nudis manentibus, ut
Unguibus se decerpere liceret. Quod
ex *Euryali* ac *Epei Iliad. 23. Daretis-*
que, ac *Entelli Aeneid. 5. Ludibus* cõ-
stat, & explicat suis verbis *Pollux*.

De

De iisdem Græcis sic scribit *Athen.* lib. 14. Hyeme non tantum caput, corpus, & pedes operiunt, sed etiam *Manica* induunt ad extremam manum, & digitalia.

Et de *Chiridota* Veste, vel Tunica *Gell.* 7. 12. quod cum ea in convivio Adolefcētulus inferior accubuit.

De Romanis *Cic.* in *Phil.* solet enim cito ipse accipere *Manicas*, & similia 5. *Verrin.* ubi *Ascon.* *Padian.* Quemadmodum autem *Tunicæ* olim sine *Manicis* ignominiosæ, atque à Reis, ut plurimum indutæ apud *D. Aug.* 3. de *Doct.* *Christ. Paul. Diac.* lib. 22. *Hist. Miscell. Ruben.* opere laudato pag. 73. & similiter *Ferrar.* lib. 3. pag. 257. Plebs absque *Manicis* continuo in *Tunicis*. *Strabo* lib. 15. & *Pollux* 7. 13. & propriè hujusmodi servilis Tunica appellata *Colobium laneum*. *Voss.* in *Ethym.* In *Aegyptiis* tamen *Monacis* cum *manicis* ad cubitos vix pertingentib. ex *Cassiano* 1. *Hab. Mon.* 5. *Colobium* enim græce *manicam* vestem significat, quia *Manicis* carebat, ut dicebamus: cujus usus vetustus in *Diaconis*, ne brachiorum

242 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
nuditas amplius culparetur, ad honestiorem Dalmaticarum fuit immutatus, aperto *Papiae* testimonio, & *Alcuini de Div. Offic.* in Dalmatia inventarum, ac per *B. Pontificem Silvestrum* institutarum. Nimirum vero *Manicatae*, à Græcis dictæ *Chiridotæ*, Manus regentes ob frigus, etiam probosq̃. De iis *Agell.* verba *Tunicis* uti *Virum* prolixis ultra brachia, & usque in primores Manus, ac prope in digitos, *Romæ*, atque omni in *Latio* indecorum fuit, feminis tantum permissum. Vnde *Publius Africanus Sulpitio Gallo* hominì delicato inter cætera quæ objectabat, id quoque probro dedit, quod *Tunicis* uteretur Manus totas operientibus. *Q. Ennius Carthagenensium Tunicatam Juventutem* ad ludibrium dixit. Consonat *Virgil.* Carmen illud *Aen. 9.*

Et Tunicę Manicas, & habent redimicula Mitræ.

Talaresque manicatas, aut distinctas, loco flagitii fuisse probat *Alex. Neapol. 5. 18.* Eæ semper in usu mollicorum ex *Agell. ibidē.* Hinc *Tull. de Invent. 2.* *Quos pexo capillo nitidas,*
& im-

& imberbes, aut benè Barbatos videtis
 Manicatis, ac Talaribus Tunicis. At
 Aelian. consulendus Var. Hist. 1. 18.
 & ex Neotericis Rhodius de Asia ad
 C. Celsum Dissert. de Fibula cap. 5.

Incedebant Romani, aureis Reipub-
 lici temporibus, nudis Manibus,
 Pedibus, & Cruribus, ut ad labores
 magis essent validi: solumque crura
 Toga demissa tegebant, aut ex inva-
 letudine, palliola vestiebant, fascia
 & aliis ligabant ex Quintilian. 11. 3.
 Etiam si apud illos Coriariorum Ars
 & Negotiatio admissa. De iis enim,
 Inscriptiones apud Gruter. fo. 283. 1.
 & 648. 8. vol. 1. Fatemur tamen Ro-
 manum Cœlum temperie qua nunc
 fruitur ditatum, ex Poli Arctici ad
 gradus quadraginta duos eleuatio-
 ne, quod P. Clavius optimè fuit me-
 titus cap. 2. Sphæra, ibiq; Nix rara, vel
 evanescens. Quibus addenda ex as-
 suefactione, Frigoris tolerantia, quæ
 Faciem relinquit detectam, & Manus
 in Rusticis paupertatis causa, vel eas
 pedesque in Asceticam vitam pro-
 fectis ob Virtutem, sicut etiam soler-
 ter obseruravit Jul. Nigronius de Ca-

244 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
liga Veterum 2. 10. Paulatim ad ar-
cendum frigus Ruri usi sunt: & Im-
perante Trajano *Plin. Ep. 5. lib. 3. ad*
Macrum scribens de Auunculo *Ad*
latus Notarius cum libro, & pugilla-
ribus, cujus Manus hyeme Manicis
muniebantur, ut ne cœli quidem aspe-
ritas, ullum studii tempus eriperet.
Ideò quasi vinculum quo propriè
manus vinciebantur eas considera-
vit *Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom.*
9. 17. Ob raritatem moris vix appa-
rent Veterum Statuæ cum *Chirothe-*
cis, præter Alienigenarum, hoc est Le-
gatorum, quos *Dacorum*, seu *Getarū*
ad eundem Trajanum Cæsarem Triū-
phatorē Gēs milit cū crassīs *Chiro-*
thecis, & ex corio perduro. Id fo. 75.
nu. 262. ostendit celeberrima Romæ,
ac per Vniuersum Orbem *Trajanen-*
sis Columna insigne *Apollodori* mo-
numentum, & luminis fœcundum,
Raphaeli Sanctio, ac *Julio Romano* è
supremis Pictorum subscelliis, quod
Religioso prorsus studio Pictores
Galli mandato *Christianiss. Regis*
Ludovici XIV. Maximi opus diri-
gente *D. Carolo Evard.* Regalis in
Vrbe

Urbe Academ. ab anno 1666. delineabant, & jam habemus typis emissum; nec non Illustris. Virorum de Vetustalib. benemerentium *Alphonsi Ciacconii*, ac *Io: Petri Bellorii* Observationib. insignitum. Peculiare autem, ac magis elaboratum *Syntagma* dedit anno 1683. *D. Raphael Fabrettus*; ex positionibus in veteri *Literatura Vaticanæ Basilicæ Canonis*.

Inter *Strenas* forsan *Vestiarias Chirothecę* antiquitus receptæ, de quibus eleganter *Martin. Lipenius in Strenar. Civil. Histor. cap. 3. §. 81. ac 82.* Vel inter *Premia*, quarum nonnulla militibus data *Paul. Merula in de Romanor. Comitibus* recenset, ex *X. Livii* præsertim; Quamquàm summum, ad prætiositatem, aurum, ac Gemmas, in *Calceis* Veterum studiū *Philipp. Ruben. Elector. 2. 14.* pernotet. Aliis muneribus scatent *Homerici Textus*. A *Tragicis*, ac *Ithyphallicis* gestatæ *Chirothecę* *Gisbert. Cupe- rus ad Homeri Apotheos. fol. 181.* refert; quas *Tunicarum talarium manuleatarum* nomine *Ferrarius* involuit.

244 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
liga Veterum 2. 10. Paulatim ad ar-
cendum frigus Ruri usi sunt: & Im-
perante Trajano Plin. Ep. 5. lib. 3. ad
Macrum scribens de Auunculo Ad
latus Notarius cum libro, & pugilla-
ribus, cujus Manus hyeme Manicis
muniebantur, ut ne cœli quidem aspe-
ritas, ullum studii tempus eriperet.
Ideò quasi vinculum quo propriè
manus vinciebantur eas considera-
vit Dempster. ad Rosin. Antiq. Rom.
9. 17. Ob raritatem moris vix appa-
rent Veterum Statuæ cum Chirothe-
cis, præter Alienigenarum, hoc est Le-
gatorum, quos Dacorum, seu Getarū
ad eundem Trajanum Cæsarem Triū-
phatorē Gēs milit cū crassīs Chiro-
thecis, & ex corio perduro. Id fo. 75.
nu. 262. ostendit celeberrima Romæ,
ac per Vniversum Orbem Trajanen-
sis Columna insigne Apollodori mo-
numentum, & luminis fœcundum,
Raphaeli Sanctio, ac Julio Romano è
supremis Pictorum subselliis, quod
Religioso prorsus studio Pictores
Galli mandato Christianiss. Regis
Ludovici XIV. Maximi opus diri-
gente D. Carolo Evard. Regalis in
Vrbe

Urbe Academ. ab anno 1666. delineabant , & jam habemus typis emissum; nec non Illustris. Virorum de Vetustalib. benemerentium *Alphonsi Ciacconii* , ac *Io: Petri Bellorii* Observationib. insignitum. Peculiare autem, ac magis elaboratum *Synagma* dedit anno 1683. *D. Raphael Fabrettus* , ex positionibus in veteri Literatura Vaticanæ Basilicæ Canonicis.

Inter *Strenas* forsan *Vestiarias Chirothecę* antiquitus receptæ , de quibus eleganter *Martin. Lipenius* in *Strenar. Civil. Histor. cap. 3. §. 81. ac 82.* Vel inter *Premia* , quarum nonnulla militibus data *Paul. Merula* in *de Romanor. Comitibus* recenset , ex *X. Livii* præsertim; Quamquàm summum, ad prætiositatem, aurum , ac Gemmas , in *Calceis* Veterum studiū *Philipp. Ruben. Elector. 2. 14.* pernotet . Aliis muneribus scatent *Homerici* Textus. A *Tragicis* , ac *Ithyphallicis* gestatæ *Chirothecę* *Gisbert. Cupe- rus* ad *Homeri Apotheos. fol. 181.* refert; quas *Tunicarum talarium manuleatarum* nomine *Ferrarius* involuit.

Non tamen *Chirothecæ* in Agrorū cultura pœnitius commendatæ. Hinc præter *Colum. 1. 8. Varro 1. Rei Rust. 48. Olea*, inquit, *manu stricta* melior ea, quæ digitis nudis legitur, laudabilior quam illa quæ cum *Digitalib.* Et primævum luxum in sacris Virgini-
bus *D. Chrysosth.* ita perstrinxit *Manus* vero, sicut *Tragædi*, tam accurate *Chirothecis* muniunt, ut natura annexas eis existimes. Adversus Persas *Curt. lib. 3. Illi aureos Torques*, illi vestem auro distinctam habebant, manicatasque tunicas, gemmis etiam adornatas; Persæ enim Græcis vetustis Luxuriosiores, *Chirothecis*, & *Manicis* quasi partium rei Vestiarie distinctis, eo modo forsan quem exposuimus, *Manus* vestiebant. *Xenoph. Pædiæ lib. 8. ex eoque Vir summus Barnab. Brissonus Senatus Parisiens. Præses in de Regio Persarum Principatu lib. 2. pag. 235. qui 3. 336. ob frigoris impatientiam hiberno tempore, illos abstinuisse bello, derivat ex Socrate 3. Hist. Eccles. 21. In iis verò Persas, Rege præsentē, Manus cōtinuisse, Regesque indumento Manu lon-*

longiori usos ex ejusdem Xenoph. 2. Eruditiss. *Bulengerius* observat in de *Vest. Pont.* 1. 40. seu *Oper. to.* 1. pag. 35. & consonat cum supra notatis.

Veteri forsan instituto *Lappones* hodie sub Zona frigidissima *Chirothecis* vulgari fama elaboratis manus munire *Jo. Schefferus Argentoratenf.* tradit in sua *Laponia cap.* 17. Quarum figuræ videndæ apud *Comit. Aurel. Anzium*, initio suæ *Biblioth. Cur. inscriptæ nuper Il Genio Vagante.*

De *Septentrionalibus* cæteris nihil adfert *Olaus Magnus*, qui, diversam hodie in utroque sexu ab antiqua, vestitus, & ornatus formam, cum latissimis *Manicis* argenteis, vel deauratis notis, in medio clausis, describit 14. 1: & de Vestimentis ex *Pisciu Coriis.* 21. 22. *Hungaris*, ac *Moscis* *Manicarum* longitudinem *Chirothecis* supplere ostendit in Italico opere cum *Iconibus Cesar Vegellius*, de *gli Habiti antichi, e moderni di diverse parti del Mondo* fol. 342. & 355. *Danis*, ac *Suecis* tamen *Gallica* forma arridet cum *Chirothecis.*

Turcis verò , cunctisq; *Orientalib.*
extima vestis pellè subsuta , & *Alba*
dicta , longioribus manicis , manus
 calefacit.

Germani Laborum patientissimi
 has Vestitū quisquiliis omninò sper-
 nebant . Nec *alius* , ita de ipsorum ,
 morib. celeberrimus Scriptor, ac Po-
 liticus , *Fæminis quam Viris habitus,*
nisi quod Fæminæ sæpius lineis amictib.
velantur , eosque *Purpura variant* ,
partemque Vestitus Superioris in Ma-
nicas non extendunt , *nudæ brachia* , &
lacertos: sed & proxima pars pectoris
patet. Hinc distichon lepidum *Musæ*
Italicæ latinè pervulgatum .

Germani magnas possunt tolerare
Labores

O Vtinam possent tam bene ferre si-
tim !

Cui Germanorum Satyra , nec inju-
cunda

Vt nos dulce Merum : sic Vos Venus
improba vexat

Lex Veneri posita est Julia , nulla
Mero .

Adversus tamen Gentis corrupte-
as Honorius III. liberalissimus In-
dul-

dulgentiarum pro iis fuit, qui semel post mensam, & gratias biberent. Innuat *Boethius* *Epo I. C. Duacens.* 5. *Heroic. Quæst.* 1. *Ne Cler. vel Mon.* 13. hoc salubri pharmaco, longas vitæ computationes, & Gratiarum neglectum. Quod *Vulgus* tribuit *D Bonifacii*, Nationis Apostoli Beneficentiæ; & numericæ oblitus circumstantiæ, iterum iterumque ad nauseam, & quasi ad alienigenarum sitim sufflaminandam, ut *Polid. Vergilio*: videbatur, propinat. Quæ Intemperantia sanè dolenda. Prisci Ethnici Vino impensius indulgebant, Diisque nihilominus, & præsertim *Mercurio*, surgentes à conviviiis, perpetuò libabant, ipsisque Ebrietatis crimen probrosum. Quæ *Homer.* ac *Atheneus* fusè testantur.

Attamen apud hanc ferream Gentem *Guantorum* mollities ante plura sæcula accepta. Sic in Vita manu exarata *Caroli Magni sub Friderico I. Cæsare lib. 2. cap. 34.* adest *Lemma de Guanto Imperiali in aere suspensio*. Ab eoque tempore ipsiusmet *Caroli*, cultu, ac Virtutib. Sanctissimi

Imperatoris *Chirothecæ* duæ, Vni-
 onibus aliisque præciosis lapidibus
 ornatae, servatae sunt cum ejus Cor-
 pore, aliisque sacris præclaris Reli-
 quis *Aquisgrani*: hodie *Norimbergæ*
 cum cæteris *Imperialib. Insignibus*, ac
Lancea Dominica, quam Nobis debito
 Patriæ obsequio cultuque venerari
 factum fuit: quemadmodum Gla-
 dium valdè gravem, (& paulo minùs
 illo *Scanderbegi*, seu *Georgii Castriotæ*
Epirotarum Principis in Veneto Ar-
 mamentario adservati, vix sustollen-
 di à Viris Armis assueti) sibi ab An-
 gelo cœlitus delatum, & ad feriendū
 aptissimum, cum illo *Goliathi* Palæ-
 stini à Davide interfecti, ac in Sacro
 Tabernaculo repositi 1. *Sam. 11.* vel
 Pngione in templo Pythii ab *Ante-*
nore olim, Ilio obsessio gestati, de quo
Phanias in de Tyrann. Sicil. fortè cō-
 parandum, præ manibus habuimus
 in ipsa *Aquisgrano*. De quibus *Chi-*
rothecis testantur quoque *Hartman-*
us Maurus lib. de Coronat. Caroli V.
& P. Jacob. Gretzer. in Syntagm. de
S. R. I. Sacrosanct. Reliq. & Regalib.
Monument. fol. 5. Ex tamen nullo evo

inter Cæsarea Insignia recensitę in locupleti *Caroli Du. Fresne de Imperat. Constantinopol. Numismat. Dissertat. à nu. 16.* ejus *Glossar.* addita: quāquam Regalia ornamenta perficiāt: Unde Sapientissimus *Hispaniarum Monarcha Philippus II.* & in privatis vestibus adhibebat; Imaginibus quoque ipsius fidem facientibus, quasi nonnihil ea decoris præferant, ac Majestatis.

His Insignibus necti posset præciosissimum illud unius ex *Chirothecis Beatissimę Virginis Marię* in Belgio, ac Audomaropoli sub piissima *Bertinienſium Ascetarum* custodia, seu in Monasterio *S. Bertini*, cum ejusdem Capillis, opera Simonis cujusdam quadragesimiquinſti Abbatis, è partib. Orientalib. jam translate, & cū Sanctorum Apostolorum *Petri, & Pauli* Reliquiis fidelium cultui expositę. Sic meritò debebant vestiri Manus illę Tornatiles plenę *Hiacynthis*, modestięque *Virginalis Magistrę* instructissimę. Habetut memoria temporis in *Chronico Belgico* anni 1182. textualesque locos in iis fri-

gidissimis oris nimium aridos adfert *Colvenerius*, aliàs per quādoctus *Duacensis* Academiæ Cancellarius to. 1. *Kal. Beatiss. ejusd. Virg. die 15. Junii*. Ex quibus *Ferreolus Lorius Mariæ Augustæ lib. 5. cap. 32.* *Mariæ Chirothecæ miracula* profert, & vide *Casirens. in Hist. Deiparæ, & P. Menoch. Stuore Ital. 4. 76.* In Basilica verò *Gaudiani* (*Ital. Gozano*) *Oppidi* non incelebris ad lacum, seu mavis in *Riparia S. Iulii Diac. Novarien.* in *Insubribus* decentissimè asservatur unum par *Dactylothecarū*, quæ fuisse *B.V. Mariæ* putantur, & tanquam hujusmodi, publico cultui exhibendas assentiuntur illius *Dicecesis Antistites*. Per *Bernardinum Turcum Episcopum Canonensem*, & illius Basilicæ *Primate* anno 1500. Delatę fuerunt. Videntur acu elaboratę ex selectiori lana coloris subfulvi nativi; & in textura, materia, & colore non differunt vel minimum, à *Fasciis*, quę asservantur, & coluntur *Mediolani* in templo *Collegii Brayden. Societatis Iesu*, quibus (ut piè, ac publicè creditur) *B.V. infantem Iesū*

B

Page. 252.

involvebat, ex autem *Dacrylothece* sunt aliquantis per à tineis læsæ, & integre, si unum excipias pollicem, quæ Religiosus quidam (ut fert fama) ob summam in *B.V.* devotionem, abstulit. Sunt satis ample, distensæque laminis argenteis auro obductis, quæ Manuum extensionem imitantur; nec publico cultui passim, sed in solemnioribus Ecclesiæ festis tantum, magna cum Accolarum pietate, ac affluentia exponuntur. Hæc ex relatione *Jacobi Camilli Manini* illius Ecclesiæ Primicerii desumpsit oretenus *I.C.D. Lazarus Augustinus Costa* ex doctiorib. Oppidi *Ameni* in *Chorographia Ripariæ* nondum typis à se commissa lib. 4. in descriptione Ecclesiæ prædictæ. Utinam Viri per quam elaborati desideratissimum opus lucis publicæ usuram, quam primum accipiat. Lectori tamen pio, ac Philologo fideli, eiusdē venerabilissimæ quidem *Dactylothece* icone, interim ad postremas Opellæ hujus paginas, ut potuimus, satisfaciendum curavimus. Alii autem, inter quos *D. Andreas de Sarssay* in *Fanopia Episcopali*

254 *Abb. 10: Bapt. Pacichelli*
pali lib. 5. fol. 33 r. traditionem pri-
ori exemplo posse fundari sibi suadēt
de prisce Legis *Chirothecarum* usu
apud *Iudæos*. Quicquid tamen sibi
blandiuntur, ad sacras *Apostolorum*
manus *Chirothecis* vestiendas mini-
mè subsistit: nec locus est Traditio-
nibus Ecclesiasticis absolutus, cum
Verbum Dei scriptum apertum est,
quemadmodum Theologi Polemici
discurrunt.

E Germanorum fontibus alia
exempla proferemus ni viderentur
invalida, ut moris est frequentissimi
apud illorum nonnullos, quos *Ho-*
mines docendi avidiores quam discen-
di, plura quam legerint scribere: ac suā
famam ex voluminum, quę edunt nu-
mero, ac magnitudine æstimare, pingit
lepide *Barclajus in Icone Animor.*
peritricus tamen à *Christ. Ad. Ru-*
perto in Observ. ad Patercul. 1. 5. 1.
Sunt enim ad scribendum impigri,
inveniendum curiosi, & Literarię Di-
gnitatis cultores egregii; Quorum
Lingue vocabula non pauca è Grę-
cis derivata adversus *Baysum*, &
Budęum Gallos de propria nimis
glo-

gloriosos probat ad oculum *Had. Iunius Animadvers. 5. 6.*

Apostoli sequebantur Christum, Servatorem, ac Magistrum Predicantem, & tacentem: cujus Tunica inconsumptilis *Trevirorum* Augustę, sive, sequentibus bellis, in castro *Herbestein*, ubi *Rhenus* confluit, ac *Mosella*, *Eminentiss. Electoris* asservata, breves *Manicas* ostendit. Nec Divinus homo, continuo benedicens, & medio tactu, humanos curans languores, ferebat manus vestitas. Qua prorsus forma, dum nobiscum ageret consueta, hoc seculo piissime Viragini *Marię de Escobar* Hispanę, id humillime petenti. Ejusque Icon devotissimum in privato nostro Oratorio quotidie veneramur.

Simili quoad *Manicas*, & breviori mensura *Tunica*, seu *Cappa* celebris, vel *Chlamys D. Martini*, Viri planè Apostolici, quam *Francorum* Reges ob sui munitionem, hostiumque oppressionem jugiter secum ad castra portabant: ex qua voce parva templa *Capelle* dictę, majoribus fanis coherentia. *Sangaltenfis* Auctor, ex eo-

256 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
eoque Casp. Barthius Advers. lib. 45.
cap. 11. fo. 2082. & legatur Vita ejus-
dem Sancti à disertissimo Sulpicii
Severi calamo exarata.

Legimus autem in Poliglotis Vo-
cabulariis, & apud *Vgutionem*, *Pelli-*
parios, & *Pelliones*, qui pelles para-
bant: quorum vicus Hierosolymis
per *Wilb. Tyrium* 14. 18. & *Consuetu-*
dines Monasterii Regula Omnes Pelli-
parii debent Priori bonam Pelliceam
unoquoque anno in Ramis Palmarum.
De quibus *Iter Camer. Scotici* 23.
Debent accusari, quod faciunt *Chiro-*
thecas, & res alias prius quam pelles,
&c. *Corrumpunt pelles, siue Coria in-*
aquis. Quæ forsan, citra luxum, vel
delicias, similes Pellices Choralis, cu-
jus mentio *can. 9. Concil. Colonien. an.*
1260. hodieque usus nocturnus hye-
malis apud Carthusianos absq; Ma-
niciis, vel Chirothecis. Olim verò *Pel-*
lici populi, quia vestibis hisce induti,
ex *D. Hieron. Ghoti: & Franci*, sic à
Fortunato 9. Poem. 5. ostensi Pelliger-
ri veniens Chlodoveſtri gente potenti.
Additat *Sauaron. ac Sirmūd. ad Si-*
don. Cluver. 1. Germ. Antiq. 16. & Du-
Fres-

Fresne Glossar. to. 3. 230. & 231.

De *Chinensibus* hæc in *Petri Maffei Hist. Indic. 6.* Per hyemem præciosis *Murium scythonicorum pellibus*, quas vulgo *Martas*, vel *Zobellinas* vocamus, calore admodum suavi, ac impenetrabili ventis densitate suffulciunt. Quibus etiam ad manus, *Chirothecarum* loco; manicis nempe longioribus. Hoc animal *Musponticus* à *Plinio* vocitatus 8.37. At fortassè, *Armellinorum*, ac *Zibedinorum*, sub *Murium* nomine, Pelles apud *Amian. Marcellin.* *Senecamq;* confunduntur, quas fugiunt explicare, *Turneb. Advers. 15. 13.* & post *Hadr. Jun. Sanctius* ac *Pignorius* ad *Alciati Emblem. 37. fol. 206.*

Adhibitæ nihilominus à Frigidioribus quibuscumque non dubitamus *Chirothecas* dum sunt exituri, quod & frequentius nos agimus, vacantibus quoque, & expositis eo tempore manibus; Quemadmodum olim, nec semper Calceati, sed cum longum iter suscipientes, egrediebantur Veteres. Apud *Homer. textus Iliad. 14* & *Odyss. 16.* ac alibi de *Junone*, aliisque.

Et.

258 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

Et continuò ab *Hispaniarum* *Physicis*, cōsuetudinis probatissimæ gratia, quæ in nonnullam Gravitatis speciem facili est lapsa. Hinc *D. Fracis. Quevedo* acutissimè in Libro, cui Titulus, *El Sueño de las Calaveras*

Derseado è desde Niño,

Y antes si puede ser antes

Ver un Medico sin Guantes,

Y un Añogado Lampiño

sic enim in iis Regionibus Barba-
Advocatis culta, *Medicisque* Manus
opertæ, ut pro quodam facultatum
argumento, habeantur Pili, & *Dactylo-*
lotheæ.

His de voce, ac vario primo *Guan-*
torum, sive *Chirothecarum* usu finis
esto.

C A P U T II.

Multiplex ac diversa Chirothecarum
aptitudo.

C*hirothecarum* voce jam commu-
ni, & satis explicata, *Dactylo-*
thecas, & cunctas *Guantorum* species
co-

coire volumus, ita ut Manuum tegumenta, multiplici Artificum ope, accipienda sint. Earum Varietas Philologis non addita, minime hic prætereunda. Videndus est de præstantiorib. ad usum Nobilium Io: Iacob. Draco in suo *Traſtatu de Patriciis*, fo. præſertim 275. editionis Baſileęntis 1627. in 4. & de Margaritis aliisq; lapillis ornatis, tanquam Imperatorię Dignitatis ſymbolis, percelebris inter *Hiſtor. Bizanthynę* Scriptores *Pachymer.* 7. 12. à Reu. P. Poſſino egregiè, illuſtrat. Excedit enim rationem Veſtis, ac ornamenti *Manus* ipſa aurea, velut illa qua, *Dextera* amiſſa, à *Boleſlao III.* Polonorum Rege, *Zediſlaus* Dux, & miles adverſus Moravos, fuit magnificè donatus, *Cromero* teſte *lib. 5.*

Aureis opponuntur *Ferrea*, ſeu militum Armaturę veteres, vel thecę ex ferro, quibus manus, & brachia adverſus ignis jaculationem, & alias hoſtium injurias manus muniebant ex *Wolfan. Latio Reip. Rom.* 6. 7. Vel Armillę, ſive *Manicę*, de quibus forſã *Iſai.* 45. & *Divinus Pſaltes* 149. eo ver-

versu : *Ad alligandos Reges eorum in Compedibus, & Nobiles eorum in Manicis ferreis . Quę Isidorus pro manuū Vinculis interpretatur . De quib. inter Ethnicos Plaut. Mostell. 5. 1. & 3. 5. Horat. 1. Epist. 26. ac Virgil. 2. Aen. iis carminib.*

Ipse vero primus manicas, atque arcta levare

Vincla jubet Priamus ———

sive quę olim inter suppliciorum tormenta uncis acutis præfixis ad miserorum corpora laceranda , ut sepe Prudent. meminit, & præsertim iis in Symmachum

Vngula fixa cavis costarum cratibus altos

Pandere secessus, & lacerare jecur. Caspar Barthius paulo ante laudatus 40. 13. 1812. & vide Gaspar Sagarium de Martyr Cruciatib. in primitiva Ecclesia. Gallon. etiam in eod. opere cap. 3. fol. 157. Ubi, ex Io: Hugone in Concert. adversus Calvinopapistas, & Sanderō de Schism. Anglic. Chirothecas ferreas dici, ad acerbè Orthodoxos homines in Anglia divexandos, effluxis annis excogitatas.

Ma-

Manualia Vincula *Plinius* appellaret. Verum eo in Regno Tormenti genus crudele, in quo quis, manibus in circulum quemdam ferreum dentatum insertis, & constrictis fortissime, suspenditur, torquetur, & ad infelix deliquium cogitur. Nec dissimilia adversus homines de fide Catholica meritissimos à barbaris Religionis hostibus apud *Batavos*, ut præ variis ostendit Doctor *H. Sleetx* amicus jam noster, in suo *De Orig. & Progressu Calvinianæ Reformat. in Belgio.*

Qua forsàn, vel peiori forma, *D. Lazarus Monacus*, & Pictor, manibus olim laceratus, eo quod Sanctorum Imagines ad sacrum cultum effingeret. Nonnullos *Hebræorum Cruciatos Io: Saubertus Acad. Altorf. Theol. ac Ling. Oriental. Profess.* refert in *Exercitat. de Vulnerib. Christi, inque ad Passionem Domini Paralipomenis.* Quibus nescimus an temulenti illius militis Alapa sit enumeranda, utpote ferrea inflicta *Chirotheca*, majoris crudelitatis causa; non enim id *Evāgelici* textus explicant, neque *D. Bir-*
git-

gitte patefactum comperimus; etiam si communis Concionatorum vox testetur, atque summis clamoribus detestetur. Nil ex *Landulpho* aliisque piissimis *De Vita Christi* scriptoribus.

Lucidiora tamen ad mixtam sensibilemque hanc materiam brevi speramus è Viri omniscii *D. Franc. Ttolemei Quadripartito* eruditissimo, jã nobis benevole asserto *Criminali*, ubi de *Pænis* cum figuris abunde, ac solide. *Gallis* dictæ *Gantelest de fer* sunt quoque militares, de quibus statuta secunda *Roberti Primi Regis Scotiæ* cap. 27. §. 1. apud *Carol. du Fresne Glossar. to. 1. fo. 966.* quo in loco, ex *Chronicis*, & *Poeticis* codicibus nōnulla. Eætamen non tormentariæ. Per quas ferreas *Chirothecas* candētes vetus audax exploratio: de qua *Franc. Hotom. cap. 44. disp. de Feud. & Rittershus. cap. ult. q. 38. de Feud.* quoque. Hodie *militares*, nec duræ, nec molles, ad gladium aptissime, appellate *Manopole* describuntur Italicè à præclaro Bellorum magistro *Francisco Patricio in Parallel. Militar. in*
qui-

quibus modernos cum Veterib. cōparat p. 2. lib. 4. cap. 4. fol. 64.

Similesque pręfatis ad venenata Insecta rapienda, ne facili, ac lethali morſu lædant raro adhibite: potius enim vi verborum incantantur, docente id Divino Psalte 57. 5. 6. ibi *Furor illis ſecundum ſimilitudinem Serpentis, ſicut Aſpidis ſurdę obturantis aures ſuas, quę non exaudiet vocem Incantantium, & Venefici Incantantis ſapienter.* Ad quę D. Nyſſen. & poſtea P. Lormus ſurditatem procurandi, aure altera terre affixa, caudaque in alteram infixæ, ſolertiam explicant. Et videndi Villamontius Itiner. 3. 12. P. Scottus Magię Vniuerſ. to. 2. p. 2. lib. 4. cap. 2. ex fol. 206. & alii.

Quę Manopole humanę vindicantis Tutelę Index, ſeu Divine Juſtitię ſymbolum. Ex argutiſſ. P. Piccinellio 22. 15. ſui Orbis ſymbolici.

Lapideas, tanquam Naturę portētum, vidit, ac probavit Fridericus Cæſar, miſſa altera ex ſuis, ſigillo clauſa ad celebrem in Gothia fōtem, qui Alberto Magno affirmante, in ſaxum

xum vertit quicquid in eo immergatur; Cum enim per aliquot diesmersa foret in fontem pellis medietas cum sigillis, illa tota visa est lapidescens, & prorsus dura, medietatis reliquo manente in pelle. Narrat curiosissimus *P. Athanas. Kircher. to. 2. Mundi subterranei lib. 8. cap. 2. §. 48.* In Fluminib. *Calabrię*, ac *Lucanię*, Fungos, ac similia fragilia Terrarum excrementa lapidifacta nos quoque pluries observavimus.

Verum *Chirothecas* præclarum, *Fidei* Symbolum, ac Pignus, ex præstantia *Manus*, quam vestit *Fidei* dicatę *Jo. Boccatus* Italicę de præclaro Viro *Novell. 34. 8. E in segno di ciò mandò al Rè di Tunisi un suo Guanto, & vide Tau. Rit. relatum in Lexico Ethrusco, seu recentiori Vocab. Crus. to. 3. fo. 812. verbo Guanto.* Per illas non semel res tradi consuetę: quod insinuat selectis ad *Marculfi* veteres *Formulas Eruditiss. Hieron. Bignonius.* *Pictaviensis* Pugrę memorabili quoque exemplo liquet; in ea enim profligato ab exiguis, *Eduardi Walliæ Principis* copiis, *Francorum* exercitu;

In-

Infælix Ioannes Rex necessitate co-
actus extrema, Dionysio de Merbeq.
Anebatensi Equiti, & Angliam trans-
fugę se dedidit Chirotheca dextrę suę
manus illi tradita supplex, ut quoniam
ex sua parte cerneret omnia susque de-
que versa, ad Walliæ Principem co-
gnatum suum se tuto deduceret. Ver-
ba prorsus eadem Gillii Scriptoris
non ignori.

Hinc forsitan Hispanis *salvo el Guante*
de candido prolatum amore: *Assentar el Guante* de sūmo probro.
Commune verò Adagium apud No-
strates, Amoris ulterior Via: *L'Amore*
passa il Guanto Amicis Dexteram
præbendo, cum fida Amicitia, auli-
cos quidem putidos respuat mores.
Manui ludens propterea cecinit *Frā-*
ciscus Petrarca Son. 167.

Candido, Leggiadretto, e caro Guan-
to.

Hospitibus enim adventantibus
domi excæptis dextras præhendere
consuetum, *Achillis, Diomedem, Ulys-*
sem, Legatosq; Agamemanis recipien-
tis exempla in *Homero*. Sic *Pallas*
apud *Virgil. ubi Serv.*

M

Ex-

Excipitque manu, dextramque amplexus inhæsit.

Antiquiores *Græci*, ac *Romani* publicis, qualia nos habemus, carebant *Diversoriis*; propterea humaniores, etiam absque *Tesseris*. Quod Nos latius in *Commentar. nostro De Hospitalitatis Jure* exposuimus.

Præfatus tamen mos *Manum* tangendi Religioso statui omninò repugnat, vetitumque intra ipsius etiam limites, ut *Pacomius num. 51.* aliique *Patres Veteres*, quod *Leäder*, & *Fruetuosus* docuere *Menardo*, ac *Holstenio* compilantibus de *Antiquis eorum Ritibus*, qui & alibi à nobis laudantur.

Vocata quoque ab *Italis Poetis* legitur *Chirotheca*: *Spoglia della mano*, *Spoglia odorata*, *Spoglia cara*, *Vagina odorata*, *Trapunto serico, bello, e aurato*; ut *Murtola*, ac aliorum textibus, eleganter *P. Io: Bapt. Spada nel Giardino degli Epiteti fol. 348.*

Neq; *Tactum* obltare *Manui Chirotheca* obvoluta, ad sacrum *Ordinē* irritandum, si illa adhercat *Clauib. Ceroferario*, *Calici*, ac similibus *Instrumentis*: quia communiter, & optime

me

me tangere dicimus , ac palpare hominem, apprehendendo ; illumque trahendo , dextera induta brumali *Guanto* . Definiunt Scholaſtici è primoribus quidem ſubſelliis , *Vasquez, Coninch.Palaus, & Bonacina*, quorum poſtremus adjungit ſibi videri indubium . *P.Gobat.in Theol. experimental.Traët.8.cafu 3.ſect.1.n.60. fo.728.* fatendo ſe nescire, qui de hac ſententia ſuſpicetur . Videndi quoque ſunt *Bosc.de Sacram.p.4. diſp.10. tota ſect.7.& Dom.Reding.to. 6.qu.10.n.2. controu.3.nu.9.* Singularemque caſum, refert *Petrus Marchant. in Tribunal.to.1.ſect.6. tit.5. qu.3. Coroll.2.* Hinc vulgare Adagium *Propria Tangere cū manicatis manibus verenda, ſeu Curriū ſimulare*, de qua *Crusca lo.mox cit.*

In Osculo autem, ſive Homagii, & ſubjectionis, ſive Reverentię Regnantibus , ac Principibus oblato , velut *Hiſpanorum Regibus, & Cęſari* ab Episcopis, ad quod ignobiles Viri minimè accepti, Dextera nuda paſſim admiſſa . Videndus plenè *Martin.Kempius in Diſſert.de Osculis num.9. iterum anno 1680. auctus & Francofurti*

268 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
ti ad Mænū impressus. Quod Nos, Regibus plurimis, Augusto Leopoldo ipsi. usq; Sereniss. sorori Eleonora Polonorum Reginae, variisq; Sacri Romani Imperii Principibus, atque Electoribus Manus ex gratia non semel deosculantes advertimus.

Tactu Fascinum haudquaquam induci affirmat *Gutierrez* eodem opere *dub. 1. num. 5.* qui simpliciter absque ullo involucro intelligitur. Hinc pervulgata Strumarum sanatio *Gallie Regis* unico manuum tactu. Ex *Jo: Ildephonso de Fascino*, ac centenis Historicis, preter annuale exemplum non absque summa admiratione repetitum. Quod peculiare quidem Privilegium *Anglorum, Hispanorumque* Regibus cælitus communicatum. *Jo: Christ. Fromman. De Fascinatione* consulendus abundè *lib. 3. p. 2. cap. 3.*

Utrum Alapa intermedia *Chirotheca* inflicta probrum aliquatenus augeat, vel minuat? Quæstio Politica est potius quam Juridica, rem in uno eodemque statu constituens, ut censemus; Cum enim nonnullius *Facies Iracundiæ* calore, sive ad Tutelam,

lam, sive ad Vindictam cæditur, parum refert an id nuda, vel induta Manu agatur: Quia semper ex Poeta
Aen. I.

———— *Furor Arma ministrat*
Et 7. ——— *Quod cuique repertum*
Rimanti Telum Ira facit ———

Consonat illud Claudiani Epig. de
Iracund.

Pro Telo geritur quicquid suggesse-
rit Ira.

Tanquam promptum, ac paratum.
Secus autem foret si quis, opera data, & majoris percussione gratia, Quantum arriperet: quia tunc Instrumentalis Injuria, gravior, eademque, ac *Xiphothecæ*, seu Gladii Vagina videretur. Cui tamen responso, minime accedunt acutiores *Hispani*; Apud eos enim *Dar Guantada*, manu scilicet sic induta faciem ferire, nullo est opprobrio, ex primo forsan motu, qui censetur involuntarius. Et contra habetur injuriosa *Bofetada*, seu nudæ, ac apertæ Dexteræ percussio, quæ ansam *Duellis* præbet; quemadmodum mox videbimus. Ex quibus discrepantiis humanarum levi-

270 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
tas constat sententiarum . Vidend.
Covarr. in laud. Thes.

Non inficiamur, Cutim externam
primarium *Tactus* organū seu prin-
cipium , cui membranæ musculos in-
sequentes, ac viscera succedunt . Ita
philosophante in suo *Sepulchreto*, sive
Anat. pract. Theoph. Boneto lib. 1. sect.
13. observ. 5. fol. 275. In quo sensu
enudato , Virtutem ad colores quo-
que discernendos subsistere; quemad-
modum Nobilissimus Philosophus
Robertus Boyleus, in Regia Societate
Anglicana observavit, ex *Chimista*,
Sceptico, sive *Experiment. histor. Color.*
p. 2. cap. 1. ubi fol. 44. refert nigras
Chirothecas à Solis radiis citius quam
albas calefactas visas.

Propterea etiam nuda manu , va-
rioque digito *Annulus* gestari con-
suetus , ut de *Pronubo* in digito fini-
stræ inter auricularem , ac medium
sic appellato, quâ norma id observa-
ri nostra cernimus ætate ex *Agell.*
10. 10. plenè Petrus Millers, de An-
nulo Pronubo thes. 9. nu. 1.

Poetis, atque inconditis Amatori-
bus visa est *Chirotheca Manus* erga-
flu-

*Stulum, quam perhorrens Anton. On-
garo in Rime p. 1. Son. 6. ad Mulierem
nonnullam sic scripsit.*

*O bella Man più che Alabastro bian-
ca*

*Feritrice d'amor, soave, e cara
Man che di gratie, e non di piaghe
auara*

*Pungi del petto mio la parte manca.
Man fido appoggio à la mia vita stan-
ca,*

*Onde le vie del Ciel l'anima impara
Per cui sola il cor lasso ad ogni ama-
ra*

*Passion si sottragge, e si rinfranca.
Se qualche premio al mio servir si de-
ve*

*A gli avidi occhi miei, cui tanto
piaci*

*Non ti ricuopra Guanto invidioso.
Si che co' Guardi almen, se non co' Baci
Goda l'Avorio, e l'animata Neve,
Che mi sparse nel sen foco amoroso.*

*Meliùs tamen perpetuus Homerus
noster Torquatus Tassus (à cuius Idea-
rum sublimitate, suavissima Jo: Bapt.
Marini Musa palmam preripere haud
potuit) sic de' Guanti.*

*La bianca Man ch' entro odorate spo-
glie*

*Più lor porge d' odor, che non ri-
ceve,*

*E che ignuda arrossir fa poi la Ne-
ve,*

*Mentre à lei di bianchezza il preg-
gio toglie.*

*Mi starà sempre ascosa? e le mie vo-
glie*

*Lunghe non fia, che appaghe un gior-
no breve*

Se avara esser di se sempre mi deve,

Il mio filo vital perche non scioglio?

Bella e rigida man, se così parca

Sei di pietà, che il titolo disegni

Di mia liberatrice à sì gran torto.

Prendi l'ufficio almen della mia Parca,

*Mà cotal carme il mio sepolcro se-
gni*

*Vive la fè quì, dove il corpo è mor-
to.*

*Quibus addere non displicet acu-
tissimum illud Marię Ungarorum Re-
ginę postmodum Augustę ac Leopoldi
Cæsaris parentis, Neapolim appul-
sę à Patre Salvatore Varone è Soc. Je-
su, Viro in Parthenopæo Parnasso
me-*

meritò adscripto, dicatum Epigramma.

*Dactylotheca auroque tumens, auraque
Sabæa*

*Palmam ne possint sceptrâ nocere te-
git.*

*Austriaca es; ne quære manum formo-
sa tueri*

*Calluit à sceptris; nec timet illa
teri.*

*Ad Cujus Reginae Comam, sic ejus-
dem Societatis P. Julius Cæsar Desti-
ci, in Polihymnia.*

*Tortilis in spiritum redigit tibi Vittâ
Capillum*

*Vittâ per auratas serpere docta Co-
mes.*

*Nil mirum pexo quod, ut Anguis ob-
erret in auro*

*Auricomi custos Velleris Anguis
erit.*

*Argutiùs quòque morali, & lem-
mate in eadem cultissima Societate,
Poeta nemini secundus, nobisque
acceptissimus, P. Antonius Manfre-
di ad Quantum vulgo Frangipanum.
Dactylotheca dedit nomen, cui fractio
panis.*

274. *Abb. Io: Bapt. Pacichelli*

*Abscondit dominam divite odore
Manum.*

*Proh dolor! optatum panem ne fran-
gat egenis*

*Impedit, insigni compede Auari-
ties:*

Aenigma lepidum de *Chirothecis*,
Puellis varia forma, sed equivoca, &
non pænitus honesta exhibitum per
Marchionē Vasti clariss. Hispaniæ, ac
Neapolitanę de *Aualos* Familię, Do-
nius refert de *Pistolotti Amorosi lib. I.*
pag. 75. ater. Aenetiis an. 1588. emissio.
Ubi Florentinus hic patricius *Chiro-
thecas* minimè adhibitas, censet pror-
sus inutiles, easque describit pilis
intus forisque indutas, ac sericea
nonnunquam veste ornatas. Quarum
ex simplici, & sepè consumpta pelle
usus ludricus *Bononiæ* in Urbe Italię,
ac Ditionis Pontificiæ maximè cla-
ra: in qua gerentes *Quantum* ad pi-
leum habentur pro personatis.

Homagium etiam fidele fuit ali-
cubui *Chirotheca*; ad quod proban-
dum sufficiat referre *Neomagensis*, ex
Belgii fæderati Urbibus, sedeque
Comitiorum Pacis universalis, con-
sue-

fuetudo, mittendi quotannis ritu so-
 lenni, velut in agnitionem immuni-
 tatis *Aquisgranum* per hominem
 certum *Chirothecam* Pipere plenam.
Guicciard. in Descript. Belgii pag. 120.
 & *Jo: Limnæ. de Ju. Publ. to. 1. cap. 9.*
nu. 57. Rursus *Regiomontii* in *Borussia*
 quum Duci Homagium præstatur, ei-
 dem veteri stylo per Consulem anti-
 quæ Civitatis offerri consuetæ *Chiro-*
thecæ. *Limn. Jur. Publ. ad lib. 4. cap. 7.*
pag. 903. & *Fritsch,* videndus de *Nun-*
din. cap. 4. num. 10. Apud Gallos teste
Jo: Bodino Reip. 1. 9. fol. 150. *Vassallus*
idem, ac Subditus, Arma, pileum, pal-
lium, Chirothecas exuit, genibusque fle-
xis manus supplices in Principis, aut
Procuratoris sui manus inserere neces-
se habet, & ita fidem præstare.

Illius jactu Duellum indictum; si-
 quidem in privato certamine, cujus
 insigne *Hæctor. ac Menelai* exemplum
 & plura in *Herod. Calliope, & Diodor.*
4. 183. pugnaturi *Civilibus* olim, ac
Longobardicis Legibus faventibus,
 imò in *Prætoribus, ac Principibus*
imperantibus cōsuescunt pignus da-
 re, provocatorem scilicet prius, post-

modum laceffitum; quod pignus plerumque apud *Germanos*, & alios fuit *Chirotheca*: eaque velut symulachro, Fides non modo mutua adstringebatur, verum & cavebant Victori de sumptibus in eam rem factis ex bonis victi restituendis. *Rittersbus. par. Feud lib. 1. cap. ult. qu. 35.* Quo in ritu sat erat humi *Chirothecam* proiicere, idque acto quisque provocabatur lege sese à criminibus, de quibus accusabatur, expurgandi, Quod licet Comes, verba sunt *Matthæi Paris.* de anno 1245. *instanter inficiaretur, statim miles supradictus more Francorum Chirothecam suam ei porrexerat se offerens in propatulo coram Curia id corporaliter secundum considerationem Curiae Regalis probaturum, &c. quam Chirothecam quasi Duelli Vadium ostēsam Comes recepit, spondens se defendendo dimicaturum contra ipsum, &c.* Hæc in *Anglor. Historia*. Similia *Cironius* adnotat in *Paratith. in 5. lib. Decretal. tit. de Nov. Oper. Nunciat. pag. 445.* Exemplum de mutua per *Chirothecam* provocatione, & summa nefandi vitii infamia, ut in *Lombard.*

bard. de Conviciis l. 1. & de mal. & pub.crim.inCave refert Jul.Ferrett.cōf. 6.initio. Tunc autem, quia præter casus Rixarum, pœnis humanis, ac Pontificiis locus DD.in cap.Monomachiam 2.qu.3.l.un.C.de Gladiator.lib. 11.Ludov.decis.Lucens.11.P.Steph.de Neap.1.18.aliique.

In publicis Londini Regiisque Acclamationibus in summo *Divi Pauli* templo antequam Igne absumptum esset, iis planè verbis *Vivat Jacob.II. Magnæ Britanniae, Franciæ, ac Hiberniæ Rex; Christianissimi Legatus, jacta Chirot heca, ac Notario id cum testibus scribente, privilegium sui Regis saluum fore acutis quidem clamoribus denunciabat.*

Lubet hic silentio minime involvere Poeticos Affectus Italice expressos ab *Antonio Basso Poes.par.2. fol. 180.in Madrigal. de Chirot heca dono missa non tamen grata.*

Non è dono, mà danno

Questo che manda à mè Quanto odorato

Colei che antico è del mio petto, affanno

En-

278 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*

Entra à nuovo steccato

*Horsù mio cor, che con sì grato in-
ganno*

Mentre mostra che t'ama

A Duello ti chiama

Non sai che sol tien vanto

*Provocarti à disfida in Guerra il
Quanto?*

*Quandoque sanguine tinctæ ad
Hostes delatæ, ad Pugna, vel Confl-
ictus diem indicandam, teste esare,
Manentio Histor. lib. 6. pag. 184. ante
fin.*

*Id egit Carol. V. Cæsar adversus So-
limanum Turcarum Tirannum, Hun-
gariz, cum Exercitu copioso acce-
dentem, qui pugnam detrectans, Non
te Carole, sed fortunam tuam metuo ei-
dem respondisse perhibent. Consu-
le Mutium de Duellis, eodemque ope-
re D. Voet Ultrajectinum, & novissimè
anno 1691. D. Joseph Ansideum Ita-
licè nel Trattato Cavaleresco pag. 17.*

*Antiquissimus autem mos, ex illo
sacri Textus derivatus In Idumeam
extendam Calceamentum meum. Ubi
Rabi Himanuel adjungit Chirothe-
cam: quæ projecta velut quid in ma-
nu*

na paratum, & facili, absque ullius detrimento, repetendum. Sic *Pineda in Job. 1. 1. fol. 19.* E fenestra, ex utrisque manibus, eiecit Virago præstantissima, *Domina Maria de la Zerda, Montisalti, ex Moncada Principi familia, Ducis Uxor*, in generosa illa sæculi pompis valedictione; cum *Teresianæ Carmeliticum* indui decreverat Scapulare: quemadmodum è pio Discalceatorum Patrum calamo in ipsis legimus Historia.

Hinc *Aloysius Puleius* non *Gregarii* nominis Poeta Etruscus in Poemate inscripto *Il Morgante Can. 24 stan. 81. pag. 287.*

Pur se tu sei così deliberata

Di voler del tuo Padre vendicarti

Non fia la nostra Eccellentia mancata;

E se vuoi con Orlando riprovarti

Ti manderò del Guanto la Giornata.

Et *Franciscus Cieco Ferrariensis* in suo Opere d' *Armi, e di Amore* titolo *il Mambriano Can. 18. stan. 52. pag. 209.*

Eccoti in questo aggiungere un Trombetto

Col

280 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
Col Quanto innanzi al Magno Rè
Alifarne ,

Che disse il Campion nostro è già in-
assetto

Co' colpi suoi , chi vuol vegna assag-
giarne

pinagora rispose, il Quanto accetto .

Crederesti tu mai di spaventarme

Con le tue brusche, e rigide parole

Io t'avviso fratel, ch'altro ci vuole.

Ad Pacis jura contrahenda, fæde-
raque firmanda , sive ad alia quibus
adesse nequibant , per Imperatores,
ac Germaniæ Reges , Quantos quoq;
missos legimus . Apud Philipp. Ca-
merar. Horar subcesiv. sive Meditati
Histor. Centur. 1. cap. 35. circa fin. fol.
164. & Christophor. Hendreich. Reipu-
bl. Carthagenen. lib. 2. sect. 1. cap. 2. fol.
171. in fin. Edit. Amstelodam. 1664. in
8. In similibus autem Manus junctas,
præter sacrum Textum Exo. 23. 1. do-
cet Justin. 11. de Dario. Stat. 1. ac Tall.
Philipp. 1.

In Regio Lutetiæ Nemore , forsan
Vincenne, alteram ex suis, Francorum
Rex Franciscus I. ad Venatorium
Projecit Canem: quæ ab ipso amissa,
rap-

rapta fuit ex officina *Parifiorum*, & confestim quædam fimilis Domino fideliter reftituta, vel potius delata. Sic *Jo. Boter.* in fuis *Memorabilibus*. Meritò igitur inter Corpora fymbolica enumeratæ *Chirothecæ*, ut ex Viris argutiffimis, *Ferrò*, *Jovio*, *Alciato*, *Piccinello*, ac *Thesauro* difcimus. Et ad Heroum, ac Principum ornanda pluriès augendaque Stemmata, gentilitia.

Barbarus tamen mos, & audax facinus eorum, qui occultam formam enecandi produxerunt, per oblationem fcilicet *Chirothecarum Venenatarum*: quam gratis affirmat ab *Italis* excogitatâ *Matth. Zimmermann.* in *fuis Analeët. Miscell. mense 1. n. 51. fo. 57.* cum apud alias Gentes id nec novum, nec rarum. Repetimus tantum cafum Historicis obvium, *Uxor* fcilicet *Crescentii Col.* ab *Othone 3. Cefare* fufpenfi, quæ forma eximia excellens fupra cunctas mulieres illo ævo percelebres, regnandi fpe Imperatorem ad fui amorem pellegerat. Verum ipfius reditum in *Italiam* meditatam pernofcens, *Chirothecis* affabre

brè confectis Venenum infusisse rumor fuit, quibus ab *Othone* muneris loco acceptis, paulatim consumptus & visceribus protrititus interiit, anno Imperii decimonono. Cujus corpus, cum Imperii Insignibus, Germani per Gallias, sibi viam parantes Armis *Aquisgranum* detulerunt, atque honorifica pompa in tumulum condidere. Mentio est *lib. 4. Chron. Cuspiniani*, & *Caspar. Peuceri pag. 600.* Nec dissimile exemplum Necis insidiosæ apud *Eman. Metteran. lib. 4. cap. 2. fol. 125.* De Uxore *Francisci I. & Caroli IX. in Gallis.* De *Joanna Navarra Regina*, & aliis, *Hofmann. in Lex. Histor. verb. Joanna Albretana.* Quæ partim transcribunt à *Gregor. Ritthers. de Ju. Asyli cap. 3. §. 49. 50. & Dracone de Patriciis pag. 172. & 173.* post *Laur. Beyerlinch. in Theat. Vitæ Hum. verbo Venenum*, & alios; quamquam illud cautè semper legendum, & cum Auctoribus allatis conferendum sæpè, fides enim ipsius periculosa, ut *P. Jugular.* monuit in suo *Ariadne*, ac Nos non semel perspeximus.

In Urbium etiam Obsidionibus
mos

mos fuit Regum jampridem *Chirothecam* iniiciendi: signum se statuisse non soluturos obsidionem donec Urbe potirentur. De quo ritu fidem facit *Rabbi Immanuel* in *Ruth cap. 4.* cujus opera, ac doctrinam laudat Præceptor noster Lingue sanctę, venerandę memorię *P. Abbas D. Jul. Bartoloccius* Congregat. Fullienfis in suo *Lexico Rabbinico* tribus Tomis in fo. distributo.

Adhibitam simili decore in Urbibus condendis, in *Metropolimaris*, Jure tamen Saxonico, plures notant ad illud *lib. 2. art. 26.* & cum præfato *Rittersus. ibid. cap. 3. §. 34. fo. 49.* De quo Jure in Moneta cudenda signum consensus. Habetur ex *Specul. Sax. n. 26. §. 6. lib. 2.* ibi: *Nemini licet Forum erigere, vel Monetam de novo instituere sine consensu ejus loci Ordinarii, seu Judicis, etiam Rex in signum sui consensus, suam ad hoc mittere debet Chirothecam.* Et scribunt *Gothofred. Ant. Disp. 4. thes. 3. litt. F. Limnæus Addit. ad lib. 4. cap. Jur. publ. to. 1. pag. 603. Cranz. in Metropol. lib. 4. & Fritsch. de Nundin. cap. 4. nu. 10.*

Ad

Ad stipem quoque apud *Hispanos* Patriciorum dextera in causis piis multiplicibus passim eo petendam pelliceo Instrumento, causam dedit vulgari Adagio *Echar un Guante*.

Verū *Chirothecarum* dignitas præluet maxime in *Feudalib.* seu solennibus aliis *Investituris*. Ideoque, *Sleidan. lib. 19. Comm. fol. 347.* meminit quod Rex novis *Vestibus* induitur, & in utriusque manus palmam jungitur: manus deinde componit ad pectus, & *Chirothecis* induit consecratis, ut vocant. Easdem adhiberi in *Investitura* *Episcopatus* *Albert. Krantzii lib. 4. Merop. & Gothof. Ant. loc. cit.* Scribit tamen *D. Bernard.* vel quisquis alius Auctor contemporaneus *serm. in Cæna Dom. In Ecclesia, Investitura Canonici per Librum, Abbatis per Baculum, Episcopi per Baculum, & Anulum simul*. Clariores Textus deducuntur ex Charta *Liemari Archiepiscopi Bremensis*, qui ante impiam *Onaburgensem*, seu *Vestfalicam Pacem* *Primatis* honore fruebatur totius *Germaniæ*: nunc vero ipsius *Ecclesia* *Lutheranam Reformationem* de-

deplorat. Anno igitur 1088. inter Privilegia ejusdem pag. 168. legitur: *super Reliquias nostras cum Chirotheca, sicut mos est liberis Saxonibus tradidit, &c. Aderat Comes Fredericus Advocatus Ecclesie, qui Chirothecam traditionis sacris Reliquiis impositam, ut mos est, abstulit, & ab ipso Gerardo per digitorum extētionem, promissionem confirmationis accepit, &c.*

Similia ex Berardengensis Cēnobii Tabulario in Territorio Senensi apud Chifletium in Luminib. Salicis ca. 6. anno 1109. & 1121. & aliis Tabulariis, & Regesto Parlam. Paris. sub voce Quantone, & Wanto, quę non oportet huc transcribere. Charta Berengarii Regis Italię apud P. Ughell. in Episcop. Veronens. ubi legitur: *igitur omnibus volo, & statuo, atque per meam hanc paginam Testamenti, & Judicati per Wasonem Terrę, ramis arborum, & festucam roboratum, atque cultellum, & duos Wantos, totum insimul juxta legem meam Salicam attendere, visus sum, & confirmo, &c.* Tabulariū Caroffense apud D. Carol. Du Fresne in alias cit. Glossar. to. 4. fol. 1388. Ipsi

Ma-

Monachi præfati Cenobii afferant illi Gantos duos, & duos Cereos cum duob. botis nectare plenis . Ex Tabulario Deiparę de Josaphat. Dederunt cum Venditionibus, & Gantis . Et Chirothecam fuisse partē præcii Investiturę, quę non tam Domino, quam ejus Ministeriali competebat, Majori, vel Villico . Patet in Tabular. Ecclesię Ambian. fol. 52. ubi Theobaldi Episcopi Charta sic loquitur: Si aliquam Territorii partem venundari contigerit, Domini venditiones habebunt, scilicet tot denarios quot venditor inde habuerit solidos . Major vero terrę illius pro Wantis accipiet duos denarios. Ad saturitatem exempla in eod. Glossar. fol. 967.

Nec omittimus, per Chirothecę jam ætū conclusam olim Neapolitani Regni Investituram, quemadmodum de Corradino, qui eo signo heredem suum Petrum de Aragonia instituit . Jo: Ant. Summontius Hist. Neap. Italicę lib. 3. fol. 255. Fusius tamen Hofmannus in Lexico Histor. verb. Corradinus .

In concessionibus Privilegiorum

Do-

Doctoralium frequens, ut *Hospitibus*, & *Spectatoribus* distribuuntur *Chirothecæ*. De uniuersa *Germania* scribit *Georg. Ritthers.* opere laudato *Juris Asyl.* 34.9. quem, & laudat *Jo Georg Schielen Biblioth. Enucleat.* fo. 169. Idem *Romæ, Bononiæ, ac Pisis* splendidissimè, cum præsertim *Inauguratio* fit *alla Nobilista*, cunctis adeuntibus distribuuntur *Chirothecæ* ex albis, & inodoratis pelliculis in proxima *Urbe Lucensi* cōparatæ, sicuti Nobis, ad *Juris utriusq; Laureā* immerito promotis eò mittere contigit; ne quis absque iis, quæ in ea *Civitate Academica* haud prostant, mēstus abiret. In cæteris ferè *Italiae Universitatibus* id quoque.

Nec frustra munus, & usus, quibus fulgent *Vestium ornatus*; adeo ut elegantibus *Chirothecis* superbiant *Rustici*, ac *Plebei*; Nobisque ad *calamum* revocant illa *Guillerm. Briton. Philippidos* 12.253.

Rusticus ornant dum fulget Imperiali
Se stupet, & summis componi Regi-
bus audet

Ex habitu tantum sibi mens præsu-
mit, ut ipsum *Es-*

*Esse hominis vestis mutare aliena
putetur.*

*Quos acuta Boetii Philosophia de
Consol. mordicè refutaret.*

A Regali Vestium splendidarum
erogatione Magnatibus impertitæ,
nec absconæ: de quibus pro *Anglis*
Matth. Westmonast. anno 1201. &
1214. ac *Parisiis* meminere, se junctas
non putamus. Imò cum Equestri
aliquorum Militum Toga fulgentes,
ut apud *Venetos* in patricio selecto-
que Tibiali, vulgo de' *Cavalieri della*
Calza. Egregiis de hoc prostantibus
Iconismis cum *Chirothecis* novissimè,
anno 1692. in *Reverendis. ac Illu-*
striss. Bernardi Abbat. Justiniani Histo-
ria Cronologica dell' Origine di tutti gli
Ordini militari to. 1. fol. 110. ac 117.

Neapoli plurima Invitatis pro-
mittuntur: perpetua enim Verbo-
rum copia.

Non tamen nescimus, *Joannæ II.*
Reginæ benefico quidem jussu, Do-
ctoribus, magistralibus Laureis ad-
stantibus *Par Chirothecarum* donan-
dum: ex vulgata *Mutii Recci* ad *Privi-*
legia Neapolitana Doctoralia Glossa

Qui-

Quibus hodie, gratiori accipiētium sensu, pecunia certa substituta.

Chirothecarum Legatum antiquitus pluris factum constat ex *Riculphi Helenensis* Episcopi testamento anno 905. ubi *Glossar. D. Du-Fresne* to.3.fol.388. legit *Annulum aurum unum Gemmis prætiosis, & Wantos paria unum.*

Hodiè similia *Donaria* in templo à Fidelibus Deus omnipotens minimè respuit, nec *Deipara*. Sic de *Tippino Vaysiri Aquitanorum Duce* *Guagnin.* scribit lib.3. *Franc. Chirothecas Unionibus, & præciosis gemmis intertextas in templo Dionysii ad Crucem auream, quæ supra aram majorem erat appendit.* Auctore laudat *Jacob. Philipp. Tomafinus Episcopus Aemoniensis de Donariis, ac Tabellis Votivis* cap.43. Verba tamen supplet promore studiosissimus *P. Aloys. Novarin.* in *Encyclopæd. Epistol. ep. 11.* eidem *Tomafino*, sive in *Notis* ad illam nu. 64. fol. 13. Legimus inter *Acta Julii Cæsaris Veneri Genitrici Thoracem*, per ipsum dicatum: eidemque *Dæ Margaritam præciosissimam Cleopa-*

N

træ

290 *Abb. Io: Bapt. Facichellij*
trae, victo Antonio, sacratam ab Au-
gusto. Ex Macrobo. 11. 13. Vestes à
præda hostium in Capitolio oblatas
Lamprid. docet in Alexandro. Sic in
Aurelio Vopiscus: Meministis fuisse in
templo Jovis Opt. Max. Capitolini pal-
lium tunc purpureum lanestre, ad quod
Matronæ atque ipse Aurelianus jun-
gerent purpuras suas, cineris specie,
decolorari videbatur, ceteræ Divini
comparatione fulgoris, Plane ridicu-
lum, quod Plinius innuit 19. hist. 5.
In templo Apollinis Delphis adeo cæ-
teris cibis prælatus Raphanus, ut ex
auro dicaretur, Betas ex argento, Ra-
pam è plumbo. Idemque Plinius scri-
bit Asdrubalis Clypeum à Q. Martio
inventum argenteum pondo 148. su-
pra fores Capitoline ædis usque ad in-
cendium primum fuit; quamvis Livius
lib. 25. in templo fuisse malit. Nisus
ad Dianam Aen 9.

Astrorum decus, &c. ———

————— Si qua ipse meis venatibus auxi
Suspendere tholo, aut sacra ad fa-
stigia fixi

Nunc sine me turbare globum, &
rege tela per auras.

Si-

Similiterque de Goffred. Tass. 20. 144.

Nè pur deposto il sanguinoso manto
Viene al tempio con gli altri il som-
mo Duce .

E quì l'Arme depone .

Quamplures vero Votivas indigitat
Just. Ricquius c. 15. in suo Comment.
de Capitol. Rom. Olim Virgines Stro-
phia, seu fasciam brevem Virginalem
tumorem cohibentem papillarum,
ex Nonio Marcello, five Strophiola,
nempe Corollas ex Plinio 11. 2. su-
perstitioso ritu efferbant. Cur haud
pio magis obsequio non apparebūt
Chirothecarum donaria, quæ tantū
sunt, ut videmus! Sunt munera per-
quam grata Hispaniarum Monarchæ
ad Cæsarem ipsum. Appendi cura-
vit Magnus Lipsius, Divæ Hallensii
quam celebraverat Penna, & corde
coluerat propè Bruxellas, calamum
scriptorium ex argento conflatum
similibus catenis appensum, illud
Aeternitati piè vovens. Versibus sep-
tendecim additis, quos Abr. Golnizi-
us in Ulyssè Belgico-Gallico exscripsit
fol. 123. Nos ipsi vidimus eo in tem-
plo, & Lovanii Viraginem ipsius Ne-

N 2 ptem

ptem, ac domum invisimus. Verum flagrantibus Bellis, utinam hæc Vota subsistant. De Trojanis mulieribus Peplum *Minervæ* obtulentibus *Homer. Iliad. 6.* Hinc egregiè de se ipso *p. od. 5. Horat.*

— *Me fabula sacer*

Votiva paries indicat humida sos-
pendisse potenti

Vestimenta maris Deo.

Haudquaquam propterea silendum hoc loco Donarium votivum Lati Clavi Cardinalitii, ac Pileoli Purpurei per *Eminētiss. D. Vincent. Ma. Ursinum S. R. E. Cardinal. & Beneventanum Pontificem D. Philippi Nerii* Aræ in magnifico Neapolitano *Patrum Oratorii* templo piissimè oblatum, & appensum, ob Vitam à majoribus proximis Terræ concussionib. sibi mirè servatam: Et veteri Ecclesiæ exemplo comprobari *Jò: Molan.* affirmat de *Imagin. Pictur. 50. 2.* Quod ex firmo ipsius piissimi Principis, ac Physico-Medidorum testimonio, in nuperrimis nostris *Memor. Epistolaribus prælo typographico Parthenopæo* subjectis adamussim scripsimus.

Cir:

Circulatoribus hodie jactantur, ad eorum potissimum Empiricas merces captandas, quæ pharmarca saluberrima vocitant, *Chirotheca*. Quod olim sacris Concionatoribus melius fortasse, inter Oraria seu Amicula, & Fasciolas, à plaudentibus Auditoribus, juxta, *Georg. Alexandrin.* in *Vita Chrysoth.* in qua, relata admiratione ob Sapientiam, ipsi à Deo datâ *Quare*, ait, ipsi plaudebant, alii quidem rursum chlamides suas attollentes, alii fimbrias cutzulon, alii verò manualia, alii denique fasciolas, seu oraria, &c. Et similia de, *Paulo Samosateno Euseb.* scribit *Hist. Eccles.* 7. 26. *Rufino Interprete*, ex eoque *Nicephor.* 6. 30. Quemadmodum eque benè iisdem fuisset silentiū factum, uti sudario quo aliquis in Hēbreorum synagogis Levitæ legem explicāti aditans, Populo significabat, ut *Amen* diceret. Quod Rabbi- norū Libri docent, & in *Lexico Hebraico*, verbo *Suddar Elias Levita* monet.

Fidelium fanè Christianorum Pie-
tas, & Fortitudo morte non extin-

guuntur . Hinc videntur plurimas
 per universam *Germaniam* in templis
 Catholicorum genuflexas repræsen-
 tari Defunctorum Imagines , ad ex-
 citandos fortasse Viventium, & Con-
 sanguineorum Affectus . In ædibus
 tamen Augustanæ Confessionis , vel
 Calvinianæ, ut ajunt, Reformationis
 ubi Sæctorum Invocatio est proscrip-
 ta , cultusque sacrarum Imaginum
 eliminatus , Insignia tantum Genti-
 litia videntur appensa, fere ubique
 deleta sunt Altaria : oculosque tan-
 tum, & aures rapiunt elegantes Mi-
 nistrorum Cōcione, habentium sug-
 gestus, & Organa sonora . Notan-
 dum tamen est in *Brabantia* utraque,
 sive Hispanica, sive Statuum Fœdera-
 torum Viris Nobilibus , Equestri
 quoque dignitate cohonestatis de-
 functis, in earundem Ecclesiarum
 vel ædium , quas sacras vocant , an-
 gulis, una cum Scutis Gentilitiis pa-
 ternis, ac maternis pendentibus, Co-
 ronas appositas, & sceptri loco, Ga-
 leam, *Chirothecas*, aurataque calca-
 ria. Hæc autem Illustrium ornamēta
 vulgata phrasi Gallica *Pieces d'hon-*
neur

neur dicuntur. Fidem facit Anonymus Auctor Juridicophilologus *Observationum Eugenialogicarum, & Heroicarum, quæ materiam Nobilitatis Gentilitiæ, Jus Insignium, ac Heraldicum complectuntur*: quæ prælo typographico emanarunt Colonia Agrippinæ ibi Nobis pro Apostolica Sede propitæ audientibus, anno 1674. in 4. Videndum fol. 174. Et ad text. in l. *Vel quod l. 41. l. monumentum 42. ff. de Relig. & Supt. fun. Carpzou. Jurisp. Consist. 6. 24. defin. 392. Philipp. Knipschild. de Ord. Equest. Iurib. d. 1. Reinching Polit. Bibl. 1. axiom. 53. Idque &c. Ad ornatum quoque consulendi Kormannus de Miracul. Mortuor. p. 7. cap. 31. Io: Pac. Chifflesius de Linteis sepulchral. Christi servatoris: Italicè Monsig. Alfonso Paleotto nell'esplication della sagra Sindone, ac Gisbert. Cuperus Iconibus traditis De more fasciis involuendi cadauera lib. 2. Observat. cap. 9. Nil enim Io: Casp. Suicerus in Thesaur. Ecclesiast. Græcis vocibus latinè glossatis duob. to. in fol. anno 1682. Idque ipsimet Belgium ad Prudentiam ex Homericò Ulyssè di-*

296 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
scendam perlustrantes, curiosa luce,
pluribi perspeximus. Nec noua in
Christianorum Sepulchris Dignita-
tum Insignia, & sacra Vestimenta, ut
adamus *Jo. Bapt. Casalius* viden-
dus de *Vet. sac. Christ. Ritib. cap. 66.*
vers. Ponebantur pag. 266. De Italis
modernis *Camerar. 1. Hist. Polit. 96.*
Qui modus tamen sepeliendi, cum
nudus ingressus homo, nudus egre-
di debeat, improbatur *Jo. 1. 21. Ec-
cles. 5. 14 & 1. Timoth. 6. 7.* Piosque
linteis fasciis coopertos sepultura
docet *Saluatoris, ac Lazari Matth.*
27. 59. Marci 15. 46. Lucae 23. 51. &
Jo. 11. 44. Quæ, siue Arma, siue In-
strumenta, similiaque cum cadavere
tumalata, & post remanentia, præ-
ter Defunctorum ossa, ac cineres in
Urnis, ac loculis condita, *Reliquiæ*
sunt dicta. *Virgil. tex Aen. 1. 16.*

Jactatos equore toto

Troas Reliquias Danaum

Et ex Romanis Lapidibus P. Jo. Bapt.
Ferrettus Cassinens. in suis Musis Lapi-
dariis lib. 4. Mem. 50. fol. 295. Vide
Marmora Felsinea Eruditiss. D. Ca-
roli Cæs. Malvasiæ Bonon. 1690. Et si

Ve-

Vestes , vel earum partes in funere
adhibite fuerint, nunquam à Tineis
attingi putat Sylvest. Rattray in adi-
tu ad Sympat. & Antipat. ante Thea-
tr. auctum Norimbergie 1662. fol. 16.

Hę autem, cum ad Luxum efferan-
tur , ac delicias , quę civium mores
corrumpunt, sic pie, ac eruditę P. Hier.
Drexelio 3. de Cultu Corpor. distin-
guente, Gabellis novis à Germanico
verbo Gabe, quod est dare, juxta Ber-
tachin. de Gab. pręlud. num. 3. & Min-
dan. de Process. 2. 42. 15. emanatis, seu
mavis appellare, Tributis, Princi-
pum placito, & jure assistente, sunt
merito afficiendę, quemadmodum
optimę discurrunt Bodin. Reipub. 6.
2 Mariana de Regis Instit. 3. 7. omni-
no videndi. Henr. Kloch. de Vectigal.
conclus. 4. in fin. Gasp. Kloch. de Erar. 2.
66. 10. eodemque Tract. Besold. 4. 15.
fol. 104. Carpzou. de Leg. Reg. Germ. 8.
3. 2. ac seq. Philipp. Knipschild. de Jur.
Imper. 2. 19. 41. & 5. 15. per tot. con-
tra fastum, ac pompam vestiariam,
& alii ex nostratibus. Quorum non-
nulli immodicum quadringentorū
scilicet coronatorum sumptum, in,

298 *Abb. 10: Bapt. Pacichellii*
Chirothecis ad unius tantum anni
usum objurgatū, Bernegger. Miscell.
Quæst. ad Tacit. decur. & Lansius Orat.
contra Italos scripsere.

C A P U T III.

Chirotheca præcipua ac mystica Epi-
scoporum Ornamenta.

PRæclara hæc Manuum Tegmina,
sive *Gzantorum*, sive *Chiroteca-*
rum nomine significata, sunt ab euo
antiquissimo *Archiepiscopis*, vel *Epi-*
scopis ornamenta sanè peculiararia, &
in sacris Liturgiis, ac Ceremoniis
usu recepta: Id satis compertum, fir-
mantque *Molfes. in summ. tract. 3. cap.*
12. sub nu. 41. & 42. Chassan. Cathal.
Glor. Mundi par. 1. confid. 38. conclus.
5. in princ. Lancell. in templo omn. Iud.
lib. 2. cap. 5. de Episcopo init. & nu. 11.
Anton. Monach. de execut. in Vestib.
cap. fin. partic. 3 fo. 271. aliique non
pauci. Quod Mosconius ampliat, ad
quoscumque Pontificalibus insigni-
tos, in de Maiesl. Milit. Eccles. part. 1.
lib. 1. cap. 8. & Pegas post multos re-
mis-

De Chirothecis Cap. III. 299
missiue de Competent. inter Archiep.
Episc. & Nunt. Apostol. pa. 1. cap. 27:
& nos infra videbimus.

Quia nullum de *Chirothecis* inter Pontificalia antiquæ Legis ornamenta superest exemplum; Titulum veterem ab *Apostolis* emanatum prodire conatus est *Honorius Augustodunensis*, qui vixit sub *Henrico V. Cesare* in opere inscripto *Gemma Animæ lib. 1. cap. 215. fo. 209.* ibi *Chirothecarum usus ab Apostolis est traditus &c.* cuius sententiæ fideles pedissequi fuere per multi, & presertim *D. Ioseph Vicecomes de Ritib. Missæ to. 4. lib. 3. ca. 37.* ac *D. Emanuel Gonzalez in p. Decretal. tit. 15. de sacra Vnct. n. 34. fol. 516.* ex Iurium Consultis, & ex Philologis *P. Bulenger. lib. 1. Opusc. 4.* Nonnulla gustanda apud *Io: Morinum de sacris Ordinationibus* juxta multiplices Ritus.

Nullum tamen vestigium extat, quod *Apostolos Chirothecas* usurpasse, & multo minus *Magistrum Redemptorem* induisse conuincat; deficiunt si quidem scripta testimonia, & in pictis *Vetustiorum* lacunaribus,

sue Musiuis Operibus sub *Constâti-*
no, & vetustioribus, quibus nuper
 lumen addidit præcipua Præsulis *D.*
Jo: Ciampini Eruditio, aduersus plu-
 rima *Eusebii* deliramenta pro piissi-
 mi illius Cæsaris *Lateranensi*, non-
 vero *Nicomediensi Baptismo*, sedulo,
 ut nobis perhumaniter significauit,
 ad laborantis. *Diuo Petro*, quam-
 quam *Apostolorum Principi* futuro
 plebeie sortis homini, *Manus callo-*
fas ob remigandi assiduitatem *A pri-*
eius Pacensis Episcopus 3. *Apocal.* de-
 scripsit. Imo ex *Actor. 6.* Pallii detri-
 ti vestimentum elicitur. At *Aposto-*
licum indumentum satius absque
Chirothecis depingunt *Tertull. de*
Pallio. *Bulenger aduers. Causab. Dia-*
tribe 3. *Lucas Brugenf. ad 23. Matth.*
Serar. 3. Tribær. aliique.

Christi seruatoris, ac *Disci-*
pulorum visuntur *Manus nudæ*. In
 ipso quidem formosæ, & cum longis
 digitis, ut pinxit historicè *Io: Dama-*
scen. in Synodica ad Theophil. Imper.
pag. 114., in *Basilica S. Sophiæ Iero-*
solymis effectas vidit *Antonin. Mo-*
nach. Itin. t. 2. Visusque fuit *Talari*

qui-

quidem veste ac pallio indutus, capillo, & Barba Nazareno more cultis, Venerabili Mariæ de Escobar, exoptanti ipsum respicere modo, & forma qua versabatur in Terris.

Habetur tñ. de *Chirothecis Episcopalis* mentio ante plura sæcula. Sic in *Ratoldi Corbeiensis Abbatis*, è vivis sublato anno Domini 986. Codice Rituali, quem *Hugo Menardus* retulit in *Append. ad lib. Sacram. D. Gregor. fo. 261. & 263.* sub vocabulo *Manicarum* eo tempore vulgari; Cum Pontifex ablutus, *Manicas* recipiendo sacrisque operam daturus, hoc modo preces funderet.

*Digna Manus nostras Christi custodia
seruet.*

*Ut tractare queant nostræ monu-
menta salutis.*

Idque repetit *D. And. de Saussay Panopliæ Episcopalis. 5. fo. 335.* antiquum probans *Chirothecarum* usum in Ecclesia nostra Occidentali. Fateor quoque in Græca, siue Orientali huiusmodi Ornatum in Præsulibus non reperiri. Et sic est, non enim scribitur in celebri *Græcorum*

Menologio, ibique nihil notat *P. Goar*
Nec de Basiliano Archimandrita 4.
1. Hist. Sicul. D. Ios. Bonfilius. Neque
 apparet in Iconibus ullis, præsertim
 apud nos in ea per plura sæcula ad-
 modum venerabili apud *Barenfes*, &
Appulos Myrensis Taumaturgi D.
Nicolai, nuda prorsus dextera jan-
 ctis medio ac pollice, digitis ceteris,
 vel erectis, vel minus flexis ineffabi-
 le Nomen *Jesu* efformantis, ac Be-
 nedictionem Pontificiam elargien-
 tis.

Antiquatum est tamen Græcis E-
 piscopis *Epimanicium*, seu *Manipu-*
lus duplex fericus, & comptè orna-
 tus, ad cubitum usque pertingens
 Christi patientis vincula significans
 ex *epist. Simeonis Thessalonicens.*, &
 ad quosvis hujus Ecclesiæ Sacerdo-
 tes transuectum. Quemadmodum,
Brachialia, vel *Manicæ*, cera circum-
 linitæ, quibus ne paramenta sacra
 inficeret, summus Pontifex baptizā-
 do per immersionem, in sabbato sã-
 cto utebatur, obsoleuere; Diaconis ac
 Subdiaconis in Papali Cappella,
 præter Manipulum gestantibus in

Al-

Albæ manicis , expansa currentis festi coloris frustilla , ad ritum antiquum , de quo his vocabulis ; & ex *M.S. Magistrorum sacrarum Ceremoniarum Macri Fratres in Hierolex.* Plura ex Philologico sacroque fonte *Lud. Thomasini in Ecclesiast. sua Disciplina* hauriēda: rariora enim apud illum de *Re Vestiaria sacra.*

Gantorum nomen legitur in Vita manu exarata *Sancti Ildeuerti* Meldensis Episcopi iis verbis : *Cumque de manibus Gantos extrassisset , apposuit eos radio solis .* Erant fortasse ad commodum Itinerantium, & à Pontificalib. prorsus diversæ , quæ loco præfato recitantur ab *Honorio* hoc modo : *Episcopus septem vestibus induitur , quibus Presbyter. Insuper , & aliis septem redimitur, scilicet Sandaliis , Dalmatica, Rationali, Mitra, Chirothecis, Anulo, Baculo.*

Non igitur *Apostolorum* ævo receptæ *Chirothecæ Episcopales, sive Pontificales,* utroque enim nomine à Doctoribus appellatæ ; Verum longe post *Ecclesiæ nascentis initium earum* in sacris usus, etiam si plerasque Episcopo.

scoporum Vestes cum Christiana religione ortum habuisse censeantur : nec de earum institutione , quemadmodum de Dalmaticis , aliquis est qui meminerit. Scitè laudatus *D. Vicecomes Ambrosiani Collegii Doctor prædicto vol. 4. in suis Ecclesiast. Observationib. pag. 183. ,* nusquam priuscos Episcopos vestibus sacris indutos *Chirothecas* manibus prætulisse affirmat.

Itaque *Vox Manica* primum hîc quoq; sicut tetigimus pro *Chirotheca*. Ex Auctore de *Divin. Offic. tit. qualliter Episcopus in Romana Ecclesia ordinetur* habemus quod *Episcopus designatus , ad sacrarium ducatur cum duobus Episcopis , & Archidiacono , cum Subdiaconibus , & Acolythis , & induant ipsum Electum Cambagos , Sandalia , Manicas , Dalmaticam , Planetam : & post pauca verba , lucidior sensus ibi sicut exterius obducuntur Manicis istis , sic interius adspergantur rore tuæ Benedictionis &c.* Prosequitur vero de *Abbatis consecratione* Tunc tradat ei *Chirothecas , & Baculum* dicens &c. quasi rem ipsam du-

plici explanans vocabulo . Satis abundè Innocent. Papa III. in magistrali opere *Misterior. Missæ c. 10.* ubi *Novem sunt*, inquit, *Ornamenta Pontificum* (promiscuum est nomen Episcoporum, quibus olim *Papæ* quoque nomen commune) *specialia*, videlicet, *Caliga, Sandalia, Succinctorium, Tunica, Dalmatica, Mitra, & Chirothecæ, Anulus, & Baculus &c.* Symbolicum vero Indumentum explicat cap. 41. his verbis: *Chirothecæ sunt Hædorum pelliculæ, quas Jacob manibus Rebecca circumdedit, ut pilosæ manus majoris similitudinem exprimerent. Pellis Hædi similitudo Peccati, quam Rebecca mater, idest spiritus sancti gratia manibus veri Jacob, idest operibus Christi circumdedit, ut similitudinem majoris, idest prioris Adæ Christus exprimeret.* Quà in religiosa materia procedens cap. 57., probare nititur, cavendum Episcopo à vana laude ac inani Gloria, dum Pietatis Christianæ muneribus fungitur.

Peculiare *Archiepiscopis*, qui sacrorum Reges, & Augusti Flamines di-

dicuntur , & Patriarchis est *Pallium* de quo singularis titulus in *Decretal.* & scribit *P. Leo*; In solē nit. missarum & ubique indutum à *Summo Pontifice* , ob suæ plenitudinem potestatis , ut sacri *Juris* Interpretes affirmant. A *Græcis* semper delatum , & aliis quam Metropolitanis à Sancta Sede indultum . Vide *Franciscum Florentem.* in eo titulo , & *Nicolaum Bralium* in *Pallio Archiepiscopali* , ubi plura non contemnenda . Sic apud *Carol. Du Fresne* in *Dissert. de Byzantinorum Imp. Nummis* post ejus secundum *Glossar.* §. 7. ac 9.

Et ne symbola jam detecta sic jaceant, concordiam haurimus ex *Romano Pontificali*, in quo Divinum auxilium implorandum præscribitur. Ut circumdare velit Manus Ministri sui mundicia novi hominis , qui de cælo descendit . Ut , quemadmodum Jacob dilectus Domino pelliceis hædorum opertis manibus paternam Benedictionem , oblato patri cibo potuque gratissimo , impetravit ; Sic & iste , oblata per manus suas hostia salutari, Gratiae illius Benedictionem impetrare
me-

mereatur. Arridet quoque Doctoris Theologi *Stanislai Socolovii* meditatio, in *de Consecrat Episcoporum*. *Cracoviae* impræssio in extincto sæculo, *Romæ* autem sub auspiciis R. P. D. *Papirii Piccedi Utriusque Signaturæ Referendarii, ac Sereniss. Ducis Parmens. Consiliarii* recuso in labenti, fol. 59. Ideo manus Operarii novis velari integumentis, ne aut sibi ipsi, aut hominibus placere velit. Egre giè sententiam amplectens Apostolicam; displicet enim Deo, Divinumque famulatum non meretur, qui Mundo ac Pompis sæcularibus blanditur. *Sacerdotis scientia ornatur in Vestibus*, monente *Divo Hieron. ad Fabiolam de Sacerdotali Veste*, ubi Sanctus Doctor conquæritur *Tertulliani* Librum de *Aaron Vestibus* non invenisse. Quod nostro quoque infortunio contingit; possemus enim plura discere, scientes Levitici Pontificis apparatus, Episcopale ornamentum potissimum adumbrare. Munditiei verò manuum argumentū fulcitur *Clementis* Decreto, quod *Pol. Verg.* laudat in *de Invent.* 4.7. ad fin.

Sym-

Symbolum quoq; sunt *Chirothecæ* puritatis intentionis cum *Mānuum* munditie ex *Petro Blesensi*. Hinc *Bruno* *Signensis* *Episcopus* in *exposit. de Vestiment. Episcopali.* edit. per *Acheri* in *spicileg. to. 12. pag. 95.*, myſterium advertens in *Chirothecis Episcopali-*
bus ita ſcribit. *Quæris fortasſe, cur manus quoq; lineis Chirothecis induantur? Breviter reſpondeo. Ut Caſtæ ſint.* Honorificandus proſecto *Deus* ex *Bernardi melle Ep. 28. & 42.* *Non cultu Veſtium, non Equorum faſtu, non amplis ædificiis; ſed gravitate morum, maturitate conſiliorum, actuum honeſtate, ſtudiis ſpiritualibus, operibus bonis.* Exquiliſtum *D. Gregor. conſilium Homil. 11. in Evangel.* ibi *Compellor dicere, ut bona quæ agitis cum magna cautela teneatis, ne per hoc quod à vobis rectè geritur, favor aut gratia humana requiratur. Et ne appetitus laudis ſubrepat, quod foris ostenditur, intus à mercede evacuetur, Inherens præcepto Servatoris Matth. 6. ubi Attendite, inquit, ne Juſtitiam faciatis coram hominibus, ut videant opera veſtra, alioquin mercedem non ha-*

habebitis apud Patrem vestrum . Re-
 petit quoque Jo:Bapt.Casalius de Ve-
 ter.sacr.Christ.Ritib.cap.35. §.de Ve-
 stim.Episcop.fol.mihi 156. Et de quo-
 cumque ablato in operibus Laudis
 desiderio . Michael Timotheus in De
 Missæ sacrific.lib. q.8. tract.1. Chiro-
 thecæ Episcopales , & tegunt mate-
 ria,& ornant auro,ut mox dicemus,
 Christianum splendorem optimi exē-
 pli indigitando in Prælati ac Pasto-
 ribus Ecclesiæ . Sic Italicè T. D. To-
 bias Corona Clericus Regul. D. Pauli
 in suo laudabili opere De'sagri Tem-
 pii p. 1. cap.55. fol 622. A quocumq;
 simplici Presbytero fulgere debet
 Episcopus , distincto honoris fasti-
 gio . Propterea extollit manus Chi-
 rothecis serico , & auro ornatis , uti
 Divinus distributor , & ad facultatē
 ostendendam super homines eminē-
 tem . Innuit D. Saussay lo. superius
 notato .

Moralis alia significatio ea est,
 quod , sicut nunquam Chirothecis
 Episcopales velantur Manus , & ali-
 quando iis denudantur ; sic abscon-
 duntur interdum ob arrogantiam
 cli-

310 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
eliminandam bona opera, & prop-
ter ædificationem proximis non se-
mel ostenduntur. *Gemm. cit. de Antiq.*
Ritu Missæ 1. 215. & similia apud
laudatum *Innoc. III.* 1. 57. Hinc pa-
tentiā pia Prælatorum opera à sub-
ditis in exemplum trahenda, mini-
mè objurganda.

Quæ sacra Manus indumenta à
Cœlo quoque magni fieri visa sunt,
exemplo *Evermodi Razeburgensis*
in *Vandalia* Episcopi, qui iis deposi-
tis ad nonnihil in Pontificalibus nu-
dè operandum, & repositoriū obli-
tus, pendulas in aere cunctis stupen-
tibus *Vandalisque* in fide confirma-
tis apparuisse vidit. *Crantz.* 12. testa-
tur 6. *Metropol.* 28.

Breviter quoad materiam. Incon-
suetas debens esse *Episcopales Chiro-*
thece. Sic ibidem *Gemma* causam
proferens, quia Pontificis *Actiones re-*
ctæ fidei concordare debent. Nume-
rum vero, & formam prudentissimus
Ecclesiastes, ac Sanctissimus Oeco-
nomus *D. Carolus Borromæus* præscri-
psit pro Episcopi celebrantis usu
ad quatuor paria juxta diversos, ac
sta-

statutos colores, excepto nigro, qui non adhibetur. Sic à tanto Viro statutum habemus. *Actor. Eccles. Mediol. p. 4. lib. 2 tit. de supellect. Eccles. pag. 704. edit. in fol. 1599. typis iisdem* Et pag 627. quod contextu esse debeant, aureoque circulo in parte extrema insigniter ornatae. Quae prodi mandavit inclute, ac venerande memoriz *Archiepisc. Cardinalis Fridericus*, ipse quoque *Borromeus*, & universim profunt. Colori autem Paramentorum congruere debere, omnes sacri Juris Interpretes, & Ceremoniarum magistri docent, nigris exceptis, quarum usus in sacrificiis pro defunctis nullus etiam si ridicule tunc istae à nonnullis acceptae, ut *Jo. Frider. Karg. Bambergensis in Opusc. inscripto Pax Religiosa. sive de exemptionib. & subjection Religiosor. edidit Herbipoli 1680. Vide Italic. libell. seu l'iride Sagra spiegata ne Colori de gli habiti Ecclesiastici dell' Ab. Carlo Bart. Piazza Roma 1682.*

Conspiciuntur saepe ornatae ex auro, cum ineffabili Jesu Nomine, ad osculum exhibito: & prout sacri statuunt Ritus, eae in *Benedictionib.* adhiben-

312 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
bentur. Quæ olim ante Communionem interpositæ, & bis in Missa. Ex *M.S. Codicibus Vaticanis*, ac *Barberinis*, aliisque selectis materiâ exornat *Jo: Cardinalis Bona Rev. Liturgic. lib. 2. cap. 16. à fol. 420.* Manuque juxta ritum, conformata, ac composita *Sanctissimę Trinitatis Unitatem* denotari Vir multæ Lectionis tradit. Verum fulior in hoc *Bosius de Cruce*, præter *Gretser. Lipsium*, aliosq;

Earum usus, & *Romano Pontifici* ipsa met *Episcoporum* forma; etiam si *Baculi* nullo modo, vel quia *D. Petrus* illum à se retraxit, ac discipulo dedit, vel quod illius reservatio ad trahendum, non sit necessaria *Papę*, qui coarctatam potestatem haud habet, eam à solo Deo recipiens. Ut *Innoc. c. 3. de sacrif. 64. ex Gloss cap un. §. ungitur circa fin. de Sacra Unct. & D. Tb. in supplem. qu. 40. n. 7. ad 8.* Ferula tamen sibi pro temporali potestate concessa, traditaq; à Priore *Canonicorum Leoni X.* Ex *Paride de Crassis Ceremoniarum Magistro*, & aliis probat. *Rev. P. Jo. Ciampinus in Dissert. edita 1690. V. P.*

Roc-

Roccha de Munerib. Pontificiis. M. S.
 Nos in Aquilano Collis Magii Cæ-
 nobio, *Chirothecas Divi Petri Cele-*
stini humiliter coluimus.

Chirothecarum autem privilegium
 in *Episcopis* tale est, ut iis aliisque
 Insignibus in aliena Diœcesi cele-
 brando uti queant, præter Baculum,
 quod præcisum Jurisdictionis exerci-
 tium refert; In habitu enim Jurisdic-
 tionem ejusque signa retinere cum
 iis, etiam cum Mitra indicante Di-
 gnitatem, sed nequaquam in actu.
 Solidè probat more suo P. *Zacharias*
Pasqualigo de Sacrif. Missæ to. 2. quæst.
1230. nu. 6. per tot. Ideoque foris ce-
 lebrans, Benedictionem absque Ba-
 culo impertitur. De qua præter *Paul.*
Ma: Quarti de Sac. Benediction. multus
est Jödoc. Lorichius Doctor, ac Fri-
burgensis Academiæ Professor in
Theaur. Theolog. Verbo Abbas. n. 13.
fol. 18. to. 1.

Neque obstat illud *Sacri Concilii*
Tridentini decretum *Nulli est licitum,*
cujusvis privilegii prætextu Pontifi-
calia exercere in alterius diœcesi, nisi
de Ordinarii loci expressa licentia, &

314 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
in personas eidem Ordinario subjectas
tantum: si secus factum fuerit, Episco-
pus ab exercitio Pontificalium, & sic
ordinati, ab executione Ordinum sint
ipso iure suspensi. Quod habetur scss.
5. de Reform. cap. 5. ubi meliores No-
tæ Scriptoris elaboratissimi, ac bonæ
memoriæ Abb. Michael. Justiniani,
permittentibus Eminentissimis Pa-
tribus Sacri Sanedrii. Similia in
Constantiensi cap. 2. relato in cap. pla-
cuit. 7. qu. 1. & in cap. 1. & per tot. q. 2.
Inter Doctores, præsertim Fagnan. in
cap. cum dilectus nu. 22. de Relig. Do-
mib. & in cap. quia nos num. 5. & 12.
de Auctor. & Usu Pallij, ac per tot. &
Francès de Eccles. Cathedral. cap. 32.
num. eod.

Extendendo Conclusionem, & ad-
versus Nuncium Apostolicum ex Bar-
bos. ad d. Concil. cap. 5. n. 18. Eminentiss.
De Luca in Theatr. Verit. & Just. to. 3.
de Præheminent. discurs. 16. nu. 5. con-
sulens in casu Funerum. Qui nequit
concedere, ut alius Episcopus, pro-
prio contradicente, Pontificaliter
celebret, & præsertim cum Chirothe-
cis. Corona de Potest. Episc. tract. 2. cap.
4. nu.

4. nu. 5. Barbosa eod. tract. alleg. 6. n. 8. & alibi. Pegas præfato opere de Competent. par. 1. cap. 36. num. 11. & 12. explicans, & limitans ex Bonacina, Capitulum sede vacante posse hanc licentiam impertiri. De qua facultate consulendus tamen Fermosin. in peculiari suo Tract. de Potest. Capit. hoc tempore.

Concilium autem sancire, non de usu absoluto *Insignium Pontificalium*, sed de illo tantum exercitio habente actum transeuntum in externas personas; Ita ut proinde requiratur ad exercitium duplex conditio, Diœcesani scilicet licentia, & Exercitium in subjectos ipsimet Diœcesano. Optime distinguit prædictus P. Pasquali-geo ead. qu. nu. tamen 7. folio q. 452.

Quibus addimus casum localis Privilegii in Ecclesiis, & sacris Basilicis Monastici Ordinis *Casinenfis*: in iis enī Episcopi requisiti ab hac Cōgregatione, Pontifici a exercere possunt cum plenissimo *Chirothecarum* usu absque ullo Diœcesani assensu. Idque ex Apostolicorum Indultuum thesauro, *Eugenii* præser-

316 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
tim Papæ IV. anno 1436. bis eadem
die, ut *Constit. 63. & 64. to. 1. Bullar.*
Casinenf. Romæ compilati, ac editi
per Reverendiss, Archiviorum Præ-
fectum, ac olim amicum nostrum,
P. D. Cornelium Margarinum.

Si fortè deficerent *Chirothecæ* Epi-
scopo, aut alio Antisti solemniter be-
nedicenti, Benedictionem censemus
non irritari, sed mutilam tantum,
ac imperfectam fieri, ex Ritus omis-
sione ad ejus integritatem pertinen-
te juxta ea, quæ optime discurrendo
tradit *P Paul. Maria Quarti de Sacr.*
Benediction. tit. 1. dub. 2. fol. 9.

In *Anglia, & Londini* (cujus Me-
tropolis, ac Regni dulcis nobis hæ-
ret semper memoria) pictum vidimus
Archiepiscopum, seu potius *Pseudo-*
Episcopum Cantuariensem, Genero-
sum, ac plurimum Reverendum,
(ipsius met ibi Titulos transcribi-
mus) *D. Gilbertū Sheldon* Regni Pri-
matem, nobisque apprimè notum,
indutum iisdem sacris Catholicæ
Romanae Ecclesiæ Ceremoniarum
Vestibus, cum *Chirothecis*. Quia vio-
laceæ, sive *Oenopæ* usuales in Eccle-
siæ

fiæ Prælatiſ antiquiſſimæ, ſimileſque colori veſtiſ Domini, ex Nonno in Jo. 19. Scherlog. to. 3. in 5. Cantic. & Macroſ in Hierolex. V. Birruſ f. 85. praviſ artibuſ Regina Elizabethæ, redivivæ Jeſabeliſ, fuere proſcriptæ, & ad ſimilem quamdam Sacri Conſiſtorij Advocatorum veſtium formam audacter immutata.

Doctores eo in Regno, Templi Miniſterio, juxta propriam Caroli Regiſ II. Liturgiã addicti, quos Prædicanteſ appellant, Talari veſti abſque pallio Stolaſ ſericeam nigrãque ad taloſ uſque, Dignitatiſ gratia, adjungunt, à noſtra quoque planè diverſam, quæ neſcimuſ an rectè à nonnulliſ Orariũ vocetur. Hęc vero lamina Lectoribuſ Philologiſ haud ſupervacanea fore arbitramur.

C A P U T IV.

De Abbatum, ac aliorum Aſtitum Chirotheciſ.

EO proriſ modo quo Pontifices, ideſt *Epilcopi*, dum hono-

318 *Abb. 10: Bapa. Pacichellii*
ris gradus adipiscuntur, *Abbates*
non pauci, ex Apostolica Sedis pri-
vilegio, dum inaugurantur, cum Epi-
scopalibus Insigniis *Quantos*, seu
Chirothecas accipiunt: quod erudi-
tè adnotavit Insignis Tolosane Aca-
demiæ Decanus *Anton. Dadin. Alte-*
serra in suo *Asceticon*, sive *Origin.*
Rei Monast. Parisiis evulgar. anno
1674. De veteri ipsarum usu habetur
simplex memoria in *Vita S. Philiber-*
ti Abbatis pag. 14. iis paucis verbis:
Latro Quantos illius illicita præsum-
ptione furatus est. Quarum forma
describitur per *P. Ascan. Tamburin.*
in *de Ju. Abbat. vol. 1. disp. 20. qu. 2. n.*
13. ut sciliter contextæ sint, aureo-
que circulo in extrema parte insi-
gniter ornata; Nequæ carent sym-
bolo de mundis operibus ab omni
inquinamento, exemplis mediis Sã-
ctorum, per albedinem enim Casti-
tas, & Munditia designatur in actio-
nibus. Manus autem operiunt, ut
sinistra nesciat quid agat dextera,
juxta Dominicum Elogium, & *Du-*
ranti sententiam in *Rationali*, ab eo-
dem *Tamburino* absque vlla molestia
Le-

Lectorum repetita d. disp. qu. I. n. 10.
fol. 343.

Benefico igitur Summorum Pontificum indultu *Chirothecarum* usus cum ceteris Episcopalibus ornamentis fuit elargitus *Abbati Archicænobii Mantis Casini*, vel immediatè, vel mediis Legatis Apostolicæ Sedis. Quemadmodum præ multis testatur *Goffrid. Windocinen. in Chronic. S. Sophiæ Benevent. antiquis. & meminere f. 689. nèc non adsunt Calomani Reg. Hungar. Decreta lib. 2. c. 37. limitati- vè tamen ad præcipuas Ecclesiæ solennitates. Et merito sic fuit decoratus Abbas Casinensis; appellabatur enim paulo post initium nascentis Ordinis Abbas Abbatû, & Vicarius natus Apostolicæ sedis. Ita Leo Hostiens. in Chron. 4. 64. qui lib. 1. cap. 82. tempus pertingit huiusmodi concessionis an. 1040. per Leonem Nonum Abbatem nimirum Sanctæ Justine Patavinæ in Pontificio reditu ex Montis Gargani peregrinatione, atque, in transitu per Casinum, ubi in Palmarum Dominica Papa solemniter celebravit. De quo Indultu peculia-*

ri autenticum testimonium prostat,
 & habetur Constitutio. 2. num. 2. in p.
To. Bullarii in precedenti capite lau-
 dati *P. Margarini*. Cardinalis autem
Baronius ad ann. 1049. num. 5. refert
Chirothecas primùm indultas *Abba-*
ti Montis Casini. Cujus privilegium
 hac in parte presertim confirmatum
 per *Calixtū II.* Cōstit. 2. per *Honor. III.*
 Constit. 235. vol. 2. ejusdem *Bullarii*, &
 per alios. De vetustiori tamen usu, ex
Theodori Cantuariensis Archiep. ca-
 none, qui obiit anno 690. mentio in
Ordine Romano, cum ordinationem
 Abbatis designans, post datam ei
 ab Episcopo Regulam *Tunc*, ait, tra-
 dat ei *Chirothecas*, & *Baculum*. Quæ
 cum aliis paucis cōtulit *Eminentiss.*
Cardinalis Bona Rer. Liturgicar. 1. 24.
 12. fol. 217.

Ex eadem rursus *Casinensi* Con-
 gregatione *Chirothecarum* preroga-
 tiva per *Honorium I.* elargitā, con-
 firmata invenitur à *Theodoro Papa*,
 anno salutis reparate 643. *Bobuleno*
 Abbati Monasterii Sanctorum Petri
 ac Pauli Apostolorum *Ebobio* con-
 stituti. *In eod. Bullar. vol. I. Const. 2.*

In quo de *Abbate celeberrimi Caven-*
sis Monasterij sic insignito per Ale-
xandrum, & Urbanum II. adest Con-
stit. 7. & 9. De Abbate S. Petri de
Mutina similis confirmatio per Ur-
banum III. De Sanctæ Mariæ Montis
Régalis extra Panormū pater Alex.
III. Constit. 185. to. 2. ejusd. Bullar. &
prostat particularis Historia preter
ea quæ scribit Rocchus Pyrrho, quoad
sacram Siciliam. De Sancto Salva-
tore Papien. Paschalis II. Papæ anno
1100. Const. 127. vol. 2. Quemadmo-
dum de aliis alię permulie detegen-
tes Ordinis splendorem per univer-
sam Europam diffusum, à cujus Con-
gregatione Germanica Brusfeldensi
admodum clara Causarum alicujus
momenti delegationem perbenignè,
Nos Colonia Agrippinē degētes ac-
cepimus.

Verum tanta privilegia *Episcopos*
ægrè tulisse, quærentes sedulo de in-
satiabili adversus eorum jura Mona-
chorum ambitione. Præfatus Ho-
stiens. in Chron. 2. 82. ubi videndum,
quicquid notat Eruditiss. olim Ab-
bas, ac Generalis Præses, postmo-

Q 5

dum.

322 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
dum Rossanensis Archiepiscopus P.
D. *Angelus à Nuce*. Nec mirum om-
ninò; piissimus enim *Ludovicus Pius*
Abbates, Episcoporum consilio in
Monasteriis regendis uti debere,
iisque obedientiam præstare octavo
seculo annoque Christi vicesimo ter-
tio, sui que Imperii decimo, solerter
sanciverat: prout in *Capitul. Reg.*
Franc. ex emend. Steph. Balutij, Paris.
1677. to. 1. fol. 635. Perstringuntur
quoque Abbates iidem, quasi pro-
pterea minus humiles per *Iuon. Car-*
nutens. in Epist. non paucis, *Thomam*
Cantipratanum p. de Apib. 6. mellifluè
ac spinosè per *D. Bernard.* ep 42. ac
3. de *Considerat.* per alios, ac præser-
tim *Petrum Blesens. epis.* 90. quæ est
ad *Guilielm. Abbat.* privilegium im-
probando: atque non abs re dedu-
centem veteres Abbates Virga usos,
disciplinæ, & correctionis, non di-
gnitatis demonstrandæ causa. Etiã
si ad tollendam indistinctionis cum
Episcopis in Conciliis, & Synodis
distinctionem *Clemens Papa IV.* in-
stituerit prudentissimè, ut exempti in
iis sedendo, aurifrigiatis Mitris, sed
absq;

absq; gemmis laminisque argenteis uterentur : non exempti verò simplicibus albis, & planis . At in aliis locis utrisque Mitris uti liceret . Quæ Privilegia ac limitationes Viterbii 19. Kal. Septembris anno II. Apostolicis Decretis fulcita sunt .

Ex Congregatione , quam vocant *Benedictinam nigram* , Divo *Benedicto Anicio* Patriarcha, extēia sunt Pontificalium hujusmodi privilegia ad albam, s. u *Montis Oliveti* , B. *Bernardo Ptolæmeo* Protopapiente auspice , quæ titulum quoque ac possessionem passim ostendit , ut id probare minime oporteat.

Rursus , Pontificia *Urbani IV.* munificentia anno 1264. Abbas Congregationis *Montis Virginis* in oris Regni Neapolitani felicissimis per *Divum Guilielmum* erectæ, *Chirothecarum* , cum cæteris Pontificalibus usu, facultateq; populo solennem elargiendi Benedictionem, conferendi Minores Ordines , & quadraginta dierum Indulgentias fuit potitus: docente id *Bullar. præfato Casin. to. I. in Append. Constit. 336. pag. 347.*

Æquiparari privilegio ac tempori præferri huic merito debebat præclarus Abbas Cæsarei Cēnobii *Corbejensis*, qui Princeps est Imperii Romano-Germanici, loco fruitur peculiari in Comitibus, amplamque Jurisdictionem possidet cum Vassallis in *Vestfalia*. Exemptus, Jac Sedi Apostolicæ, & per eam *Celsiss. ac Reverendiss.* Sanctæ Sedis *Nuncio* ad Rheni Tractum immediatè subjectus; quod Nobis ea in Jurisdictione fuit planè notum. Sibi ergo *Chirothecarum* usus à *Gregorio Papa IX.* fuit indultus anno Christi 1240. ut constat apud *P. Odoricum Rainaldum* qui herculeos *Cardinalis Baronij* labores diligentissimè est prolequutus, to. 13. *Annal. Edit. Romæ* 1646. n. 24. pag. 544.

De *Cluniacensi Abbate* cuncta favorabilia sunt supponenda. Is *Cardinalis* est *natus Ecclesiæ Romanæ* ex admodum singulari *Calixti Papæ II.* privilegio apud Monasterium illud satis celebre agentis, *Pontio Abbati* cuidam ac successoribus impertito, subsequuta debita per anulum In-

ve-

vestitura: de quo ipse met *Petr. Cluniac. epis. 46. lib. 6.* De primaria verò sibi, præ cunctis *Abbatibus Regularibus*, *Chirothecarum Pontificalium* concessione, per *Urbanum* scilicet *II.* & *Hugoni Abbati*, absque textus productione *Jo: Frid. Karg. lib. inscripto Pax Religiosa cap.* superiori laudato, videtur sentire.

Idem prorsus de *Vindocinensi Abbate*, *Cardinali* quoque nato ex largitate Pontificum *Alex. II. Gregor. VII. Urbanique II.* Pro quo tamen, videndus *Goffridus*, qui privilegium sublatum resumpsit *lib. 1. epis. 10. ac 26.*

Abbates tamen, magnifici, opulenti, Regalisque Monasterii *Canonicorum Regularium S. Victoris*, unde quasi ex florido *Lutetiæ Parisiorum* Seminario, cum Viro Theologo, & sacro Interprete Excellentissimo *Hugone*, plurimi illustres prodierunt; Nec Mitra, nec Pedit utuntur Pastorali, ex veteri consuetudine, sed Scipione seu inferiori tantum baculo cui nituntur, id significante *D. Saussay Panoptiæ alias laudatæ lib. 2. fol. 94.*
Abun-

Abunde satis Privilegia , quoad usū
Chirothecarum , & longe majora ab
 hujus Apostolici , & Augustiniani ,
 Ordinis clarissimi Prælatis, sive Ab-
 batibus acquisita P. *Gabriel Pennot-*
tus describit .

Præmonstratensis quoque Canonici
 Ordinis , à Divo Norberto Agrippinēsi patricio, & Magdeburgen-
 si Archiepiscopo , admodū pie exci-
 tati, Abbatibus , Mitræ , aut *Chiro-*
thecarum Jus non esse, non quia tale
 non mereantur privilegium , sed ex
 humillimo , & communi ejusdem
 Ordinis Abbatum consilio , & causa
 ab Innocentio Papa III. jampridem
 in Decreto confirmationis edita lib-
 scilicet p. *Epist.* pag. 118. ad quas Bo-
 squetus iniquis scholastes notavit .
 Ne forsā (verba sunt Pontificia)
 ex ipsis supercilium elationis quis assu-
 mat , aut sibi sublimis videatur , cum
 his uti se viderit , quæ Pontificibus, &
 majorum Ecclesiarum Prælatis à Sede
 Apostolica sunt concessa . Aurea qui-
 dem verba , & à nonnullis Regulari-
 bus Antistibus privilegio tanto ful-
 citis perlegenda ,

Cisterciensi Abbati, quatuorque majoribus Ordinis Sanctissimi *D. Bernardi Claravallensis* Abbatibus *Chirothecarum*, seu *Pontificalium* indulta similis facultas, confirmata fuit benignissime à Summo Pontifice *Innocentio VIII.* anno 1489. Apostolicis Codicillis, tum in propriis Cœnobiis, tum in aliis, ac Prioratibus subiectis: cum ampla potestate solennem Benedictionem, post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum sacra solemnia elargiendis, dumodo tamen aliquis tunc Antistes, vel Apostolicæ Sedi Legatus minime adfuerit.

Abbates alii plerique uti sacrorum Patres, Monasteriorum Magistri, & maximi Ascetæ, ac *Friores* quamplurimi iisdem Privilegiis à Sancta Sede reperiuntur locupletati; imò fere cuncti hodiè Regularium *Abbates*, vel privilegio, vel Pontificia permissione. *Aug. Barbosa de Ju. Eccles. Univ. l. 17. 47.* in Gallijs præsertim Insignium Collegiarum *Decani*, quemadmodum *Divi Martini Turo-nensis*, ac *Thesaurarii Sanctarum*, &
Re-

Regalium, quas vocitāt *Capellarum*; ablato tamen usu *Baculi* à ceteris Pontificalibus, *Parisiensis Capelle Carolinae Thesaurario*. Scribit D. de *Saussay* operis jam relati *lib. 7. c. 9.*

Neapoli fulgent privilegio Reverendiss. *Abbates*, piæ domus hospitalaris *Incurabilium*, & *S. Mariæ de Cesareis*: quemadmodum splendidissimè *Archipresbyter Ecclesiæ Regiæ Altamuranæ*, *præpositus Canusinus*, uterque in *Appulis*, ut ajunt *montibus*, aliique per *Neapolitani Regni Provincias*. *Florentiæ* summus *Hospitalarius*: *Carpensium*, ac *Vastallanorum* *Prælati* apud *Insubres*, aliique in *Ethruria*, ac per universam *Italiã Europamque*. Et regulariter ex vi *Privilegiorum Insignia* hæc *Abbatibus* temporalibus indulgentur: perpetuis vero re ipsa, benedictione accepta per manus impositionem, ut plerumque per *Sanctæ Sedis Nunciũ* *Lutetiæ*. Ex Pontificali *Tamburin.* & *V. Barbos.* 16. per tot. c. 11. 1. 5. & eundem *Voto decis.* 89. nu. 29. *lia. 3: to. 2.* De *Galliarũ praxi* Nos ibi didicimus. *Consule Ughellũ in Ital. sac.* Per-

vol-

volve universum pro *Sicilia Rocchum*,
Pyrrho; & pro *Archimandritatu* in eo
Regno perperam speravimus *P. Abb.*
D. Julij Lucenti Lucubrationes. De
Germaniæ Infulis, ac aliis sacris, be-
ne notus *P. Bucelinus* scribit. De
Gallis Abbatibus adest opus elabo-
ratiss. *Galliæ Christianæ Samarita-*
nor.

Dubium excitari posset de *Abba-*
tissis nonnullis valde *Illustribus*, quæ-
admodum in Imperio, ac Belgio,
prærogativis aliàs insignibus deco-
ratis, de quibus maxime id. *P. Buceli-*
nus, in *Sacra Germ. Hermes in Fascic:*
Jur. Publ., & nos alibi scripsimus.
Titulum tamen hujusmodi non didi-
cimus, neque usum exactè observa-
vimus: & jure, quanquam enim nō.
nullis placeat eas locū subiisse *Dia-*
conissarum, quæ in sacris Liturgiis,
ac Syntaxibus sequiori sexui præi-
bant, id post plures testante *D. Ca-*
rol. du Fresne in *Glossario* sæpe lauda-
to fo. i. 16., & alibi, & frustra pro-
bare promittente in suo nunquam
producto, juxta conceptum Embrio-
nem *Tractatu D. Dominico Macro*
Theo-

Regalium, quas vocitāt *Capellarum*; ablato tamen usu *Baculi* à ceteris Pontificalibus, *Parisiensis Capellæ Carolinæ Thesaurario*. Scribit D. de *Saussay* operis jam relati *lib. 7. c. 9.*

Neapoli fulgent privilegio Reverendis. *Abbates*, piæ domus hospitalaris *Incurabilium*, & *S. Mariæ de Cesareis*: quemadmodum splendidissimè *Archipresbyter Ecclesiæ Regiæ Altamuranæ*, *Præpositus Canusinus*, uterque in *Appulis*, ut ajunt *montibus*, aliique per *Neapolitani Regni Provincias*. *Florentiæ* summus *Hospitalarius*: *Carpensium*, ac *Vastallanorum* *Prælati* apud *Insubres*, aliique in *Ethruvia*, ac per universam *Italiâ Europamque*. Et regulariter ex vi *Privilegiorum* *Insignia* hæc *Abbatibus* temporalibus indulgentur: perpetuis vero re ipsa, benedictione accepta per manus impositionem, ut plerumque per *Sandæ Sedis Nunciū* *Lutetiæ*. Ex Pontificali *Tamburin. & V. Barbos. 16. per tot. c. 11. 1. 5. & eundem Voto decis. 89. nu. 29. lia. 3: to. 2.* De *Galliarū praxi* Nos ibi didicimus. *Consule Ughellū in Ital. sac. Per-*

volve universum pro *Sicilia Rocchum*,
Pyrrho; & pro *Archimandritatu* in eo
Regno perperam speravimus *P. Abb.*
D. Julij Lucenti Lucubrationes. De
Germaniæ Infulis, ac aliis sacris, be-
ne notus *P. Bucelinus* scribit. De
Gallis Abbatibus adest opus elabo-
ratiss. *Galliæ Christianæ Samarita-*
nor.

Dubium excitari posset de *Abba-*
tissis nonnullis valde *Jllustribus*, quē-
admodum in *Imperio*, ac *Belgio*,
prærogativis aliàs insignibus deco-
ratis, de quibus maxime id. *P. Buceli-*
nus, in *Sacra Germ. Hermes in Fascic:*
Jur. Publ., & nos alibi scripsimus.
Titulum tamen hujusmodi non didi-
cimus, neque usum exactè observa-
vimus: & jure, quanquam enim nō.
nullis placeat eas locū subiisse *Dia-*
conissarum, quæ in sacris Liturgiis,
ac Syntaxibus sequiori sexui præi-
bant, id post plures testante *D. Ca-*
rol. du Fresne in *Glossario* sæpe lauda-
to *fo. i. 16.*, & alibi, & frustra pro-
bare promittente in suo nunquam
producto, juxta conceptum Embrio-
nem *Tractatu D. Dominico Macro*
Theo-

330 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
 Theologo Melitenfi . Eę tamen Cę-
 nobiorum Præfectæ, ac Virgines ma-
 ximæ, quo titulo dignissimæ, ut quō-
 dam Præfectæ *Vestalium*, de quibus
 Vir singularis *Lipsius*, habentur pro
 matribus fam lias , & præpositis ad
 muliebrem domum vigili cura mo-
 derandam, sicut videre est apud PP.
Pellizzarium, *Tamburin.* aliosque;
 & facultas nonnumquam ampliissi-
 ma, de qua DD. ac præsertim elabo-
 ratissimus Interpres *Gözalez in cap.*
Dilecta de Majorit. & Obed. Usum,
 clavium haud amplectitur. Hinc ip-
 sis Benedictiones, manus Impositio-
 nes, & Sanctæ Crucis super Virorū
 capitibus signacula, nec non Virgi-
 num cum Benedictione Sacerdotali
 Velatio penitus interdicta. *Gratian.*
20. q. 2. cap. Statuimus, & in *Capitu-*
lar. Caroli Magni c. 72. seu inter Capit.
Reg. Franc. per Steph. Balutium edit.
to. 1. fo. 715. Multo minus Monialium
 suarum Confessiones audire, quem-
 admodū *Gręcorum* audaciores *Ab-*
batissę olim ambiere teste P. *Magis:*
Lupo in Schol. ad Tertulliani præscrip.
3. fol. 56.

De

De Sacrarum Virginum Antistita,
vulgo *Abbatissa* Ordinis *Divi Benedicti*, nobillima in Urbe *Cupersani*
Barenfis Provinciæ *Regni Neapolis*,
quæ singularis est in *Italia*, cum quo-
dam usu *Baculi*, *Chirothecarum*, qui-
bus *Presbyterorum* osculum adhibi-
tum, *Mitræ* manibus sororum supra
ipsius caput elatæ, non tamen illud
attingentis, *Jurisdictione*, ac *Vas-*
sallis: videndus est *P. Ughell*:

De Provincialissa celeberrima *Ca-*
nonissarum Vallis Viridis Messang cū
Gantis, post *Pennottum* 2. 2. *Pater*
Samperius consulendus *Iconol. B. V.*
3. 24. fol. 440.

Regulari, ex piissimo, ac sanctis-
simo *D. Francisci Ordine Minoritarū*
Custodi Hierosolymitani Templi, ut
Summi Pontificis in Palestina Vicario,
cum usu *Mitræ*, *Chirothecarum* cæte-
rorumque *Insignium Episcopaliū*
ornamentis, privilegium simile *Alma*
Sedes communicavit, non absque
ingenti ac rursus florido post varios
conflictus in celebri *S. Sepulchri Ba-*
silica decore, & *Peregrinorum* con-
tinuo affluentium gaudio. Nec in-
fe-

ferior eorūdem Insignium usus *Maronitarum Antistiti*, ex privilegio *Hadriani Sexti* Pontificis pro *Antiochena Ecclesia* elargito, cujus titulus à Monasterio, ac Templo possidetur *Divæ Mariæ Carnobim*, vel *Chernubim Libani Montis*: ipse enim cum proprio Patriarcha, decem Episcopis suffraganeis, & simili genere, Ecclesiæ ac Sedi Romanæ satis fidei eum montem incolit: De utroque notat etiā nonnihil prædictus *D. de Saussay* fo. 62. & 63.

Cui addenda Pontificia Beneficentia ex *Urbani Octavi* fcl. recordationis ævo, in mittendis, quam sæpe Vestibus, ac Pontificalib. Insignibus cum *Chirothecis* ad instar Occidentaliū, Episcopis iis, qui sese Ecclesiæ Græcæ ornamentis equiparabant. Quoad ipsorum autem *Maronitarū* Mores, ac Ritus videnda sunt ea, quæ diu à sedulis *D. Fausti Naironi* Lucubrationibus non insperavimus.

Messanesis rursus *Metropoleos* Canonicis *Chirothecarum* usus, & Pontificiè alibi fungentibus,

At Mundities interior, ab Ecclesiæ

fiæ providentia meditata , exposce-
 bat quoque exteriorem in *Chirothe-*
cis , præsertim lineis si usus vigeret ,
 & in sericeis usu receptis si indigeret
 nonnunquam abstergendis . Priscis
 enim Fidelibus ; tum ex pauperrima
 crumena, tum ex affectuum remissio-
 ne lanæ primum , ac lineæ, deinde
 subserica etiam in sacris adhibita
 pro comperto habemus , cum holo-
 serica vestis, tanquam quid rarum,
 ab *Heliogabalo* indutum, longè post
 ad *Equeltres* , ac *Populares* transie-
 rit , aperto quoque *Baphio*, sive offi-
 cina pro purpurino lanæ , ac serici
 colore. Ad tex. in l. 2. & l. *Privata C.*
de Murileg. De Linea *Ethnicorum* ,
Tunica in sacris *Apulejus* in *Apol.*
 & *Scheffer. Ital. Philos.* 14. ubi de *Py-*
thagoricis . At pervolve *Saussay Pa-*
nopl. & *Bona Liturg. c. 5.* & 24. & vi-
 dendi potissimum *Ferrar. ac Rube-*
nus in locis jam apertis , nec non
Bulenger. de Sacr. Vestib. Hinc in ca-
 none *Synodi Galon.* sanè decretū legi-
 mus : *Linteamina Altaris* , & *Indu-*
menta sacerdotalia, nonnisi à *Sacerdo-*
te vel Diacono , vel aliqua bona Ma-

tro-

dum Rossanensis Archiepiscopus P.
D. Angelus à Nuce. Nec mirum om-
 ninò; piissimus enim *Ludovicus Pius*
Abbates, Episcoporum consilio in
 Monasteriis regendis uti debere,
 iisque obedientiam præstare octavo
 sæculo annoque Christi vicesimo ter-
 tio, sui que Imperii decimo, solerter
 sanciverat: prout in *Capitul. Reg.*
Franc. ex emend. Steph. Balutij, Paris.
 1677. to. 1. fol. 635. Perstringuntur
 quoque Abbates iidem, quasi pro-
 pterea minus humiles per *Iuon. Car-*
nutenf. in Epist. non paucis, *Thomam*
Cantipratanum p. de Apib. 6. mellissuè
 ac spinosè per *D. Bernard. ep* 42. ac
 3. de *Considerat.* per alios, ac præser-
 tim *Petrum Blesens. epis.* 90. quæ est
 ad *Guilielm. Abbat.* privilegium im-
 probando: atque non abs re dedu-
 centem veteres Abbates Virga usos,
 disciplinæ, & correctionis, non di-
 gnitatis demonstrandæ causa. Etiã
 si ad tollendam indistinctionis cum
 Episcopis in Conciliis, & Synodis
 distinctionem *Clemens Papa IV.* in-
 stituerit prudentissimè, ut exempti in
 iis sedendo, aurifrigiatis Mitris, sed
 absq;

absq; gemmis laminisque argenteis
uterentur : non exempti verò simpli-
cibus albis, & planis . At in aliis lo-
cis utrisque Mitris uti liceret . Quæ
Privilegia ac limitationes Viterbii
19. Kal. Septembris anno II. Aposto-
licis Decretis fulcita sunt .

Ex *Congregatione* , quam vocant
Benedictinam nigram , *Divo Benedicto*
Anicio Patriarcha, extēia sunt Pon-
tificialium hujusmodi privilegia ad
albam, seu *Montis Oliveti* , B. Bernar-
do *Ptolemeo* Protoparente auspice ,
quæ titulum quoque ac possessionem
passim ostendit , ut id probare mi-
nime oporteat.

Rursus , Pontificia *Urbani IV.*
munificentia anno 1264. Abbas
Congregationis Montis Virginis in
oris Regni Neapolitani felicissimis
per *Divum Guilielmum* erectæ, *Chiro-*
thecarum , cum cæteris Pontificali-
bus usu, facultateq; populo solennem
elargiendi Benedictionem, conferen-
di Minores Ordines , & quadragin-
ta dierum Indulgentias fuit potitus:
docente id *Bullar. præfato Casin. to. I.*
in Append. Constit. 336. pag. 347.

Æquiparari privilegio ac tempori præferri huic merito debebat præclarus Abbas Cæsarei Cœnobii *Corbejensis*, qui Princeps est Imperii Romano-Germanici, loco fruitur peculiari in Comitibus, amplamque Jurisdictionem possidet cum Vassallis in *Vestfalia*. Exemptus, Jac Sedi Apostolicæ, & per eam *Celsiss. ac Reverendiss. Sanctæ Sedis Nuncio* ad *Rheni Tractum* immediatè subiectus; quod Nobis ea in Jurisdictione fuit planè notum. Sibi ergo *Chirothecarum* usus à *Gregorio Papa IX.* fuit indultus anno Christi 1240. ut constat apud *P. Odoricum Rainaldum* qui herculeos *Cardinalis Baronij* labores diligentissimè est prolequutus, *to. 13. Annal. Edit. Romæ 1646. n. 24. pag. 544.*

De *Cluniacensi Abbate* cuncta favorabilia sunt supponenda. Is *Cardinalis* est *natus Ecclesiæ Romanæ* ex admodum singulari *Calixti Papæ II.* privilegio apud Monasterium illud satis celebre agentis, *Pontio Abbati* cuidam ac successoribus impertito, subsequuta debita per annulum In-

vestitura: de quo ipse met *Petr. Cluniac. epis. 46. lib. 6.* De primaria verò sibi, præ cunctis *Abbatibus* Regulæ, *Chirothecarum Pontificalium* concessione, per *Urbanum* scilicet *II.* & *Hugoni Abbati*, absque textus productione *Jo: Frid, Karg. lib. inscripto Pax Religiosa cap.* superiori laudato, videtur sentire.

Idem prorsus de *Vindocinensi Abbate*, *Cardinali* quoque nato ex largitate Pontificum *Alex. II. Gregor. VII. Urbanique II.* Pro quo tamen videndus *Goffridus*, qui privilegium sublatum relumpfit *lib. 1. epis. 10. ac 26.*

Abbates tamen, magnifici, opulenti, Regalisque Monasterii *Canonicorum Regularium S. Victoris*, unde quasi ex florido *Lutetiae Parisiorum* Seminario, cum Viro Theologo, & sacro Interprete Excellentissimo *Hugone*, plurimi illustres prodierunt; Nec Mitra, nec Pædo utuntur Pastorali, ex veteri consuetudine, sed Scipione seu inferiori tantum baculo cui nituntur, id significante *D. Sanssay Panoplie alias laudatæ lib. 2. fol. 94.*

Abun-

Abunde satis Privilegia, quoad usū
Chirothecarum, & longe majora ab
 hujus Apostolici, & Augustiniani,
 Ordinis clarissimi Prælati, sive Ab-
 batibus acquisita *P. Gabriel Pennot-*
tus describit.

Præmonstratensis quoque Canoni-
 ci Ordinis, à *Divo Norberto A-*
grippinēsi patricio, & *Magdeburgen-*
si Archiepiscopo, admodū pie exci-
 tati, Abbatibus, Mitræ, aut *Chiro-*
thecarum Jus non esse, non quia tale
 non mereantur privilegium, sed ex
 humillimo, & communi ejusdem
 Ordinis Abbatum consilio, & causa
 ab *Innocentio Papa III.* jampridem
 in Decreto confirmationis edita lib-
 scilicet *p. Epist. pag. 118.* ad quas *Bo-*
squetus insignis scholastes notavit.
Ne forsan (verba sunt Pontificia) *)*
 ex ipsis supercilium elationis quis assu-
 mat, aut sibi sublimis videatur, cum
 his uti se viderit, quæ Pontificibus, &
 majorum Ecclesiarum Prælati à Sede
 Apostolica sunt concessa. Aurea qui-
 dem verba, & à nonnullis Regulari-
 bus Antistibus privilegio tanto ful-
 citis perlegenda.

Cisterciensi Abbati, quatuorque majoribus Ordinis Sanctissimi *D. Bernardi Clarævallensis* Abbatibus *Chirothecarum*, seu *Pontificalium* indulta similis facultas, confirmata fuit benignissime à Summo Pontifice *Innocentio VIII.* anno 1489. Apostolicis Codicillis, tum in propriis Cœnobiis, tum in aliis, ac Prioratibus subiectis: cum ampla potestate solennem Benedictionem, post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum sacra solemnia elargiendis, dumodo tamen aliquis tunc Antistes, vel Apostolicæ Sedi Legatus minime adfuerit.

Abbates alii plerique uti sacrorum Patres, Monasteriorum Magistri, & maximi Ascetæ, ac *friores* quamplurimi iisdem Privilegiis à Sancta Sede reperiuntur locupletati; imò: fere cuncti hodiè Regularium *Abbates*, vel privilegio, vel Pontificia permissione. *Aug. Barbosa de Ju. Eccles. Uniu. l. 17. 47.* in Gallijs præsertim, Insignium Collegiarum *Decani*, quemadmodum *Divi Martini Turo-nensis*, ac *Thesaurarii Sanctarum*, &
Re-

Regalium, quas vocitāt *Capellarum*; ablato tamen usu *Baculi* à cēteris Pontificalibus, *Parisiensis Capelle Carolinæ Thesaurario*. Scribit D. de *Saussay* operis jam relati *lib. 7. c. 9.*

Neapoli fulgent privilegio Reverendis. *Abbatēs*, piæ domus hospitalaris *Incurabilem*, & *S. Marię de Cēsareis*: quemadmodum splendidissimè *Archipresbyter Ecclesię Regiæ Altamuranę*, *Præpositus Canusinus*, uterque in *Appulis*, ut ajunt *montibus*, aliique per *Neapolitani Regni Provincias*. *Florentię* summus *Hospitalarius*: *Carpensium*, ac *Vastallanorum* *Prælati* apud *Insubres*, aliique in *Ethruria*, ac per universam *Italiã Europamque*. Et regulariter ex vi *Privilegiorum* *Insignia* hæc *Abbatibus* temporalibus indulgentur: perpetuis vero re ipsa, benedictione accepta per manus impositionem, ut plerumque per *Sandę Sedis Nunciũ* *Lutetię*. Ex Pontificali *Tamburin.* & *V. Barbos.* 16. per tot. c. 11. 1. 5. & eundem *Voto decis.* 89. nu. 29. *lia. 3: to. 2.* De *Galliarũ praxi* Nos ibi didicimus. *Consule Ughellũ in Ital. sac.* Per-

vol-

volve universum pro *Sicilia Rocchum*,
Pyrrho; & pro *Archimandritatu* in eo
Regno perperam speravimus *P. Abb.*
D. Julij Lucenti Lucubrationes. De
Germaniæ Infulis, ac aliis sacris, be-
ne notus *P. Bucelinus* scribit. De
Gallis Abbatibus adest opus elabo-
ratiss. *Galliæ Christianæ Samarita-*
nor.

Dubium excitari posset de *Abba-*
tissis nonnullis valde Illustribus, quæ-
admodum in Imperio, ac Belgio,
prærogativis aliàs insignibus deco-
ratis, de quibus maximè id. *P. Buceli-*
nus, in *Sacra Germ. Hermes in Fascic:*
Jur. Publ., & nos alibi scripsimus.
Titulum tamen hujusmodi non didi-
cimus, neque usum exactè observa-
vimus: & jure, quanquam enim nō.
nullis placeat eas locū subiisse *Dia-*
conissarum, quæ in sacris Liturgiis,
ac Syntaxibus sequiori sexui præi-
bant, id post plures testante *D. Ca-*
rol. du Fresne in *Glossario* sæpe lauda-
to fo. i. 16., & alibi, & frustra pro-
bare promittente in suo nunquam
producto, juxta conceptum Embrio-
nem *Tractatu D. Dominico Macro*
Theo-

Theologo Melitenſi . Eꝯ tamen Cē-
 nobiorum Præfectæ, ac Virgines ma-
 ximæ, quo titulo digniſſimæ, ut quō-
 dam Præfectæ *Vestalium*, de quibus
 Vir ſingularis *Lipſius*, habentur pro
 matribus fam lias, & præpoſitis ad
 muliebrem domum vigili cura mo-
 derandam, ſicut videre eſt apud PP.
Pellizzarium, *Tamburin.* alioſque;
 & facultas nonnumquam ampliſſi-
 ma, de qua DD. ac præſertim elabo-
 ratiffimus Interpres *Gōzalez in cap.*
Dilecta de Majorit. & Obed. Uſum
 claviſum haud amplectitur. Hinc ip-
 ſis Benedictiones, manus Impoſitio-
 nes, & Sanctæ Crucis ſuper Virorū
 capitibus ſignacula, nec non Virgi-
 num cum Benedictione Sacerdotali
 Velatio pꝯnitus interdicta. *Gratian.*
20. q. 2. cap. Statuimus, & in *Capitu-*
lar. Caroli Magni c. 72. ſeu inter Capit.
Reg. Franc. per Steph. Balutin edit.
to. 1. fo. 715. Multo minus Monialium
 ſuarum Confeſſiones audire, quem-
 admodū *Gręcorum* audaciores *Ab-*
batiffę olim ambiere teſte P. Magiſ:
Lupo in Schol. ad Tertulliani præſcrip.
3. fol. 56.

De

De Sacrarum Virginum Antistita,
vulgo *Abbatissa* Ordinis *Divi Benedicti*, nobilissima in Urbe *Cupersani*
Barenfis Provinciæ Regni *Neapolis*,
quæ singularis est in *Italia*, cum quodam
usu *Baculi*, *Chirothecarum*, quibus
Presbyterorum osculum adhibi-
tum, *Mitræ* manibus sororum supra
ipsum caput elatæ, non tamen illud
attingentis, Jurisdictione, ac *Vas-*
fallis: videndus est *P. Ughell*:

De Provincialissa celeberrima *Ca-*
nonissarum Vallis Viridis Messanæ cū
Gantis, post *Pennottum* 2. 2. *Pater*
Samperius consulendus *Iconol. B. V.*
3. 24. fol. 440.

Regulari, ex piissimo, ac sanctis-
simo *D. Francisci Ordine Minoritarū*
Custodi Hierosolymitani Templi, ut
Summi Pontificis in Palestina Vicario,
cum usu *Mitræ*, *Chirothecarum* cæte-
rorumque *Insignium Episcopaliū*
ornamentis, privilegium simile *Alma*
Sedes communicavit, non absque
ingenti ac rursus florido post varios
conflictus in celebri *S. Sepulchri Ba-*
silica decore, & *Peregrinorum* con-
tinuo affluentium gaudio. Nec in-
fe-

ferior eorūdem Insignium usus *Maronitarum Antistiti*, ex privilegio *Hadriani Sexti Pontificis* pro *Antiochena Ecclesia* elargito, cujus titulus à Monasterio, ac Templo possidetur *Divæ Marię Carnobim*, vel *Chernubim Libani Montis*: ipse enim cum proprio Patriarcha, decem Episcopis suffraganeis, & simili genere, Ecclesię ac Sedi Romanę satis fidei eum montem incolit: De utroque notat etiā nonnihil prædictus *D. de Saussay* fo. 62. & 63.

Cui addenda Pontificia Beneficentia ex *Urbani Octavi* fcl. recordationis ævo, in mittendis, quam sæpe Vestibus, ac Pontificalib. Insignibus cum *Chirothecis* ad instar Occidentaliū, Episcopis iis, qui sese Ecclesię Græcæ ornamentis equiparabant. Quoad ipsorum autem *Maronitarū* Mores, ac Ritus videnda sunt ea, quę diu à sedulis *D. Fausti Naironi* Lucubrationibus non insperavimus.

Messanēsis rursus Metropoleōs Canonici *Chirothecarum* usus, & Pontificiē alibi fungentibus,

At Mundities interior, ab Ecclesię

fiæ providentia meditata , exposce-
 bat quoque exteriorem in *Chirothe-*
cis , præsertim lineis si usus vigeret ,
 & in sericeis usu receptis si indigerēt
 nonnunquam abstergendis . Priscis
 enim Fide libus ; tum ex pauperrima
 crumena, tum ex affectuum remissio-
 ne lanea primum , ac linea, deinde
 subserica etiam in sacris adhibita
 pro comperto habemus , cum holo-
 serica vestis, tanquam quid rarum,
 ab *Heliogabalo* indutum, longè post
 ad *Equetres* , ac *Populares* transie-
 rit , aperto quoque *Baphio*, sive offi-
 cina pro purpurino laneæ , ac serici
 colore. Ad tex. in l. 2. & l. *Privatæ C.*
de Murileg. De Linea *Ethnicorum* ,
Tunica in sacris *Apulejus* in *Apol.*
 & *Scheffer. Ital. Philos.* 14. ubi de *Py-*
thagoricis . At pervolve *Saussay Pa-*
nopl. & *Bona Liturg. c. 5.* & 24. & vi-
 dendi potissimum *Ferrar. ac Ruben-*
nus in locis jam apertis , nec non
Bulenger. de Sacr. Vestib. Hinc in ca-
 none *Synodi Galon.* sanè decretū legi-
 mus : *Linteamina Altaris* , & *Indu-*
menta sacerdotalia, nonnisi à *Sacerdo-*
te vel Diacono , vel aliqua bona Ma-

tro-

trona, vel Virgine, sine appositione aliorum pannorum convenienter quando opus fuerit abluantur, ita ut munda, & nitida conseruentur: quia nimis absurdum sordes esse in vestibus sacris, quæ dedecерent etiam in profanis. Quæ verba ad rē adfert P. Aloys. Novar. in alias cit. Encycloped. Epistol. Ep. 48. n. 251. Et merita in sacris Chirothecis abluendis Veterum fidelium sanctio; siquidem simplex olim earum Tactus, Laicis nefas: quemadmodum discimus ex Epist. Decret. I. Stephani Papæ I. generaliter de omnibus Vestimentis determinante hoc modo. Vestimenta quibus Domino ministratur, cultusque Divini omni cum honorificentia, & honestate à Sacerdotibus reliquisque Ecclesiæ Ministris celebratur, & sacrata debent esse, & honesta. Quibus alius in usibus (cum Deo ejusque servitio consecrata, & dedicata sint) nemo debet frui quam Ecclesiasticis, & Deo dignis officiis. Quæ nec ab aliis debent contingi, aut ferri, nisi à sacratis hominibus, ne ultio, quæ Balthasar Regem percussit super hæc transgredientes, & talia præsumentes, veniat

Di-

*Divina, & corrucere eos faciat Divinæ
Ultionis justum flagellum adima.*

*Quæ insignia in Episcopis atq; abba-
tibus indumenta, pictis quoq; ipso-
rum imaginibus admodum cōgrue-
re Jo. Molanus ostendit lib. 2. cap. 40.
& 4. 29. de Imaginum Picturis.*

*Hæc quoad sacrarum dignitatem
Chirothecarum. Pro quibus luculen-
tiora nō pauca sperare faciunt ope-
rosiora præfati Clariss. D. Jo: Ciam-
pini studia, in Opusculo De sacris In-
dumentis, cum aliis duobus, De sacris
scilicet profanisque Calicibus ac de
sacrarum Imaginum usu, earumque
veneratione post suum anno 1688.
Romæ jam datum, De perpetuo
Azymorum usu in Ecclesia latina, vel
saltem Romanæ.*

C A P U T V.

*Quibusnam, & quando Chirothe-
carum Usus interdictus.*

O B Necessitatem quandam, ad
propulsandas Aeris Injurias,
ob temporum Luxum, & Sacrorum
exer-

exercitium, *Chirothecarum* consuetudo potissima jam est demonstrata. Hęc autem non semel intercisa, Jure id mandante, vel more suadente. Sic Leges Saxonice Regiis Prętoribus pro Tribunali sedentibus *Chirothecas* ferre vetant, ut legitur in earum *Speculo lib. 1. a 69. & lib. 3. viden. a 45. §. 10.* sancitum enim est ibi quod, si sub Regis banno sit cognoscendum, Scabini sive Judices, sententiam ferre debeant, Inermes, Jejuni, pileis & *Chirothecis* detractis, ac palliis indutis, materiam exornante *Georg. Rittbers. I. C. instructissimo in de Ju. Asyl. 3. 34. fol. 40.* Nos Principes summos utriusque sexus, & Proreges adimus: ac summum Pontificem in cubiculo, tum in sacello veneramur *Chirothecis*, ac Pileis in intermedio conclavi depositis: quod si cupientes audiri, petentesque se ad humillima beatorum Pedum oscula permitti, id negligant, per Magistros Cere-
moniarum Sacri Palatii, vel Intimos Cubicularios monentur, & cum Birretis ad custodiam, ipsis aufe-
runtur.

In

In Jure quoque Saxonico ar.5.cap. 33. quemadmodum est narratum de Gallis cap.2. *Antequam Vassallus accedat ad Dominum, Gladium, Cultellum, & Calcaria, Pileum, & Mitram deponat, Chirotecam, & Cappam exuat, &c.*

Militibus inter Ignominie species earum detractio, apud Anglos presertim, ex Valsingamo circumscripta in Eduardo III. Rege; sed putamus juridicam, aut potius militari aliquo more violentam. Cum potior belligerantium pena, Armorum esset privatio l.2. ff. de his qui not. Inf. & 2. Reg. legatur Non eque gloriabitur accinctus, & discinctus De Grifone pro Martano spoliis mentitis surrepto Areost. 17. 131.

Gli havean levato l' Elmo, e la Corona,

E lasciato in farsetto assai vilmente Docet inde, Goffredi nomine, Tassus auxilium respuens Armide 4.81.

Io per me qui depongo Elmo, e Lorica,

Qui mi scingo la Spada, e più non fia,

P

Ch

338 *Abb. Io: Bapt. Pactchellii*
Ch' adopri indegnamente Arme &
Destriero,

O'l nome usurpi mai di Cavaliero.
Alias in Castris nuda Manus Pacis
inditium. Virgil. II. de Aenea

Oremus Pacem, & dextrastenda-
mus inermes.

Et rursus lib. I 2.

———— *Dextram tēdebat inermem.*
Areostus de Norandino Rege 18. 66.

Et alzando la man nuda, e senz' ar-
me

Antico segno di tregua, e di pace
De Clorinda Tassus 12. 69.

E la man nuda, e fredda alzando
verso

Il Cavalier, in vece di parole
Glidà pegno di pace.

Non ignoramus Baculos, & Arma
ritu antiquo in sacris ædibus depo-
sita, cæpto à Diacono Evangelio; cō-
siderabant enim prisci Fideles, hu-
militer ante Dominum stare oport-
tere ex Amalar. 3. 18. Honor. Gemm.
1. 24. Durand. in Rationali 4. 24. Mori-
rino 4. 18. de Pænis, ubi, & de accedē-
tibus ad Confessionē, ac vulgato de
Myßer. Missæ. Hidelberti carmine

Ple.

Plebs Baculos ponit, stat retegittque caput.

Quam notitiam illustrat Nicol. de Plove Posnonien Presbyter ab anno 1434. quo claruit, & in *Missæ Exposit.* ubi: *Cum legitur, inquit, Evangelium, Arma, vel Baculi deponuntur in signum quod, juxta doctrinam Evangelicam, parati sunt fideles, non armis, sed patientia se defendere.* Hinc meminimus vidisse in Oris septentrionis nonnunquam Equestris ordinis Milites, dum Evangelium legebatur, Ensi manum admoveere, aut de vagina educere ad testandum, ut dicebant, eo gestu se paratos pro Evangelica defensione, & sanguine effuso pro virili pugnatuuros. Ubi id consuetum, *Chirothecas* profecto exuendas censemus,

Universim verò ex munditiæ Mensæ affidentes *Guantis* manus detegunt; & *Vindobonæ*, sive *Viennæ Austriæ* illaudatam vidimus, & audivimus puellarum consuetudinem, quæ ob manuum scabiem, ac Pustulas seu maculas sanguine rubentes, frequentem (quod doluimus) *Parmæ*, cibos

ori admovebant digitis tantum earum manicarum, quas *Dactylothecas* propriè appellari suavisimus, apertis, ac uolutis . Quod & Romanis mos erat probatissimus, nudis pedibus accumbere , soleis detractis , ut ex *Plinio, Seneca, Plauto, Horatio, & aliis* probant *Petr. Ciaccon. de Triclinio Fulv. Ursin. in Append. ad Illum fol. 306. Hier. Mercurial. Art. Gymnast. 1. 11. Raderus in Martial. 14 60. Balduin. de Calceo, ac alii; Cui assuetudini Servatorem nostrum, & Apostolos prudenter sese adaptasse volunt Salmeron Alf. 4. p. 2. to. 7. Jo. Maldonat. in Luc. 7. nu. 37. ubi Card. Tolet. Gretser. in Demonst. Dogm. Cathol. Eccles. cap. 7. Villalpand. in Ezech. 23. & aliis.* Haud dubium de nudis Manibus, quas Christo, ac suis, nunquam *Manicatas*, seu *Chirothecis* vestitas, constare diximus. Et de Priscorum summa in sumendis Eduliis Munditie, validissimum ex frequenti manuum lavatione argumentum *Lamprid.* enim in *Heliogabalo* : Cum tantum, scribit, biberent, per singula fercula, & Manus, quasi comedissent, lavarent.

Idem-

Idemque paulo post *Ut haberent viginti duo fercula ingentium epularum, & per singula lavarent.*

Imo, si Nudipedalia à Viatoribus, Viris Principibus, Puellis, & Servis usu habita, in Templis, in Processionibus, in superstitionis, in Funeribus, in Magicis, atque in bello, ut ad satietatem probant *Bened. Balduinus de Calceo Antiquo cap. 23. ac Theoph. Rainaudus in Heterocl.* Manus etiam nudæ laudatissimæ in rebus nactis, cum Vestes hilariores exuuntur; Paulatim tamen, ac nostro ævo *Chirothecæ* nigro tincto colore ad Luxus exhuberantiam sunt invecæ.

Scoretea Colobia, vulgo *Colletti di Dante*, dupla, ac præter morem, crassa, quacumque corporis parte vetita, etiam pro *Chirothecis* in *Sereniss. Etruriæ Magni Ducis* ditione. Minimè tamen, Baronibus, Aulicisque consueta, tradente Doctore, *M. A. Sabello* in *laudata Italicè Prattica Univerf. Litt. C. V. Colletti pag. 91.*

Verum sponte *Quantos* sibi vetat quisquis illorum altero, vel vno in

Curia, vel Basilicę scamno, aut in aliis subselliis deposito locū acquirere intendit, secundum praxim ferē communem, de qua cum *DD. Melia in Addit. ad Decis. Ncapol. Gizzarell. 17. n. 18.* Cui tñ rationē ex Juris Civilis ventre haustam, ac desideratam supplemus; ea siquidem, quæ in nonnullis sunt bonis, occupanti conceduntur, §. *Feræ igitur Bestiæ Instit. de Rer. Divis.* Et fundatur in illo sacri text. *Deut. 11. 24. Quicquid calca- verit pes vester, vester erit*, quo universale, ac primæuū suppositū dominiū indicatur. Quia etsi ad possessionem acquirendam sit animus requisitus cum corpore, ad retinendam sufficit solus animus *I. C. in §. possidere Instit. de Interdict. iis verbis: Quin etiam animo quoque solo retineri possessionem placet, idest ut quamvis neque ipse sit in possessione, neque ejus nomine alius: tamen si, non relinquendę possessionis animo, sed postea rever- surus inde discesserit, retinere possessionem videatur.* Quo circa per *Quantum* facillimē vacuum locum possumus adipisci. Acquiritur, retinetur, & cul-

& cultu quasi religioso per quoscunque observatur *Neapoli* in Regia, & ferè *Luxuriantis Naturæ, Italiæ Urbis*, in cujus Tēplis quadringentenis *Pietas* ultra famam, & miracula Sāctorum perpetua : de quibus consulendus *Vir Antiquæ Eruditionis scitissimus* è Soc. *Jesu P. Sylvester Petrasancta*.

Hic apud *Alemannos*, & præsertim *Coloniæ Agrippinæ*, quæ adversus ineptè vocitatam *Batavorum* Reformationem, propugnaculum est Catholicum, in templis ad numerum dierum per anni circulum, scamna sunt solo affixa, & pro utroque sexu benè disposita, tum sessionis, tum lectionis commodo. In quibus accumbentes *Fideles* cælestibus dapibus *Eucharistiæ* in summo altari, quandoque valde diffito, cum *Chirothecis* relinquunt *Pileum*, *Biretum*, *Strophium*, *Rosarium* pluresque sacrarum precum libros, quorum celebre *Urbs* illa est emporium. Hæc autem cuncta, & post diuturnam moram fideliter ibi repetunt. Quod Utinam in *Galliis* atque *Italia* con-

344 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
tingeret, ubi locorum Ingenia vivi-
diora, & magis ad nouandum pro-
na: per ea que acutissimus *Casp. Hu-*
artes Hispanus auctor tradit.

Jure prohibente variis modis *Chi-*
rothecas gestare nefas. Experiuntur *E-*
piscopi, ac similiter *Antistites* insigni-
ti, quibus in *Sacrificiis Defunctorum*,
& in die *Veneris* majoris hebdoma-
e iis uti non licet ex *Cærem. Episc.*
lib. 2. cap. 11. & 29.

Semper verò sacris facientibus
Presbyteris indictæ, quanquam ab
eorum nonnullo tunc adhibitæ, ex
torio quidem elaboratæ, ad *Episco-*
paliū ex serico textarum discrimen
Jo. Frider. Karg. in Pace Religiosa jam
cap. 3 sup. laudat. loca non proferens
ut Genti nimis forsan *Libertinæ in-*
oris frigidioribus parcat.

Pro *Archidiaconis* aliisque *Pref-*
byteris in Dignitate constitutis, vel
non, *Synodus Londinen.* anno 1200. à
Cappis manicatis (lege *Guantis*, vel
Chirothecis) deerevit abstinentiam.
Idque ex *Doctoribus* sensere preser-
tim *Gonzal. cap. 15. de Vita, & Hon.*
Cler. num. 10. fol. 55. tom. 3. Decr. &
Carol.

Carol. Annibal Frabottus J. C. Parisiensis Excellētis. qui supra se ipsum scripserat *Disquisitiones de Numero Puerperii, & de Justo partu*, legitimū defendens Undecimenstre, & intra Avicēnæ Scholām: præleſt. inquam ad *und. tit. De Vita, &c. fo. nobis 41.* quo in textu is *Manicas* pro *Chirothecis* interpretatur: Gonzalez vero æque eruditus pro *Vestis extremitatibus* explicat. Adstipulatur Servius Grāmaticorum Anteambulo his verbis *Tunicæ Vestræ habent Manicas* ad illud Poetæ carmen *Aen. 9.*

*Brachia Manicæ velant extrema
capaces, &c.*

Et ne sacra via pedes fugiant: In Decretis Concilii Eboracensis Annal. parte posteriore apud Hovedenū. Præcipimus, sic habetur, etiam ut Sacerdotes, non in Cappis Manicatis incedant, sed in vestibus suo ordine congruis. Missa quoque Vetus, à docto Viro Hugone Menardo post Sacramentor. D. Gregorii librum edita præstat legenda *Exuat Manicas, lavetque manus.* Qui Canones plane

346 *Abb. 10: Bapt. Pacichellii*
sanctissimi, ac venerandi antiquati
non sunt Cordatis, & Conscientiæ
stimulis actis Ecclesiæ Viris; sed tan-
tum Luxuriosis, ac nimium apertis,
quibus jam jam, & antiquatum sa-
cro sanctum erit Evangelium.

Testimonia Clericis ad rem facien-
tia damus hic dignissima. *Concilium*
primo loco Provinciale *Cloveshovig*
sub *Cuthberto* Archiepiscopo cap. 28.
cujus sanctissimum decretum tale: *Ves-*
tibus consuetis, juxta formam videli-
cet priorum, sive Clerici, sive Mona-
chi (optima extensio, de qua Nos
paulo infra) *deinceps utamur: nec imi-*
tentur sæculares in vestitu crurum per
fasciolas, &c. de quibus, idest *Cru-*
ralibus fasciis J. C. *Ulpianus* in *l. ar-*
gumento 25. ff. de *Aur. Arg. Leg.* Sic in-
ter *Capitularia Regum Francor.* à
Steph. Balutio emend. to. I. fol. 153. in-
ter ea *Childerici III.* anno 744. san-
ctum Clericis Vestimenta, vel Cal-
ceamenta, quam quæ Religionem,
decent, habere minime licere. Quæ
proculdubio *Guantorum* exuberan-
tiam pertingunt. Deinde procedi-
mus

mus ad Patres, Latinos, & Græcos, breviter tamen more nostro, ne ex sacra Censura, nonnullis nimium Critici, aut Satyrici videamur. Et D. Hiron. eloquenter perstringens ad Eustochium: *Sunt quidam, inquit, mei ordinis, quibus omnis cura est de Vestibus, si bene olcant, si pes laxa pelle non folleat. Quæ circa Odorem, ac Pellem infælici hac ætate, seu ferreo sæculo ad nonnullorum in Ecclesia Manus forent applicanda. Clemens Alexandr. Pedagog. 3. 11. invehens in Vestium Luxum Vestis indicat cujusmodi Mores nostri sint: & cultu corporis augetur Luxuria. Mellissius Bernard. in de modo bene vivendi serm. 9. prorsus declamans Non facit ornatum Clericum tenera vestis, sed Munditia Mentis. D. Jo. Climaci Scholiastes ad Grad. 10. num. 21. diffinit Vestium cultu pravas in anima cogitationes progigni. Optime tandem Matthæus Parisius in Henrico Anglorum Rege III. ubi hujusmodi Anglicanæ Synodus verba refert non conremnenda. Quoniam de habitu Clericorum, qui non Clericalis videatur, sed potius mi-*

litaris. grave scandalum laicis generatur, firmiter statuendo præcipimus, ut ad formam de Vestibus Clericorum, quam de Ornamentis Equorum, in generali Concilio edita, per subtractionem Beneficiorum ab Episcopis restringantur: ita quod in mensura decenti vestes habeantur, & capis clausis utantur in sacris ordinibus constituti, maxime in Ecclesia, & coram Prælatiis suis, & in conventibus Clericorum, & ubique in Parochiis suis, qui cum animarum cura Ecclesias susceperunt. Et ut possint Episcopi alios melius ad honestatem vestium, Tonsuram, & Coronam decentem, & Equorum ornamenta idonea coarctare, provideant, ut à suis Clericis commensalibus hæc prius faciant observari, habentes eos in vestibus, calcaribus, sænis, & sellis, Clericalis gerentes habitum honestatis. Patrum quidem verbo ex exemplo, si expediat, Reformatio, primo, & potiori loco habēdos Majoritas in parvulis quoque ad luxum proclivibus, & Divinum cultum non fovētibz, etiamsi ulteriorem haud faciant vitium, nec lautiores instruant mensas.

fas : postmodum descendendum ad *Minoritas*, quemadmodum ex *Sacra Historia* Adagium protritum .

In argumento quoque strictius re suppeditant synodicae , [quamplurimae Magistrales Constitutiones. *Chirothecas* igitur incisas , veluti ad saecularem luxum magis aptatas , nullo unquam tempore *Clericis* deferre licitum . Alias vulgares , & minus pulchras nisi necessitatis causa permissas ex *Synodo Ravennatensi* anno 1607. , ut putamus in casu Infirmi-
tatis , aut longi Itineris . Rursus in Ecclesiis , ac tempore maximè Divinorum Officiorum ab iisdem minimè deferendæ . *Synodus Castellana* elapso seculo , annoque 1595 . Multo minus cum superpellicii indumento in templo vel foris : qua occasione , Violas , Rosas , Floresque alterius generis præ manibus habere inhibitum ex *Nucerina* de anno 1606 . Pro odoratis vero *Chirothecis* , Clericorum multa anno 1631 . in *Tarraconensi* Concilio sancita , forte quia corde non bene olet , qui manibus , ac veribus olere studet . Quæ Decreta
val-

valde congruentia ad laudabilem
 Clericorum Institutionem refert fi-
 deliter *D. Gasto Chamillard* Doctor,
 ac Regius Professor Sorbonicus in
de Corona, Tonsura, & Habitu Cleri-
cor. fo. nobis 234. 242. 244. & 655.
 Et apud *Bolland. in Vita Sæctæ Vual-*
burgis seu Act. 55. to. 3. fol. 325. de
 quodam ex partibus *Franciæ* adven-
 tante, oscitanterque cum *Vuantis*
Ecclesiæ ingresso, refertur eos à ma-
 nibus revellere volente, minimè inve-
 nisse: post quatuordecim tamen dies
 oratione habita ipsum recuperasse.

Fulciuntur hæc optimis aliis, ac
 sanctissimis placitis, nec obsoletis,
 nec pænitus novis; *Canonico* enim
 cuicumque, vel in Dignitate consti-
 tuto, aut *Ecclesiæ* cuilibet Ministro
 Clericove, dum *Horariis Divinarum*
Precum officiis interest, aut *Proces-*
siones, funera, vel Functiones Eccle-
siasticas obit, superpelliceo aliove
 sacro indumento induto, manibus
Chirothecarum tegumentum vetitum
 omnino. Sic pro *Ecclesia Mediola-*
nensi in ejus *Actis* planè heroicis,
 quæ ubique summum pro Dei famu-
 latu

latu ardorem *D. Caroli Borromæi* ostendunt *p.1.fol.154.col.2. & fol.783.*

Sacerdos tantum Benedictionem daturus, Venerabile Sacramentum velatis accipit manibus: ex Gauanto in *Rubric.Missal.4.12.9.* Ritu forsitan à Veterum Religionis studio desumpto, & ad sacra mysteria evecto. iis siquidem supplicantibus, non modo fuit moris supinas manus protendere, quod *Lycaon Achilli, & Europa apud Moschum* egere *Iliad. 1. & 21;* notatque de *Camillo Plutarch. & Virg. Aen. 12.*

Ille humilis, supplexq; oculos dextramque præcantem.

Protendens

Ipsamque verbum *Præcari* Latinis Grammaticis à manus porrectione promanatum censetur. Verum eas velabant, quod *Homer. Iliad. 1. de Chryse, ac de Theseo Plutarch. testatur.* Veloque Oleæ ramo involuto *Virg. affirmat Aen. 12.*

Velati ramis Oleæ, veniamque petentes

Sic Plant.in Amphit.

Ad nos veniunt flentes Principes
Ve-

352 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

*Velatis manibus orant ignoscamus,
peccatum suum.*

Liviusque 4. Belli Punici: Ramos

*Olea, ac Velamenta alia supplicum
Porrigentes orare ut se reciperent.*

*Neque à Clericis sive Acolytis In-
cruento Mystæ sacrificio servitium
præstantibus habendæ Chirothecæ:
prout eadem Acta p. 4. fol. 751. col. 1.
Et quod Ceroferarii quique, mani-
bus nudis, nec superpelliceo tectis
tractare debeant candelabra, habe-
tur in Cæremoniali Ambrosiano lib. 1.
fol. 233. docentque Crassius de Cære-
mon. Cardinalium c. 14. Fantonius in
Carmelitar. 2. 8. 1. & Paul. a S. Jo: in
Discalceat. D. August. c. 12. quos se-
quitur P. Maggus De Sacr. Cærem. in
Offic. & Choro Opus. 3. disquis. 1. pag.
390. cōtra Tutinium in Camaldulens.
qui adversus erat ne candelabra in-
ficerentur.*

*Quandocumque vero Seminarii
Clericis vetitæ. Ibid. fol. 986.*

*Item Sacerdos celebrans, illas non
audeat ponere in Altari. Ex iisdem
Actis p. 1. fo. 10. col. 1.*

*Cuicumque demum Fidei ad su-
men-*

mendum sacrosanctum *Eucharistiæ* Sacramentum accedenti, indictum, omnino manus habere *Chirothecis* impeditas, vel *Manicis* (melius declarans) aut sudariolo, vel similibus. *Actor. præfata p.4 fol.726.col. 1.* observabat enim prudentissimus, ac fervidissimus Pastor fidelem Christi quemcumque, tanquam mancipiū cum nudis, flexis, & quasi vinctis manibus oportere ad sacram Synaxim intrare, illamque comitari, nec minus digna compositione subditorum ad Principes Terrę. Ex ea si benè procedat, cæteri templo adstantes ediscunt, sin minus in scandalum incidunt: quod utinam inter Christianos haud contingeret, nec nobis dolentibus laudabiliora de facie, ac manibus Musulmanicis, in superstitionis eorum Mesquitis audiremus.

Gentiles olim Romani, eorum Rege *Numa* imperante in sacris manus velabant ex *Livio*. Hinc *Venusinus* cecinit.

———— Et albo

Rara Fides colit velata panno
Legatos quoque ad Pacem petendam

354 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
dam sic manus operiisse docet Hi-
storia Vetus : *Plautusque in Amphit.*
ibi

*Postridie in castra ex urbe ad nos
venerunt flentes*

*Principes velatis manibus , orant
Ignoscamus peccatum suum.*

Et Ovid. Met. 11. de Teleo

*Copia cum facta est adeundi terra
tyranni*

*Velamenta manu protendens sup-
plice qui sit*

Quoque satus memorat ———

Scite Lud. Ancoft. 21. 1.

*Ne da gli antichi par che si dipin-
ga*

*La santa Fè vestita in altro modo,
Che d'un Vel bianco , che la copra
tutta*

*Ch'un sol punto , un sol neo la può
far brutta.*

Nobis christianam fidem profiten-
tibus mos idcirco laudatissimus ad
Venerabile accedendo Convivium
nudas manus, albo mundoque men-
sali submittere, & humili forma,
quasi velare. Sed lotas cum facie,
neque Tabacho, aut similibus spur-
ci-

citiis pollutas; qua in circumstantia
labes conscientiae saltem venialis:
Granad.de Euchar. disp. 9. 13. & P.
Leander. quest. moral. in sept. sacram.
to. 2. 7. 7. 8. Absint tamen *Chirothecae*
à subſtinentibus pallium, vel cum
cereis in ſacris procedentibus.

Galliarum equè culto, ac feraciſſimo Regno, *Paracis* in ſacris veſtibus olim uſu receptæ *Chirothecae*, ex corio tamen conſutæ, atque ab Episcopalis, ex ſerico, ſeu textilibus planè diſſitæ, in quibus Eccleſiæ Unitatis myſticum argumentum. Ex tamen, jam obſoletæ, ſynodales ſanctiones haud metuunt. Nec ſimiliter vigenſ conſuetudo, poſt annos quamplures præſcripta, qua *Lutetiae Pariſiorum* ſacerdotalia cadavera, ad ſepulcrum ducuntur, facie aperta, ſacerdotalibus ornamentis inſignita, candidis *Chirothecis* manibus inſertis, pedibusque ſandaliis ejuſdē coloris inditis. De qua teſtis oculatus, nec fallax Criticus *D. And. de Sauffay Panopl.* ſuperius laudatæ fol. 353. Huiuſmodi enim ritus in Deſunctis decorem, ac munditiem ſapiunt,

piunt, citra omnem vanam *Luxus* ansam, in *Viris Ecclesię* illuc, per quam doctis, & exemplaribus, quod nemini blandientes accuratę aliās vidimus, fideliterque calamo narra-
mus.

At inferioribus *Episcopo* nequaquam concedendas, ut eminentioris gradus appareat distinctio. Eleganter *Illustriss. D. Anton. Paulutius* in sua *Jurisprud sacra tract. 2. cap. 18. num. 7.* significavit, quę in *Abbate* sic decorato equę militant.

Nec putet quisquā ē nostro *Schediasmate Cēnobitas* eliminandos potissimas quorū *Virtutes* affectū planē religioso percolimus; Videndum enim, an ipsis, citra *Dignitatis* gradum, ac modestię *Metam* *Gnantorum* sive *Chirothecarum* usus, ad propriū ac privatum commodum, expediat, sitque permittendus.

Responsio absoluta omninō est negativa, pro qua ipsos met *Patres* audiamus. Designarunt ij, primasq; vestes induere, communi vocabulo *Colobium* appellatas, aut *Lebitum*: Utraque nomine diversa, re autem

eadem, & una, quemadmodum statim videbimus, linea scilicet, absq; manicis, vel ijs abscissis, ut expeditiores ad ambulandum forent, & ad dormiendum soluti.

Breviter Sozomeni Hist. lib. i. cap. 13. verbum tamen usurpans latinum ibi Nam Tunicis se induebant manibus carentes. Clarius tamen D. Hieron. optimus quidem Linguarum Professor in Prefat. ad Regul. Pachomii ubi: Nihil habent, inquit, in cellulis præter Psiathium, & quæ infra scripta sunt, duo Lebitonaria, quod Aegyptijs Monachis genus vestimenti est sine Maicis, & unum jam attritum ad dormiendum, vel operandum &c. Rufin. de Vita Patrum c. 13. Tabennensisj appellantur, quibus usus est indui Colobijs, quasi saccis lineis. Et cap. 7. Indumentum ejus stuppeum Colobium erat, quod apud illos Lebites appellantur, & linteum quod collum, & caput obvolueret. Apertius etiam Cassian. de Institut. Cenobitar. c. 5. hoc modo: Colobiis quoque lineis induti, quæ vix ad cubitorum ima pertingunt: nudas de reliquis circūferunt manus, ut

am,

amputatos habere eos actus, & opera mundi hujus suggerat abscissio Manicarum. Ubi sapientissimus Præceptor materiam introspiciens, pro Manuum nuditate, & Guantorum exvitione prorsus necessaria, causam profert egregiè. Quæ Manuum Nuditas antiquo penicillo in Veteribus Monachorum peristylliis optimè expressa, Casinensis, Cavenensis, ac Sublacensis maximè: sequiori autem ævo perelegantibus B. Bernardi Ptolomæi per Sodomam satis notum, in Senensi ditione Iconibus, & in clariss. Olivetani Ordinis Archicænobio. Alias autem Vestes, quæ postmodum usu valuerunt, non tamen præter argumentum Dorotheus enumerat p. de Renunciat. iis concisis verbis Tunica, absque Manicis, & Zona pellicea, Anulabus, & Cucullus. Nobis prior phrasis sufficiens est: ad reliqua digerenda, Lectoribus Lexicographos aperimus, & maxime D. Du-Fresne, ex Illustrissimis Gallorum Academiis pluries laudatum, nec non Henricum Spelmannum Anglo-Britannum in suo Archæologico, apud quorum
pri

primum to.2.fo.590. ex Libro Ordinis S. Victoris Parisiens. M.S. cap. 18. & 40. Mitræ Lanæ pro Conversis efformatæ, Operariis; Itinerantibus, & Infirmis, ad protegendum caput extensæ, id enim discretum.

Spiritu Dei, & Patriarcharum amore penitus exueretur, quisquis Monachus adhiberet Chirothecas præsertim pellaceas, cum nec lanæ olim permixtæ, majorum præceptis, & exemplis obstantibus: & nimis profectò sentiret luxuriosè quisquis astrueret, quod incedentes ealceati possint agere Manicati, Laicalis Vanitatis pedissequi perditissimi, in pravam eorum sortem fortasse alios miserrimè trahentes.

Indecens non parum apud magis honestos mos habitus Religiosorum ad arcendum frigus, vel citra illud manus in sinu, aut infra cingulum intra vestes recondendi: quod, ex Clem. Alex. D. Bonav. Hugone Victorino aliisque improbat viriliter P.D. Franc. Ma: Maggius de Sacr. Cæremon. to.1. disquis.9. pag.474.

Argumentorum tamen Achilles
ex

ex adverso pro Cænobitis qui, maximè apud Nostrates, Chartis impallescent, textus erit *Addit. Constit. Caroli Magni cap. 12.* ita decernens *Abbas omnino provideat ut Monachorum unusquisque habeat Wantos in æstate, & Mussulas in hyeme Vervecinas; Aestiva tamen Guantorum* species nō nihil præter ordinem portendit, quod frigoris remedium exuberat, & forsan ad Agrorum cōducit culturam, in qua sese magis exercebant Veteres Monachi; Et nota est *Carolina Pietas* in Ecclesiarum Cathedralium, & Cænobiorum complurium erectione, amplissimis proventibus in subsidium elargitis, ac prudētissimis Legibus promulgatis. Numquam labitura Virorum Literis, ac fama sanctitatis illustrium, inde effluxortm extat memoria per universum Imperium Romano Germanicum, quos etiam in minimis Luxui studuisse credere absurdum est.

Fatemur *D. Jo: à Capistrano* crassioribus pellaceis *Chirothecis* usum, quarum unam sub pia custodia in ipsius

ipſius patria coluimus, altera apud
Sereniſs., ac *Reverendiſs. Medicæum*
S.R.E. Cardinalem extante. Id tamen
in militari expeditione, & aduerſus
Chriſtianæ Fidei hoſtes. Adhuc no-
ſtro ævo in oris iis admodum frigi-
dis, ferrea Monachorum temperamē-
ta nobis met obvia fuere, quæ præ-
ter Hipocauſtum, ſeu artificiale Ca-
lefactorium, *Chirothecarum* ſimileſq;
molles nimium aliorum conſuetudi-
nes, & in cilitio delicias reſpuunt.
Quod ſi alicubi apud Monachos
Gantorum abuſus irrepiſſet, eſt quid ra-
rum, nec ſtatim ad generalem for-
mulam trahendum: ſiquidem *Cas-
ſianus* 19.8. *Collat.* per bellè ait *Non*
enim à parte minima, ideſt de conſide-
ratione paucorum, ſed de his quæ mul-
torum, imo omnium ſubjacet facultati
uniuerſalis eſt regula trahenda. Una
Avis Ver non aperit, protritum eſt
Adagium, & apud Nutrices: nec pios
admovent viros, quam piorum exē-
pla. Præterquamquod, de peccami-
noſa partis alicujus indecentis ad
Monasticum habitū adiectione ſcri-
piſit Vir omnium numerorum *P. Sua-*

Q

rez

302 *Abb. Jo: Bapt. Pacibellii*
rez in doctissimo Opere de Relig. to.
4. tract. 8. lib. 5. cap. 5. nu. 11.

Ipsis autem Monachis etiam Bac-
culi usus, præter Necessitatis, aut
Infirmitatis casum interdictus, ut in
Capitular. Reg. Franc. Notat egregie
Balutius to. 2. fo. 1092. qui de suppli-
ci *Fuldensium* Cenobitarum libello
Karolo M. pro Senum, & Infirmorum
sustentatione meminit. Qui *Baculus*
ex puro jampridem ligno necessita-
tis gratia adhibitus, ad præstantio-
rem materiam, & causam insigniter
evectus, notante suo more gravissi-
mo Viro *P. Ludovico Thomasino* in sua
Ecclesiast. Disciplina.

Et quid affirmabimus de Religio-
sis sororibus perpetuæ clausuræ vo-
to mancipatis? Idem prorsus, ac de
Monachis, & fortius, quia minus æ-
ris gradibus frigidis expositæ. Ea-
rum lege in hoc *Tertiarias* (seu devo-
tas domesticas filias in *Belgio*) ad-
stringi censemus, cum non dissentiat
Vestis. Cujus quidem Vestis indecē-
tia quæcumque ipsis minime permit-
tenda, ut his plane verbis *Sac. Con-*
greg. decrevit in *Hydruntina 4. Aug.*

1625:

1625. apud Nicol. in *Floscul. V. Terriariae num. 10. fol. 720.*

In *Regula Monialium Fontis-Eu-
raldensium cap. 15.* sancitum legitur
*Ut nunquam induant Gantos ; Lex
æquissima, sed forsan emanata prius-
quam Virgines Deo dicatæ , & diu
cum propinquis domi permissæ , ef-
fuso per inimicum hominem zizanix
semine, cogerentur in claustra . Ho-
die in quovis præcio habeantur Chi-
rothecæ , illarum quoque Donum est
Monialibus interdictum , non modo
Bulla obstante Clementis Papæ VIII.
anno 1598. , verum id minime sen-
tiētibus gravissimis Doctoribus Fil-
luc. *Traët. 34. cap. 3. num. 71. & Bona-
cin. disp. 3. pun. 1. sub num. 9.* quibus
addit Daniel de Nobilib. circumstan-
tiam , & si proprio labore confectæ
sint . In *select. scilicet Controv. Can-
& Civ. p. 1. disp. 26. num. 38. fol. 227.**

Clericorum Regularium duodecim
Ordinibus ipsorum met adversantur
Constitutiones, quibus sese *Oratorij
Patres* , tibialibus pellaceis tegu-
menibus peculiariter induentes, ma-
nuum nuditati sponte accomoda-
runt .

354 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
dam sic manus operiisse docet Hi-
storia Vetus : *Plautusque in Amphit.*
ibi

*Postridie in castra ex urbe ad nos
venerunt flentes*

*Principes velatis manibus , orant
Ignoscamus peccatum suum.*

Et *Ovid. Met. 11. de Teleo*

*Copia cum facta est adeundi terra
tyranni*

*Velamenta manu protendens sup-
plice qui sit*

Quoque satus memorat ———

Scite Lud. Ancost. 21. 1.

*Ne da gli antichi par che si dipin-
ga*

*La santa Fè vestita in altro modo,
Che d'un Vel bianco , che la copra
tutta*

*Ch'un sol punto , un sol neo la può
far brutta.*

Nobis christianam fidem profiten-
tibus mos idcirco laudatissimus ad
Venerabile accedendo Convivium
nudas manus, albo mundoque men-
sali submittere, & humili forma,
quasi velare. Sed lotas cum facie,
neque Tabacho, aut similibus spur-
ci-

citiis pollutas; qua in circumstantia labes conscientiae saltem venialis: *Granad. de Euchar. disp. 9. 13. & P. Leander. quest. moral. in sept. sacram. to. 2. 7. 7. 8.* Absint tamen Chirothecae à subinentibus pallium, vel cum cereis in sacris procedentibus.

Galliarum equè culto, ac feracissimo Regno, *Paracis* in sacris vestibus olim usu receptæ Chirothecae, ex corio tamen consutæ, atque ab Episcopalibus, ex serico, seu textilibus planè diffitæ, in quibus Ecclesie Unitatis mysticum argumentum. Eæ tamen, jam obsoletæ, synodales sanctiones haud metuunt. Nec similiter vicens consuetudo, post annos quamplures præscripta, qua *Lutetie Parisiorum* sacerdotalia cadavera, ad sepulcrum ducuntur, facie aperta, sacerdotalibus ornamentis insignita, candidis Chirothecis manibus insertis, pedibusque sandaliis ejusdem coloris inditis. De qua testis oculatus, nec fallax Criticus *D. And. de Saussay Panopl.* superius laudatæ fol. 353. Hujusmodi enim ritus in Defunctis decorem, ac munditiem sapiunt,

piunt, citra omnem vanam *Luxus* ansam, in Viris Ecclesię illuc, per quam doctis, & exemplaribus, quod nemini blandientes accuratè aliàs vidimus, fideliterque calamo narramus.

At inferioribus *Episcopo* nequaquam concedendas, ut eminentioris gradus appareat distinctio. Eleganter *Illustriss. D Anton. Paulinus* in sua *Jurisprud sacra tract. 2. cap. 18. num. 7.* significavit, quę in *Abbate* sic decorato equè militant.

Nec putet quisquā è nostro *Schediasmate Cenobitas* eliminandos potissimas quorū Virtutes affectu planè religioso percolimus; Videndum enim, an ipsis, citra Dignitatis gradum, ac modestię *Metam Gnantorum* sive *Chirothecarum* usus, ad propriū ac privatum commodum, expediat, sitque permittendus.

Responsio absoluta omninò est negativa, pro qua ipsos met Patres audiamus. Designarunt ij, primasq; vestes induere, communi vocabulo *Colobium* appellatas, aut *Lebitum*: Utraque nomine diversa, re autem,

ca-

eadem, & una, quemadmodum statim videbimus, linea scilicet, absq; manicis, vel ijs abscissis, ut expeditiores ad ambulandum forent, & ad dormiendum soluti.

Breviter Sozomeni Hist. lib. I. cap. 13. verbum tamen usurpans latinum ibi Nam Tunicis se inducebant manibus carentes. Clarius tamen D. Hieron. optimus quidem Linguarum Professor in Prefat. ad Regul. Pachomii ubi: Nihil habent, inquit, in cellulis præter Psiathium, & quæ infra scripta sunt, duo Lebitonaria, quod Aegyptijs Monachis genus vestimenti est sine Manicis, & unum jam attritum ad dormiendum, vel operandum &c. Rufin. de Vita Patrum c. 13. Tabennensisij appellantur, quibus usus est indui Colobijs, quasi saccis lineis. Et cap. 7. Indumentum ejus stuppeum Colobium erat, quod apud illos Lebetes appellantur, & linteum quod collum, & caput obvolueret. Apertius etiam Cassian. de Institut. Cenobitar. c. 5. hoc modo: Colobiis quoque lineis induti, quæ vix ad cubitorum ima pertingunt: nudas de reliquis circumferunt manus, ut

am.

amputatos habere eos actus, & opera mundi hujus suggerat abscissio Manicarum. Ubi sapientissimus Præceptor materiam introspiciens, pro Manuum nuditate, & Guantorum exvitione prorsus necessaria, causam profert egregiè. Quæ Manuum Nuditas antiquo penicillo in Veteribus Monachorum peristyllis optimè expressa, Casinensis, Cavenensis, ac Sublacensis maximè: sequiori autem ævo perelegantibus B. Bernardi Ptolomæi per Sodomam satis notum, in Senensi ditione Iconibus, & in clariss. Olivetani Ordinis Archicænobio. Alias autem Vestes, quæ postmodum usu valuerunt, non tamen præter argumentum Dorotheus enumerat p. de Renunciat. iis concisis verbis Tunica, absque Manicis, & Zona pellicea, Analabus, & Cucullus. Nobis prior phrasis sufficiens est: ad reliqua digerenda, Lectoribus Lexicographos aperimus, & maxime D. Du-Fresne, ex Illustrissimis Gallorum Academiis pluries laudatum, nec non Henricum Spelmannum Anglo-Britannum in suo Archæologico, apud quorum

pri-

primum to.2.fo.590. ex Libro Ordinis S. Victoris Parisiens. M.S. cap. 18. & 40. Mitræ Lanæ pro Converſis eſſomatę, Operariis, Itinerantibus, & Infirmis, ad protegendum caput extenſæ, id enim diſcretum.

Spiritu Dei, & Patriarcharum amore penitus exueretur, quiſquis Monachus adhiberet *Chirothecas* præſertim pellaceas, cum nec lanæ olim permiſſæ, majorum præceptis, & exemplis obſtantibus: & nimis profectò ſentiret luxurioſè quiſquis aſtrueret, quod incedentes ealceati poſſint agere Manicati, Laicalis Vanitatis pediſequi perditiffimi, in pravam eorum ſortem fortasſe alios miſerrimè trahentes.

Indecens non parum apud magis honeſtos mos habitus Religioſorum ad arcendum frigus, vel citra illud manus in ſinu, aut infra cingulum, intra veſtes recondendi: quod, ex *Clem. Alex. D. Bonav. Hugone Viſtorino* aliisque improbat viriliter P.D. *Franc. Ma: Maggins de Sacra Cæremon. to.1. diſquiſ.9. pag.474.*

Argumentorum tamen Achilles
ex

ex adverso pro Cænobitis qui, maximè apud Nostrates, Chartis impallescent, textus erit *Addit. Constit. Caroli Magni cap. 12.* ita decernens *Abbas omnino provideat ut Monachorum unusquisque habeat Wantos in æstate, & Mussulas in hyeme Vervecinas; Aestiva tamen Guantorum* species nō nihil præter ordinem portendit, quod frigoris remedium exuberat, & forsan ad Agrorum cōducit culturam, in qua sese magis exercebant Veteres Monachi; Et nota est *Carolina Pietas* in Ecclesiarum Cathedralium, & Cēnobiorum complurium erectione, amplissimis proventibus in subsidium elargitis, ac prudētissimis Legibus promulgatis. Numquam labitura Virorum Literis, ac fama sanctitatis illustrium, inde effluxortm extat memoria per universum Imperium Romano Germanicum, quos etiam in minimis Luxu studuisse credere absurdum est.

Fatemur *D. Jo: à Capistrano* crassioribus pellaceis *Chirothecis* usum, quarum unam sub pia custodia in
 ipsius

ipsius patria coluimus, altera apud
Sereniss., ac *Reverendiss. Medicæum*
S.R.E. Cardinalem extante. Id tamen
 in militari expeditione, & aduersus
 Christianæ Fidei hostes. Adhuc no-
 stro ævo in oris iis admodum frigi-
 dis; ferrea Monachorum temperamē-
 ta nobis met obvia fuere, quæ præ-
 ter Hipocaustum, seu artificiale Ca-
 lefactorium, *Chirothecarum* similesq;
 molles nimium aliorum consuetudi-
 nes, & in cilitio delicias respuunt.
 Quod si alicubi apud Monachos
Gantorum abusus irrepsit, est quid ra-
 rum, nec statim ad generalem for-
 mulam trahendum: siquidem *Cas-*
sianus 19.8. *Collat.* per bellè ait *Non*
enim à parte minima, idest de conside-
ratione paucorum, sed de his quæ mul-
torum, imo omnium subjacet facultati
universalis est regula trahenda. Una
 Avis Ver non aperit, protritum est
 Adagium, & apud Nutrices: nec pios
 admovent viros, quam piorum exē-
 pla. Præterquamquod, de peccami-
 nosa partis alicujus indecentis ad
 Monasticum habitū adiectione scri-
 psit *Vir omnium numerorum P. Sua-*

Q

rez

362 *Abb. Jo: Bapt. Pacibellii*
rez in doctissimo Opere de Relig. to.
4. tract. 8. lib. 5. cap. 5. nu. 11.

Ipsis autem Monachis etiam Bac-
cu i usus, præter Necessitatis, aut
Infirmittatis casum interdittus, ut in
Capitular. Reg. Franc. Notat egregie
Balutius to. 2. fo. 1092. qui de suppli-
ci *Fuldensium* Cenobitarum libello
Karolo M. pro Senum, & Infirmorum
sustentatione meminit. Qui *Baculus*
ex puro jampridem ligno necessita-
tis gratia adhibitus, ad præstantio-
rem materiam, & causam insigniter
evectus, notante suo more gravissi-
mo Viro *P. Ludovico Thomasino* in sua
Ecclesiast. Disciplina.

Et quid affirmabimus de Religio-
sis sororibus perpetuæ clausuræ vo-
to mancipatis? Idem prorsus, ac de
Monachis, & fortius,] quia minus æ-
ris gradibus frigidis expositæ. Ea-
rum lege in hoc *Tertiarias* (seu devo-
tas domesticas filias in *Belgio*) ad-
stringi censemus, cum non dissentiat
Vestis. Cujus quidem Vestis indecē-
tia quæcumque ipsis minime permit-
tenda, ut his plane verbis *Sac. Con-*
greg. decrevit in Hydruntina 4. Aug.

1625.

1625.apud Nicol.in *Floſcul. V. Ter-
riariæ num.10.fol.720.*

In *Regula Monialium Fontis-Euu-
raldenſium cap. 15.* ſancitum legitur
*Ut nunquam induant Gantos ; Lex
æquiffima, ſed forſan emanata prius-
quam Virgines Deo dicatæ, & diu
cum propinquis domi permiſſæ, ef-
fuſo per inimicum hominem zizaniz
ſemine, cogerentur in clauſtra. Ho-
die in quovis præcio habeantur Chi-
rothecæ, illarum quoque Donum eſt
Monialibus interdictum, non modo
Bulla obſtante Clementis Papæ VIII.
anno 1598., verum id minime ſen-
tiētibus graviffimis Doctōribus Fil-
luc.Traēt.34.cap.3.num.71.& Bona-
cin.diſp.3.pun.1.sub num. 9. quibus
addit Daniel de Nobilib.circumſtan-
tiam, & ſi proprio labore conſectæ
ſint. In ſelect. ſcilicet *Controv. Can-
& Civ.p.1.diſp.26.num.38. fol. 227.**

Clericorum Regularium duodecim
Ordinibus ipſorum met adverſantur
Conſtitutiones, quibus ſeſe *Oratorij
Patres*, tibialibus pellaceis tegu-
menibus peculiariter induentes, ma-
nuum nuditati ſponte accomoda-
runt.

364 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
runt. Secus est de Regularibus Cano-
nicis, qui ante *Sixtum IV.* sæculares
ac *Lateranensis* Templi custodes, vix
vestium colorem immutarunt apud
Nostrates, quanquam multiplex, &
curiosa exteris ipsarum forma, de
qua libellus P. C. *Dù Molinet* 1666.
eam Iconismis Lutetiæ prodiit *Mo-
nasticon* extat *Anglicanum*, & viden-
dus *Gabriel Pennottus*. Cur enim ipsis
pellaceæ quidem modestæ haud per-
mittendæ *Chirothecæ*? Quæ tamen
Cylindræ, vel villosæ, seu semi-
manicæ hyemales, manuumque teg-
mina, sic per *Colum. c. 8.* vocata,
magis laudarentur; undique enim
Chirothecæ sæculi vanam redolent li-
bertatem.

Cunctorumque *Clericorum Regu-
larium* habitum, à sæcularibus ita
distinctum, ut depositus, Apostasię
pænas, canonumque censuras irro-
get, voluere PP. ac Theologi *Castro-
pal.* & *Diana*, ille quidem 3. 16. 4.
6. hic 9. 7. 5. fusius verò *Illustriss. Ci-
vitat. plebis* Episcopus *F. Reginal-
dus Lucarinus* in de *Episcopo Regu-
lari* cap. 2. num. 322.

Paf-

Passim verò quilibet impendere volens Benefactori inet, sive Mediatori Beneficium, par spondet *Chirotectarum*, & communi utitur voce *Paraganti*, cui titulo, vel aliud quicquam validius, vel præcipua antidotalis Gratitude est optimè innixa.

Imò, tanquam *Xeniola*, extralata *Munerum* speciem, Prætoribus ceterisque publicis Ministris, haudquaquam vetita, ex acuta *Ulpiani* Philosophia in *l. solet 6. §. fin. ff. de Offic. Procons. & Leg.* videtur soli de ostendere *Clariss. D. Carol. Eman. Vizzanius de Mandat. Principum*, seu de Officio eorum, qui cum Imperio in *Provincias* mittuntur *leg. 3. cap. I.* & vidēdi *Paschal. de Legat. Jo: Georg. Kulpis in Cōment. de Legation. Statutū Imperii: Bragaccia dell' Ambasciadore D. Wicquefort eod. opere novissimo Gallicè*, aliique permulti; ex prudentissima siquidem *Justiniani Cæsaris* sanctione in *tex. Novell. 8. Ut Iudices sine quoquo suffrag. fiant.* Omnia cceptare valdè sordidum, nimis erò agreste cuncta respuere. Mi-

366 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
nima autem hæc ad materiam pro
Otio, quod inter multijuges Ne-
gociorum compræssus, Cerbero
quasi latrante, Hydraque sibi-
lante, vix conceditur, illu-
strandam, sic digesta,
sufficiant.

T E L O S

Ma-

M A T E R I A R V M

E L E N C H V S :

A

Abbates . Galli benedicuntur à Nuncio Apostolico pag. [328.](#) ut *Quantos* accipiant [318](#) & seq. Olivetani [323](#) Montis Virginis ibid. Cistercienses [327](#) Alil [314](#) & seqq. Quod non placet Episcopis [321](#) qui Neapoli gaudeant Chirothecis [328](#) Uti subjecti Episcopis . pag. [322](#)

Abbatissa Cupersani cū jurisdictione [331](#) Abbatissarum facultas pag. . . [329. 330](#)

Absentia à Choro quando ob Capitulum expoliendum permessa. [205](#)

Academia Regia in Urbe pro Pictura , & Sculptura. [244](#)

Adam vsus videtur Chirothecis [236](#) & seq. Pellis in eo Serpentina Rabbi-

Q 4

bi-

- binorum nugæ apud *Vorstium*
Animadvers. in Pirke c. 20. fol. 177
 Aenigma de Guantis. 274
 Aeschylæ Tibicinis Ars. 50
 Alapa eû Chirotheca, an probrosa.
 268. 269
 Angelorum vestes quasi Larvæ per-
 missæ. 69
 Angelus à Nuce Archiepisc. Rosfa-
 nensis laudatus. 321
 Angli, quoad *Mascheras* 85. *Peru-*
chas. i 69 Prædicantium Stola 317
 Episcopalis Vestis. ibid.
 Anulus unda manu ferendus. 270
 Apostoli Chirothecis minimè vfi.
 299. 300
 Apparitio *Gantorum*. 310
 Aragonensium Coma Neapoli. 167
 Arduinus Plinii Glossator Jesuita.
 pag. 131
 Arma larvato an prohibita 121 &
 seq. ablata militibus pænale 337.
 deposita in sacris ædibus. 338
 Atellani fabulosi, & Comici 17
 Auctoris mens, & studia 3. in Anglia
 163. Pisis laurea juridica donatus
 287. Theologica, & Philosophi-
 ca, in Urbe 287. Judex Brusfel-
 den-

denſis Congregationis Benedic- ti- næ. 321 Vexationes ob publicum bonum 215. In Comitiiſ Colo- nienſibus 86. quas viderit Larvas ibi ac Vindobonæ 87. in Galliis, & magna Britānia 119 ipſius Mo- deſtia 132 Veſtfrifiæ. 140	
<i>Avellini B. Andreæ ad faciem larva .</i>	
pag.	23
Auræ manus, & Chirothecæ 259	
Auri Capilli.	154.
Aures quibus truncatæ.	180
Auſtriacum Capillamentum Caroli V. & Jo: Auſtrii.	167.

B

B Aculi Papæ non uſus 312 depo- ſitio in ſacris ædibus pag. 338.	
Monachis uti permiſſus	362
Bacchanalia 38. & ſeq. origo obſcæ- na 42 Vide	50
Barbæ ſuppoſititiæ pœna 122 caren- tia probroſa.	171
Bartoloccius Abbas. D Julius Lingue Sanctæ Præceptor Auctoris.	283
Befana quæ vulgo.	29.
Bellorius Jo. Petrus, ejusque Muſeū 32.53.	56

Betz Donaria.

290.

Birretum quid , & an in Missa depo-
nendum . 188 faculras gestandi.

192 plura de illo 196 pejus *Peru-*
chis. Nouitas 188

198

Brachialia quę sint 223 Ecclesiastica
quando usitata.

302

Brancatus Cardin. Promotor Theo-
logicus Auctoris.

72

Brumalia festa quę.

38

C

C Alamus votiuus Justi Lipsii.
pag.

29

Calvities molesta , & reparata 145
& seq. Encomium ejus, & causa.

pag.

147

Canonicor. Regular. Chirothecę
pag;

369

Cantelmus S.R.E. Cardinalis Jacobus
Zelolus Pastor.

194

Cantus Hereticorum qualis.

52

Capeile etymon.

255

Capillatura incōgrua Venerea 172
Ornatus damnatus 173 & seq.

Capillorum excrementa , Cavitas ,
Nutritio .

199

Capillitium in Larvis 53 & 54 Vitu-
peratio 127 Vox varia 128 Apud

quos

- quos olim [135](#) & [136](#) Juueni cui-
dam vento ablatum [148](#)
Capistrani D. Jo: Guanti. [360](#)
Caput operire quando consuetum [136](#) nudum, vel opertum, quan-
do, & quibus [187](#). [1PI](#)
Cardinalium Vestes in Larvis. [101](#)
Carnevale idem ac Caronevale [103](#)
Origo [46](#) Pietas tunc Religiosa [pag.](#)
Caudę muliebrium vestium. [162](#)
Causidici non bene habiti. [61](#)
Cervule quale festum. [37](#)
Chinenses an usi Chirothecis. [257](#)
Chiridota vestis quę [241](#)
Chironomi qui. [36](#)
Chirothecę vox [215](#) V. *Guanti*. Ro-
mę varietas [224](#) Romanis quę
primę [244](#) species in Trajana Co-
lunna ibid. quib. obiurgatę [246](#)
Beatiss. Virginis in Belgio [251](#) in
Italia [252](#) Varia porrectio [265](#)
Jactatę Londini [277](#) D. *Petri Cele-*
stini [13](#) Jo: *Capistrani* [360](#). Quibus
pernegatę [335](#) [344](#) ubi de Cleri-
cis, [346](#) [349](#) [363](#) Episcopi in aliena
diçcesi [313](#). [318](#) Pseudo Episcopi
Cantuarie [316](#) Alia vide sub aliis

372.	
verbis. Cisterciensium Abbatum.	
<u>327</u> Canonic. Regular.	464.
<i>Christus servator</i> absque Chirothecis	
<u>255</u> 300. ipsius. Tunica qualis.	
ibid.	
<i>Ciampini Jo:</i> laus 330:	335.
Clericorum peccata 199 Capillatu.	
ra <u>200</u> & seq. Regularium <i>Quanti</i>	
minime	<u>362</u>
Clerici, seu Patres. Oratorii; quoad	
Chirothecas	763.
Clericis <u>quomodo Larve interdite</u>	
88 de Nocte <u>89</u> V.	<u>99</u>
Cluniacensis Abbas est titulo <i>cardi-</i>	
<i>nalis</i> , & utitur Chirothecis	324
Colobium quibus usu receptum, &	
quid 241.	<u>356</u>
Color flavus in capillis <u>155</u> & seq.	
fulvus 157 Ruber ibid. in <i>Christo</i>	
ibid. in <i>Chirothecis Episc.</i> V. ibid.	
<i>Colletti d: Dante</i> uti permitti in Etru-	
ria.	341.
Coma laudata <u>158</u> à quibus culta	
<u>160</u> Gallis <u>160</u> Aragonensibus	
<u>167</u> Auguste Imperatricis laus.	
pag.	<u>273</u>
Comati olim Monachi.	170
Comedia uti jam instituta	<u>25</u>

Con-

Cōcionatori licet signis animos excitare.	<u>96</u>
Convivia personata olim.	<u>35</u>
Corbejenſis Abbas cum Chirothecis.	324
Core quid Gręcis.	<u>240</u>
Coreę olim Chirotheceę.	<u>238</u>
Cornelius à Lapide laudatus.	<u>149</u>
Corona Clericalis Apoſtolica.	<u>185</u>
Cortices cavati pro Larva	<u>30</u>
Corymbion capitis ornatus 13	<u>8 &</u>
ſeq.	
Coſtæ Lazari Auguſtini J.C.Elogium	
pag.	<u>253</u>
Criſta Mulierum capitalis	<u>134.135.</u>
<u>V.139 & 143</u> Neronis.	<u>141</u>
Crobum eſt <i>Perucha</i>	<u>138</u>
Cucullus quid.	<u>137</u>

D

D Acie Legati cum Chirothecis.	
pag.	<u>244</u>
Dęmonis Larva <u>97</u> ac	<u>98</u>
Decani in Galliis cum Chirothecis.	
pag.	<u>327</u>
Dictionarium Geographicum quale optimum.	<u>217</u>
Di-	

- 374**
 Digitalia, seu Daſtylotheſca. 221
 Diſpenſationum abuſus in Germa-
 nia. 201
 Doctores cum Guantis **287** quid
 Neapoli de iis **288** Maſchera ip-
 ſorum vetite **73** modeſte. 100
 Doctus quis unde. **133**
 Donum Chirothecarum **277** uti per-
 miſſum Religioſis, & aliis **363** ubi
 de Magiſtratibus. In Templis ac-
 ceptum. **289**
 Donum ejuſmodi Monialibus veti-
 tum **361**
 Duellum ut Chirotheſca indiſtum
275 & ſeq. punitum **277** & ſeq.

E

- E** Leemoſyne ubi petite cum
 Guanto pag. **284**
 Enſi manus admota ad Evangelium
 ubi **339**
 Epimanicium Gręcorum quid. **302**
 Epiſcopales Anglorũ veſtes que **317**
 Epiſcopales Chirotheſce 298 &
 ſeqq. mentio prima **301** numerus,
 color. 3 1 1: rubeus libito Pictorum
 Epiſcopi Larva indiſta **75** Epiſco-
 pa-

palium Chirothecarum symbola.

V. suo verbo

Episcopus an possit larvari. 99

Evangelium nudo capite auditum.

pag. 190

Eucharistia triduo Bacchanalium.

ubi exposita 124 ea feria quinta

pluribi *Neapoli*: sumenda absque

Chirothecis 353 manibus tamen

velatis.

354

F

F *Abretti Raphaelis* laus. 249

Faciei per Notas, ac Tincturas
difformatio. 20

Farnesiana Bibliotheca olim celeberrima 132 sed *Parmae* hodie non desideranda. ibid.

Fœdera *Guantis* firmata. 280

Fœmina V. *Mulier*: à *Mascheris* abstinere. 91

Ferię in Bacchanalibus. 41

Ferula Pape tradita 312 forte quicquam simile Regali Scēptro. Non tamen synonymum cum Virga pastoralis, ut D. Jo: Ciampino Oper.

Mu-

376

Musivi 15 fol. 121 arrisit. Certè
diversa à frutice.

Ferreę Chirothecæ. 259

Festis diebus an *Mascheræ* faciendæ

81 & 82 post sacrum V.82 & seq.

Fidei symbolum Chirothecæ. 264

Fides Colonienſium. 343

Flavus crinis quibus olim 137

Florentina Ditio commendata 122

Folia in Laruis 33

Fontanefius Hieronymus modo Romæ

inſignis Unguentarius 227

Frangipani Guanti commēdati 273

Fraticellorum obſcæna Hæreſis 43

Frigidioribus Chirothecæ 287

G

G Abella quid 207 *Guantorum*

æqua eſt ibid. Sic de *Peruchis*

pag. 181

Galerus, & Galericolus, eſt Capilli-

tium 136 & 137

Gallia Comata Regio ampla 160

Galli quoad *Mascheras* 83. 84 Cleri-

ci pii, ac modeſti 206 Glorioſi in

Lingua 255. Ipſorum *Peruchę* 161

164 169 Mores ibid. plura de Ca-

pillis 165 pro Clericorum Capil-

litio 206 Clericorum modeſtia

com-

- commendata 357
- Gandavenſe Elogium 216 & 217
- Germani qualiter ſe perſonent 86
- Lati in diſpenſando 202 ut mali
- Adminiſtratores, de quibus D. Th.
- p. 2. qu. 97. nu. 4. ipſorum Chiro-
- thece 248 Cenfura Auctorum, ac
- Apologia 254 Potatores 248. Ita-
- lis quid probrent ibid. Indulgen-
- tia ex primo Vitro poſt menſam.
- pag. 242
- Gladius *Caroli M.* 250 *Scanderbegi*
- ibid. *Goliath* ibid.
- Graves viri etiam perſonati jam pri-
- dem 41
- Græci Epifcopi abſque Chirothecis
- pag. 301 302
- Quantorum* nomina ſeu epitheta
- 255 257 220 & ſeqq. 266. proje-
- ctio 279 exemplum ſacrum ibi, &
- profanum. *Regis Chriſtianisſ.* 280
- uſu habiti à Rege *Hiſpan. Philippo*
- II. 151 Munus *Hiſpanicum* Cæſa-
- ri gratum 29 Jactatio Circumla-
- toribus, & ſacras Conciones ha-
- bentibus. 293 In templis appen-
- ſio 294 nimius ſumptus 298 ſa-
- crorum non permiſſio inferiori-
- bus

bus Episcopo [356](#) V. *Chirotheca*
Gula idem, ac *Guantus* 220

H

H Abitus depositio Religiosi
 Apostaticum [364](#)

Hannibalis versutia [33](#) In Capillis
 pag. 132

Hæremitarum *Mascheræ* phohibitæ
 pag. 37

Hæreticorum fædi congressus [40](#)
 Cantus ex *Beza* [52](#)

Hierosolymitanus Custos cum Chi-
 rothecis 331

Histrion *M. Ofilius* [25](#)

Histrionica quænam Ars 50. & seqq.

Hispani quoad *Peruchas* [169](#). Medi-
 ci cum Chirothecis 208

Holosærica vestis rara [333](#)

Hollandia quasi alteræ Venetiæ poe-
 ticè expresse [40](#)

Homagium Chirotheca ubi expres-
 sum [274](#)

Homeri laus [238](#)

Homicidium laruato an noceat 122

Honestas, & inhonestas in Larvis
[97](#) V. per tot. 100 & 101

Horæ canonicæ quomodo à Sanctis
 recitare [186](#)

Ho-

Horologia venusta nonnullis impropria	<u>379</u> 128
Hungarorum Chirothecę	247

I

J Esuitarum Pietas in Carnis privi- lusiis	<u>48</u> 124
Imitationis vis in Larvis	<u>26</u>
Imperiales vestes <i>Mascheris</i> prohibi- tę	<u>73</u> Imperialis <i>Guantus</i> <u>249</u>
Infamia ut Chirothecis expressa	<u>276</u>
Interpretatio latina difficillima	pag. 212
Investiturę cum <i>Guantis</i>	<u>184</u> 285
Neapolitana	<u>286</u>
Irregularitas ex Capillorum defe- ctu	<u>197</u>
Italica verba nonnunquam necessa- ria	212
Iter agentium Episcoporum <i>Guan- ti</i>	<u>303</u>
Judei Larva	<u>99</u>
Judicio non vocandi Larvati	121
<i>Junius</i> Franciscus, & <i>Adrianus</i>	<u>163</u>

La-

L Aneæ, & Linæ olim sacræ Ve-	
stes 333 V.226 &	233
Lapideæ Chirothece	267
Lapponum Chirothece	247
Larvæ quid olim 13 ad faciem	16
Inventio 16 17 in Divinis Scriptu-	
ris	19
Lavandæ quæ Chirothece sacræ, & à	
quibus	333
Legatum Chirothecarum	289
Libertas in Malcheris	119
Librorum inopia dolorosa	132
Lingua Italica, & patriæ grata	212
Lipsii Aedes ab Auctore invise	291
Locus Chirotheca servatus	342
quidue Coloniæ de summa fide	
pag.	343
Londono P: Nicolaus Garzias, ejusve	
Carmen	235
Lupercalia festa 40	47
Lupus P. Christianus laudatus 60.68	

M

- M** Agiftratuū Jmages in Lar-
vis an permiffē 41
- Majuma olim prohibita 77
- Manfredi P. Antonii Soc. Jefu* laus, &
carmen 210. V. Elogium initio.
- Maniē quid 2
- Manicarum in vestibus uſus, & ca-
rentia 241 plura de iis 302 303
& 304
- Manicata Dalmatica peculiaris. Di-
citur Chiridota, differtque à Co-
lobio abſque Manicis ex *Du-Can-*
ge in *Magno Gloſſar.*
- Manipuli quid 221
- Manitiē olim 240
- Mantechæ*, ſive Unguenta odorata,
quæ & ubi 225
- Manus pulchritudo in quo 218 abſ-
que Chirothecis porrectio 265 &
266 Taſtus cum illis ibid. abſur-
dum tangere Religioſo 266 D.
Petri calloſē 300 *Chriſti* nude, &
cum longis digitis 300 Lavatio
vetus 340 Nuditas ibi. Velandē
Sacerdoti 351 quid olim Genti-
li-

libus.

303

Maria Virginis Chirothecę in Belgio 251 in Italia 252

Maronitarum Antistes cum Chirothecis 332

D. Martini Tunica, ejusve cultus 255

Mascha 6

Maschera qualis vox 4. Arabica 5
Italica 10 materia à quib. scripta
3 & 4 Vituperatę 62 varię 70 an
prohibendę 76 & seqq. an ab Epi-
scopo 92 Leges de iis 103 & seqq.
Intempestivę 97 V. *Larvæ*.

Maurus Jo: Petrus egregius Sculptor
pag. 54

Mediolani figurę *Larvarum*, earum-
que productio 82

Meretrices flavę in capillis 156

Messanenſes Canonici cum Chiro-
thecis 332

Milano Unguētarius percelebris 226

Militaria præmia an Chirothecę 245

Militibus Chirothecarum, & Ar-
morum detractio penalis 337

Mimi olim varii 51 laudati 57 & 58
vitup. rati. ibid.

Ministri avari carmine objurgati
pag. 235

Mil-

- Missa sicca abrogata 96
 Mitre muliebres 143 In Anglia nu-
 per resumptę 144 Abbatiales que
 pag. 322
 Monachi vocati omnes Religiosi 98
 ipsis *Guanti* non permittendi 357
 & seqq. V. Vestes in Larvis indi-
 ctę 72 98
 Monetę usus cum Chirotheca 283
 Moniales absq; *Guantis* 361 362 in
 Mascheris 99
 Mortis memoria vetusta in Convi-
 viis 22 in Larvis 23
 Mortuorum imagines, & *Guanti* 294
 Moscorum Chirothecę 297 Religio-
 si resecti in Capillis 208
 Mulieres quomodo larvandę 104
112 ipsarum Crista seu Capitis
 ornatus 134. *Hęc* in Sicilię Re-
 gno nondum introducta.
 Mummiarum tegumenta 32

N

- N** *Aironius D. Faustus* laudatur
 pag. 332
 Naturę abdita plura 209
 Nazareorum Coma 200

Nea-

- Neapoli quales *Mascheræ* 120 anti-
 que *Perucchæ* 161 Urbis laus [343](#)
 Neapolitani verbosi [388](#)
 Negociatorum vita fraus est 169
 D. Nicolai manus benedicens nuda
 pag. [302](#)
 Nocturnæ Bacchationes que 31. Ma-
 scheræ, & Barba spuria vetitæ 101
[106](#) & [180](#) Priapi sacra [81](#)
 Nuditæ objurgata [80](#) Manuum Pe-
 dumque Romanis [243](#) Nudipe-
 dium Apostolicum 340 [341](#)
 Numi cum capite mitrato [240](#)

O

- Obsidionibus Urbium Chirothe-
 cæ usus [283](#)
 Operimentum capitis quale, & cui
 pag. 180
 Osulum Manus [nude 267](#) Auctor
 ad Cæsareas, Regum, ac Princi-
 pum admissus [268](#)

P

- Pallium sacrum quibus proprium
 pag. 306
 Pa-

Papa Chirothecis utitur, non vero
Baculo

313

Parmensis Ducis Sereniss. Prudentia
in Bacchanalibus

88

Parochis Gallis olim Chirothecæ
pag.

355

Pecten capiti 146. Pectinis *varia* 202
an in templo licitus

ibid.

Pelles, & de iis plura 23 2 Urforum,
Canum, aliæque ibid.

230

Pelli-
cea, Pelliti populi 256 Zibellinæ,
Armellinæq; 257 in *Larvis* 33. 34

in Austriacis Cadaveribus 34 Do-
natæ variæ ibid. & seqq. Urforum

in Norvegia usus

35

Perse Comati 134 Persarum luxus
pag.

246

Persona quid 10 & 11 Herba 12
Larva 13. variè ducta 25 & seqq

Corticea Arborum 21 Argentea
ibid. ex feno 23 ex Vitro, Cera

aliisque

24

Personata facies 12 Persona *Quanto*
indicata

274

Personati qui primum 24. Viri gra-
vis exemplum jucundum

28

Personatus Ecclesiastici 14 & 15
Petri Sancti Bartoli Musæum Romæ

R

pag.

386

pag.

55

Perucha ejusque utilitas 198 quibus
luxuriosa 169 damnata 173 in
Concilio 176 in luctu mutanda
182 non omnibus splendida: ibi
& 183. Principum, Episcoporum
195 an deferre sit peccatum 162
quid de Clericis sacrisque Viris
168 194 203 Executio in ea mi-
nime facienda 162. Quando à
Gallis resumpta 167. 169
Vox hebræa 130 Origo Gallica
150 V. *Capillamentum*.

Peruchieri quot Lutetiæ 168

Phalli muliebris gestatio 42

Picedus Papius Serennius. Parmensis.

Ducis Consiliarius, ac Sign. Refe-
rend. 307

Pictis imaginibus decent Chirothe-
cæ 335

Pieruccius Abbas *Sereniss. Palatini*
Electoris Administer 192

Plinii scholia ex Dalecampio, &
Harduino 131. V. *Arduinus*.

Precedentia in Mascheris 120

Prelati in Larvis modesti 100

Premonstratenses, Canonici Regu-
lares absque Chirothecis 526

Pri-

387

Pricæus Joannes laudatus	31
Principes adimus absque Chirothe-	
cis 336 Pontificem aliosq; ibid.	
Ptolemæus Franciscus J.C. Elogio di-	
gnus 159	262
Pulcinella vulgo quæ Larva	70
Pulchritudo pars Probitatis	134

R

R Apę, & Raphani superstitiosa	
Donaria	290
Ratio Capillorum 158 ignominiosa	
quibus	171
Religiosi an larvari queant 89 Eo-	
rum Vestes in Larvis vetite 72	
98.106	
Reliquię quid	296
Re præsentationes sacre V. Spectacula	
Riccus Michael Angelus Cardinalis	
nunquam detectus	196
Romanę Leges in Mascheris	104
Mascheræ quales	102

S

S Acredotes an valeant personari	
pag.	99.

R

2

Sac-

Saccarum Persis festum	<u>37</u>
Sacripante R.P.D. SubDatarius scripsit adversus Clericorum Capillitium	<u>208</u>
Saltandi licentia vituperata	<u>45</u>
Saltationes uti defensę. 90, ac	<u>91</u>
Saltatores personati	<u>26</u>
Salutandi facultas, & mos Gallicarum Puellarum	<u>119</u>
Saturnalia quę	<u>37</u>
Scriptores parvulorum	<u>214</u>
Sepulchrales Chirothece aliaq; & seq.	<u>295</u>
Serpentum Incantatio, & captio cum Chirothecis	<u>263</u>
Sinenses personati	<u>19</u>
Sonetto Espagnol De Guantis 235. V. verbo Carmen, & Versus.	
Spectacula vituperata 60 & 61 sacra uti admissa 95. V. Mimica, Histrionica.	
Spectrum Gellonis quid olim	<u>7</u>
Spiřas effugiunt Chirothece	<u>239</u>
Statuarum finis, & honor Histrionibus	<u>59</u>
Streņę an Chirothece	<u>245</u>
Striga quę	<u>6</u>
Symbola Chirothecarum 281 Epi-	
sco-	

scoparium 305.306.

382
308

T

T Actus Strumę an sanatę nuda Manu	268
Tactus Chirothecarum sacrarum Laicis illicitus	<u>334</u>
Talemasca quid <u>7.</u>	<u>8</u>
Theatrum Vitę humanę Beyerlin- chii cautęlegendum	<u>282</u>
<i>Tholosanus Petrus Gregerius</i> lauda- tus	<u>5</u>
Tingendi Ars	<u>27</u>
Tinctura Vultus à quibus derivata <u>20</u> An licita <u>21</u> Capillorum ob- jurgata <u>149.152</u> & seqq.	
Toga in seriis, non in Ludicris	<u>73</u>
Tonsio Capillorum cōmendata antiqua <u>184</u> ejus mos	<u>174</u> <u>149</u>
Tonfores quando vocati	<u>158</u>
Tunica <i>Christi Domini</i> ubi	<u>255</u>
Turcarum Chirothece	<u>248</u>
Turritum caput	<u>139</u>

Vallis Viridis Abbatissa, ac Provincialissa quę olim: plurima subiecta invisebat Cenobia: utitur Chirothecis 331

Vantus, & Wantus. V. Quantus, & Chirothecę 217 *Vox Germana* 22

Ucagna quęnam pellis 223

Velare caput cui licitum 185

Venetiis libertas in Personis 86

Venenatę Chirothecę 281

Verecundię profunt Larvę 28

Versus de Chirothecis Variorum 271 & seqq.

Vestes Imperiales, & Magistratus Mascheris prohibite 73 *sacre Larvis* 94 *ob peccatum introductę* 237 *D. Philippo Nerio ab Eminentiss. Cardinali Ursino oblate* pag. 292

Vestium mutatio an & quando licita 63 & 64 *plura* 67 & seqq. *uti permissa* 69 74 *Ornatus Chirothecę, & in Militibus* 287 288

S. Victoris Abbas Canon. Regul. quo. ad Chirothecas 226

Vin-

	391
Vindemię cum Mascheris	29
Vindocinensis Abbas ex titulo Cardinalis	325
Vini intemperantia apud Germanos	248 & seqq. an Veteribus pag.
Vitrum olim flexibile	24
Unctio Capillorum damnata	150
Unguentarii seu Chirothecarii multiplices	225.231.233 olim viles
229 Romę Fontanęsius	226
Vocabulis inest Eruditio	15
Vossius Isaac Auctori notus	163
Urbium conditoribus Chirothecę	pag. 283
Ursinus Fulvius	45 & 55
Errata sic, & studiosius Purga	
fol. 25. Comediarum	
Comædiarum	
72. Magysterium	
Magisterium	
146. Pecten masc. gen.	
152. Oblanda	
blanda	
227. Gen. 1. 2.	
Gen. 3. 22.	
Nonnulla familia Lectori demandata.	
Alia sic vel melius supplenda.	
Tur-	

Turritum Fœdinarum caput
Vexillum Diaboli vocatum à D.
 Bernard. Senensi serm.

Perucha Clericales

Semper adhibite, & in sacris à Patribus Societatis in Missionibus per Britanniam, ac Belgium.

fol. 255. id humillimè petenti supple *Visus est*, seu *Apparuit*.

fol. 288. In ceteris ferè Italig Universitatib. id quoque. Supple etiam si nec verbum ullum per Doctiss. P. Magist. Franc. Ma-Brancaccinum in numero suo De Jure Doctoratus.

In Regio Neapolis Consilio, si-ve Rabulis, seu Causarum Actoribus, quam positis *chirothecis* loqui permillum. Id curiosè adverterimus. At,

De *chirothecis* Hispanicis videntur lepida, quo ad Odorem in *Lydio* Lapide Trajani Boccalini Insignis Satyrici.

